eunuchis trāſtulit in babylonē: ꝛ ꝑcioſiſſima vaſa domus domini. Tertio cū ſedechiā cepit ꝛ cecauit: filios eiꝰ interfecit: ꝛ incendit domū dñi: ꝛ hierl'm deſtruxit. vnde hieremias primo dicit eſſe tranſlata tria milia et. xxiij. Secūdo octingētos. xxxij. Tertio ſeptingētos xlv. Sūmā vero cōputās dicit eſſe aīas quatuor milia ſexcentos.

Q̄d hiſtorialiter factū: ſpiritualiter innuit quia oēs q̄ ſancte trinitatis fidē ꝑ errorem pollnūt: ꝛ euāgelioꝝ doctrinā n̄ cuſtodiūt: ꝛ ꝑfectionē bonoꝝ operū deſpiciūt: regi cōfuſionis merito ſeruiūt: qui lumine ſcientie priuatos in captiuitatē ꝑpetue cōfuſionis abducit: ꝛ retrudit in carcerē inferni vbi gemunt in ꝑpetuū dānati. a Et factuꝫ eſt ꝛc. Significat admirandā dei potētiā ꝑ bonos et malos eque ſua exercere iudicia. Nā ſicut ſedechiā incorrigibilem et ꝓphetis inobedientē ꝑ nabuchodonoſor cecitate ꝛ captiuitate ꝑpetua dānauit: ita per euilmerodach: ioachin q̄ licet peccator fuerit tn̄ populo et ciuitati conſulēs: ſe et matrem ſuam tradidit regi babylonis correctū miſericorditer reſpexit: ꝛ de penis liberās quieti reſtituit et honori.

In Threnos Hieremie ꝓthemata.

Sunt cantica canticorū: ſunt ꝛ lamentationes lamētationū. Liber ſalomonis: cantica canticorum. Threni hieremie: lamentationes lamētationum. Sicut enī cantica ꝑcellunt in q̄bus ſponſus aut ſpōſa dulcibus fruuntur amplexibus: ita lamētationes in quibꝰ ſponſi a ſponſa abſentia multimodis fletibus deplorant: Unde dicit: Quō ſe. ſo. ci.
Thren.i.a
In illis canticis inducunt diuerſe perſone ad nuptialia gaudia. In his lamētationibꝰ diuerſe abducte plangunt. Cantica decent in patria: lamētationes in huiꝰ vite miſeria.
Pſ.64. Hinc dauid ait: Te decet hymnꝰ deꝰ in ſiō: ꝛ ti. re. vo. in hierl'm. et alibi: Beatꝰ vir cuiꝰ
Ibidē.83. eſt auxiliū abs te: aſ. in cor. ſ. d. ī val. la. ꝛc.

Quadruplici plangit alphabeto: quia ꝛ nos ꝛ mūdus de quattuor elemētis cōſiſtimus: igne: aqua: aere ꝛ terra. vt qui quattuor elementis cōſiſtimus: quattuor plangamus alphabetis. Ut ꝓpheta nō ſolū ꝑſentia ſed ꝑterita et futura deploret: liber Pa
2.Pa.35.d
ralipomenon manifeſtat: vbi legit ꝙ vniuerſus iuda et hierl'm luxerūt ioſiam. Sed Hieremias ꝑcipue ſub quadrato celi cardine ꝑſentis ſeculi delicta quadrato alphabeto luget: vt oēs ad lamenta inuitet. Materialis enī hic numerus eſt: qꝛ et homo et mūdus quattuor elementis ē cōpactus. Quattuor ſunt tēpora: quattuor climata: etas quoqꝫ noſtra quattuor cōſtat ꝑtibꝰ. ſ. tēporis diei: mēſis et āni. Hic quoqꝫ numerus materialis quaſi quadratus et ſolidus: oīa ſibi vt ſubſiſtāt quadrat: nō ſolū terrena ſed etiā celeſtia. Quattuor ſunt euangeliſte: quattuor virtutes egregie vn̄ cetere egrediunt: q̄bꝰ quaſi quattuor paradiſi fluminibꝰ oīa virtutū germina irrigant. Quia ergo quattuor elemētis ſubſiſtimꝰ: vel q̄d interiꝰ exteriuſqꝫ delinquimꝰ: iuſtū eſt vt cū ꝓpheta quaternario numero defleamus: ꝛ materiali numero nos intꝰ exteriuſqꝫ renouemꝰ: vt ſingulis moꝝ corporūqꝫ corruptionibꝰ ſingula opponant elemēta litteraꝝ: vt q̄ ſup flumina babylonis captiui tenemur abſoluti penitentia et gratia in noſtra ſion vera libertate perfruamur.

Paſchaſius. Conſtat multa eſſe genera fletuū: multas differentias lachrymarū. Aliter ꝓpria damna: aliter plangimus aliena: aliter ploramus deſiderio celeſtis patrie: aliter ꝓ ſcelerum immanitate et terrore gehenne. i. aliter pro dolore cordis: aliter ꝓ amore pie recordationis. Has diuerſitates fletuū diuina ſcriptura in diuerſis locis explanat: cum ſingulorum varios affectus et lamēta explicet.
Pſ. 41. vnde dauid. Fuerūt mihi la. mee p. d. ac. n. ꝛc. et alibi: Laboraui in
Ibidem. 6 gemitu meo. la. ꝑ ſin. no. le. meū la. m. ſtra. m. ri. et Hieremias: Caligauit oculus meus ꝑ amaritudine: ꝛ cū his affectibus fideles monent: qui totum volumen illud eçechielis in ſenſuꝫ mētis traijciūt in quo erant ſcripte lamentationes et carmen et ve.

Paſchaſius. Tam terrene ciuitatis ruinam q̄ȝ eccleſie damna ꝛ animarū diſcrimina in lamentationibus exponere: ꝛ pro oportuni-

tate

---

duas. In āno viceſimotertio na- a
ſ tertio.
buchodonoſor tranſtulit nabuçardan magiſter militię iudeorū aīas ſeptingētas quadraginta-
a ſ q̄ primo vel ſecūdo vel tertio captiuate ſūt.
quinqꝫ. Oēs ergo aīę quattuor b c
a milia ſexcētę. Et factū eſt ī triceſimoſeptimo anno trāſmigratiōis d† ioakim regꝭ iuda duodecimo mēſe viceſimaquinta menſis: eleua e
a ſ nepos nabuchodonoſor
uit euilmerodach rex babylonis ipō āno regni ſui caput ioachin regis iudę: ꝛ eduxit eū de domo carceris: ꝛ locutꝰ eſt cū eo bona. Et poſuit thronū eiꝰ ſup thronoſ regū q̄ erāt poſt ſe in babylone: ꝛ mutauit veſtimēta carceris eiꝰ ꝛ comedebat panē corā eo ſemꝑ cūctis diebus vitę ſuę: ꝛ cibaria eiꝰ cibaria ꝑpetua dabant ei a rege babylonis ſtatuta ꝑ ſingulos dies vſqꝫ ad diē mortis ſuę cunctis diebus vitę eius.

Incipiūt lamentatiōes hieremię quę grece Threni: hebraice cynoth inſcribuntur.

Et factū eſt poſtq̄ȝ ī captiuitateꝫ redactus eſt iſrael ꝛ hierl'm deſerta eſt: ſedit hieremias ꝓpheta f

---

a Anno viceſimotertio nabuchodonoſor. tūc enī cepit Tyrum et plures alias ciuitates circa iudeaꝫ ad quas cōfugerant ante plures iudei timore nabuchodonoſor: ꝛ illi tūc fuerūt capti ꝛ in babylonē ducti. b Oēs ergo aīe. hic numerate. c Quattuor milia ſexcente. Sciendū tamen ꝙ fuerunt multo plures ſed hic ꝛ in libro Regū numerant tm̄ notabiliores.
d Et factū eſt. Hic vltimo ponit ordinatio de iechonia rege q̄ poſt longū carcerē fuit honoratus ī babylone. cū dicit: Et factū eſt ī triceſimoſeptimo anno trāſmigratiōis ioakim. tm̄ enī fuit in ſtatu humili.
e Eleuauit euilmerodach. iſte enī regnauit poſt nabuchodonoſor patrē ſuū ſm hebreos. et mortuo patre cū regnaret honorauit ioachin ſuꝑ oēs principes regni ſui: vt apparet in littera: rō aūt huiꝰ fuit ſm aliq̄s: qꝛ nabuchodonoſor patre percuſſo amentia iſte euilmerodach filiꝰ eius voluit regnare: ꝛ videbat de ꝑcuſſione patris gaudere. ꝓpter q̄d nabuchodonoſor in regnū reſtitutꝰ fecit eū incarcerari cū iſto ioachin: ꝛ ſic cū eo cōtraxit amicitiā: ꝓpter q̄d cōſtitutꝰ in regno mortuo patre honorauit eū. Cetera patēt in littera. Ca. LII

Moraliter.

a† Filiꝰ viginti ꝛ vniꝰ anni. erat ſedechias cuꝫ regnare ce. ꝛc. Moralitas huius capituli poſita eſt ſupra ca. xxxix. vſqꝫ ibi: f† Colūnas quoqꝫ ereas ꝛc. confregerunt chaldei. Myſtica vero ſignificatio iſtorum que ꝑtinebant ad cultum diuinū poſita fuit. iij. libro Re. ſed per chaldeos confringuntur quoniā bona ad dei cultū pertinentia tentationibus demonū ſubuertunt: addunt tamen hic aliqua ad cultum templi pertinentia ſcꝫ: m† Lebetes. ad coquendum carnes. n† Et creagras. ad extrahendum eas: per que ſignant diſpoſitiones ad adminiſtrandum eukariſtie ſacramentū in quo carnes agni immaculati continentur. o† Et pſalteria. quibus deſignat laus vocalis et mentalis. q† Et mortariola. in q̄bus terebant ſpecies ad faciendū vnguenta pro regum et pontificū vnctione. p† Et phialas. ad reponendum hec vnguēta ꝑ que deſignant vnctiones chriſmatis et olei que fiūt in eccleſia. † Et hydrias. in q̄bus ponebat vinū et oleū ꝓ ſacrificijs liquidorū. s† Thymiamateria. in q̄bus terebant ſpecies pro thymiamate conficiendo ꝛ in altari incenſi offerendo. t† Et vrceos et pelues. vbi lauabantur carnes offerende in altari holocauſtorum. † Et candelabra pro illuminatiōe templi. a† Et cyathos. in quibus probabant thus ſi eſſent ad milia et huiuſmodi offerenda ad videndum ſi eſſent ad hoc apta. Per hec oīa vaſa que erant neceſſaria in diuerſis oblationibꝰ et ſacrificijs tēpore veteris teſtamēti ſignant vaſa neceſſaria in oblatione vnius ſacrificij perfecti quod eſt eukariſtia tēpore noui teſtamenti.
d† Et factū eſt ī triceſimoſeptimo anno. Senſus huiꝰ myſticꝰ poſitꝰ eſt. iiij. Reg. in fine vbi ꝓprie habet locū.
f Et factū eſt poſtq̄ȝ in captiuitatē redactus eſt iſrael et hierl'm deſerta ē: ſedit hieremias ꝓpheta flēs et planxit lamentatione hac in hierl'm: et amaro animo ſuſpirans et heiulans dixit: totum iſtud videtur appoſitū ab aliq̄ expoſitore ad cōtinuādū ſentētiā capitulis ſequētibꝰ. q̄d nō eſt in hebreo nec ī libris correctis.

Quō

V tate locorū ad tria tēpora ſenſus decernimꝰ dirigere. Threni ſicut ait Hierony
mꝰ metrica lege cōpoſiti apud hebreos ſunt. vñ apud latinos in ſingulis ſniarū
principijs: ſingule hebreoꝝ lr̄e ꝑnotāť a q̄bus in ꝓpria lingua vnuſquiſq; ver/
ſus incipiť. Nec tot lr̄e vacāt a myſterio cū nec vnus apex aut vnū iota de lege
ꝑteriri debeat. Vñ ſingularū lr̄arū intelligentia ſingulis ſententijs eſt aptāda.
ph. Aleph īterp̄tať doctrina. Vera aūt doctrina ē qua deꝰ
cognoſcit̄ ⁊ vniuſcuiuſq; ſtatꝰ vel defectꝰ nō ignorať. vñ
24.c Eſaias. Glorificate dn̄m ī doctrinis. Inde bn̄ Hieremias
ſpū meroris plenꝰ ait: Quō ſe. ſo. ci. ⁊c̄. Nō plāgit menia
.1.c ciuitat̄: ſ; tropice ꝑplm ī captiuitatē ductū. vñ Eſaias: Et
relinquet filia ſiō ſic̄ vmbraculū ī vinea: ⁊ ſic̄ tuguriū ī cu/
cumerario: ⁊ ſicut ciuitas q̄ vaſtať fit vehemēs exclama
tio ꝓphete: plena fletibꝰ. plena doloribꝰ: plena admirati/
one et ſtupore. Lamentatio eſt aut ex merore ꝑſentis
vite aut ex deſiderio eterne vite cordibus humanis dono
.1.b ſpūſſancti infuſa cōpunctio. Legimꝰ dauid lamētatū ſuꝑ
20.a ſaul ⁊ ionathā ⁊ ſuꝑ abſalō. Fleuit ezechias fletu magno.
22.g Fleuit Petrus amare. Sed hec merito lamētationes lā/
mētationū vocanť: ⁊ ſic̄ genꝰ retēdiť ad ſpeciem vt: aliqñ
ſpecies ad genꝰ extendať. ſic terrene hieruſalē ⁊ ꝑpl'i exci/
diū deplorať: vt ꝑſentis eccleſie dāna defleanť. Sic gene
ralitas noui ꝑpl'i et veteris q̄ a fide corruētes captiuanť:
vt vniuſcuiuſq; aīe q̄ fuit tēplū ſpūſſancti ruina plangat
Sic ad ꝑſentē captiuitatē ſub qua fit hec ꝓphetia: lamē/
tationes intendūt: vt q̄ facta eſt ſub Tyto et Veſpaſiano
penitus nō obmittāt. Oēs deniq; ꝑſentis vite cauſas et
ruinas cernēs ꝓpheta ⁊ gemit ⁊ plangit et plorat ad ſingula: vt diſcant ſinguli
deflere ꝓpria cū defleat ipſe cōmunia ⁊ aliena delicta.

Gylbertus. Lamētatiōes Hieremie mēbro ptz orōnis maxime diſtigui vel
diſſoluto colorari. Res enī breuiter abſoluta ſine totiꝰ ſentētie demōſtratiōe di/
F.1.a citur: q̄ alio orationis mēbro excipiť ſicut ē hec. Plo. p. i. n. ⁊c̄. Interdū vero mo/
re diſſoluti cōiūctiones de medio auferunť. ꝑtes ſeꝑate offerunť hoc mō: Quō
ſedet ſola ciuitas. ⁊ more rhetorico aliquādo duobus mēbris: aliqñ tribꝰ aliqñ
pluribꝰ cōſtat oratio. Gylbertus. Rhetoricoꝝ colorū ſplendorē et ſentētiaꝝ
grauitatē et elocutionis ornationē me tacente diligēs lector nō tacebit. Loco/
rū quoꝝ rhetoricorū multitudinē: ⁊ dialecticorū raritatē ⁊ argumentorū ſubti
litatē gratis inueniet. Preterea ⁊ rhetorice cōqueſtionis humilitatē: ⁊ interdū
indignationis aſperitatē vel vtriuſq; cōmixtionē nullo docēte docebit. Rudi/
bus tñ ſatiſfaciendo ⁊ cōqueſtionē ⁊ indignationē rhetoricā ꝓprijs diffinitio/
liiꝰ ad nibꝰ ad mediū deducere nō grauabor. Eſt enī (vt ait Tullius) cōqueſtio: oratio
ennū auditoꝝ miſericordiā captās. Cuiꝰ primꝰ locus ē dū ꝑ quē q̄bꝰ ī bonis fuerimꝰ
⁊ q̄bus in malis nūc ſimꝰ oſtendimꝰ: ſicut hic: Quō ſedet ſola ciuitas ⁊c̄. Indi
gnatio eſt oratio ꝑ quā cōficit̄: aut in hoīem odiū aut in rem offenſio. Cuiꝰ pri/
mus locus eſt ab auctoritate cū d̄r: Quante cure ea res fuerit dijs īmortalibꝰ
F.4.b ⁊c̄. Sicut hic. Cādidiores nazarei eiꝰ niue ⁊c̄. In primo ğ alphabeto paucos cō
queſtionis ⁊ indignatiōis locos aſſignādo diligētiori ⁊ ꝑſpicatiori viā aperio
eph. lectori. a Aleph. Doctrina. ſ. vt ſeip̄m et deū cognoſcat homo. Hanc plebs
iudeorū nō habuit. idcirco merito hoſtibꝰ ſubiacuit. Caplm: I

a Quomodo ſedet ſola ciuitas. Subuerſionē miſere ciuitatis: ⁊ rui/
nā celeſtis populi non ſolū ſub chaldeis accidiſſe: verū ſub Ti/
to et Veſpaſiano plenꝰ cōplendam ꝓnunciat. ante vltimā enim
captiuitatē nō ſola iure ſedere dicitur: niſi forte ꝓ doloris exag/
geratione. A chaldeis pauperes: terre cultores relicti leguntur
quibus godolias ꝑcez iubeť. Nec ciuitas oīno deſtruiť ſed poſt
.21.b mortē xp̄i vaſtanda differtur: vt nec lapis ſuꝑ lapidē in ea relinquatur. Reuer/
ſus autē a captiuitate creuit virga furoris: quia per monita ⁊ correctiones pro/
31.g phetarū nō ſūt ad deū reuerſi: ſed beneficijs dei ſemꝑ fuerūt ingrati. vñ Moy/
ſes: Scio cōtētionē tuā et ceruicē tuā duriſſimā: ſemꝑ cōtētioſe egiſti ꝯtra deū.
Act.5.f ⁊ Stephanꝰ in Act̄. aploꝝ. Dura inq̄t ceruice ⁊ incircūciſi corde. Proterea ſe/
pe flagellis attriti: ab hoſtibus opp̄ſſi: malis oībus afflicti: nec ſic crediderunt
ſed exacerbauerūt deū excelſū. ⁊ ideo captiuatis iā. x. tribubꝰ in aſſyrios. due q̄
remanſerunt domū dauid ſequentes: et deū ſpecietenꝰ colentes: paulatim creſ/
cente malicia primū in chaldea captiuanť. vnde hic ciuitas plangit̄. Quomo/
iſto. ſedet ſola ciuitas ⁊c̄. Paſchaſius. Hiſ. Quomodo ſedet ſo. ci. Hierlm po.
ſpoliata ⁊ ignominia plena: īter hoſteſ humiliata. olim ꝑpl'oſa ⁊ īter hoſtes glo
rioſa: facta ē q̄ſi vidua do. g. regibꝰ deſtituta: ſacerdotibꝰ deſolata: tēplo pro/
phanata: ⁊ vaſoꝝ gloria exploſa: auxilio dei deſtituta. Dñā gentiū quas ante
ali. ſubuerterat ⁊ ſubiugauerat. Paſchaſius. Moraliter. Anima ſola ſedet qua
ſi vidua bonis exuta virtutū q̄ ſubiecit ſe dño chaldeoꝝ et pubertatis ſue con/
tēpſit ſponſum. Chaldei captiuātes interp̄tanť: hi ſūt demones q̄ de ſolio cele
47.a ſtis patrie aīam reuocāt ⁊ in ꝑtātē ſuam captiuant. vnde: Intra in tenebras fi/
lia chaldeoꝝ. q̄ꝛ. ſ. filia dei in luce virtutū ſtare noluiſti: Intra mutato noīe ī te/
nebras cecitatis. vnde Hieremias gemēs exclamauit: Quomodo ſedet ſola ci/
uitas: aīa. ſ. quondā virtutibꝰ et ſuffragijs ſanctoꝝ quaſi ciuitas plena popu/
lo. nunc deſolata que prius pollebat diuinis opibus inter frequētias ſodaliū.
nunc inter hoſtes ſedet ſqualida: cui nulla eſt ſocietas ſanctoꝝ: nulla cōmunio
ſacramentorū: nulla cū ſponſo participatio: ſed redacta ī tributū vitiorū ē. Un
de etiā diciť: multis me reliquit pater meus creditoribꝰ obnoxiū: q̄bꝰ ⁊ ſi quo/
Qtidie

flens ⁊ plāxit lamentatione hac
in hierl'm: ⁊ amaro animo ſuſpi/
a ſ doctrina ſm Hiero.
rās ⁊ heiulans dixit: Aleph.
a ſ affectuoſe ſ āmiratiue
† Quomodo Ca. I a†
a ſ humiliata. ſ deſtituta vel deſolata auxilio dei et angelorū. ſ habitu plo/rantis. b ſ hieruſalē vel anima vel eccleſia.
ſedet ſola ciuitas b
a ſ ex gentibꝰ et tribubꝰ et linguis cōgregata. ſ olim populoſa. b ſ ab oppoſito. c ſ non vere.
plena populo: Facta eſt quaſi vi †c†

† A 15. di. c. ſi. circa medium.

a Quomodo ſedet. In Caplm: I
ꝑcedentibus huius libri ꝓpheta
uit Hieremias deſtructionem hie
ruſalē futuram. hic conſequenter
deplorat eam iam factā: q̄ꝛ vidit ſuam pro/
phetiā cōpletam.
Circa quod ſcien
dū ꝙ ſingulis ver
ſibꝰ lr̄e hebraice ꝑ
ponunť ſm ordi/
nez alphabeti. Et
dicūt aliq̄ ꝙ ꝑpo/
ſite ſunt ad ſignifi
candū ſniam ver/
ſuū q̄bus ꝑponūť
⁊ ſic ex īterp̄tatio
nibus lr̄arū ꝓce/
dūt ad expoſitio/
nē verſuū. Sz hoc
nō videť bene di/
ctū. Primo q̄ꝛ he
brei quorū ſūt iſte
lr̄e: ⁊ ꝑ cōſequēs
virtutē earum de
bēt magis cogno
ſcere: nihil tale di
cūt. ſcd̄o q̄ꝛ littera ꝑ ſe ſūpta vt lr̄a eſt nul/
lā habet ſignificationē nec ꝑ ꝯn̄s interp̄ta
tionē: licet aliqua lr̄a vt eſt dictio aliq̄d ſi/
gnificet: ſicut apud latinos hec lr̄a a ꝓut ē
ꝑpoſitio ſignificat ſine. Si ğ ex iſta ſignifi/
catione aliq̄s vellet ꝓcedere ad exponēdū
virtutem ipiꝰ a ꝓut ē lr̄a: vel ſcripturā ꝑ a
incipientē eſſet manifeſta equiuocatio. Itē
iſti imaginanť ꝙ iſte lr̄e nō ſint d̄ integrita
te verſuū: ſed quaſi q̄daz tituli eis ꝑpoſiti.
q̄d nō eſt verū: q̄ꝛ ſic ſūt de integritate ver/
ſuū ī hebreo: ſicut apud nos ī illo hymno.
A ſolis ortꝰ ⁊c̄. lr̄e latine incipiendo ab a
vſq; ad g incluſiue: ſūt de integritate ver/
ſuū. q̄ꝛ primꝰ incipit ꝑ a. A ſolis ortꝰ ⁊c̄. ſe
cūdus ꝑ b. Beatꝰ auctor ſeculi ⁊c̄. ⁊ ſic ꝯñr
vſq; ad g. ⁊ eodē mō eſt hic de lr̄is hebraic̄
ī hebreo: ſ; trāſlator nō potuit ī latino ſer/
uare ordinē lr̄aꝝ latinaꝝ ī principijs ꝟſuū
q̄ꝛ prima dictio ī hebreo ꝓ q̄ trāſferť. quō
incipit ꝑ Aleph. ⁊ quō incipit ꝑ q. ⁊ iō ſin
gulis verſibꝰ ꝑpoſuit ſeꝑatim lr̄as hebrai/
cas ꝑ ordinē: nō ad deſignandū aliq̄d: niſi
ꝙ ꝑ tales lr̄as īcipiūt ꝟſus ī heb. lamēta/
tiōes eī iſte ſcp̄te ſūt metrice ī heb. ⁊ tp̄e hie
remie currebat modꝰ talis metrificādi ali/
quā materiā. ſ. ꝙ ꝟſus īciperēt ordinate a
lr̄is alphabeti. Sciēdū etiā ꝙ h̄ nō ē q̄rēdꝰ
ꝓceſſus art̄ꝰ ſ; mag̃ dolēt̄ ⁊ cōquerēt̄: q̄ la
mētās aliq̄d factū idē frequēter repetit ſʒ
alijs verbis. ſic̄ mať lamētās filiū mortuū.
aliqñ noīat ip̄m ꝓprio noīe: aliqñ noīat eū
cor ſuū: aliqñ vitā ſuā: ⁊ ſic d̄ alijs. ⁊ frequē
ter de vna ꝑſona trāſit ad aliā mag̃ ſm mo
tū affectiōis q̄ȝ ſm ordinē rōnis. Preterea
ſub noīe ciuitatū vl' locoꝝ ītelligiť ꝑpl's ibi
priꝰ habitās: ⁊ ſic d̄r ciuitas vel locꝰ deſo/
lari vel flere: ꝓ deſolatiōe ⁊ fletu ꝑpl'i. His
igiť ꝑmiſſis hec ꝑs libri hieremie: q̄ apud
hebreos cynoth vocať. i. lamētatiōes. ī du/
as ꝑtes diuidiť. q̄ꝛ primo poniť hieremie
lamentatio. ſcd̄o eiuſdē oratio. v. ca. Pri/
ma diuidiť ī quattuor ꝑtes: ſm q̄druplex
alphabetū hebraicū: ſm ꝙ lamentationes
iſte metrice ſcribunť: ⁊ h̄ in quattuor ca. et
h̄ mō ꝑſens ca. poſſet diuidi ī. xxij. partes
ſm numerū litteraꝝ: ſed nō eſt vis. q̄ꝛ ſicut
dictū eſt: iſte lr̄e nō ponunť hic ad ſenſum
lr̄alē deſignādū dicit ğ: Quō ſedet ſo. i. ha
bitatoribꝰ ſuis priuata. b Ciuitas plena
po. anteq̄ȝ eēt deſtructa. c Facta ē q̄. vi.
.i. dignitate regni ⁊ ſacerdotij orbata.

☞ tidie laboro nō ſatiſfacio. Multa ſunt delictoꝝ tributa quibꝰ
aīa eſt obnoxia: donec p penitentiā ad libertatē redeat. Vñ:
Johel.1.b Plange q̄ſi virgo accincta ſacco ſup virū pubertatis tue. vn/
de vox plangentis ſequit: Plorās plorauit in nocte.
Paſchaſiꝰ. Allegorice. Quomodo ſedet ſola ciuitas. La/
Allego. chrymoſiꝰ plangēda eſt ecclia culpis
exigentibꝰ: ſponſi abſentia viduata.
Quomodo ſedet ſola ciuitas: dei et
† De imu. eccle. c. non minus. angelorū auxilio deſolata. Si ei ſpon
ſus cū ipſa eēt nō eſſet lugēda: Quia
nō poſſunt filij ſpōſi lugere q̄diu cū
illis eſt ſponſus: ſed gaudio gaudēt
ꝓpter vocē ſponſi. Cū vero matrē. i.
eccleſiā a ſpōſo viduatā ſenſerint: nō
ſolū filios ſed ⁊ oēs amicos flere cō/
ſueuit. vnde hieremias p̄ oībus ⁊ ꝓ
oībus flebat: non ruinā ſaxorū ſꝫ ho/
minuꝫ. Quomō ſedet ſola ciuitas.
plorantis demōſtrat habitū. vnde ⁊
Job.2.c Job in ſterquilinio ſediſſe ꝑhibet: vt
dolētis exprimeret affectꝰ: qui ⁊ ipſe
dolens interp̄tat. De hac captiuita/
Ps.136. te dicit: Sup flu. ba. il. ſe. q̄. ſ. ſedere
in throno regni et in ſūmo vertice ce/
li ſtare noluimꝰ: iure ſup flumina ten
tationū ſedentes dolemꝰ. vnde Eſa/
Eſa.47.a ias. Deſcende: ſede in puluere filia
babylonis. ſede in terra: non eſt ſoliū
filie chaldeoꝝ. ita hieruſalē noſtra cū
in cōfuſionē peccatorū venerit nō eſt
ei ſoliū dignitatis: ſed ſordidat ī ter/
renis vitijs. vñ Hieremias plāgit nō
modo q2 ſedet terrenis opibus ſordi
data: ſꝫ q2 ſola et quaſi vidua. Vidua
q2 ꝓ turpitudinis feditate a ſpōſo re/
licta q̄ſi vidua. Nō vere vidua. nā et
ſi a ſponſo ad tēpus deſpicit: ſponſali
tatis tñ iura retinet: vt ſi redire p pe
nitentiam voluerit: ſponſum recipiat
cū ſatiſfecerit: ⁊ veſtē immortalitatis
qua reueſtita nulliꝰ ſubiacebit tribu/
Ro.15.b to. vnde Paulus. Nemini quicq̄ de
beatis niſi vt inuicē diligatis.

a ſ regibus ⁊ ſacerdotibus dei auxilio. ſ abſen te ſponſo. b ſ deuictarū. c ſ vitiorum.
dua domina gentiuꝫ: princeps
a ſ quas tributarias fecerat. ſ eccleſiarū vitiorū ſenſuū. b ſ in maioribꝰ: in prelatis. c ſ demonum. ſ chaldeorum.
ꝓuinciāruꝫ facta eſt ſub tributo.
a ſ domꝰ iacob. ſ anima. ſ eccleſia. ſ domꝰ dei ſ populus iſrael. b ſ intus. c ſ exterius.
a Beth: Plorans plorauit in
a ſ mūdi aduerſitate: peccatorū cecitate. ſ aliena a vera luce. ſ q2 nō licet in die. b ſ doctoribꝰ quorū officio cibus anime ad minores traijcitur. ſ prelatis conſcientijs.
nocte: ⁊ lachryme eius ī maxillis
a ſ dum eſt in nocte.
b eius. Non eſt qui conſolet eā ex
a ſ ſanctis vel angelis vel affectibꝰ prauis. ſ ꝓphetis: ſacerdotibꝰ: regibꝰ. ſ priꝰ blandiē tibꝰ. b ſ gētes eis amicitia coiūcte. ſ q̄ ⁊ chari. ſ vel angeli.
c oībus charis eiꝰ. Omnes amici
a ſ q2 deus ſpreuit. b ſ dū ſubtrahūt ei auxilium. q. his quibus deꝰ offenſus eſt: ſimiliter eccleſia nonūq̄ ꝓ peccatis ſuis affligitur cōſternat: tā interioribꝰ q̄ exterioribꝰ inimicis.
eius ſpreuerūt eaꝫ: ⁊ facti ſunt ei
a ſ plenitudo. b ſ decimus locus p quē inopia infirmitas ſollicitudo demonſtratur.
d inimici. Gimel: Migrauit iu/
a ſ q2 fugit iugū ſuaue dñi: ⁊ onus eiꝰ leue.
das ꝓpter afflictionē ⁊ multitu/
dineꝫ ſeruitutis: habitauit inter

ꝓpheta ait: Plorās plo. Hoc modo nō minꝰ exterior q̄ inte
rior homo reformandus abluit. vñ ſequit: Lachryme eiꝰ in
maxillis eiꝰ: q̄ ſciunt ſua et aliena delicta plangere: nō tege/
re. de q̄bus in canticis dicit: Gene tue ſicut fragmē mali pu Cā.4.
nici. abſq̄ eo q̄ intrinſecus latet. In his enī eccleſie pulchri
tudo oſtendit ⁊ ipſorū p̄dicatione in
corpus eccleſie traijcimur. qui ſicut
plus ceteris in corpore xp̄i laborant:
plus gemūt et plorant eos quos vi/
a† b dent in nocte delictoꝝ verſari ⁊ in ce/
citate erroris. Plorat eccleſia in no/
cte q2 peccatoꝝ ſuoꝝ tenebras nō ig/
norat: lachrymas in maxillis portat:
c† q̄bus pulchritudinē ſuā quotidie re/
nouat. Prodeſt enī Maria marthe Joh.11.
laboranti: dū plorās plorat ſecus pe/
d† des dñi. Plorat ſpōſa a cōplexu ſpō/ † Dic.
ſi remota et in valle. i. in nocte ignorā
tie huiꝰ. Plorās plorat ꝓ patrie. ſ. ce
leſtis deſiderio: ⁊ ꝓ peccatis ſuis et
e f alioꝝ in hoc ſeculo. Plorat ī his qui
mortui ſūt mūdo. Plorat in virgini/
bꝰ: in viduis: ī oībus q̄ ſe peregrinos
g† et hoſpites cōfitent ſup terrā. Nō eſt
q̄ cōſolet e. ex. o. c. Sanctis videlicet
vel angelis niſi recipiat cōſolationem
ſpūs. ſ. vñ: Oēs amicie. ſpre. e. q2 deꝰ
ſpreuit eā. Et facti ſūt ei inimici tul de
† us inimicus: a cuiꝰ eq̄tate non poſſūt
diſcordare. b Nō eſt qui cōſo. ⁊c.
Hoc ꝓprie ad vltimā captiuitatē ꝑti/
net. nā ex tūc nec principes nec ſacer/
† dotes habuerūt. In babylone aūt cō
ſolatores habuerūt Danielē ezechie/
lē et alios ⁊ multos. c Oēs ami/
ci eius. Tertiuſdecimꝰ locꝰ p quē cuꝫ
b+ indignatione cōquerimur: cū ab his
a quibus minime cōueniat male tra/
ctamur. d Paſchaſius. Hiſto. Mi Hiſto.
1+ grauit iudas ꝓpter multitudinē pec/
catorū. ſ. captiuati ſūt nō ſolū vſq̄ in
babylonē: ſed inde tanq̄ fugitiui ſer
ui ꝓpter afflictionē ſeruitutis ad ali

Hiſto. a Plorans plorauit. Paſchaſius. Hiſ. ⁊c. Que ſit que plo
Beth. ret Beth lr̄a oſtēdit q̄ interp̄tat domus: q̄. ſ. cū iacob in egy/
Ps.113. ptū eſt ingreſſa: ⁊ dñi clemētia egreſſa: ſm illud. In exitu iſrl̄
de egypto ⁊c. Sed rurſus exigentibꝰ peccatis in babylonē ca
ptiuat. vnde: Plo. plo. in noc. q2 in die nō datur eis requies
vt ſaltē ſuis cōſolent lachrymis: ⁊ ſero oculos abluant quos
prius ad idola leuabant. Et qd̄ grauius eſt: ex oībus amicis
eius prius blandientibus: nō eſt qui cōſolet eam. Lachryme
eius in. m. e. vt magis inter hoſtes cōfundant ⁊ ſuis ſaturent
opprobrijs. Propter idolatriā enī populus in captiuitatē du
ctus dure ab hoſtibꝰ affligebat: ſed ſub Tito ⁊ veſpaſiano du
rius: quē diu patientia dei ſuſtinuit: ſed impenitens irā ſibi in
die furoris theſaurizauit. Plorās plorauit. Quartus locꝰ
cōqueſtionis p quē res turpes et humiles indigne patientes
Moralit ꝓferunt qui hic ſepiſſime frequētat. Paſchaſius. Morali/
Job.3.b ter. Plo. aīa. ſ. in peccatoꝝ cecitate. de qua dicit: Sit nox illa
ſolitaria: nec laude digna. ſed nō plorat ſuo arbitrio: ſed miſe/
rante dño. vnde in ꝑſona dñi plangens ꝓpheta dicit: Quō
Mat.26.g ſe. ſo. ci. Niſi enī dñs miſericordia motꝰ eā ſolā ſedere vidiſſet
ipſa ſe minime ploraſſet. Reſpexit dñs Petrū et fleuit amare.
Lachryme eiꝰ in maxillis eiꝰ. Maxilla anime cōſcientia ē. vul
tus in maxillis format cū vniuſcuiuſq̄ qualitas in cōſcientia
Ps.50. monſtrat. Conſcientia vero q̄ nouit peccata ſua: ſemp debet
fonte lachrymarū irrigari. vñ dauid: Pctm̄ meū ꝯtra me eſt
ſemp. Aliter nō eſt q̄ cōſolet eā vero cōſolatore amiſſo. ſ. ſpūſā/
cto: cū p̄ſertim oēs amici. i. affectꝰ praue dilectionis fiant eius
inimici. cū in die iudicij ſm aplm̄ inſurgāt cogitationes miſe
rā animā accuſantes aut defendētes: ⁊ demones peſſimi ꝑſua
Allego. ſores: q̄ nunc decipiendo blandiunt. Paſchaſius. Allego
rice. Plorās plo. in no. Chriſti eccleſia plorat in nocte. i. inter
aduerſa huiꝰ vite: q2 licet ſit ad gloriā p̄deſtinata: verſat tñ in
ter caligines ignorantie et cecitatis diſcrimina: plorat foris q̄
tolerat: plorat intus cecitatis ſue erūnas: ſed plorās plorat q2
prius intus cōpungit et ſic exteriꝰ ꝓprijs lachrymis baptiza/
tur que de cordis fonte ꝓducunt: quarū vbertatē inſinuans
☞ ꝓpheta

as gentes migrauerūt: ſed nec ibi requiē inuenerūt. vnde ſe/
quit: Oēs pſecutores eiꝰ ap. e. inter. an. q̄. ſ. fugitiuos perſe/
quebant: et ante anguſtiatos: afflixerūt crudelius. Iure enī
qui leue iugū dñi fugerāt: dura afflictione p̄munt: et qui li/
bertatē in chriſto ꝓmiſſam vilipēdebāt afflictione ſeruitut
merito laborāt. Migrauit Iudas de alijs hoſtibꝰ ad alios:
crudelitatē dñorū fugiēs. ſicut Cain fratricida: vagi et ꝓfu/
gi habitabāt iudei inter gentes: nullā requiē inuenientes cō/
fuſionis ſue ignominiā circūferentes: q2 chriſtū fratrē ſuum
occidere non timuerūt. Plenitudine enī delictorū ſuoꝝ mi/
grauit iudas in captiuitatē que ſibi accumulādo ꝓuocauit
dei vltionē. Aliter enī ſibi gentē dilectā ⁊ glorioſaꝫ nō trade
ret deus ī captiuitatis ignominiā: q̄ ſe nōdū amorreos poſſe
tradere dicit: q2 nōdū ſūt cōpleta peccata amorreorum.
Moraliter. Migrauit iudas. Aīa. ſ. q̄ deū debet laudare
⁊ ſe accuſando peccata aperire afflicta vitiorū ſeruitute: de vi
tijs migrat ad vitia nec inuenit requiem. vnde aplus: Video Ro.7.
aliā legē in membris meis repugnātē legi. m. mee. Euadēdi
☞ aūt nulla

Nico. de lyra

a Dña gentiū. i. q̄ fuit dña gentiū. maxime tp̄e dauid ⁊ ſa/
lomonis: q̄ multas gētes alienigenas ſibi ſubiecerūt. vt ha/
bet. ij. Reg. et. iij. et ad idē ꝑtinet qd̄ ſubdit: b Prin/
ceps ꝓuinciaꝝ. ſ. tp̄ibꝰ dict. c Facta eſt ſub tributo. reg.
babylonis. d Plorās plo. p hāc reduplicationē itelligi/
tur fletꝰ abūdātia. e In nocte. i. tp̄e tribulatiōis ⁊ angu
ſtie: qd̄ dr̄ nox. f Et lachryme eiꝰ ī max. eiꝰ. p h̄ deſignat cō
tinuatio ⁊ diuturnitas fletꝰ. g Nō eſt q̄ ꝯſolet ⁊c. q2 popu
li iudeis cōfederati: vt egyptij ⁊ ſyrij ⁊ aliq̄ alij in neceſſitate
eā reliquert ⁊ nō ſolū reliquerūt ſꝫ etiā chaldeis coꝝ aduer/
ſarijs fauerūt. iō ſubdit: Oēs amici eiꝰ ⁊c. h Migrauit iu
das ꝓpter afflictionē et multitudinē ſeruitut: ſicut ei fuit di
ctū ca. p̄cedenti illos trāſtulerūt chaldei: q̄ ꝓpter robur cor
poris vel induſtriā art poterāt eis ſeruire: alios dimittētes.
ꝓ cultura terre. i Habitauit īter gētes. Plus ī babylonē
ductus

Ꝗ aūt nulla via eſt niſi quā ipſe demonſtrat:gratia dei ꝑ ieſum xp̄m. Sȝ miſera aīa a pſecutoribꝰ ſuis inter anguſtias:p̄gnā
1.24.b tiū tandē more feſſa dep̄hendiť. Un̄: Ue pregnātibꝰ ⁊ nutriē
Allego. tibꝰ in die illa. Paſchaſius. Allego. Migrauit iudas.i. eccleſia xp̄i libertate amiſſa. Sepe ī ſeruitutē gentiū ⁊ in affli ctionē vitiorū migrauit:⁊ nullā inuenit requiē:ſed loco in locū fugiens:a pſecutoribꝰ dep̄henſa:grauiori affligiť anguſtia. Sepe eī hiſtorialiter ſic captiuať et affligiť hierl'm noſtra ⁊ inter hoſtes vagať captiua:ſicut hiſtorialiter figurabat hierl'm terrena.
Daleth. a Daleth. Interp̄tať tabularū. De
Exo.25. imputribilibꝰ enī tabulis cedrinis.ſ. ⁊ ſethim conſtructa erat domꝰ dei.
b Uie ſion. Octauus locus ꝑ queȝ diciť factū qꝺ nō oportuit:nō factum
Myſtice. qꝺ oportuit. Myſtice. Tabularuȝ quadrata introduciť ſpēs ſm anagogen:hāꝝ officio domꝰ domini cōnexa quadrato culmine conſurgit ſcȝ vijs portis:ſacerdotibꝰ virginibꝰ.
Hiſto. Paſchaſius. Hiſ. Uie ſion. Premiſſo genere trāſit ad ſingularū ſpecies pſonaꝝ:vt dū genꝰ ꝑ ſpēs diuiditur:⁊ ſpēs ꝑ genꝰ reintegrať: luctus amplior multipliceť. Et qꝛ Threni lege metrica cōponunť: ſecularis eloquētie figuris īterdū ornanť:⁊ ꝑ metaphorā rhetorica ꝓprietate diſtiguūtur. Unde hic ꝺꝛ: Uie ſion lugent ⁊c̄. nō ꝙ vie ſentiāt aut lugeāt:ſȝ in ſolitudinē redacte:luctū trāſeuntibꝰ excitāt:eo ꝙ nō ſint qui ad ſolennitatē veniant. Simile eſt qꝺ moyſes dicit.
Deu.32.a Audite celi q̄ lo. ⁊c̄. Eſaias q̄ȝ celū et
Eſa.1.a terrā in teſtimoniū vocat:vt cūcta cognoſcāt elemēta iuſte deū iratū ⁊ ad
Moraliť iracūdiā ꝓuocatū. Moraliter. Uie ſion,virtutes.ſ.ad ſupnā hierl'm ducētes:ad ſolēnitatē aīe cui ſpōſus ablatus eſt:cū aīa de arce ſupne intētionis ad exteriores labiť actiones. Solennitas eiꝰ eſt vite celeſtis intima cōtēplatio:ſȝ nō ſunt q̄ veniāt ad ſolennitatē affectꝰ.ſ.prioris vite nō veniūt ad ſolēnia cōtēplationis aīe vel diuine:qꝛ porte ſenſuū ſūt deſtructe. Sūt enī porte mortis:ſunt et iuſticie de q̄
Pſ.117. bus ꝺꝛ: Aperite mihi portas iuſticie
Eſa.26.a ⁊c̄.⁊ in Eſaia: Aperite portas ⁊ ingredieť gens iuſta. Sȝ qꝛ mors intrauit ꝑ feneſtras noſtras:ſqualet aīe virginitas et gemit regale ſacerdotiū.dū ꝓ virtutibꝰ replemur amaritudine vitiorū. Egrediamur ğ de portis mortis ⁊ portas vite reedificemꝰ:interrogātes q̄ ſit porta dn̄i vt ambulemꝰ ī ea.
Allego. Allego. Uie ſion. Quotiēs eccleſia ꝓ peccatis ſuis intus foris ve repleť furoris dn̄i amaritudīe:merito lugēt vie:porte iacent deſtructe:gemūt ſacerdotes:ſqualide ſūt virgines vt totiꝰ tabulatura domꝰ quaternario numero deſignata cō
Iere.6.d cuſſa videať. vn̄ et alibi: Hieremias: State in vijs ⁊ videte ⁊ interrogate vias dn̄i ⁊c̄. Uie ſunt ꝓphete:patriarche ⁊ alij ꝑ quos ad xp̄m q̄ vera ē via veniť. Sicut enī lux ꝺꝛ a luce xp̄o: ſic vie dici poſſūt ab ip̄o. vn̄ Abraā prima via credēdi appellať. He ſunt vie ſion.i.celeſtis ciuitatis.hee lugēt et gemūt ꝙ nō ſint q̄ veniāt ad ſolēnitatē celeſtis patrie:qꝛ porte deſtructe.q̄ eī p̄ſunt officio nec ip̄i intrāt nec alios intrare ꝑmittūt. Sacerdotes gemētes:qꝛ.ſ.lugēt vie virgines ſqualide:qꝛ deſtructe porte. Iure aūt ſacerdotes virginibꝰ copulanť:qꝛ virginitate ſacerdotiū pollet ⁊ virginitas regimine ſacerdotum eget:q̄bus cōſūptis gradibꝰ ſequētiū turba cōmoriť. vn̄ ge
.12.d neraliter ſequiť: Et ipſa opp̄ſſa amaritudine: qꝛ ſi patiť vnū mēbrū cōpatiunť oīa mēbra. c Facti ſūt ho. ⁊c̄. Iſta p̄dicta ſunt in Deute. ⁊ ſi cōpleta quaſi qꝛ deo q̄ cis gētes ſubiecerat obedire noluerūt:merito gētibꝰ ſubiecti ſunt.
Hiſto. Paſchaſius. Hiſ. Facti ſūt ho.e.in ca. qꝛ dn̄s locutꝰ eſt ꝑ
.28.c moyſen in Deuteronomio dicēs: Tradat te dn̄s corruētē:ante hoſtes tuos et diſꝑdaris ꝑ oīa regna terre: filij tui et filie tue tradanť alteri populo,⁊ poſt pauca: Aduena q̄ tecū ver ſatur

a ſ alias. ſ gentiles vel vitia vel demones.
b ſ vitijs inſtātibꝰ vel demonibꝰ. c ſ quos fugi bant cōp̄henderūt crudeliter eos.
gētes:nec īuenit requiē. Omnes a† b†
a ſ ſequētes q̄ſi fugitiuā. b ſ chaldei romani.
pſecutores eius apprehenderūt †
a ſ fuga et afflictione anguſtiatā. b ſ afflictio nū. ſ peccatorum. c ſ iterp̄tať tabularum.
a eām inter anguſtias. Daleth: c
a ſ p̄dicatores. b ſ celeſtes. d†
b Uie ſion lugēt:eo ꝙ non ſint qui e f
a ſ pedibus mentis. b ſ patrie celeſtis.vn̄: Cōſtituite diē ſo.in cō. ſ angelorum.
veniant ad ſolennitatē. Omnes g†
a ſ que debēt ornari. b ſ q̄ debēt gaudere.
porte eiꝰ deſtructe:ſacerdotes eiꝰ h†
a ſ ꝓ peccatis. b ſ caſte intentiones. c ſ qꝛ intus corrupte que debent fulgere.
gemētes. Uirgines eius ſquali i†
a ſ ipſa plebs ſubdita. b ſ vitiorum.
de:⁊ ipſa oppreſſa amaritudine. † k
a ſ iſta. b ſ octauus locus. c ſ demones. ſ heretici. d ſ qui ante in cauda. ſ cū bonū opus corrupta mente cōcipimꝰ diabolus in principio principatur.
c He: Facti ſunt hoſtes eius in l†
a ſ diminutione boni:aſſiduitate peccandi.
capite:inimici eiꝰ locupletati ſūt: m†
a ſ in Deuteronomio.
quia dominus locutus eſt ſuper †
a ſ opprimēdā. ſ cōceſſio vel cōfeſſio: qꝛ factū nō excuſat ſed ignoſci poſtulat.
eāȝ ꝓpter multitudinē iniq̄tatū
b ſ puſillanimes. ſ quibꝰ beneficio eratis miſerendū. ſ nō magni. b ſ a demonibus.
eiꝰ. Paruuli eiꝰ ducti ſūt in capti n† o
a ſ extra eccleſiā. b ſ qui tribulant me exultabunt ſi motus fuero.
uitātem ante facieȝ tribulantis. p†

ſaľ aſcendet ſup te et erit ſublimior:⁊ ipſe erit ī caput ⁊ tu eris in caudā. Hec aūt dn̄s locutꝰ eſt ꝓpter iniq̄tatē hieruſalē:nō vt p̄ſcribēdo peccare faceret:ſȝ vt monendo a pctō reuocaret. Sȝ qꝛ deo noluit obedire:hec oīa iuſto iudicio dei deplorat ꝓpheta accidiſſe:ꝓpterea p̄poniť He lr̄a q̄ interp̄tať iſta:quaſi ob iſta ſunt iudicia q̄ olim deꝰ ꝑ moyſen p̄dixerat. He
Morali. Facti ſūt hoſtes eiꝰ demones.ſ. principātes de q̄bus ꝺꝛ: Si ſpūs ptātē habētis aſcenderit ſup te:locū tuū ne dimiſeris. Moraliť
Si ei miſera aīa aīaduertiſſet hoſtes male ſuadētes:in capite eē nō ꝑmiſiſſet. Locupletati ſūt cōtra nos.ſ. inualeſcente vſu vitiorum ⁊ creſcente vt niſi auxilio dei fugere nequeamꝰ. Sed et ip̄e dn̄s iratꝰ eſt q̄ ꝓpter iniq̄tatē noſtrā hāc vindictā locutus eſt:q̄ ſemel loquiť:⁊ ſcd̄o idip̄m nō repetit: deſperandū tn̄ nō eſt aut a lucto ceſſandū: B
qꝛ paruuli tm̄.i.puſillanimes nō fortes captiuanť. Ante faciē tribulātis multis.ſ.laqueis p̄pediti: a q̄bus tn̄ deo miſerante ſoluunť. Inſtāt enī hoſtes fortiores aliq̄n ī capite:ipſam boni operis intētionē polluentes:aliq̄n longiori vſu voluptatū animam renitentem p̄pedientes:ſm illud ſalomo
nis: Qui ſeruū ſuū a puericia nutrit Pro.29.c
in delitijs:poſtea ſentiet eū ꝯtumacē. Ab his tāto difficiliꝰ liberamur quāto ſupiores ⁊ locupletiores dominaľ.
Allego. Facti ſūt ha.e.heretici.ſ. aut pagani aut mali catholici locupletati ſūt diſputādi facūdia:cū ſit in Allego.
telligētie penuria. vn̄ ꝺꝛ: Mittam in Mic.29.b
eos nō famē panis neq̄ ſitim aque:ſȝ audiendi verbū dei:qꝺ cū tolliť hoſtes eccleſie in capite ſublimāť:⁊ ſcripturarū diuitijs locupletanť ꝓpter multitudinē iniquitatuȝ noſtrarum.
Tūc vero canes muti nō valentes la Eſa.65.b
trare:fidē nō poſſunt defendere: aut debitā doctrinā ſubditis miniſtrare: vnde paruuli qui non habent doctrine vel vite perfectionem ducuntur in captiuitatem:non habentes rectores aut defenſores ante faciē tribulantis hoſtis.ſ.

Nico.de lyra

ductus. a Nec inuenit requiē. qꝛ laboribꝰ duris affligebatur. b Oēs pſecutores eiꝰ app̄henderūt eā. i. hierl'm. c Inter anguſtias.ſ.famis ⁊ mortalitatis q̄ p̄ualuerūt in ciuitate q̄n fuit capta. vt dictū eſt.ſ. Ra. Sa. exponit. Inter anguſtias.ſ. viarū vbi capiebanť fugiētes. qꝛ nō poterāt diuertere. d Uie ſion. Hic cōuertit ſe ad lamētandū tēpli deſtructionē:qꝺ erat ī mōte ſion. cū ꝺꝛ: Uie ſion.ſ. ꝑ quas populus veniebat ad tēplū de locis exterioribꝰ. e Lugent. hoc diciť metaphorice. ſicut dicebanť gaudere in populi multitudine. vn̄ in hebreo habeť: Uie ſion herboſe:qꝛ nullus trāſibat per eas: f Eo ꝙ nō ſint q̄ veniāt ad ſolēnitatē.i. ad ſolennitates. qꝛ poniť ſingulare ꝓ plurali:ſicut frequēter fit in ſcriptura veteris ac noui teſtamēti. ter enī in anno debebat ppl's cōparere in tēplo.ſ. in paſcate: pentecoſte: ⁊ feſto tabernaculorū. Exo. xxiij. ſed deſtructo tēplo et populo captiuato nullꝰ veniebat. g Omnes porte eiꝰ deſtructe. qꝛ a chaldeis incenſe vt dictū eſt.ſ. h Sacerdotes eius gemētes. qꝛ aliqui fuerūt occiſi:⁊ ceteri in captiuitatē ducti. i Uirgines eiꝰ ſqualide: id eſt deformate ex fame et labore. k Et ipſa oppreſſa amaritudine.i. nō potēs inde reſurgere:ſicut q̄ oppreſſus eſt importabili p̄dere. l Facti ſunt hoſtes eius in capite. qꝛ ante erāt in cauda. m Inimici eiꝰ locupletati ſūt de bonis q̄ erāt in hierl'm ⁊ iudea:qꝛ tn̄ hoc factū eſt ex diuina iuſticia. ſubdiť: Quia dn̄s locutꝰ eſt ſup eā ⁊c̄. n Paruuli eius qui ſm leges belli non debebant occidi. o Ducti ſunt in captiuitatem. vt creſcentes ſeruirent chaldeis. p Ante faciem tribulantis,i. ducētis eos ad tribulationē. illi enī qui ducūt captiuos faciunt eos ire ante ſe, ⁊ nō poſt.

hoſtis.ſ.viſibilis aut inuiſibilis vinculis delictoꝝ cōſtricti.

a Et egreſſus ⁊c. Quint⁹ locus ꝑ quē ante oculos ſingula ponim⁹ incōmoda qᵭ fere vbiq̄ȝ notandū eſt. Paſchaſius.

Vau Hiſ. Et egreſſus eſt ⁊c. huic ſentētie. Vau ꝓponiᵗ qᵭ interꝑtaᵗ et: quaſi dicat: ⁊ iſta q̄ ꝓmiſſa ſunt ſuperius: iuſto dei iudicio in vindictā annectunᵗ. Obſeſſa quippe hierl'm oēm decorē pulchritudinis exteri⁹ et interi⁹ iocunditatis amiſerat diuitijs ablatis: templo ⁊ ſacerdotio ꝓphanatis: ipſa fame ⁊ peſtilentia laborabat: ⁊ q̄ ſubueniret nō erat: q꞉ facti ſunt principes ei⁹ velut. a. nō inue. paſ. diſſolutis virib⁹ pauido corde: nō defenſionē ſed fugā meditantes.

Moraliᵗ Moraliter. Et egreſſus eſt ⁊c. Anima.ſ. malis morib⁹ illecta q̄ ꝑdidit decorē ſuū.i. virtutum ornamentū nec ſubueniūt principes animi ſcȝ mot⁹ rōnales vel ſcripturaꝝ defenſiones: quib⁹ retūdere debuit ꝑſequē

E tes: ſed magis fatigato robore virtutū aſtricta nexibus delictoꝝ ꝓpelliᵗ in foueam eterne confuſionis.

Allego. Allego. Et egreſſus eſt. Eccleſia.ſ.

Can. i. d de qua in canticis diciᵗ: Ecce tu pulchra es amica mea. Ab ea decor egrediᵗ quādo hereticorum rabie fides

Pſ. 103. corrumpiᵗ. ꝺ qua diciᵗ: Cōfeſſionē et decorē induiſti. Facti ſunt principes eius paſtores.ſ. et rectores in ſcripturis velut arietes paſcua vite nō inuenientes. Abierunt abſq̄ȝ fortitudine diuini verbi: quocunq̄ȝ eos error impellit ante faciē ſubſequentis: vt qui minare ad paſcua vite gregeȝ dñi negligūt: ipſi ad paſcua mortꝭ ligati vadūt abſq̄ȝ robore virtutū. Decor eniȝ eccleſie in omnibus fidelibus eſt ſed maxime in ſacerdotib⁹ ⁊ altari ſeruiētib⁹ ⁊ in virginib⁹ que iam ſupra ſqualide memorabanᵗ. b Paſchaſi⁹.

Hiſtoria. Hiſ. Recordata eſt hierl'm. Nō recordaᵗ ad ꝯſolationem deſiderabiliū ſuorū: ſed ad multiplicandū dolorē cuȝ cadit populus in manus hoſtili. vñ ꝓ

Saen poniᵗ Saen: que ī terꝑtaᵗ hec. Hec eī eſt vltio ꝑfecta vt de bonis ꝑditꝭ doleat: ⁊ ꝓuaricationis cōſcia de malis que inceſſanter tolerat: quaſi hec ē diuina vltio ⁊ ꝑfecta: quā legis ꝓdixerat lator.ſ. cū caderet in manu hoſtiū ⁊ nullus ſubueniret. Inſuꝑ viderunt e. ho. ⁊c. Sic nos hodie recitata ſabbata iudeoꝝ deridemus: q꞉ eū ꝑemerūt in quo verū ſabbatū habere debuerūt. Hec eſt aūt iuſta delictorū cōpenſatio ī manus hoſtiū cadere: recordari iugiter dierū: nō ſolū afflictiōis ſed etiā ꝓuaricationis ⁊ ad rerū deſiderabiliū vſus ex recordatione inhiare: vt de afflictione nouus dolor increſcat: de ꝓuaricatione cōfuſionis meſticia: ꝺ rebus ꝑditis inardeſcat irremediabilis cōcupiſcentia: de officio ſue religionis opprobrium vrat.

Morali. Moraliter. Recordata eſt. Anima licet ſero recordaᵗ deſiderabiliū dū conſpicit ſe artari vndiq̄ȝ et in man⁹ diaboli affectus ſuos corruere: ⁊ q̄ putabat ſe ſecurius ſtare diuina ꝑcuſſa vltione: tūc ꝓuaricationis facta cōcurrunt: tūc afflictionis peſſime q̄ per multa errauerat vitia recordaᵗ: non ad cōſolationē ſed ad pene exaggerationē. iuxta illud qᵭ in infer

Sap. 5. a no impij dicturi ſunt: Errauim⁹ a via veritatis ⁊ iuſticie: lumē nobis nō illuxit: ſol nō eſt ortus nobis. Laſſati ſumus in via iniquitatis ⁊ perditionis: ambulauim⁹ vias difficiles. Quid

Ibidem nobis ꝓfuit ſuꝑbia ac diuitiaꝝ opulentia? Tranſierūt omnia tanq̄ȝ vmbra mortis: in malignitate noſtra cōſumpti ſumus.

Viderūt. e. ho. ⁊c. Maligni ſpiritus vocationis noſtre ocia ad cogitationes illicitas ꝑtrahunt ⁊ ſic deludūt: qᵭ canonicis monachis et oībus qui dei vacant miniſterijs valde cauēdū eſt: vt nō ſolum ab interno iudice ſabbata eorū exprobrenᵗ ſed etiā ab hoſtibus derideanᵗ. Si autē ꝓ vanis noſtris cogitationibus ſabbata noſtra deridenᵗ: q̄d de illis putādū eſt q̄ cū dño vacare debeāt etiā flagicioſa cōmittere nō formidāt? Si ergo

ſ et. a ſ eccleſia vel anima que filia eſt ſion celeſtis hieruſalem.

a Vau: Et egreſſus eſt a filiā ſiō: a†

a ſ ſacerdotū tēpli ornamētū. ſ puritas fidei: virtutū. b ſ motus rōnales animi. ſ paſtores rectores q̄ vtroq̄ȝ cornu vtriuſq̄ȝ teſtamēti ſubditos deberēt defendere ⁊ rebellātes ꝑcutere.

oīs decor ei⁹. Facti ſūt principes b† c†

ei⁹ velut arietes nō inuenientes d

a ſ ſcripturarū. b ſ ligati. c ſ virtutum.

paſcua ⁊ abierūt abſq̄ȝ fortitūdie e†

a ſ ſuggeſtionē diaboli. b ſ primus locus conqueſtionis. ſ hec.

b ante faciē ſubſequētꝭ. Saen: Re f† g†

a ſ eccleſia vel aīa. b ſ corporalis vel ſpiritualis.

cordata eſt hieruſaleȝ dierū affli

a ſ ꝓ qua afflictio. ſ mandatorum. b ſ virtutū. ſ celeſtium promiſſorum.

ctionis ſue: ⁊ ꝓuaricationis oīm b†

a ſ bonorū q̄ cōtulit eis deus in egypto: in terra ꝓmiſſionis et in deſerto. b ſ anima. ſ ad habendū.ſ. erat cōdita. vñ: Cogitaui dies anti. ⁊c.

deſiderabiliū ſuoꝝ que habuerat i

a ſ per diuerſa vitia. b ſ cordis affectus.

a dieb⁹ antiquis: cū caderet po k†

a ſ demonum.

pulus eius in manu hoſtili: ⁊ nō †

a ſ alius nō poterat et de⁹ nolebat. b ſ vndecimus indignationis locus: q꞉ cū iniuria cōtumelia iuncta eſt. c ſ chaldei vel quilibet: gentiles vel demones.

c eſſet auxiliator. Viderūt eam ho l†

a ſ ſicut hodie deridemus.

ſtes: et deriſerunt ſabbata eius. m†

a ſ vita qᵭ ad ħ reſpicit ipſa āt gemēs ⁊ cōuerſa eſt retrorſū: idcirco enī dñs induxit tribulationē vt pctōr auertaᵗ ⁊ viuat. b ſ cōfeſſio q꞉ nō peccatū excuſat: ſȝ vt pctm̄ cognoſcaᵗ poſtulat. ſ peccatū infidelitatꝭ. ſ xiij. locus conq̄ſtionis.

d Heth: Peccatum peccauit hie n†

a ſ ꝑ diuerſa vitia. ſ per diuerſas terras.

ruſalem: propterea inſtabilis fa o

Si q̄ deo vacare volum⁹: ipī ſoli corde ⁊ corpore vacem⁹. vñ: Vacate ⁊ videte qm̄ ego ſū de⁹. Allego. Recordata eſt. Se

Pſ. 45. pe enī intueᵗ ecclīa ppl'm ſuū cadentē ī man⁹ hoſtiū.i. demonū: ali⁹ ꝑ auariciā: ali⁹ ꝑ luxuriā cadit: ali⁹ ꝑ carnis oblectationē: ꝓ his oīb⁹ ⁊ ſilibus ecclīa ꝯtinue deplorat: recordaᵗ oīm deſiderabiliū ſuoꝝ.i. q̄ nobis ꝓmiſſa ſūt in celis: vñ et nos ꝓlabimur et ipſa peregrinaᵗ. Sabbata q̄ȝ noſtra.i. feſtiuitates nō minus a nobis violanᵗ: qm̄ ab hoſtib⁹ deridentur. vñ: Vbi ē de⁹ eoꝝ. et alibi: Fue

Pſ. 71. Ibidē. 41. rūt mihi lachryme mee panes die ac noc. d. d. m. q. v. eſt. d. t. c Viderūt eā. Sepe ꝓ peccatis vel paganis vel hereticis vel vitijs traditi: ꝓuaricationis noſtre recordamur: ⁊ tūc demones ſabbata nr̄a deridēt cuȝ a bonis nos feriari vidēt. vñ: Qui tri

Pſ. 12. bulāt me exultabūt ſi motus fuero.

Hiſtoria. d Paſchaſius. Hiſ. Pctm̄ peccauit. Cām tāte miſerie demōſtrat eſſe pctm̄ ſinguiare: quo retēto oīa tenētur: quo abſente oīa dimittunᵗ: hec

Nu. 10. b ē incredulitas. vñ: Audite rebelles ⁊ increduli. Ex incredulitate eī deū ſemꝑ exacerbauerūt. idola coluerūt in xp̄m credere noluerūt. vñ: Si nō

Iob. 15. venīſſem ⁊ locut⁹ eis nō fuiſſem peccatū nō haberēt. Propterea inſtabilis facta ē: nec relict⁹ ē ī ea lapis ſuꝑ lapidē. Oēs q̄ glīficabāt eā ſcribe.ſ. et phariſei q̄ lucri cauſa peccātē dicebāt ppl'm btm̄: ⁊ ecōuerſo plebs delinquēs beatos vocabat eos ⁊ colūnas ī domo dñi: ſȝ mō inuicē ſe ſpernūt q꞉ adulationib⁹ crediderūt. Hemēs ꝯuer. re captiuoꝝ exprimit habitū q̄ dū abducunᵗ retro aſpiciunt natale ſolū plorātes ⁊ gemētes.

Morali. Morali. Pctm̄ pec. Quaſi d. aīa ꝓ pctō infidelitatꝭ ꝑ diuerſa vitia raptaᵗ q̄ ſupra petrā virtutū non fixit greſſus. vñ angeli vel viri ſācti: qui pri⁹ glīficabāt eā deſpiciūt: vt tandē gemat pctm̄ ſuū et redeat ad deū: et audiat vocē monētis poſt tergū. vñ

Eſa. 30. Eſaias: Erunt aures tue audientes

Iob. 20. poſt tergū verbū monētis. vñ: Maria ꝯuerſa retrorſū inuenit ieſū: quē q̄rebat pri⁹ nec īuenīebat. ſic et hieruſalē q̄ hic ꝓ pctō infidelitatꝭ plangiᵗ: ſi cognouerit ⁊ crediderit cōuerſa retrorſuȝ ⁊ ingemiſcēs: ī lege quē mortuū extimabat inuenit. Qui xᵒ increduli ſūt: nec aſpiciunt retrorſū vſq̄ȝ hodie ſicut Cain īſtabiles ſūt: ⁊ portāt ꝯfuſiōis ſue ſignū. ⁊ ī babylonē.i. ī ꝯfuſionē tēdūt. Alleg.

Nico. de lyra

a Et egreſſus ē a fi. ſiō.i. a hierl'm q̄ ꝺr filia ſiō: eo q̄ ciuitas ꝓtegebaᵗ a tēplo ⁊ regia domo q̄ erāt ī mōte ſion: ſicut filia ꝓtegiᵗ a matre. b Oīs decor ei⁹.ſ. regnuȝ ⁊ ſacerdotiū. iō ſeq̄ᵗ: c Facti ſūt prin. ei⁹ velut arietes. inſenſati. d Nō inueniētes paſ. fame afflicti. e Et abie. abſq̄ȝ for. nō potentes ī aliq̄ reſiſtere. f Ante fa. ſubſe.i. in captiuitatē ducentis. g Recordata eſt hie. dieꝝ affli. ſue ⁊c. ꝯſiderās q̄ illa afflictio merito ſibi venerat ꝓpter pctā ſua ꝓterita. h Oīm deſiderabiliū ſuorū.ī diuinis cōdeſcēſionib⁹ ſibi factis ad votū. i Que habu. a dieb⁹ an.i. a tꝑe moyſi quo de⁹ pauit pplm illū cibo celeſti. xl. annis: ⁊ multa alia beneficia contulit ei. k Cum caderet po. eius in manu hoſtili. eadē eſt eī ſciētia cōtrariorū. ⁊ ideo vnū oppoſitoꝝ aliud ad memoriā reducit: ⁊ etiā magꝭ apparere facit. q꞉ oppoſita iuxta ſe poſita magis eluceſcūt. l Viderūt eā hoſtes. captaȝ ⁊ exulatā. m Et deriſerūt ſabbata eius.i. cultū dei iſrl': reputātes q̄ ſaluare nō poterat ppl'm illū: ſȝ ħ remouet ꝓpheta dicēs: n Pctm̄ pec. hierl'm.i. peccatꝭ peccata accumulauit. o Propterea inſta. fa. eſt. nō potens reſiſtere aduerſarijs ꝓpter dei ſui offenſam: nō ꝓpter eius impotentiam.

Omnes

a ſ ſcribe ⁊ phariſei ꝙ beatificāt populū. vñ: Populus meꝰ ꝙ beatū te dicūt ipſi te decipiūt.
ſ heretici applaudētes vel angeli vel ſācti viri.
cta eſt. Omnes qui gloꝛificabāt a†
a ſ captiuā cōiunctam: hereſi cōfuſam: vel vitijs conſtupꝛatam.
eā: ſpꝛeuerūt illam: quia viderūt b† c
ignominiaꝫ eius: ipſa autem ge/ d†
a ſ peccm̄ cognoſcēs. ſ ad deū quē reliq̄rat.
ſ ꝑ penitentiā ad cōuerſationem celi vnde excide rat bonū. b ſ bonum.
a mens ⁊ ꝯuerſa ē retroꝛſū. Leth: e†
a ſ doctoꝛibꝰ a qbꝰ debuit poꝛtari vel affectibꝰ.
b Soꝛdes eius in pedibꝰ eius: nec f÷ g+
ſ chꝛiſti vel iudicij futuri vel captiuitatis.
a ſ a ſolio regali.
recoꝛdata eſt finis ſui. Depoſita h+
a ſ ſpiritūſanctū.
eſt vehemēter nō habēs cōſola/
a ſ vox xp̄i captiue. ſ vt miſerearꝭ. ſ nō iniq̄
c toꝛē. Uide domine afflictionem
tatē ſ contra te ſuperbiens.
meam: quoniā erectus eſt inimi/
a ſ pꝛincipiū maloꝛū. ſ. qꝛ vidit deꝰ gētes ingreſ/ ſas ſāctuariū ſuū. b ſ operationē ſuggeſtionē.
d cus. Joth: Manum ſuā miſit i+
a ſ chaldeus vel diabolus. b ſ regnū: ſacerdo tiū ſancta ſanctoꝛū: vaſa p̄cioſa: fidē ſpem baptiſ/ ma coꝛpus xp̄i et ceteras virtutes.
hoſtis ad oīa deſiderabilia eius: k
a ſ quaſi hec eſt p̄cipua cā maloꝛū qꝛ: b ſ dn̄s.
c ſ carnales vel vitia: vel qꝛ iudei cultū idoloꝛū i templū cōtulerāt. ſ ſacerdotes gētiliter viuētes.
d ſ templū aīam eccleſiam.
quia uidit gentes ingreſſas ſan/ l+ m
a ſ ſacerdos i q̄ fuerit macula nō accedat offerre
ctuariū ſuū: de qbꝰ p̄ceperas ne i
a ſ animā. b ſ manꝰ ex cuiꝰ tactu clamāt: Uide dn̄e. ſ vox ꝓphete. ſ quartꝰ locꝰ cōqueſtiōis
e trarēt i eccleſiā tuā. Caph: Oīs n†
a ſ anguſtia belli. b ſ verbi dei.
ppl'ſ eiꝰ gemēs ⁊ querēs panem. †

Allego. Peccatū p. hie. Eccleſia ī mēbꝛis ſuis aliqua here/ ſi polluta peccatū infidelitatis peccat: ideoq̄ inſtabilis vaga tur ⁊ nulla fidei ſoliditate fundaꝛ: q̄ pꝛius fundata erat ſupꝛa firmā petrā. Hos aūt populi q̄ eos vario affectu gl'ificabāt: vi dentes hereſim eoꝛū a catholicis deiectā ⁊ cōculcatā: ſpernūt ⁊ deteſtanꝛ. Ipſi aūt gemētes.

a Leth. i. bonū. vñ. Uide dn̄e affli/ ctionē meā. Bonū eſt enī peccatoꝛē ſe recognoſcere ⁊ cū penitētia ⁊ gemitu exclamare. Uide dn̄e. b Soꝛdes eiꝰ ⁊c̄. Tripliciter plāgit eā: qꝛ ꝯtra deuꝫ peccauit: qꝛ nec penituit: qꝛ poſt fla/ gella ad deū redire noluit. vñ: Quia nō eſt recoꝛdata finis ſui. Paſcha ſius hiſ. Soꝛdes eiꝰ. Quaſi hierl'm inſtabilis facta eſt ⁊ longa via fatiga ta: ſoꝛdes in pedibꝰ poꝛtat: qḋ magis de interioꝛi hoīe q̄ꝫ exterioꝛi ploꝛat. Pedes ſynagoge doctoꝛes legis ſūt q ꝑ viā q̄ chꝛiſtus eſt eā ducere debue rūt. Sꝫ hij pedes ſoꝛdibꝰ ſcelerū inq̄/ nati ſunt. Nec recoꝛdata eſt finis ſui. id eſt chꝛiſti qui eſt finis legis ad iuſti ciam omni credenti. Ideo depoſita ē vehemēter. vnde: Pꝛopꝛia voce hie/ ruſalē exclamat. vide dn̄e ⁊c̄. A pꝛin/ cipio nāq̄ ⁊ huc uſq̄ deploꝛauit ꝓphe ta. ab hinc aūt ipſa ſua deploꝛat ſup/ plicia: humiliata ⁊ pctm̄ ſuū cōfeſſa:
Leth. qḋ ſignificat Leth lr̄a q̄ iterp̄taꝛ bo
Ps. 118. nū. vñ: Bonū mihi dn̄e qꝛ humi. me. Ipſa aūt humiliata nō ſuſtinet ampli us ꝓphetam: ſed cū gemitu ⁊ lachꝛy mis exclamat. Uide dn̄e. More rheto rico cōqueſtionē cū indignatiōe facit vt iudicē contra hoſtē moueat et ipſa miſicoꝛdiā ſuſcipiat. vñ addit: Quō erectꝰ eſt inimicꝰ meꝰ cōtra te. ſ. nō tue imputat iuſticie ſed ſue ſupbie. quaſi. Uide pꝛimū afflictionē meā vt miſere aris nō facinoꝛa. Uide ō qbus iraſca ris. Deinde qꝛ erectus ē inimicus vt
Moralit vlciſcarꝭ. Moꝛali. Soꝛdes eiꝰ. Aīa ſoꝛdes habet in pedibꝰ: ſoꝛdes videlꝫ vitioꝛū q̄ celeſtꝭ vite et pꝛiſtine cōuer/
Iſa. 52. a ſatiōis candoꝛē ꝑdidit. vñ: Conſurge hierl'm excutere ō puluere. Anima eī q̄ terrenis intendit actibꝰ: ſoꝛdes ne/ ceſſe eſt vt habeat in pedibus. i. affe/
Ps. 43. ctibus. vñ: Humiliata eſt in puluere anima nr̄a. Ab his quotidie pedes lauādi ſunt ne cōtingat qḋ ſeqꝛꝛ: ob lita eſt finis ſui: depoſita eſt vehemen ter. nō habēs ⁊c̄. Sed dicit aīa. dicat eccl'ia. Uide dn̄e affli/ ctionē meā nō peccatū vt dānes: ſed afflictionem vt liberes: qm̄ erectꝰ eſt. i. tibi imputās: tibi inſultās q̄ſi nequeas nos li
Ps. 3 berare. vnde dauid. Multi dicūt aīe mee: nō eſt ſalus ipſi in
Allego. deo eius. Allego. Soꝛdes eiꝰ. Eccl'ia ſoꝛdes in pedibꝰ poꝛ/ tat: qꝛ in huiꝰ vite miſeria nemo eſt qui ſine ſqualoꝛe vitioꝛū
Mat. 10. b incedat: ſaltē in pedibꝰ q̇bus tangiꝛ terra. Inde dn̄s pedes
Ibidem diſcipuloꝝ lauit: ⁊ nos inuicē lauare iuſſit ⁊ apl'is ait: Excu/ cite puluerē de pedibꝰ veſtris. Pedes aūt idcirco lauit vt et pulchꝛi eſſent et mūdi: ſic ꝑ totū mūdū p̄dicaturi diſcurrerēt
Isa. 7. a de quibꝰ diciꝛ: Quā pulchꝛi ſūt greſſus tui in calciamentis fi/
Eph. 6. c lia pꝛincipis. ⁊ alibi: Calciati pedes in p̄paratione euangelij pacis. Soꝛdes aūt ſunt in pedibꝰ: vita repꝛoba in p̄dicatoꝛi bus: qꝛ nō recoꝛdanꝛ finis ſui. i. iudicij futuri. vñ deponunꝛ vehementer in cōſpectu dei: nō habētes ſpiritū conſolatoꝛē q̄ alios conſolari deberēt. Cōuerſi ꝗ̄ et humiliati clamēt. Uide dn̄e ⁊c̄. c Uide dn̄e. Quartuſdecimꝰ locus cōqueſtionis: in quo oꝛant qui audiūt humili ⁊ ſimplici oꝛatione vt miſere anꝛ. d Manū. ſ. Quintuſdecimꝰ locꝰ cōqueſtiōis: ꝑ quē nō nr̄as ſed noſtroꝝ foꝛtunas deploꝛamꝰ: ſicut ipſe hieremi/
Hiſtoria as foꝛtunā ppl'i deploꝛat. Paſchaſius hiſ. Manū ſuam. Chaldeꝰ miſit manꝰ ad ſancta ſanctoꝛū: ad q̄ nō licebat niſi ſolis ſacerdotibꝰ introire ⁊ ſemel in anno: ⁊ cū ſanguine. va/ ſa decoꝛis abſtulit: ⁊ ſanctuariū ꝓphanauit cuiꝰ rei cauſa red ditꝛ: qꝛ vidit dn̄s gētes ingreſſas ſanctuariū ſuū. i. iudeos gē

tiliter

tiliter viuentes: ⁊ ſanctuariū polluentes qḋ ipſe ꝓhibuerat. vñ ſequiꝛ: De qbus p̄ceperas ⁊c̄. ⁊ alibi: Tradidit in capti/ Ps. 77.
Moralit uitatē virtutē eoꝝ ⁊. p. m. ma. i. me. Moꝛa. Manū ſuā. Dia bolus audacter manum mittit ad aīe deſiderabilia: ⁊ aufert virtutū oꝛnamēta: fidē ſpem charitatē diſcretionē ⁊c̄. qḋ iu/ ſtus iudex fieri ꝑmittit qꝛ gētes. ſ. pꝛa/ uas ſuggeſtiones vidit: ⁊ cogitatiōes ⁊ voluptates ingreſſas ſanctuariū aīe q̄ debuit hoſtiū claudere: ⁊ in cubicu/ lo patrē oꝛare. Nūc pudicitia coꝛrūpi/ tur. abſtinētia euertiꝛ et pꝛinceps co/ coꝛū oēs muros aīe. i. virtutes euerte re conaꝛ: ſic vindemiatam ſuis bonis animā ſine ꝯſolatoꝛe relinquit.

Allego. Allego: Manū ſuā ⁊c̄. Hoſtis anti quꝰ ad deſiderabilia eccleſie manum mittit: in mēbꝛis ipſius fidē contami/ nās: baptiſma reſcindēs: doctrinā coꝛ rūpens: coꝛpus et ſanguinē dn̄i indi/ gne cōtrectans: ⁊ vaſa p̄cioſa. i. oues xp̄i quaſi lupus deuaſtās. Et cauſa tā ti mali reddiꝛ: qꝛ gētes. ſ. carnē aman tes: quaſi p̄putiū retinentes: ⁊ xp̄i cir cūciſionē nō habētes: miniſtri altaris efficiunꝛ. e Paſchaſius hiſ. Oīs Hiſtoꝛia. ppl'ſ eiꝰ. Quantā famem iudei paſſi ſunt hiſtoꝛie nō tacent. ⁊ Joſephus p̄/ cipue manifeſtat. vñ hic: Oīs ppl'ſ eiꝰ ge. ⁊ q̄. p. ad. re. a. i. coꝛpoꝛalē vitaꝫ D vide dn̄e. Nota q̇d ꝓphete ꝓfuit duꝫ ſe nō plangentē hierl'm planxit: q̄ tū ſu pꝛa quaſi ī nobilioꝛibꝰ mēbꝛis plāgēs inducit: nūc vero quaſi vitali ſpū re/ cepto: oīs ppl'ſ plāgere ꝓhibeꝛ. Uide dn̄e ⁊c̄. Sicut eī gallina fouet oua ſua ⁊ coanimat: ſic ſpirituales viri ſubdi/ tos ſuos paulatim: vel monendo vel plangendo fouēt vt ſibi coaniment.

Allego. Oīs ppl'ſ e. g. ⁊ q̄. p. verbi Allego. dei. panē qui de celo deſcēdit. In an/ guſtia famis eccl'ia hūc panē querit a doctoꝛibꝰ: nec inuenit qꝛ dederūt que q̄ꝫ p̄cioſa ꝓ cibo: celeſtia. ſ. ꝓ terrenis eterna ꝓ caducis ad refocillandā. a. nō ſaciandā: qꝛ innumeris deſiderijs accenſam refocillare poſſunt nō ſatia/ re. Hinc quoq̄ populus gemēs ⁊ que rens panem dꝛ. qꝛ pꝛaui affligunꝛ et cruciantur: quia non ad votum vite affluētia. delitioſe habeꝛ. ☞ Moꝛa.

Nico. de lyra

a Omnes qui gloꝛificabant eam. tē/ poꝛe ſue ꝓſperitatis. b Spꝛeuerunt illā. tēpoꝛe aduerſita/ tis. c Quia viderūt ignominiā eius. i. deſtructionē ⁊ ca/ ptiuitatem. d Ipſa autē gemens. ſub onere impoꝛtabili. e Et conuerſa eſt retroꝛſum. ſcꝫ in confuſionem a ſtatu ho/ noꝛabili. f Soꝛdes eius in pedibus eius. In hebꝛeo ha/ betur: In oꝛis eius. loquitur de ea ſicut de muliere patiente menſtrua: cuius immundicia deſcendit ad inferioꝛa: ita q̄ fe/ dantur oꝛe veſtimenti interioꝛis pedes tangentis: ⁊ per hoc deſignatur immūdicia idolatrie abundans in hieruſalem: ꝓ/ pter quā fuit deſtructa. g Nec recoꝛdata eſt finis ſui. id eſt excecata vitijs nō cogitabat punitionē ſuper ſe finaliter ven/ turam. ideo ſubdiꝛ: h Depoſita eſt vehementer. ab omni honoꝛe et conſolatiōe. ideo in perſona eius oꝛat pꝛopheta: di/ cens: Uide domine ⁊c̄. i Manum ſuā miſit hoſtis. i. popu/ lus ammonitarū et moabitarum. vt dicit Rab. Sa. k Ad omnia deſiderabilia eiꝰ. i. ad libꝛos legis de quibus diciꝛ Ps. xviij. Deſiderabilia ſup aurum et lapidem p̄cioſuꝫ multū. dicit enī Ra. Sa. q̄ chaldeis currentibꝰ ad aurū ⁊ ar/ gētū in deſtructione hierl'm. iſti magis voluerūt currere ad cō burendū libꝛos legis. eo q̄ ſcribiꝛ Deuꝛ. xxiij. ammonites et moabites nō intrabunt in eccleſiam dn̄i in eternū. iō ſubdiꝛ: l Quia vidit gentes. i. āmonitas ⁊ moabitas. m Ingreſ/ ſas ſan. ſ. vbi lex ſeruabaꝛ: ⁊ potiſſime Deuteronomiū ī latere arce: Deu. xxxj. n Oīs po. eiꝰ ge. p̄ anxietate famis: q̄ p̄ua luit in hierl'm obſeſſa a chaldeis. vt habeꝛ. ſ. xxxviij.

Dederunt

a ſ celeſtia ꝓ terrenis. b ſ nõ ad ſatiãdam.
a Dederũt ꝑcioſa queqꜫ ꝓ cibo ad a b
a ſ animalitateb. ſ quartuſdecim⁹ locus cõque ſtionis. ſ vox ſynagoge:vel eccleſie vel anime.
refocillandaꝫ aiam. Uide dñe et c+ d
a ſ facturã tuã nõ iniq̃tatẽ meã. b ſ diſcipline.
b cõſiderã qm̃ facta ſũ vilis. La/
a ſ ſancti nõ habentes hic manẽtẽ ciuitatem. ſ duodecim⁹ locus indignatiõis:indignari ei vi/ def ꝙ ſibi premiũ euenerit. b ſ celeriter.
c meth. O võs oẽs q̃ trãnſitis ꝑ vi e+
a ſ chriſtũ.vñ Ego ſũ via. ſ virtutꝫ. b ſ quartuſdecim⁹ locus cõqueſtionis. ſ cõpatiẽti cor/ de. c ſ charitatis intẽtione. d ſ quis infirmatur ⁊ ego nõ infirmor. Quis ſcandali.et.e.n.v.
ãm ãttẽdite et vidẽte ſi eſt dõlor f
a ſ ꝓ terrenis celeſtia ꝑdidi. b ſ bonis virtutũ ſ ꝑ chaldeos:ꝑ romanos q̃ debuiſſent defendere
ſicut dõlor me⁹. Qm̃ vindẽmia/ g
a ſ per ꝓphetas. b ſ qui nõ mentit. c ſ quia exacerbaui eum.
uit me vt lõcut⁹ ẽ dõmin⁹ in diẽ †
a ſ iudicij. b ſ ex ipſis donis.ſ.ſpũſſancti erudi tur. c ſ alto cõſilio. ſ quint⁹ loc⁹ cõqueſtiõis.
irẽ furõris ſui. Mẽm. De ẽxcelſo h+
a ſ Apparuerũt illis diſꝑdite lin. ſ ſpũſſancti. b ſ fortioribus. c ſ ſic.
miſit ignẽꝫ i õſſib⁹ meis:⁊ erũdi/ i+
a ſ doctrine. b ſ voluptatib⁹.
uit me. Expãdit rẽte pẽdib⁹ meis k+
a ſ de vitijs ad virtutes. ſ de ĩfidelitate ad fidẽ b ſ vt audirẽ vocẽ poſt tergũ monentis.
ↄuẽrtit me rẽtrorſum. Poſuit me l+ †
a ſ terreno ſolatio. ſ oĩ tp̃e. ſ p̃ſentis vite dolo re ⁊ deſiderio future.vñ: Fuerũt mihi lachry.mee
deſolãtã tota die merore ↄfectã.
a ſ ſempiternũ. b ſ ꝓuocãs deũ ad vindictã. ſ me dormiẽte. ſ cõceſſio. ſ quaſi vindicta pu nit q̃ dormire videbat. ſ ſupponẽdũ mihi.
Nun. Uigilãuit iugum iniqui/ m+

Moralit a Morali. Dederũt p̃cioſa queqꜫ ⁊c. Infelix aĩa p̃cioſa que
qꜫ ꝓ cibo donat qñ ꝟtutes mẽtis ad trãſitoriã delectationeꝫ
inclinat:⁊ refocillare nitit dũ diuerſis vitijs ⁊ deſiderijs ſa/
tiſfacere machinat. vñ. Popul⁹ ei⁹.g.⁊.q.p.plãgit:qꝛ p̃cioſa
queqꜫ q̃uis ꝓ cibo dederit:cõcupiſcẽtie affect⁹ nõ ſatiat viſu
guſtu:⁊ ceteris ſenſib⁹. Uñ ſi qua for
te virt⁹ redeat:⁊ ſpũ dei ſaĩa recreata
cõualeſcat:iure cũ electorũ multitudi
ne plangẽdo exclamat: Uide dñe ⁊c.
q.d.facta ſum vilis:mihi humilis in
oculis meis:qꝛ man⁹ dñi tetigit me.
Caph. Caph ei man⁹ interp̃tat. Cũ aũt ma
nus dñi vel puniendo vel releuando
ſupplicia vel inſtruẽdo aĩam vel ne/
gligentẽ eccleſiaꝫ tetigerit:mox ad ſe
rediẽs ⁊ ingemiſcens dicit: Uide dñe
⁊c.q.conſidera fabricã tuã quãtũ ſit
vilis. Aĩa q̃ pri⁹ oblectata vitijs glo/
riabat:manu dñi tacta ſe vilẽ ꝓfitet
q̃ ad imaginẽ ſui ↄdita creatoris erat.
b Facta ſum vilis. Uilis efficit ec/
cleſia cũ creſcẽte numero maloꝝ non
ſũma petit ⁊ celeſtia:ſed imſima ⁊ ter/
Lameth rena. c Lameth. Diſciplina vel cõ
tritio. Ut enĩ ꝓpheta luget alijs diſci
plina eſt ⁊ cõtritio cordis vt lugeant
Hiſtoria. ſimili modo. d Paſchaſius Hiſ.
O vos oẽs q̃ trãſitis. Propriũ ẽ mi/
ſeroꝝ tãto maiorẽ eſtimare ſuũ dolo/
rẽ quãto alienũ min⁹ intelligere ſtu/
duerũt:⁊ quo magis dolorẽ ſuũ ſen/
E tiunt:alienũ ſibi equari nõ cõſentiũt:
ſed veri⁹ reliquie q̃ ſalue fiũt:cõtritio
ne cordis talia deplorãt: qñ ſanctua/
riũ deſtruit: tẽplũ ꝓphanat: altaria
euertũt:lumẽ cãdelabroꝝ extinguit:
libri concremant:ſacerdotes et leuite
captiuant:virgines ⁊ vxores hoſtili
libidine polluunt:oĩa ſancta cõtami/
nant. Pro his ⁊ hmõi reliquie q̃ ſal/
ue facte ſũt:nõ ĩmerito lugent:cũ gen
tẽ ſuã nõ minus terrena bona q̃ cele/
ſtia ꝑdere vident.ſic enĩ vindemiauit
eam deus iuſto iudicio: ſicut in lege
Moralit ⁊ ꝓphetis locutus eſt. Morali. O
vos oẽs ⁊c. Aĩa vitijs p̃grauata non
tñ oĩno excecata vidẽs alios cũ deſi/
derio ad patriã feſtinãtes.⁊ ꝑ viã vir
tutis gradiẽtes:cũ ingenti merore ex
clamat: O vos oẽs q̃ trã.ꝑ v.q. vide
te q̃b⁹ ſollicita ꝑiculis:q̃b⁹ afflicta tribulationib⁹:q̃b⁹ paſſio/
nib⁹ ſubiaceã:qm̃ vindemiauit me dñs:bona.ſ.virtutũ iuſto
iudicio abſtulit q̃b⁹ me q̃ſi ſpõſam decorauit: ĩ die furoris ſui
exacerbat⁹ malis meis. Uos ergo q̃ trãſitis ꝑ viã.i.q̃ p̃ñtẽ de
ſpicitis vitã:tẽdẽtes ĩ viã verã q̃ xp̃s eſt:videte ſi eſt dolor ſic
do.m.celeſtia amiſi;theſauriçaui mihi irã ĩ die iudicij: ⁊ gra/
uata malis meis:nõ vobiſcũ poſſũ feſtinare ad gaudia celi
Allego. Allego. O vos oẽs. Noſtra ſion cui⁹ cõuerſatio eſt in celis
de celo in terris poſita membra ſua cõſpicit:⁊ q̃ patiunt quoti
die de excelſo cõſpicit.vñ miſerãdo ꝓclamat. O vos o.q.t.p.
Ps.125. v.ſãcti.ſ.de q̃b⁹ dꝫ dicit: Eũtes ibãt ⁊ flebãt ⁊c. Hij eunt ꝑ vi
am q̃ eſt xp̃s:veſtigia ei⁹ ſequẽtes:neqꜫ ad dexterã neqꜫ ad ſi/
niſtrã declinãtes. Uocati ei ad paſcales dapes:⁊ paſcalia vo
ta celebrãtes:agnũ ſm legẽ comedũt feſtinãtes.hos conſpicit
eccl̃ia via regia ad patriã gradiẽtes:q̃ multis filiorũ curis im
pedita ingemit ⁊ clamat: O vos oẽs q̃ t.ꝑ v.nõ vt retrahat a
via: ſed vt ad cõpatiẽdũ moneat:attẽdite mẽte:⁊ videte intui
Joh.16.c tu charitatis:ſi ẽ dolor ſic do.m. Mulier cũ parit tri.ha.vnde
Gal.4.c apl̃us. Filioli mei.q.i.p. Eccl̃ia ei q̃ parit ⁊ generat ⁊ nutrit et
2.Cor.11.g lactat: ꝓ oĩb⁹ cõtriſtat.vñ: Quis infirmat ⁊.e.n.ĩ. Sic etiaꝫ
eccleſia teneros lactat.auerſos reuocat.pigros expectat. p̃cipi
tes vt ꝓuideãt caſtigat:ne queꝫ hoſtis extra caſtra inueniat.
Canti.6.c dũ ip̃a ordinato agmine ad patriã feſtinat.vñ: Que eſt iſta q̃
aſcẽdit ꝑ deſertũ ſicut aurora. Ad aſcẽdẽtes ĝ vel trãſeuntes
ab excellentiorib⁹ mẽbris dꝫ: O vos oẽs.q.t.qꝛ alia ſũt q̃ pro
his doleo:alia q̃ ab his q̃ intus vel foris ſunt tolero:a patria
differor:ĩ exilio moror. Attẽdite ĝ q̃uis ad brauiũ nos inde/
feſſa rapiat deuotio.videte dolorẽ meũ:filios educare volui ⁊
educere
educere de miſeria exilij ⁊ ꝑducere ad gaudia celi:ſꝫ multi ab
errãt:multi exaſperãt:multi lãguẽt:pauci ſũt q̃ venire curẽt:
Oĩa oĩb⁹ fact⁹ ſũ vt oẽs lucrifaciã: ꝓ oĩbus lugeo ⁊ ꝓ oĩb⁹ 1.Co.9.
uror. Uidete ĝ ſi ẽ do.ſi.do.m.tendite ĝ oculũ mentis ad ex
tremũ iudicij diẽ:⁊ videte qm̃ vindemiauit.i.vĩdemiabit me
dñs in die furoris ſui.de quo dꝫ: Dñe Ps.6.
ne in fu.t. ar.vt locut⁹ eſt dñs ĩ die fu
roris: qñ reddet vnicuiqꜫ.ſ.o.ſ.
e Mem. Incẽdiũ tẽpli et regaliũ do/ Mem
morũ ⁊ toti⁹ ciuitatis:fugientiũqꜫ op
preſſionẽ ⁊ deſolationẽ ſignificat.
f Paſchaſius. Hiſ. De excelſo ⁊c. Hiſtoria.
Supnã vindictã:d qua ĩ Job dꝫ: Ig Job.1.
nis dei deſcẽdit de celo ⁊c. Ignẽ miſit
aereas.ſ.ptãtes in oſſib⁹ meis vt for/
tia.ſ.iteri⁹ exteriuſqꜫ affligãt:⁊ ſic eru
diant q̃ deũ blãdientẽ audire nolue/
rãt.vñ addit:⁊ erudiuit me. Expãdit
rete pedib⁹ meis ne poſt volũtates et
deſideria vana vſqꜫ ad finẽ vite irem:
cõuertit me ire ꝑ anguſtias ⁊ tribula/
tiones. Poſuit me deſolatã. deſolati
ſũt iudei vſqꜫ ad fineꝫ ſeculi ⁊ merore
cõfecti. Morali. De excelſo mi. Duꝫ Moral.
aĩa ꝓ peccatis a dño corripit:ad ſe re
diẽs ſalubriter cõpũgit:⁊ ĩ oſſib⁹ ſuis
.i.cogitationũ medullis a dño ignem
veniſſe teſtat vñ diuinitus caſtigat et
erudit:⁊ qꝛ ſentit doctrine dei retia co
rã pedib⁹ expãſa:ↄuertit retrorſũ: ab
ſtinet ab illicitꝭ:luxũ voluptatꝭ ⁊ ↄcu/
piſcẽtiã ĩ lachrymaſ ↄuertit:⁊ tãto for
ti⁹ merore cõfecta plãgit ⁊ p̃ñtꝭ vite cõ
ſolationẽ nõ recipit:quãto veri⁹ ĩ eis
ꝑ vana deſideria ſe ↄſiderat aberraſ/
ſe. Allego. De excelſo mi. Qui de Allego.
iudeis crediderũt vel gentilib⁹ ⁊ vna
eccl̃ia facti ſũt:merito dicũt de excelſo
miſit ig.i.ſpm̃ſanctũ ſm ꝙ corroborã
tur fortia ꝟtutũ et erudit diuinit⁹ ec/
cleſia:ne vltra idolis ſeruiat vel mun/
di delitiaſ querat:qđ ſignificat Mem
lr̃a:q̃ interp̃tat ex ip̃is donis.ſ.ſpũſſã
cti:q̃b⁹ gratulabunda ſe eruditã dicit
eccl̃ia:vt caſte amet et caſte timeat et
ex ipſis erubeſcit vitijs q̃b⁹ deſeruie/
rat. Expãdit rete.ſ.p̃dicatiõis:ne ego
eã poſt vanitates erroꝝ et ↄcupiſcen
tias. Cõuertit me retrorſũ vt poſt ip̃m
irẽ:nõ p̃irem. Hoc rete apl̃is eſt cõmiſ
ſum:vt d mari hui⁹ mũdi piſces extrahãt. Pedib⁹ meis.vñ:
Ab oĩ via ma.ꝓ.p.m. Poſuit me deſolatã:p̃ſentib⁹ bonis q̃ Ps.118.
mihi pri⁹ ſolacia fuerãt. Tota die me. cõfec.dolore.ſ.p̃ſentiũ
tribulationũ ⁊ amore futuroꝝ bonoꝝ. g Paſchaſi⁹. Hiſ. Hiſtoria.
Uigilauit ⁊c. Iugũ iniq̃tatꝭ dormire ẽ in neq̃cie torpore ſecu
re ⁊ ĩpune quieſcere:ſed vigilat ĩ.m.d.vnde Hieremias Uir/ Hieremias
gam vi/

Nico. de lyra

a Dederũt p̃.q̃qꜫ ꝓ cibo. illi q̃ erãt diuites. b Ad refo.
aĩaꝫ.i.ad mitigãdũ famẽ:⁊ nõ ad ſatietatẽ.iõ ĩ ꝑſona ei⁹ orat
ꝓpheta dicẽs: c Uide dñe afflictionẽ meã. d Et ↄſi.rele
uãdo eã. e O vos.hic inducit ꝓpheta alios ad cõpaſſio/
nẽ dicẽs: O vos oẽs q̃ trãſitꝭ ꝑ viã ꝓpe hierl̃m deſtructã.
f Attendite ⁊ vi.ꝑ cõpaſſionẽ. g Qm̃ vinde.⁊c.loq̃t de
hierl̃m ꝑ modũ vinee cui⁹ clauſura ẽ diſſipata: ⁊ fruct⁹ colle
ct⁹:qꝛ muri hierl̃m erãt diſſipati:⁊ oĩa bona aſportata.
h De excel.mi.ignẽ ĩ oſſib⁹ meis.i.ĩ tẽplo ⁊ regꝭ fortalitio
⁊ ĩ ceteris de quoꝝ fortitudine cõfidebat ppl̃us:ſicut oſſa ſũt
robur corporis.⁊ oĩa iſta fuerũt cõbuſta a chaldeis: vt dictũ
fuit.ſ̃.lij. i Et erudiuit me.qꝛ vexatio dat intellectũ. In
hebreo hr̃: Et ſeꝑauit me.i.mẽbratim lacerauit. k Expan/
dit rete pedi.meis.i.ꝑmiſit expãdi.⁊ vocat hic rete deceptio
falſorũ ꝓphetaꝝ:q̃ fuit ꝓpl̃o cauſa ruine:vt frequẽter dictũ ẽ
.ſ̃. l Cõuertit me retrorſũ.i.de ſtatu honorabili ad cõfuſi
bilẽ. m Uigilauit iu.iniq̃.me.ĩ manu ei⁹.ſ.dñi.qꝛ vigilãter
⁊ ſollicite induxit penaꝫ ꝓ iniq̃tatib⁹ meis: ꝓpter q̃ in ꝑſona
ei⁹ dicit in principio libri de deſtructione populi loquẽs: Ui
gilabo ego ſuper verbo meo vt faciam illud.

Cõuolute

re.1.c gam vigiliarū ego video. cui dñs: Vigilabo ego ſup verbū me
um vt faciam illud. Nobis ei torpentib⁹ peccata latent: ſ; in
manu dñi vigilāt dū nos ad vindictā iuſte retributionis ac/
ñ.4.c cuſant. vñ: Vox ſanguinis fratris tui clamat ad me de terra.
Conuolute ſunt quaſi pondus ad ꝑmendū: ⁊ impoſite collo
meo: ꝑ torque aurea funiculo iniq̄ta/
Pro.5.d tis circūdata. vñ: Funib⁹ peccatorū
ſuorū quiſq; cōſtringit. Data eſt ergo
in manus peccatorū: nec poterit ſur/
gere donec itret plenitudo gentiū qđ
Nun ſignificat Nū: qđ iterp̄tat ſempit̄nū.
ſempit̄nū eni iugū eius ꝑpetua capti/
Moralit uitas eſt. Mora. Vigilauit. Iugū
anime vigilat in manu dñi: q̄ ſe vitijs
⁊ ſcelerib⁹ ſubdit niſi quotidie penitē
Pſ.50. do ponat eā corā ocul̄ ſuis. vñ: Pec/
catū meū cō.m.e.ſ. Voluit eni dauid
vigilare et peccata fletib⁹ abluere ne
vigilaret iugū eorū in manib⁹ dñi. vn
Ibidem de: Auerte faciē tuā a p.m. quaſi: no/
lo vt in manu tua vigilent: ſed vt ego
ꝯ pctā mea vigilē ⁊ fletib⁹ purgē: ne
cōuolutas iniquitates imponas col/
lo meo ⁊ me des in manu de qua non
Allego. potero ſurgere. Allego. Vigilauit.
Dū eccleſia tentationib⁹ quatit: vigi/
lat in manu dñi iugū iniquitatis ei⁹.
et hoſtibus tam viſibilibus q̄ inuiſi/
bilib⁹ ſubdit amiſſis monilib⁹ q̄ ſibi
dederat in ornamētū ſponſus. vnde ī
gemiſcēs ait: Conuolute ſūt ⁊ impo/
Eſa.3.c ſite collo meo: vnde Eſaias ait: Quia
filie ſion ambulauerūt extēto collo au
ferenda eſſe oīa ornamenta: ⁊ inter ce
tera torques et monilia. Torques in
pectus pendentes: intelligentiā men/
tis demonſtrant. Monilia oīa orna/
menta ſignificāt: q̄bus amiſſis viri ec
cleſiaſtici muliebri affectu ambulant
extento collo et nutibus oculorum lo
quunt: plaudentes manib⁹ ⁊ pedib⁹
vt cōpoſito gradu incedāt ſeculi glori
am ſectantes. Iure ergo iugo iniqui/
tatū premit q̄ tantis virtutū ornamē/
tis ſpoliat. vnde conuolute iniquita/
tes funiculo inſolubili plāgent: ⁊ im/
poſite collo eius: q̄bus quedā mēbra
Mat.27.a ſuffocant: ſicut iudā laqueo ſe ſuſpen
diſſe legim⁹. vnde addit: Infirmata ē
virtus mea: qꝛ impij in eternū tradun
Mar.9.g tur interitū: vbi vermis eorū nō mori
tur ⁊ ig. nō ex. Sicut eni ſuperior ſen/
tentia q̄ Men intitulat. i. ex ipſis q̄.ſ. dñs miſit de celo cōuer/
tit eam ad penitētiā: ita ex iugo iniquitatū ei⁹ Nun qđ ſempi/
ternū interp̄tat inpegit in interitū: vt iuſto dei iudicio ſm im
penitens cor ſuū ſempiternū incurrat ſuppliciū. nō ꝙ eccleſia
ad vitā ꝑdeſtinatā hijs tradat ſupplicijs: ſed q̄ membris ſuis
accidunt imputat ſibi ac plangit. a Infirmata eſt ⁊c. Sex/
tus cōqueſtionis locus: qui cū a domino bonū expectaret: in
Hiſtoria ſūmas decidit miſerias. b Paſchaſius Hiſ. Abſtulit oēs
ma. hec plenī⁹ in extrema captiuitate acciderūt: qua opprimē/
te: nec ꝓphete nec ſacerdotes remāſerūt. In captiuitate ei ba/
bylonica: Danielē et Ezechielē ⁊ multos cōſolatores habue/
Samech rūt. in hac vero oēs magnifici ablati ſunt qđ Samech ſignifi/
Eſa.3.a cat: qđ interp̄tat adiutoriū. vñ Eſaias. Auferā a hierl̄m vali/
dū ⁊ fortē ⁊ oē robur panis ⁊ oē robur aque: p̄cipē ⁊ quinq̄
genariū ac prudentē eloquij myſtici ⁊c. Hinc ipſos angelos ī
portis hierl̄m clamaſſe legim⁹. Trāſeam⁹ ex his ſedib⁹.
Moralit Morali. Abſtulit ⁊c. Senſus virtutū quos in ſe aīa ſentit
captiuos. vñ dñs cōtra eā tēpus vindicte adducit cū diuinū
adiutoriū abducit: quo ablato inimicus in cōfuſionē erroris
captiuā ducit: ⁊ dū p̄dicatorū doctrinā obliuiſci facit: electos
mentis conatus cōterit: vt eā virtutib⁹ ſpoliatā facilius qua/
ſi in terra aliena poſſideat: ne p recordationē ſani dogmatis ⁊
meliorationē vite ad priſtinū ſtatū redeat. Allego. Abſtulit
⁊c. Sp̄ualis hierl̄m quotiens tribulationib⁹ quatit: quotiēs
ꝑſecutionib⁹ agitat vel hereticorū hoſtib⁹ impugnat: merito
plāgit dicēs: Abſtulit do.o.ma.m. Sepe eni in toto orbe pau
ci remā/

ci remāſere magnifici qui ſana doctrina defenderēt cauſam ſi
dei vocauit aduerſum me tempus peccatis exigentib⁹. Tem/
pus vindicte adducit domin⁹ vt cōterat electos eius: qꝛ non
eſt qui defendat: vel murū ponat ſe pro domo iſrl̄.
c Paſchaſius Hiſ. Torcular cal. dñs ⁊c. Torcular vltionē Hiſtoria
ſignificat ⁊ pctōꝝ ſupplicia. vñ Eſa. Eſa.63.a
Quare rubrū ē idumētū ⁊c. angel̄ q̄/
rētib⁹ dñs rñdiſſe iducit: Torcular. c.
ſol⁹ ⁊c. illud. ſ. q̄ mal̄ ſupplicia bonis
p̄mia calcant: h̄ ſol⁹ dñs calcauit: qꝛ
nullum adiutorē habuit: neq; ei an/
gel⁹ neq; archangel⁹ corp⁹ hūanū aſ
ſūpſit: vt ꝑ nobis moriēs aduerſarij
nr̄i fortitudinē calcaret atq; ꝯtereret.
Hoc torcular calcauit dñs ī paſſiōe
ſua virgini filie iuda vt credētib⁹ pre
mia: ⁊ icredul̄ ⁊ crucifigētib⁹ ꝑpetue
captiuitat̄ et dānatiōis eterne effūde
ret ſupplicia. Propheta ḡ vidēs du/
riciam iudeoꝝ deplorat ꝙ calcauerit
dñs torcular filie iuda: ꝙ ei dñs pati
ebat ad ipī⁹ remediū: cōuertit ſibi in
tormētū extreme captiuitat̄ ⁊ eterne
dānatiōis. vñ ipī⁹ ſynagoge plorāt̄ ī
ducit pſonā. Idcirco ego plorās ⁊c.
Lōge fact⁹ ē ꝯſolator ⁊c. Hoc ſepe ꝑ
bam⁹ ſi iudaicā pfidiā ⁊ duriciā iſpi/
ciam⁹. Metaphorice aūt d̄r torcular
cal. do. ⁊c. Metaphoricos vineā ſuā
d̄ egypto dñs eduxit: ⁊ ī terrā ꝓmiſſi
onis plātauit. q̄ diu ſteril̄ ⁊ infructu/
oſa ꝑmāſit ſm illđ: Expectauit vt fa/ Eſa.5.a
ceret vuas ⁊ fec̄ labruſcas. Ideo dñs
torcular calcauit vinū ſibi reſeruauit
acinū porcoꝝ ꝑpetua captiuitate preſ
ſit. Mora. Torcular cal. do. Steri/ Moralit
li aīe v̄tutib⁹ ⁊ opib⁹ vacue dñs tor/
cular calcat: qñ eā q̄ſi ſterilē ⁊ ocioſā
affligit pena ꝯdigna. vñ ait: Idcirco
plo. ego ⁊c. qꝛ ſentit ſe amiſiſſe ꝯſola/ †Ptie.14.c
torē ⁊ ipenitētē ruere: vbi erit flet⁹ et
ſtridor dētiū: vbi igēs aīe flet⁹ deſcri
bit: vt ſibi ſciat poſt hui⁹ mūdi vanā
leticiā oēm ꝯſolatiōe; defecturā. Ibi
filij pdent: qꝛ fruct⁹ malorū opeꝝ diſ/
ſipabit: ſol⁹ iualeſcet inimic⁹.
Allego. Torcular cal. ⁊c. Qñ.ſ. ec Allego.
cleſie p paſſionē ſuā aereas ptātes ſb
iecit. Ipſa x̄po vere ē virgo filia iuda
qꝛ de ſion exibit lex: ⁊ verbū dñi. d. i. Eſa.2.a
cui calcauit dñs torcular. i. opp̄ſſiōis
iugū vt eēt libera. Sꝫ qꝛ calcāte dño
mīſta fuerat amurca idcirco deplorās ait ꝓpha: Ocul⁹ me⁹ de
ducēs aq̄s: ⁊ ideo Eyn interponit qđ fons vl̄ ocul⁹ īterp̄tat. Eyn
Cū ei plū crucis p̄ſſit: d̄ x̄pi latere fons emanauit. vñ: Et con Ioh.19.f
tinuo exi. ſang. ⁊ aq̄. Hoc fonte emit ⁊ lauat ſpōſa: ſponſi con
plexib⁹ ſociāda. h̄ dotat vt gaudeat: vt ſpōſo ſoli inhereat ſo
lū diligat q̄ ſe tm̄ dilexit. Et qꝛ Eyn etiā ocul⁹ īterp̄tat: nō im
merito d̄ h̄ fonte ocul⁹ īebriās aquā deducit lachrymaꝝ. vñ:
Exit⁹ aq̄rū dedux. o. m. ⁊c. Lōge fact⁹ ē ꝯſolator ⁊c. Quoti/ Pſ.118.
ens eccl̄ia tribulatiōib⁹ afficit totiens deſolat auxilio dei: ad
lachrymas q̄ſi ad cōſueta arma recurrit. dū aūt doctore exte/
ri⁹ monēte nō adeſt paclyt⁹ q̄ eū īſtruat ⁊ erudiat īteri⁹: ꝓpte
rea fiūt filij ei⁹ pditi ⁊ īualeſcit inimic̄. Quiſq̄s ḡ doctoꝝ ec/
cleſiā ſibi cōmiſſā min⁹ cōuerti viderit: de fonte amoris hau/
riat

a ſ que ex me ſunt. b ſ in retributione domini. c ſ inſolubili vinculo.

tatū mearū in manu eius: cōnuo †a†
a ſ tanq̄ ſuffocature. ſ ſicut laqueus iude. ſ tanq̄ graue pondus.
a lute ſūt ⁊ impoſite collo meo. In b c†
a ſ vt nō poſſim reſiſtere. b ſ iuſto iudicio dei.
firmata eſt virtus mea: dedit me d†
a ſ chaldei vel pori⁹ romani hoſtis vel diaboli. b ſ vñ: Nō adijciat vt reſurgat virgo filia iſrl̄.
dñs in manu de qua nōn potero e
a ſ adiutoriū dei. ſ. qđ oīno ſublatū eſt. b ſ irru entibus romanis. c ſ reges: ſacerdotes: ꝓphe/ tas doctores vel eccleſie vel ſenſus.
b ſurgere. Samech. Abſtulit oēs f†
magnificos meos domin⁹ d̄ me/
a ſ quartus locus cōqueſtionis. ſ iuſto iudicio ſ qui diſtulerat. b ſ. i. tpe accepto affligit me. ſ vindicte q̄ nō fit a deo niſi in tpe: nō punit an/ te peccatū: nō coronat ante victoriā.
dio mei: vocauit adūſu; me tēm g†
a ſ principes vel qui videbant virtutib⁹ eminē/ tiores vel conatus mentis excellentes.
pus vt cōtereret electos meos. †
a ſ crucis. vñ: Torcular calcaui ſolus ⁊c.
c Torcular calcauit dñs virgini fi h†
a ſ ſynagoge vel eccleſie q̄ eſt filia ſynagoge vel anime cōfidenti. ſ fons vel oculus. ſ allu/ dit littere que oculus dicit: b ſ ſeptim⁹ indigna tionis locus factū eni crudele et tyrānice et violē/ tiam hoſtiū oſtendit. ſ vox ſynagoge vel eccle/ ſie vel prophete vel anime.
lie iuda. Eyn. †Idcirco ego plo i†
a ſ fontē lachrymarū.
rās ⁊ oculus me⁹ deducens aq̄s:
a ſ paraclytus.
quia longe fact⁹ eſt a me cōnſola k†
a ſ ad bonū. b ſ vagantem ⁊ errantem.
tor: cōuertēs animaꝫ meā. Facti l†
ſ ad lrām: vel ad opa vel q̄s parit eccl̄ia quoti/ die a ſ chaldeus vel roman⁹ vel diabolus.
ſunt filij mei perditi: qm̄ inualuit m†

Nico. de lyra

a Cōuolute ſūt. ſ. iniq̄tates mee. b Et ipo. col. meo. ſic̄ far
dellus iponit latrōi deprhēſo. c Infirmata ē vir. m. deo me
deſerēte. d Dedit me do. ī ma. ſ. chaldeoꝝ. e De q̄ non
po. ſurgere. virtute ꝓpria ſꝫ tm̄ diuia. f Abſtulit oēs mag.
meos. regē ⁊ p̄ncipes ꝓphas ⁊ ſacerdotes. g Vocauit ad.
me tp̄s. ſ. afflictiōis ⁊ deſtructiōis. h Torcular cal. ⁊c. qꝛ ſi
cut ī torculari d̄ vuis exp̄mit vinū: ſic ī deſtructiōe hierl̄m fu
it effuſus ſāguis iudeoꝝ. i Idcirco ego. ⁊c. ī q̄ notat flet⁹
⁊ doloris abūdātia. k Quia lō. fa. ⁊c. i. ipe de⁹ retrahēs a
me ꝯſolationē ſuā: lꝫ ſit vbiq; p potētiā eēntiā ⁊ p̄ſentiā.
l Facti ſūt f. m. i. bitatores hierl̄m. m Perditi. fame. mor
talitate

riat. vñ lachrymas ꝓducat donec cōsolatorē ⁊ cōuertentē pa-
raclytū reducat: alioqn īualescēte inimico fiūt filij eiꝰ ꝑditi: q̄
.s. nōdum ablactati: nōdū in virū ꝑfectū sunt ꝓducti.

Historia. a Histo. Expandit sion ⁊c̄. Dolorē significat quasi ꝑturiētꝭ.
Esa. 25. d vnde alibi: Sicut expādit natās ad natandū manꝰ suas: sic ⁊
Ibi. 21. a sion īter angustias. ⁊ Esaias: Angu-
stia inquit possedit me sicut angustia
parturiētis. Angustia quidē est cor-
dis: q̄ in expansione manuū exprimiꝭ
Pe plus q̄ꝫ exclamatione oris. vñ Pe
ꝑscribiꝭ q̄ oris interꝑtaꝭ: qꝛ dum sion
manus suas expandit inter angusti-
as: significat ꝙ ore nō valet exprime-
re qđ patiꝭ in corde cū sit sine cōsola-
Esa. 22. a tore. Vñ: Recedite a me amare flebo:
nolite incūbere vt consolemini me ⁊c̄.
Mādauit do. a. i. iusto dei iudicio ⁊
chaldei ⁊ romani adducti sūt. nō enī
cōsurgit gēs cōtra gentē nisi precipiē-
te dño. Quasi pol. mēstruis. sic ab-
ominabilis est mulier dū mēstrua pa-
tiꝭ: sic iudei vbiq̄ꝫ terrarū habenꝭ.
Moraliꝭ Morali. Expandit ⁊c̄. Anima q̄ fu-
erat speculū dei ⁊ vitioꝝ supplātatrix
cū ꝓpter iniq̄tatē tradiꝭ spiritualibꝰ
nequicijs: frustra querit cōsolatorem
extrinsecus: q̄ spūalē ꝯsolationē ꝑdi-
dit intrinsecus. Merito ergo māda-
uit dñs aduersū iacob ⁊c̄. i. ꝯtra aīaꝫ
quondā vitia supplātantē: nunc solo
noīe gloriantēꝫ. Vñ in circūitu spūa-
les hostes obsident eā ne possit effu-
gere: q̄ sepe videns se vallatā: expan-
dit manus suas inter angustias cogi-
tationū: nec est ei vox oris: nec vlla ex-
cusatio sermonis: qꝛ menstruis pollu-
G ta. i. cruentis operibꝰ maculata: a q̄-
bus sine cōsolatore nunq̄ꝫ liberabiꝭ.
Esa. 64. b cū etiam ꝓpheta testeꝭ ꝙ oēs iusticie
nostre sic sunt corā eo quasi pannus
Allego. mēstruate. Allego. Expandit sion
⁊c̄. Quotiēs ecclesia hereticorū val-
laꝭ exercitu dñs aduersus iacob eccle-
siā. s. q̄ debet vitia supplantare: ꝯtra
eā mādat inimicorū exercitꝰ: qꝛ spm̄
sanctū cōsolatorē ⁊ doctorē amisit: si-
ne quo nullus ad fidē erudiꝭ: nullus
a vitijs releuaꝭ. Ideo expandit manꝰ
suas inter dolores et pressuras: nec ē
ei vlla vox oris digna qua possit ho-

a ſ oris. b ſ quasi ꝑturiēs: vt qđ nō valet ore
significet manuū expāsiōe. ſ terrena vel ecclesia
vel aīa. ſ quareꝰ locus conquestionis.
a inimicꝰ. Pe. Expandit sion ma- a†
a ſ amisso vero cōsolatore. b ſ animam.
nus suas: nōn est q̄ cōsoleꝭ eām. †
a ſ iuste dissipādo. b ſ animā. ſ solo nomi-
ne gloriantem.
Mandauit dñs aduersuꝫ iacob: b†
a ſ chaldeos vel romanos.
in circūitu eiꝰ hostes eiꝰ. Facta ē c d†
a ſ vana glīa: dū nobis attribuimꝰ bona: et ipa
vanitate sic mēstruis q̄cq̄d tāgimꝰ polluimus.
hierusalē quasi pollutā mēstruis
a ſ iusticie. b ſ deꝑcatio. ſ quasi iusta senten-
tia ore dñi cōtra me ꝓlata. ſ in oībꝰ vijs suis
b inter eos. Zādik. Iustꝰ est dñs e†
a ſ verbū patris: vel ꝑdicatores vel ꝓphetas vel
presentiam. b ſ peccando.
qꝛ ōs eiꝰ ad iracundiā ꝓuocāui. f
a ſ aure cordis. b ſ nō trāseūtes ꝑ viā vt supra
Audite obsecro vniuersi populi: g†
a ſ diligēter cōsiderate. b ſ octauꝰ locus indi-
gnationis. ſ caste intētiones. ſ virgines enī
nec aliū ledere nec se defendere possunt.
⁊ videte dolorē meū. Virgines h†
a ſ fortes. b ſ babylonis.
mee ⁊ iuuenes mei abierꭒ ī capti
a ſ vocatio. b ſ egyptios vel hereticos vel
affectus animi.
c uitatē. Kūph. Vocāui amicos i†
a ſ egyptus vane auxiliaꭒ. ſ quartus locus cō
questionis. b ſ regale sacerdotiū.
meos ⁊ ipsi deceperūt me. Sacer k† l†
a ſ maturitas consilij. ſ b ſ hierusalem: vel ani
ma vel ecclesia vel mente.
dotes mei ⁊ senes mei ī vrbe con m n
a ſ lucra terrena vel vana desideria.
sūpti sūt: qꝛ quesierūt cibūꝫ sibi

oris iudiciū ꝑtulit q̄ os dñi in scripturis sanctis ad iracūdiā
ꝓuocauit didicit ꝯfiteri. Iustus est dñs ⁊c̄. Nihil enī sine cā
fit sup terrā. ⁊ in magna dei republica nihil sine ꝓuidētia dei
fit: qꝛ os eiꝰ ad iracundiā ꝓuo. nō ꝙ humana membra habe-
at deus: sed sicut tropice ascribūꭒ ei humani affectꝰ ita ⁊ mē-
bra. Per os verbū de ore patris ꝓge-
nitum significaꭒ: ac si dicat: flagitijs
meis iustū iudiciū ꝓuocaui: ⁊ natura
clementē cōpuli cōtra me duram ferre
sententiam. Audite ergo vniuersi po-
puli ⁊c̄. calamitatē suā duplicē ⁊ ieffa-
bilē pensat. Unde ad cōdolendū oēs
inuitat vt multorū cōpassione anxie-
tas leuior fiat. Virgines de quibꝰ dr̄:
Despondi enī. v. v. vi. v. c. e. c. Iuue-
nes quos in fonte baptismi regenerat
mater ecclesia. Hij cū aut heretica pra-
uitate corrūpunꭒ aut vitijs cōstupran-
tur: nō loco sed mente in babylonē. i. i
cōfusionē captiuanꭒ. Qui enī adhe-
ret meretrici vnū corpus ef. cū ea. Vi-
dete tantus luctus tantusq̄ꝫ dolor cu-
mulaꭒ: vt vix ab vniuersis vel videri
vel intelligi credaꭒ. c Vocaui ami-
cos: Undecimꝰ locus indignationis.
ab his enī factū est qui si alij facerent
deberent prohibere. Paschasius
His. Vocaui a. Kuph. vocatio iterꝑ-
taꭒ. vnde cōtinuo subiungit: Vocaui
amicos meos egyptios: quorū iudei
freti sunt amicitia et auxilio. Sed ipsi
deceperūt me. qꝛ in tꝑe prime et vlti-
me captiuitatis nullum auxilium pre-
buerunt. Unde Esaias. Erit terra iu-
da egypto in die vastitatis eorum in
formidine ⁊c̄. Iure autēꝫ decepti sunt
quia magis in egypto q̄ꝫ in deo spera-
uerunt. Sacerdotes mei et senes ⁊c̄.
hec sub romanis accidisse nulli dubi-
um est. Moraliter. Vocaui amicos
meos. dulces carnis affectus: sed ⁊ ip-
si animam sibi intentaꝫ decipiunt. Et
quia in ea regale perijt sacerdotium ⁊
senile maturitatis consilium vanis il-
lecta desiderijs laborat ad refocillan-
dam concupiscentiā carnis: egyptus
vane auxiliaꭒ: Quia mūdus transit 1. Joh.
⁊ concupiscētia eius: que est baculus
arundineus: qui super se nitenti per-
forat manus. Allego. Vocaui ami- Allego.

stiū dogmata vincere et sua defendere. vnde sepe fit polluta
feditate carnaliū operū: ⁊ sanguine carnaliū desideriorū in-
Ps. 24. b ter hostes q̄bus interius ⁊ exteriꝰ īpugnaꭒ. Unde: Ve ꝑgnā-
Historia. tibus et nutriētibꝰ in die illa. b Histo. Iustus est dñs ⁊c̄.
Zadik Zadik q̄ ꝑponiꭒ ⁊ iusticie īterꝑtaꭒ: significat ꝙ iusticie dñi
recte qđ hn̄ his verbis ostēdiꭒ. Iustus est dñs: qꝛ os eiꝰ ad ira-
cundiā ꝑ. qꝛ oris eius iudiciū iuste ꝑtuli. vñ cōfiteri qꝛ iustus
est dñs: nō distuli. Et notādū ꝙ supra ꝑtrāseūtes ꝑ viā qua-
si pauciores: nūc hierusalē vel ꝓpheta ad cōsiderandū dolorē
suū oēs cōiter inuitat vt eoꝝ sit vna passio quorū vna est natu-
re cōditio. Superiꝰ enī virgines squalidas ⁊ paruulos luget
captiuos nūc: etiā robustiores iuuenes ⁊ captiuas virgines. ⁊
q̄ꝫtū malū cumulaꭒ: tāto luctꝰ multiplicaꭒ. Audite ergo vni-
uersi populi ⁊ videte do. m. Magno enī intuitu ⁊ acuta cōside-
Moraliꭒ ratione hec discernunꭒ. Morali. Iustus est dñs ⁊c̄. Aīa q̄
ex oris iudicio castigaꭒ: merito cōfiteꭒ qꝛ iustus est dñs qꝛ pra-
uis desiderijs os dñi ad iracundiā ꝓuocat vt durā ꝯtra se ꝓ-
Ps. 144. ferat sniām: qꝛ iustus est dñs ī oībꝰ vijs suis. Vñ confusione
sua ꝑfusa: nō audet oculū ad iratū iudicē leuare: sꝫ vniuersos
inuitat vt videāt ⁊ audiāt dolorē suū. Talis quippe est huma-
ne nature affectꝰ: vt doloris nostri ⁊ gaudij cōsortes queramꝰ
Luc. 15. b quoꝝ ꝑticipatione faciliꝰ feramus. Vñ: Cōgratulamini mihi
qꝛ inueni ouē m. Querit ĝ aīa multiplices intercessores: quia
ad iudicē quē offendit etiam oculos leuare metuit. Virgines
mee ⁊ iuuenes mei abierūt: tūc scꝫ cū mūdas cogitationes et
affectus robustiores quasi sobolē et spem vteri sui deperire
hoste vastante cernit: ⁊ spem future generationis amittit.
Allego. Allego. Paschasius. Iustus est do. ⁊c̄. Ecclesia q̄ supius
oris

cos meos ⁊c̄. Ecclesia sepe amicos vocat quos in fide socios
putat: sed ipsi decipiūt qui fidem corrumpunt: aut intus latē-
do: aut in heresim apertā ꝓrūpēdo. Mali quoq̄ꝫ catholici
in potestatibus constituti in quibus ecclesia sepe confidit:
quasi amici sepe decipiunt eam: quodq̄ꝫ peius est: tunc crude-
Glius

Nico. de lyra

talitate ⁊ gladio. a Expādit sion ma. suas. loqꭒ de sion
sicut de ꝑsona misera et abiecta: q̄ expādit manꝰ suas oī trāse-
unti querendo suffragium et non inuenit. b Mandauit
dominus aduersum iacob. i. populum israel.
c Incircūitu eiꝰ hostes eius. quia populi qui habitabant
in circūitu iudee venerūt cum chaldeis ad destructionēꝫ hie-
rusalem. d Facta est hierusalem quasi polluta men. inter
eos. i. eis abominabilis. e Iustus est dominus. hic hiere-
mias in ꝑsona hierusalem confiteꭒ diuinā iusticiā in destru-
ctione hierusalē ꝓpter diuinā offensam dicēs: Iustus est do-
minus in mea punitione. f Quia os eius ad iracundi-
am prouocaui: transgrediēdo legem ex ore ipsius datā Exo.
xx. g Audite obsecro vniuersi populi. cōfessionem peccati
mei. h Et videte dolorē meū. nō solū de pena mihi illata:
sed etiā de diuina offensa: de qua plus dolebat hieremias et
alij iusti q̄ꝫ de pena. i Vocaui amicos meos. i. egyptios mi-
hi cōfederatos. k Et ipsi deceperūt me. qꝛ rebellaui chal-
deis ex eoꝝ cōfidētia: ⁊ ipi nō tulerūt mihi auxiliū ī mea mi-
seria. l Sacerdotes mei ⁊ se. mei. i. iudices ordinarij.
m In vrbe. s. hierłm. n Consumpti sūt. s. fame. ⁊ multo
plus alij q̄ nō habebanꭒ in tanta auctoritate.
Vide

a ſ animalitatē. b ſ capitis.i.mentis.
vt refocillarent aĩas ſuas. Res
a Uide domine qm̃ tribulor:con/ a† b†
ſ mens.
turbatus eſt vēter me⁹. Subuer/ c†
ſũ eſt cor meũ in memetipſa:quo
niam amaritudine plena ſũ. Fo/ d†
a ſ pſecutoꝝ. ſ in mente. b ſ ſuggeſtionũ.
ris iterficit glādi⁹:et domi mors e† f
ſ .i.dentiũ vel p̄dicatorum vel cogitationum.
a ſ inimici.
b ſimilis eſt. Schin:Audierũt q: g†
a ſ abſente ſponſo. b ſ fugato ſpũ.
ingemiſco ego:et nõ ē qui ꝯſolet h i
a ſ demones vel heretici vel mali catholici.
me. Omẽs inimici mei audierũt k l
ſ afflictionem.
malum meũ:letati ſunt quoniã m n
a ſ iuſto iudicio pmiſiſti. b ſ id eſt adduces.
c ſ iudicij. d ſ mee non illorum.
tu feciſti. Adduxiſti diem cõſolā/ o†
a ſ captiui afflicti. b ſ ſigna.
tiõis:ꝛ fient ſimiles mei. Tau: †
a ſ qđ videris neſcire.
c Ingrediat̃ oẽ malũ eorũ coram p

Glo.ordi.

lius ſeuiunt cum ſacerdotes et ſenes fame verbi dei conſumpti ſunt:qui ſequentes lucra carnalis vite:magis querunt cibum animalis vite q̃ celeſtem.de ſalomonis ferculo vel euãgelico prandio vel ſapientie ꝯuiuio ad qđ omniũ vocatio in kuph lr̃a deſignatur. a Uide domine. Quintuſdecim⁹ cõqueſtionis locus vl' potius quintus: quia ibi p ſingula exponit incõmoda: vt q̃ſi res ipas videat et ad miſericordiam deſcendat. [Hiſto.] Paſchaſi⁹ hiſ. Uide dñe ꝛc. Aliqñ hieruſalē pudore cõfundit̃:aliquãdo de miſericordia p̄ſumens ſubleuatur.vnde ait: Uide dñe qm̃ tri. vt pium iudicē flectat cruciat⁹ ad miſericordiam: pudor ad veniam. Uenter me⁹ con. eſt: quaſi pturiētis plena ſum:non ex parte ſe tactam:ſed amaritudine doloris ꝛ meroris plenã ſe ſignificat. Subũſũ eſt cor meũ.põdere tribulatiõis. Gladi⁹ perſecutoris foris interficit me:ꝛ domi mors ſimilis eſt p amaritudine tribulatiõis.

[Aliter] Mora. Anima doloribus varijs vexata ventrem: id eſt mentem turbatã gemit.vñ: [Pro.20.d.] Lucerna domini ſpiraculũ hominis:que inueſtigat omnia ſecreta ventris.i.mentis. Bene eſt ergo capitis iſte gemitus: mens enim in capite ſignificatur.vñ alibi hieremias ait: [Ie.4.c] Uentrem meum doleo:ve.m.do.ꝛ exponēs adiũxit:ſenſus cordis mei turbati ſunt. Uenter enim mētem ſignificat:quia ſicut in ventre cibi cõcipiuntur ꝛ proles:ſic in mente cogitatiões. Fidelis enim anima tētationibus fatigata:intus ꝛ foris tētationibus attritam ſe demõſtrat:foris perſecutiõibus:intus doloribus. Cum enim flagellis exterius atterimur :intus carnis ſuggeſtionibus fatigamur. Unde addit: Foris interficit gladius ꝛ domi mors ſimilis eſt. [Allego.] Allego. Uide domine ꝛc. Res:capitis interp̃tat̃ [Res.] Conturbatio enim ventris vel ſubuerſio cordis eſt gemitus mentis:que in capite deſignat̃. Iure ergo conturbatio capit' dicitur dum eccleſia ſuorũ caſibus amaritudine replet̃: q̃ dolorē ꝛ tribulationē ſuaꝫ quotidie clementiſſimo exponit iudici. Uenter omniũ ciborũ receptaculum eſt in quo excoquũt̃: per quē iſti intelligunt̃ qui panē qui de celo deſcendit intus ruminare ꝛ recõdere non omittũt:ſicut munda animalia hũc cibum recipiunt per fidē:decoquũt per charitateꝫ ꝛ legis dei meditationeꝫ.vnde [Iſa.26.c] Eſaias: A timore tuo domĩe cõcepimus ꝛ peperim⁹ ſpiritũ ſalutis. Hunc ventrē eccleſia cõturbatum lamētatur:cum varijs tētationibus alliditur et intus atq; foris grauatur. Subuerſum eſt cor meũ:quia ſcꝫ ſup cor ſuum [Can.8.b] non poſuit dei ſignaculuꝫ.vnde: Pone me vt ſignaculũ ſup cor ſuũ.ſi enĩ ſignata fuiſſet:hoſtis eã non ſubuertiſſet. Ferit̃ ergo foris gladio pſecutoꝝ:intus doctrina hereticoꝝ aut improbitate morũ q̃ felle amariora ſũt. b Audierũt. Secundus loc⁹ indignatiõis:oſtēdit enĩ ad quem res iſta p̃cipue ptineat.i.ad ipm deũ quē hoſtes ĩ ſuis deſpiciũt. vnde: Ingrediatur omne malũ ꝛc. [Hiſto.] Paſchaſi⁹ hiſ. Audierũt ꝛc.gentes hierl'm circũfuſas captiuitatib⁹ eius inſultaſſe:non ē q̇ ambigat. Deſtitutã enĩ dei auxilio gaudebãt: cui ĩter tot ꝓcellas reſiſtēti ĩuidebãt. Qm̃ tu feciſti:dei iudicio imputat a q̇ oĩa ordinari nõ ignorat. Adduxiſti diē ꝯſolationis:verba ꝓphete ſunt q̇ ꝯſolationē futurã q: certiſſime p̄uidit quaſi p̃teritã annũciauit in ꝯſolationē captiuati populi. Rhetoricoꝝ more [Aliter] loquit̃:q̇ ſibi iudicē cõciliant ꝛ in aduerſarios incitãt. Mora. Audierunt. Deplorat aĩa:qm̃ audierũt inimici mala que tolerat nõ ē q̇ ꝯſolet eam anxiate aĩe doloris eſt augmētum: q: ĩ quo ſperat differt auxiliũ. Hic quoq; ineffabiliter dolet ꝙ irridēt hoſtes inuiſibiles q̇ prius blandiebant̃. Cõſcientia aũt graui⁹ inſultãdo accuſat:ꝛ vitia q̇ pri⁹ videbãt̃ dulcia:pateſcũt amara:q̇ aũt ante videbãt̃ amici q̇ debuerãt cõpati:ſi forte nr̃a ſcelera ſciũt:irrident q̃ſi inimici. vnde dauid: Qui cuſtodiebãt aĩaꝫ.m.ꝯſiliũ fecerũt in vnũ. Sꝫ habet aĩa dentes.i.ꝟtutes:cogitatiões:q̇ ꝓſpera ꝛ aduerſa norunt diuidere:ꝛ ꝯſolãtē ſpiritũ req̇rere : ꝛ in dei miſericordiã ſperare. vñ addit: Adduxiſti diē ꝯſolationis ꝛc. Scit enĩ fortis aĩa poſt anguſtias penitentib⁹ veniã dari:ꝛ inſultantib⁹ ſupplicia re

tribui. [Allego.] Allego. Audierũt ꝛc. deplorat eccl'ia ſua ꝛ ſuoꝝ mala:vñ pponit̃ [Schin] Schin:lr̃a que dentiũ flet⁹ ſonat. Hic eſt dentiũ fletus.de q̇bus in cãticis legit̃: [Can.4.a] Dentes tui ſũt ſicut greges tõſorũ ꝛc. Hi ſũt q̇ nõ lacte infantie indigēt ſ; mãducãt ſolidũ panem. vñ petro dictũ eſt: [Act.10.b] Macta ꝛ mãduca q̃ſi non ſolũ panē tibi ad manducanduꝫ pꝓpoſui:ſed reptilia. Tales enĩ doctrine acumine ſciũt vitiũ mactare ꝛ reptilia in corpus xp̄i traijcere. Dētiũ aũt diuerſũ officiũ ē. Alij diuidũt:alij minuunt: alij voces formãt:ſic dentes myſtici. Alij ſũt vt greges tonſoꝝ q̇ vetuſtate ſpoliati:fetib⁹ ſuis lac doctrine ꝛ indumēta virtutũ miniſtrant. Alij lacte cãdidiores pulchritudĩe officij ſui decorati ad ſubtilitatē ſummã verbũ miniſtrãt. vnde apl's: [Heb.5.b] Perfectoꝝ ē ſolidus cibus q̇ exercitatos habent ſenſus. Audierũt q: inge. Audiuit inimici ſponſã ploratēꝫ q̃ ſentit ſponſum abſentē qui ꝛ ſi ſemp adeſt p maieſtatē:patit̃ tñ ſponſã tentationibus ꝯcuti: vt ſemp ſollicita ſit ꝛ timida:ne corruptoris ſuggeſtioneꝫ ſuſcipiat. Audierũt q: ingemiſco ego: qđ ſemp optauerũt: qđ nũq̃ ſuſpicati ſũt. Nõ ē q̇ ꝯſolet̃ me q: ſpũs diſciplinẽ effugit fictũ:ꝛ quotidie multiplicatur malũ meũ. Demones ſunt eccleſie inimici et heretici et falſi xp̄iani. Qm̃ tu fe. vnde [Eſa.45.b] Ego dñs faciēs pacē ꝛ creãs malũ.i.iuſto iudicio pmittēſ. Adduxiſti diem ꝯſolationis:hoc mag' eccleſie ꝯgruit: q: poſt vltimã captiuitatem nulla ꝯſolatio reſtat iudeis: ĩ die iudicij reddet dñs cõſolationē bonis ꝛ ſupplicia malis. c [Hiſto.] Paſchaſi⁹ .hiſ. Ingrediat̃ oẽ malũ. [Tau] Tau:ſigna interpretat̃ pluralit̃:q: hoc ſigno mõſtrat̃ illud ad qđ multa ſignificantia referunt̃: vñ in [Ezech.9.b] Ezechiele : Signa tau in fronte virorũ gemētiũ ꝛc. In ħ crux dñi ſignat̃ ſicut ipi⁹ figura teſtat̃:ꝛ ſicut apud grecos. O. vltĩa eſt lr̃a: ita apud hebreos tau. Uñ dñs ait: [Apoc.21.b] Ego ſum alpha et o. initium et finis. Siliter ergo tau ſignificat crucē qua frontes ſignant̃ :ne ab interfectoribus interficiant̃. Tau nanq; ſignum crucis eſt: ĩmo pene ipa crux: [Ezech.9.b] vnde: In frontib⁹ dolētiũ poſitũ eſt:ſed tũc erat ſignũ future crucis:nunc ipa crux. Preterea tau finis eſt hebraicaruꝫ litterarũ:que totidē ſunt:quot libri ve.te. quoꝝ ipa ſigna ſunt. Sicut enĩ tau eſt finis omniũ elementoꝝ :ſic coruꝫ libroꝝ crux xp̄i:qui eſt finis legis ad iuſticiã:ꝛ oĩa illa libroꝝ ſigna:dñice incarnationis et noſtre redemptionis ſunt ſacramenta .ideo tau iure interpretat̃ ſigna:vt p eadem ſigna hoc vnuꝫ annuncietur:in quo oĩa referunt̃ ſigna:necnõ ſigna lamentationum in q̇bus cõcurrunt ſigna iudicioꝝ dei. Dignus eſt finis vt gementib⁹ ꝛ dolentib⁹ in quoꝝ frontib⁹ crux xp̄i ſignatur: merces laboꝝ a dño cõpēſat̃ ꝛ his qui tribulauerint eos :nec operis tanti ſigna voluerunt agnoſcere:digna vltio retribuatur: Hinc eſt ꝙ dicit̃: Ingrediatur omne malum:et ad litteram ſic factũ

Nico.de lyra

a Uide domine qm̃ tribulor.in mente. b Conturbat⁹ eſt venter meus.ex redũdantia mentis ad corpus. c Subuerſum eſt cor meũ.i.ſenſus meus abſorptus ē pre nimio dolore. d Foris ĩterficit gladius .ꝛ loquit̃ ꝓ tēpore obſidionis quo interficiebant̃ omnes q̇ extra hieruſalem inueniebantur. e Et domi.i.intra ciuitatem. f Mors ſimilis ē. quia aliq̇ moriebant̃ fame:aliqui gladio:ꝛ aliqui lapidib⁹ proiectis per machinas ab extra. g Audierũt.ſ.chaldei me obſidentes. h Quia ingemiſco.p̄ fame ꝛ alijs miſerijs. i Et nõ ē q̇ cõſolet̃ me. veniēdo ad auxiliũ mihi. k Oẽs inimici mei. qui erãt in exercitu chaldeoꝝ. l Audierũt malũ meũ. tale ꝛ tãtũ ꝙ non poſſũ vltra reſiſtere. m Letati ſũt. obſidētes enĩ ciuitatē aliquã multũ gaudēt qñ audiũt ꝙ illi q̇ ſunt intra nõ poſſunt tenere ciuitatē. n Qm̃ tu feciſti. q̃ſi diceret:ħ non accidit chaldeoꝝ ꝟtute:ſꝫ ex punitione tue iuſticie. o Adduxiſti.i.adduces.loquit̃ enĩ de futuro p modũ p̃teriti ꝓpter certitudinem ꝓphetie. videbat enĩ propheta futuram babylonis deſtructionem ad iudeorũ cõſolationeꝫ:q: per hoc habuerunt licentiã redeũdi primo anno Cyri. p Ingrediat̃ omne

Moralit̃ factum eſt:lege ꝓphetas ⁊ omnia cõpleta īuenies. Mora.
¶ Ingrediat̃ ⁊c̃. Aīa in cõſpectu dei expanſa rogat. Ingredia
tur omne malũ:qḋ ſcȝ foris intuſqꝫ ingerũt. Ingrediat̃ corã
te vt euadam tuo auxilio:qui in me non ꝯfido. Deuindemia
eos ab oībus fraudibus ſuis:ne fructum meũ auferãt mihi.
Sicut vindemiaſti me: cum tu iratus
dona tua ſubtraxiſti: ꝓpter iniq̃tates
Pſ.119. meas :quare iuſtꝰ es .d. ⁊ rec.iu.t. Et
hec ſunt ſigna ꝓpter que omnia ſigno
rum facta ſunt miracula. vñ: Dediſti
me.te.ſig.vt fugiant a fa.ar.vt liberẽ
tur dilecti tui. Qui autẽ noluerunt p̃
cauere:incurrent ea que minant̃ ſcri/
Ecci.36. b pture.vnde:Excita furorez ⁊ effunde
iram :feſtina tempꝰ ⁊ memento finis:
quaſi ne ſemꝑ affligant̃ ſancti:recipi/
at vnuſquiſqꝫ qḋ geſſit:⁊ īmuta mira/
bilia ꝑ ſignificantibꝰ ſignificata. Ideo in fine huiꝰ lamenta/
tionis Tau lr̃am.i.ſigna p̄notauit:⁊ verſibꝰ lachrymabilibꝰ
Allego. ꝓphetando futura cõpleuit. Allego. Paſchaſius. Ingre
Apo.19.a diat̃.q.q̃re domine non vindicas ſanguinẽ noſtrũ:⁊ vindica
domine ſanguinẽ ſeruoꝝ tuorum qui. e.eſt.deuindemia eos
⁊c̃.hoc in iudicio cõplebit̃ :quãdo mali recipiẽt qḋ merent̃.
Sed impij hic auferunt temporalia:in futuro amittẽt eterna
⁊ ſicut ſanctos deo permittente oppreſſerũt:ita deo opprimen
te eternas penas ſuſtinebũt.qḋ timẽs eccleſia ſubiũgit: Mul
ti enim gemitus mei ⁊c̃. ¶ Quomodo

ſ futuris bonis.
te :⁊ deuindemia eos ſicut vinde a
a ſ p̄ſentibus. b ſ ꝑ eos. c ſ iuſte.ſ.
miaſti me ꝓpter iniquitates me
a ſ qꝛ multi exceſſus.
as. Multi eni gemitus mei:⁊ cor
meum merens.

Nico. de lyra

malum coram te.vt puniat̃. a Et deuindemia eos .deſtru
endo muros eorum ⁊ bona rapiendo. ⁊ h̃ dicit ꝓpheta nõ ꝫe
lo vindicte : ſȝ diuīe iuſticie. Ca. I

Moraliter.

a† Quõ ſedet ſola ci.⁊c̃. Hic īci/
pit lamẽtatio caſus hierl̃m hiſtorice ꝑ quã ſignat̃ lamẽtatio
caſus hierl̃m allegorice q̄ ẽ militãs eccl̃ia. Circa qḋ ſciẽdũ ꝙ
in his lamentationibꝰ eadem ſentẽtia frequenter repetit̃ ſub
alijs verbis ⁊ aliqñ ſub eiſdẽ:ſicut ⁊ in cãticis leticie fieri ſo/
let. Item ſciendũ ꝙ caſum hierl̃m aliqñ dicit̃ deꝰ feciſſe:qḋ ẽ
intelligendũ ꝑmiſſiue tñ q̄ꝫtum ad mala culpe. Q̄ꝫtum autez
ad mala pene:põt intelligi deus feciſſe non ſolũ ꝑmiſſiue ſed
etiã actiue:qꝛ lȝ non ſit actor mali culpe eſt tñ actor mali pene
ſc̃m ordinẽ ſue iuſticie ꝓcedentis. Igit̃ circa hierl̃m allegori/
cam q̄ eſt militans eccl̃ia ſciendum ꝙ declinauit multuȝ a ꝑ/
fectione p̄ma in p̄latis ⁊ clericis ⁊ etiã religioſis .⁊ ſimiliter ī
p̄ncipibus ⁊ laicis ſibi ſubiectis. Siľiter tẽporibꝰ modernis
multũ defecit in numero fideliũ. Naȝ africa tota q̄ aliqñ fuit
chriſtianis repleta ſaltẽ ꝓ maiori ꝑte nunc ẽ ab infidelibꝰ ha
bitata ⁊ poſſeſſa. Grecia vero ẽ ſciſmatica facta .⁊ tota terra
ſãcta a ſaracenis ꝯculcata. Dicit̃ etiã ꝙ armenia ẽ eis ſubie/
cta de nouo:⁊ non ſolũ q̄ꝫtum ad tributi redditionẽ ſed etiã
q̄ꝫtum ad legis machometice receptionẽ ſaltẽ ꝓ magna ꝑte.
qḋ eſt materia magni doloris toti gẽti chriſtiane. De chriſtia
nis aũt remanẽtibꝰ lȝ plures ſint d̕ eccl̃ia numero:pauci tñ re
ſpectiue ſunt numero ⁊ merito: ꝓpter qḋ lamẽtãdo dicẽdũ ẽ:
† Quõ ſedet ſola ciuitas.i. eccl̃ia q̄ dicit̃ ciuitas. nam in ea
debet eſſe ciuiũ vnitas ꝑ ꝯcordiã charitatis:⁊ nunc deo ꝑmit
tente ⁊ diabolo ꝓcurante:facta eſt q̃ſi ſola reſpectu p̄teriti tẽ
poris ⁊ diſſuta mutuis diſſentionibus ⁊ guerris. † Plena
ꝓpl̃o.ſc̃m numerũ ⁊ meritũ.ſ.tꝑe p̄terito. c† Facta eſt q̃ſi vi
dua.nã ex abundãte malicia videt̃ chriſtus eiꝰ ſponſus eam
in magna ꝑte deſeruiſſe. a† Dñа gẽtiũ.i.que deberet alijs
gentibꝰ dominari. c† Facta ẽ ſub tributo.ſaracenoꝝ ⁊ ali/
orum infideliũ in pluribus ꝑtibus orbis.⁊ in illis qui liberi
ſunt ab humano tributo multi ꝑ peccatũ demonibꝰ ſunt ſub
iecti. d† Plorãs plorauit in nocte ⁊c̃. Hoc d̕r q̄ꝫtũ ad deuo
tos qui ſunt in eccl̃ia:qui ꝯſiderantes p̄dicta ſunt in luctu et
anguſtia. g† Nõ eſt q̇ ꝯſolet̃ eã ex oībus charis eius.i. p̄la
tis clericis ⁊ religioſis.iſti nanqꝫ intimiores eccl̃ie debẽt eſſe.
⁊ tñ eoꝝ multi plus deſtruũt eccleſiã ſuis malis moribꝰ ⁊ ex/
emplis q̄ꝫ laici.ideo ſubdit̃: † Oẽs amici eiꝰ ſpreuerunt eã.
fugiẽtes eccl̃iam ꝑ indeuotionẽ:ſed nõ ꝑ bonoꝝ temporaliũ
collectionẽ.ideo ſubdit̃: † Et facti ſũt ei inimici.ſpoliantes
eã bonis tꝑalibꝰ ⁊ non intẽdẽtes obſequijs eiꝰ. h† Migra/
uit iudas ꝓpter afflictionẽ ⁊c̃. Iudas q̇ interp̄tat̃ ꝯfitens ſi/
ue laudãs.ſignat p̄mos religioſos in deſert̃ habitãtes ⁊ ibi/
dem aſſidue diuinis laudibꝰ intẽdẽtes.ſed qm̃ hoc fuit labo/
rioſũ pluribus.ideo migrauerũt ad habitãduȝ in ciuitatibꝰ.
ideo ſubdit̃: † Habitauit inter gẽtes, nõ ſolũ q̄ꝫtũ ad corpꝰ
ſed etiã
ſed etiam q̄ꝫtum ad mores.pſ̃.cv. Cõmixti ſũt inter gentes et
didicerũt opa eoꝝ ⁊c̃. a† Nec inuenit requiẽ. ſcȝ ꝯſciẽtie bo
ne ſȝ magis turbationẽ.iḋo ſequit̃: b† Oẽs ꝑſecutores eiꝰ.
id ẽ demones. c† Apprehẽderũt eaȝ inter anguſtias.i. inter
ſtrictas religionis obſeruãtias q̄s trãſgrediunt̃:⁊ ſic a demo/
nibꝰ capiunt̃. d† Vie ſion lugent eo
ꝙ nõ ſint qui veniãt ad ſolẽnitatẽ.naȝ
religioſi habẽtes magnas poſſeſſiões
occupati ſũt circa tẽporalia:et ſic non
ꝯueniũt in eccl̃ia.mẽdicãtes etiã mul/
tũ diſcurrũt.⁊ ſic ad eccl̃iam non veni
unt:et de remanentibꝰ in domo multi
occupãt̃ circa ſtudiũ curioſoꝝ ⁊ inuti
liũ: ꝓpter qḋ in magna ꝑte refugiũt ec
cleſie officiũ.ideo ſubdit̃: g† Porte
eiꝰ deſtructe.i.doctores et p̄dicatores
q̇ dicunt̃ porte eo ꝙ debẽt alijs aditũ
p̄bere: ſȝ aditꝰ ille deſtruit̃ ꝑ curioſitatẽ doctrine. h† Sacer
dotes eiꝰ gemẽtes.nã curati qñ leuant̃ ab eis ſubſidia ꝓ bo/
no cõmuni magis gemũt q̄ꝫ ꝓ ſuis peccatis vel ſuoꝝ ſubdito
rũ. i† Virgines eiꝰ ſqualide.nã aliq̄ moniales q̄ dicũt̃ eccle/
ſie ꝟgines de incõtinẽtia ſũt notate. k† Et ip̄a. ſcȝ eccleſia.
† Oppreſſa ẽ amaritudine. vñ beatꝰ Berñ. exponit illḋ Eſa.
xxxviij.dictũ in ꝑſona eccl̃ie: Ecce ī pace amaritudo mea ama
riſſima.nã tẽpore pacis magis amaricat̃ de clericoꝝ ⁊ religio/
ſoꝝ peccatis: q̄ꝫ tꝑe tyrãnoꝝ de corꝑalibꝰ tormẽtis. l† Facti
ſũt hoſtes ī capite.ſcȝ ſaraceni in terra ſãcta in egypto ⁊ arme
nia ⁊ alij infideles in pluribꝰ locis. m† Et inimici eius locu
pletati ſũt.de bonis tꝑalibꝰ q̄ a xp̄ianis rapuerũt. † Quia
dñs locutꝰ eſt ſuꝑ eã.ſcȝ malum pene ꝓpter multitudinẽ mali
culpe. n† Paruuli eiꝰ ducti ſunt in captiuitatẽ.ſcȝ ſimplices
chriſtiani q̇ capta terra non poterãt redimi. p† Añ faciẽ tri/
bulãtis.i.duris laboribꝰ affligẽt̃. a† Et egreſſus ẽ a filia ſi/
on.i.eccl̃ia. b† Oīs decor eiꝰ.gr̃e ⁊ ꝟtutis. c† Facti ſunt
aũt p̄ncipes eiꝰ.i.doctores ⁊ p̄lati. d† Velut arietes nõ inue
niẽtes paſcua.ſacraꝝ lr̃aꝝ ſ̄ pecuniaꝝ. e† Et abierũt ⁊c̃.ſcȝ ī
captiuitatẽ vitioꝝ. f† Añ faciẽ ſubſequentis. ſcȝ demonis q̇
nõ reſiſtentes ſibi impellit de pctõ in pctm̃ in abyſſũ vitiorum.
g† Recordata ẽ hierl̃m dierũ afflictiõis ſue ⁊ p̄uaricationis.
ꝯſiderãdo ꝙ pctã ſua bene meruerũt talia mala. h† Et oīm
deſiderabiliũ ſuoꝝ ⁊c̃.i.ꝯſolationũ diuinaꝝ q̄s habuerat tꝑe
xp̄i ⁊ apl̃oꝝ. k† Cũ caderet ꝓpl̃s eiꝰ.a ſtatu ꝟtutis ī manus
demonis. † Et non eẽt auxiliator.qꝛ doctores ⁊ p̄lati q̇ debe
rẽt auxiliari paꝝ curãt niſi de ꝓfectu ſuo tꝑali. l† Viderunt
eã hoſtes.i.infideles. m† Et deriſerũt ſabbata eiꝰ.eccl̃ie cul
tũ idolatriã reputãtes. n† Peccatũ peccauit hierl̃m ⁊c̃. Hic
reddit̃ cauſa p̄dicti caſus q̇ ẽ mľtiplicatio pctõꝝ eiꝰ. a† Om
nes q̇ glorificabãt eã. ꝓpter vitã ⁊ miracula q̄ faciebant ep̄i ⁊
religioſi p̄terit̃ tẽporibꝰ. b Spreuerũt eã q̇ viderũt ignomi/
niã eiꝰ.i.turpitudinẽ vite ī modernis clericis ⁊ mult̃ religio
ſis. d† Ip̄a aũt gemẽs.ſub pctõꝝ põdere. e† Et ꝯuerſa eſt
retrorſũ.a ſtatu ꝑfectiõis ad miſeriã culpe. f† Sordes eiꝰ in
pedibꝰ eiꝰ.qḋ fit cũ ꝑ exercitiũ mali acq̇rit̃ habitꝰ ꝑ quẽ placet
actꝰ malꝰ.ſc̃m qḋ d̕r Prouer.ij. Qui letãt̃ cũ male fecerit ⁊ ex/
ultãt ī rebꝰ peſſimis. g† Nec recordata ẽ finis ſui.i.vere be/
atitudinis a qua auerſa eſt ꝑ īuolutionẽ peccati.ideo ſubdit̃:
h† Depoſita ẽ vehemẽt̃ nõ habẽs ꝯſolatorẽ. ſcȝ piũ doctorẽ
⁊ ſollicitũ paſtorẽ.iḋ petit diuinã cõſolationẽ dicẽs: † Vide
dñe afflictionẽ meã qm̃ erectꝰ eſt inimicꝰ.i.diabolꝰ. i† Ma/
nũ ſuã miſit hoſtis ad oīa deſiderabilia eiꝰ.i.ad auferẽdũ bo/
na gr̃e ⁊ ꝟtutis.ſic̃ dicit Greg.homel̃.xxix. Nõ curat antiquꝰ
hoſtis vt terrena tollat ſ̄ vt charitatẽ ī nob̄ feriat. l† Quia
vidit gẽtes īgreſſas ſãctuariũ ſuũ.faciẽtes ibi tꝑe Saladini ſta
bulũ eq̇ꝝ. n† Oīs ꝓpl̃s eiꝰ gemẽs.ex tali ꝯtẽptu ſancti loci.
† Et q̃rens panẽ.ad famis tẽperationẽ.⁊ qm̃ h̃ fuit valde do
loroſũ.ſubdit̃: c† Vide dñe .ocl̃o tue clemẽtie. ꝓuocãt etiã
alij ad cõpatiẽdũ cũ d̕r: e† O vos oẽs q̇ trãſitis ꝑ viam ⁊c̃.
qm̃ vindemiauit me vt locutꝰ eſt dñs.tradẽs me infidelibꝰ ad
meũ ſãguinẽ effundendũ. h† De excelſo miſit ignem.ſcȝ vin
dicte ſue. i† In oſſibꝰ meis.i.in viris fortibꝰ q̇ nõ potuerunt
ſe defendere ab īfidelibꝰ. l† Et eruit me.qm̃ inflicta vexatio
dat ītellectũ.iḋo ſubdit̃: k† Expãdit rhete. ſcȝ pnĩe vt vltra
non ꝓcedã ad malũ ſȝ reuertar ad bonũ. † Poſuit me deſo
latã.ꝑ pctõꝝ meoꝝ iugẽ recordationẽ. m† Vigilauit iuguȝ
iniq̃tatũ meaꝝ. Hoc põt exponi de mortuis in pctõ mortali q̄ꝝ
pena grauis ẽ ⁊ ꝯtinua.ideo iugũ vigilans noīat̃. † In ma
nu eiꝰ.ſcȝ iuſticie. a† Conuolute ſunt ⁊ īpoſite collo meo.ſic̃
fardellꝰ latroni dep̄henſo. c Infirmata ẽ ꝟtus mea.qꝛ talis
eſt extra

eſt extra merēdi ſtatū. d† Dedit me ī manu de q̄ nō potero
ſurgere.nā ī inferno nulla ē redēptio. f† Abſtulit oēs mag
nificos meos.i.fideles deuotos q̄ꝝ p̄ces nō valēt damnat̄:
ꝓpt̄ qđ ablati dicūt̄ ab eis. g† Uocauit aduerſū me tp̄s.in
q̄ male ꝑatus ſum cū tū mihi datuȝ fuiſſet ad bñ ꝑandum.
† Ut ꝯteret electos meos.i.ſpeciales ſocios vt ſocij ſint ī pe
na ſicut ī culpa. h† Torcular calcauit dñs ⁊c̄.i. locū ꝑfecte
depꝛ̄ſſionis ſicut ſāctis p̄parauit locū exaltatiōis. i† Idcir/
co ego deploꝛans ⁊c̄.nā ibi ē fletus ⁊ ſtridoꝛ dentiū.Matth.
viij. k† Quia lōge fact⁹ eſt a me ꝯſolatoꝛ ꝯuertens animā
meā.ſcȝ ad bonū.nā penitētia fructuoſa nō habet ibi locum.
l† Facti ſūt filij mei ꝑditi.i.imitatoꝛes mei. m† Qm̄ inua
luit inimic⁹.i ꝯflictu moꝛtis. a† Expādit ſion ⁊c̄. Hoc expo
ni pōt de amiſſiōe regni hieroſolymitani.in ſion nāq̄ȝ fuit foꝛ
talicium hierl'm q̄ metropolis ē in regno iudee:ꝓpter qđ ꝑ ſion
poteſt ītelligi terra ſancta cui⁹ habitatoꝛes chꝛiſtiani frequē/
ter petiuerūt auxiliū ab alijs chꝛiſtianis. idō dr̄: Expandit
ſion man⁹ ſuas .petēs auxiliū. † Non ē q̄ ꝯſolet̄ eā.qꝛ non
fuit eis exhibitū: ꝓpt̄ qđ ab inimic̄ circūſtantib⁹ ſecutū ē ter
re toti⁹ excidiū.ideo ſubdit̄: b† Mandauit dñs in circūitu
ei⁹ ⁊c̄.i.mādare ꝑmiſit ꝑ ſoldanū. d† Facta ē hierl'm quaſi
polluta mēſtruis inter eos.qꝛ calcat̄ ꝑ ſaracenos. Quia tñ h̄
ex diuina iuſticia ꝑmittit̄ ex peccat̄ ꝑpl'i chꝛiſtiani.ſubditur:
e† Iuſt⁹ ē dñs qꝛ os ei⁹ ad iracundiā ꝓuocaui.⁊ qm̄ ſubtra
ctum videt̄ ab illa terra diuinū ſubſidiū ⁊ humanū exclamat
dicens: g† Audite obſecro vniuerſi ꝑpl'i ⁊ videte doloꝛem
meū.⁊ ſubdit̄ cauſa cū dr̄: h† Uirgines mee ⁊c̄.in captiōe
eīn hierl'm ⁊ achon ꝯtigerunt illa mala. i† Uocaui amicos
meos.i.alios chꝛiſtianos. k† Et ipi deceperūt me.nā ex au
xilij ꝓmiſſione ſaraceni graui⁹ egerūt erga me. l† Sacerdo
tes mei ⁊c̄.i.illi q̄ fuerūt obſeſſi.Et qm̄ h̄ eſt materia doloꝛis
exclamat.dicēs: a† Uide dñe qm̄ tribuloꝛ. et ſubdit̄ cauſa
cum dr̄: b† Cōturbat⁹ ē vēter me⁹.vēter eccl'ie ſunt p̄lati et
alij diuites in eccl'ia dei:qꝛ ſicut vēter recipit cibū ꝓ ſe et pro
alijs mēbꝛis.nā inde mittit̄ ad membꝛa cetera nutrimētū: ſic
ipis data ſūt bona tꝑalia ꝓ ſe ⁊ pauꝑib⁹ q̄ ſūt eccl'ie mēbꝛa.
ſed ille vēter ꝯturbat⁹ ē toꝛſionib⁹: naȝ illa bona retoꝛquent
ad ſumpt⁹ pōpaticos faciēdū:vel ad amicos ſuos carnales ī/
debite ꝓmouenduȝ. e† Subuerſū eſt coꝛ meū ⁊c̄. coꝛ illud
poſſunt dici religioſi.qꝛ ſicut coꝛ ē latū ſuꝑius ⁊ ſtrictū inferi
us:ſic religioſi debent ꝑ amoꝛē celeſtiū ſuꝑius dilatari ⁊ infe
rius circa terrenoꝛū appetitū q̄ſtum bono modo fieri pōt re/
ſtringi:dicētes cū Paulo in epl'a.j.Timot̄.vj. Habētes ali/
mēta ⁊ q̄bus tegamur his ꝯtenti ſumus.ſȝ coꝛ illud ē ſubuer/
ſum:qꝛ multi ſūt circa diuina multū reſtricti ⁊ circa curā tem
poꝛaliū dilatati.Berñ.ſuꝑ miſſus ē.Uideas pleroſq̄ȝ poſt ag
greſſam xp̄i militiā rurſus ſecularib⁹ implicati negocijs .rur/
ſus cupiditatib⁹ terrenis īmergi:cū magna cura erigere mu/
ros:⁊ negligere moꝛes.ſub p̄textu q̄ȝ cōmunis vtilitatis ver
ba vendere diuitib⁹ ⁊ matronis ſalutationes.ex q̄bus ſequit̄
bene ꝯſiderantib⁹ amaritudinis plenitudo .ꝓpt̄ qđ ſubdit̄:
d† Foꝛis īterficit gladi⁹.ſcȝ infideliū ab extra chꝛiſtianos ꝑ
ſequentiū. e† Et domi moꝛs ſil'is eſt.i.intra eccl'iaȝ ꝑ guer/
ras chꝛiſtianoꝝ. g† Audierūt qꝛ īgemiſco ego ⁊c̄. ſequit̄:
Et letati ſūt.nā fideliū adinuicē ꝯturbatio eſt infideliū exul/
tatio. o† Adduxiſti diē ꝯſolatiōis.ſcȝ fidelib⁹ in tua p̄ſen/
tia.qꝛ dr̄ a doctoꝛibus ꝙ ſecta machometi ſicut a gladio ince
pit ſic eſt ꝑ gladiū terminā da.ideo ſubdit̄: † Et fient ſil'es
mei ⁊c̄.que patent ex dictis.

Incipiūt additiōes Pauli burg'.ſuꝑ libꝛū Threnoꝝ Hie/
remie. In ca.j.vbi dr̄ in poſtil. Quō ſedet.

Additio. Licet liber iſte cōpetēter exponat̄ ad pla/
nū l'r̄e ſenſū a poſtillatoꝛe:tū magiſter pe/
trus aureoli notabili⁹ videt̄ illū exponere ī q̄dā cōpendio ſa/
cre ſcripture:⁊ qꝛ illud cōpēdiū nō habet̄ cōiter .idō de h̄ nō
me expedio remittēdo ad ipm̄:ſȝ ſuā expoſitionem interpoſui
int̄ additiōes:lȝ nō eā ponēdo oīno ſub ꝓꝛijs v̄bis :ſ3 q̄nq̄ȝ
aliqđ modicū mutādo addēdo ſeu diminuēdo ꝓut viſū fuit.
Et notādū ꝙ ī hac expoſitiōe nō ꝓcedit̄ ad ſingula v̄ba l'r̄e
exponēda:ſ3 ſolū ad p̄ncipale intētū cuiuſlibet v̄ſus:relictis
alijs induſtrie ſtudentis.tū qꝛ liber iſte metrice ꝓcedit vt po
ſtillatoꝛ dicit ⁊ cōiter tenet̄:ī ꝓceſſu aūt metrico nō ſingl'a ver
ba ſūt pōderāda:ſepe enī eadē replicat auctoꝛ vl' alia ītrodu
cit ꝓut metrico mō ꝯgruit:ſ3 illa tm̄ ſūt exponēda q̄ p̄ncipali
ter ītēdūt̄:tū qꝛ illa q̄ ī hac expoſitiōe relinquūt̄ poſſūt habe
ri ex poſtilla ſuo mō ꝓut ad ꝓpoſitū ꝑtinent exponēda. Pꝛi/
mo ḡ ſm̄ p̄dictū doctoꝛē liber iſte in q̄nq̄ȝ ꝑtes diuiditur. In
q̄ꝝ p̄ma ꝓph̄a p̄ncipalit̄ lamētat̄ deſtructionē ciuitat̄ hierl'm
q̄ q̄dem
q̄ q̄dē ꝑs ꝯtinet̄ ī p̄mo capl'o alphabetico.qđ incipit:Quō ſe/
det ⁊c̄. In ſcđa lamētat̄ p̄ncipalit̄ deſtructionē toti⁹ ꝑpl'i iſrl' et
toti⁹ regni:q̄ incipit ī ſcđo capl'o. Quō obtexit. In tertia vero
moꝛe ꝓph̄ico ꝯuertit ſe ad xp̄m ⁊ lamētat̄ de ſeipo q̄ſi induēs
ꝑſonā xp̄i: q̄ rōne aut̄ h̄ ſit hic ītroductū dicet̄ ī p̄ncipio tertie
ꝑtis q̄ īcipit tertio capl'o.ibi:Ego vir videns . In q̄rta aūt ꝑte
lamētat̄ p̄ncipalit̄ de deſtructione ſāctuarij ⁊ tēpli q̄ incipit in
q̄rto capl'o.ibi: Quō obſcuratū eſt aurū. In q̄nta aūt ꝑte fun/
dit oꝛationē imploꝛatiuā ad diuinā miſcđiaȝ ꝓuocādā q̄ inci
pit ī q̄nto capl'o.ibi: Recoꝛdare dñe. Pꝛimū ḡ capl'm qđ p̄nci
paliter refert̄ ad ciuitatē hierl'm q̄ erat caput regni:diuidit̄ in
duas ꝑtes p̄ncipales. Pꝛimo nāq̄ȝ ꝓph̄a admirādo lamentat̄
deſtructiōem hierl'm:q̄ſi loquēs ad ſeipm̄. Scđo v̄o ipſamet ci
uitas lamētat̄ ſeipam q̄ſi ꝓuocādo alios ad cōpatiendū ſibi.
Scđa incipit ī.xij.v̄ſu vbi dr̄: O vos oēs q̄ trāſit̄ ꝑ viam ⁊c̄.
Pꝛima ꝑs ꝯtinet.xj.verſus ſm̄.xj.excellētias ciuitat̄ hierl'm
ſuꝑ q̄ꝝ amiſſiōe deſolabilit̄ hieremias eā lamētat̄. Excellit nā/
q̄ȝ ciuitas hierl'ȝ alias ciuitates ī auctoꝛitate:qꝛ mult̄ ciuitati
bus ⁊ terris dominabat̄ ſaltem tꝑe dauid ⁊ ſalomonis:qđ de/
ploꝛat in p̄mo v̄ſiculo dicēs: Quō ſedet ſola ⁊c̄.⁊ ſeq̄t̄: Pꝛin/
ceps ꝓuinciaꝝ facta ē ſub tributo. Excellit etiā ī leticia ⁊ iocū
ditate maxime tꝑe p̄dictoꝝ regū :qđ deploꝛat ī ſcđo verſiculo
dicēs: Ploꝛās ploꝛauit.et ſequit̄: Nō ē q̄ ꝯſolet̄ eā. Tertio ex
cellit ī ſecuritate ita vt de alijs terris ad eā ꝯuenirēt ꝓpt̄ ſecu/
ritatē:q̄ excellētia videt̄ ſequi ad p̄dictas duas.q̄ q̄dē excellē/
tia deploꝛat̄ in tertio v̄ſiculo vbi dr̄: Migrauit iudas ꝓpt̄ af/
flictionē.⁊ ſeq̄t̄: Oēs ꝑſecutoꝛes ei⁹ appꝛehēderunt eā. Excellit
q̄rto in ſolēnitatib⁹ ⁊ celebꝛitatib⁹ diuinis: qꝛ ter in āno debe/
bat ꝑpl's ꝯuenire in hierl'm ad celebꝛanda diuina feſta: qđ de/
ploꝛat in q̄rto v̄ſiculo dicēdo: Uie ſion lugēt: eo ꝙ nō ſint qui
veniāt ad ſolēnitatē. Excellit q̄nto ī pace ⁊ trāq̄llitate:qꝛ lȝ tā
tus ꝑpl's ibi ꝯcurreret p̄ſertim ī p̄dictis feſtis tñ erat inter eos
trāq̄llitas pacifica vt ptȝ tꝑe ſalomonis :qđ deploꝛat in q̄nto
v̄ſiculo dicēs: Facti ſūt hoſtes ei⁹ in capite. Excellit ſexto ī foꝛ
titudīe militū ⁊ ꝓbitate: vt ptȝ p̄ſertim tꝑe dauid:qđ ad mag
nū decoꝛē politie ꝑtinent.decet em̄ ſm̄ legiſtas īperatoꝛiā ma
ieſtatē eē armis decoꝛatā : qđ deploꝛat in ſexto v̄ſiculo dicēs:
Egreſſus ē a filia ſion oīs decoꝛ ei⁹: facti ſūt p̄ncipes ei⁹ velut
arietes ⁊c̄.et ſeq̄t̄: Et abierūt abſq̄ȝ foꝛtitudine. Excellit ſepti/
mo ī multiplici ꝓſperitate ⁊ diuitiarū copioſitate . Erat eī tꝑe
ſalomōis copia auri ⁊ argēti q̄ſi ferri : vt ptȝ in tertio Reg. qđ
deploꝛat ī ſeptimo v̄ſiculo dicēs: Et recoꝛdata ē hierl'm dierū
afflictionis ſue. In hebꝛeo habet̄: Dieꝝ pauꝑtat̄ ſue. et ſeq̄t̄:
Et oīm deſiderabilium ſuoꝝ ⁊c̄. Excellit octauo in laudis p̄co
nio ⁊ famoſitate:noīabat̄ enī in cūct̄ regnis:ita vt regina Sa
ba veniret de finib⁹ terre audire ſapīam ſalomonis:qđ deplo/
rat ī octauo v̄ſiculo dicēs: Peccatū peccauit hierl'm. et ſeq̄t̄:
Oēs q̄ gloꝛificabāt eā:ſpꝛeuerūt eā. Excellit nono ī pulchꝛitu
dine ⁊ foꝛmoſitate.erat enī pulcherrime edificata:qđ deploꝛat
ī nono v̄ſiculo dicēs: Soꝛdes ei⁹ ī pedib⁹ ei⁹.et ſeq̄t̄: Depoſita
ē vehemēter.i.defoꝛmata. Excellit decimo ī ceremoniaꝝ ſācti/
tate ita vt nō ꝑmitteret̄ aliq̄s gētilis īgredi infra tēplū qđ de
ploꝛat ī decimo v̄ſiculo dicēſ: Manū ſuā miſit hoſtis.et ſeq̄t̄:
Uidit gētes ingreſſas ſāctuariū ſuū:de q̄b⁹ p̄ceperas ne intra
rēt ī eccl'iaȝ tuā. Excellit vndecimo ī copia panis ⁊ ſaturitate.
ꝓut ī multis locis ſacre ſcripture illa terra cōmēdatur:qđ de/
ploꝛat ī vndecimo v̄ſiculo dicēs: Oīs ꝑpl's ei⁹ gemēs ⁊ q̄rens
panē. Deinde īcipit ſcđa ꝑs p̄ncipalis lamētatiōis hui⁹ p̄mi
capl'i:ī q̄ poſtq̄ȝ ꝓph̄a lamētat⁹ ē ciuitatē deſtructā : ītroducit
ciuitatē lamētātē ſeipam:⁊ incipit duodecīo v̄ſu.ſ.ibi: O vos
oēs ⁊c̄.ibi enī loq̄tur ciuitas īuocās alios ad ſibi cōpatiēdū:
q̄ ꝑs diuidit̄ ī q̄ttuoꝛ ꝑtes p̄ncipales. Pꝛimo nāq̄ȝ lamētat̄ ī/
mēſitatē ſue miſerie ⁊ h̄ ī q̄ttuoꝛ pꝛimis v̄ſiculis ſub ſil'itudine
q̄ttuoꝛ modoꝝ hoīm q̄ ꝯſueuerūt oīa ſpoliare. Dicit enī in pꝛi
mo v̄ſiculo dñm ſe habuiſſe ipam adinſtar vindemiatoꝛis qui
nihil ī vinea relinq̄t.de q̄ dicit: O vos oēs q̄ trāſit̄ ꝑ viā. et ſe
quit̄: Qm̄ vindemiauit me ⁊ locut⁹ eſt dñs. In ſcđo dic̄ deuȝ
ſe habuiſſe ad ipam ad inſtar īcēdiarij ⁊ venatoꝛis . īcēdiari⁹
enī ꝯſueuit totū cōburere ⁊ venatoꝛ q̄cq̄d capit in reti macta/
re ſeu occidere:⁊ de h̄ dicit ī ſequēti v̄ſu: De excelſo miſit ignē
in oſſib⁹ meis ⁊ ſic īcēdiari⁹ . Expandit rete pedib⁹ meis.et ſic
venatoꝛ. In tertio dicit deū ſe habuiſſe ad ipam ad inſtar ligā
tis captū ꝑ manū ⁊ collū ſic ꝙ nullo mō poſſit euadere.de q̄ di
cit in ſequēti v̄ſiculo: Uigilauit iugū iniq̄tatū meaꝝ in manu
ei⁹ ꝯuolute ſūt ⁊ īpoſite collo meo.⁊ ſeq̄t̄: Dedit me dñs ī ma/
nu de q̄ nō potero ſurgere. In quarto dicit deū ſe habuiſſe ad
ipam ad modū calcātis ī toꝛculari q̄ nullū humoꝛē relinq̄t in
vua.de q̄ dicit ī ſequēti v̄ſiculo: Abſtulit omnes magnificos

meos dn̄s ⁊c̄. Torcular calcauit dn̄s ⁊c̄. et ſic ſub q̄ttuor me/
taphoris p̄dict̄ lamētata ē ſue miſerie magnitudinē. In ſecū/
da vo pte lamētat̄ ſup īplicabilitate diuīe iracūdie: ⁊ h̄ ī duo
bus vſiculis. In p̄mo nāq3 oſtēdit ꝙ ip̄a nō pōt deū placare
lachrymis oculoꝝ dicēs: Idcirco ego plorans ⁊ ocul⁹ me⁹ de
ducēs aq̄s ⁊c̄. In ſcd̄o vo oſtēdit ꝙ nō pōt deū placare geſti/
bus manuū aut ſignis deuotiōis q̄rūcūq3 dicens: Expandit
man⁹ ſuas ſion ⁊ nō ē q̄ ꝯſolet eā: ⁊ ſic lamētat̄ ſup īplacabi/
litate diuīe iracūdie: cū tn̄ ꝯſueuiſſet alias ſibi deū placabilē
īuenire: put p̄z ī multis ſacre ſcripture locis. In tertia vero
pte lamētādo ꝓfitet̄ iſtud ꝓuenire ex rectitudine diuīe iuſti
cie de q̄ dicit: Iuſt⁹ ē dn̄s q2 os ei⁹ ad iracūdiā ꝓuocaui: ⁊ du
rat ps iſta p tres verſiculos. In p̄mo enī ꝓfitet̄ deu3 nō fuiſ/
ſe iniuſtū in captiuitate quā inflixit iudeis a hierl̄m exeunti/
bus. de q̄ dicit: Iuuenes mei ⁊ vgines mee abierūt ī captiui/
tatē. In ſcd̄o ꝓfitet̄ ꝙ de⁹ nō fuit iniuſt⁹ in fame quam inflixit
remanētib⁹ de q̄ dicit: Vocaui amicos meos ⁊c̄. Sacerdotes
mei ⁊ ſenes mei in vrbe ꝯſumpti ſunt ⁊ cetera. In tertio ꝓfitet̄
ꝙ nec fuit iniuſt⁹ in morte ⁊ gladio: q̄ inflixit oīb⁹ tam iſtis q̄3
illis de q̄ dicit: Vide dn̄e qm̄ tribulor. ⁊ ſeq̄tur: foris interficit
gladi⁹ ⁊ domi mors. In q̄rta vo pte ⁊ vltima lamentādo p̄ſto
lat̄ dulcorē diuine clemētie ⁊ remediū ꝯſolatiōis future: ⁊ con
tinetur ps illa in duob⁹ vſiculis vltimis. In p̄mo nāq3 aperit
inimicorum incōpaſſionē reſpectu ſui: ⁊ p̄nunciat ſibi diuinā
conſolationem ex aduerſariorum afflictione futura. de qua di
cit: Audierunt quia ingemiſco ⁊c̄. et ſequitur. Adduxiſti. id ē
adduces. Diem conſolationis ⁊ fient ſimiles mihi. In ſecūdo
vero petit futuram punitionem ſup inimicos ex demerit̄ eorū
ad ſuā futurā: ꝯſolationē de q̄ dicit: Ingrediatur omne malū
eoꝝ corā te et deuindemia eos ſicut vindemiaſti me.

Glo. ordi.

Quomodo obtexit. Ca. II

Hiſto. Paſchaſi⁹ Hiſ. Priorib⁹ ſin/
gulis ſapphyci metri clauſul̄
A ternoꝝ verſuū: ſingulas cū īterp̄tatio
nib⁹ ſuis lr̄as reddidi: nō ꝙ ꝓpha ele
gātie ſecl̄ari aut metro ludere ſtudue/
rit ſ3 ſpōte ſecular̄ ſapīa ſeruit diuīe.
S3 q2. xxij. ſūt hebraica elemēta: q̄b⁹
omne qd̄ dr̄ initiat̄ ⁊ finit̄ placuit to/
tidē p̄ncipia verſuū: elemētis eiſdē ex
ordiri: vt ⁊ poetica defuiret diſciplīa:
⁊ diuina fulgerēt myſteria. Quia ve/
ro lōgū ē ſingulis clauſulis: ſingulas
lr̄as cū īterp̄tatiōibus ſuis inſerere ⁊
exponere: decreui eaꝝ ꝯnexiōes in p̄n
cipio ſcd̄i alphabeti annotare: ⁊ lecto/
ris arbitrio relinqui: quō ſingularum
lr̄aꝝ ītelligētias reddat verſib⁹ ſuis.
Eſt āt p̄ma ꝯnexio q̄ttuor lr̄aꝝ aleph
beth gimel daleth: hoc ē doctrina: do
mus: plenitudo tabulaꝝ: q̄ꝝ ſi due iū/
gant̄ extreme: ꝯficient doctrinā tabularū: in q̄bus ſc3 lex dei
digito ſcripta ē: et plenitudo dom⁹ ē. Ex doctrina enī librorū
aut tabulaꝝ: plenitudo dom⁹ dei efficit̄. Si āt gimel ⁊ daleth
iūxeris: erit ſenſus ꝙ plenitudo tabulaꝝ. i. ſcripturaꝝ eſt do/
ctrina dom⁹. ſ. dei. Quia vo dom⁹ ſalomonis ītrinſec⁹ tabu/
lata legit̄: p tabulas poſſum⁹ eos īterp̄tari: q̄ꝝ latitudīe cha/
ritat̄: dom⁹ eminētiora ꝯiūcta ornant̄: q̄ꝝ doctrina ē plenitu
do toti⁹ dom⁹: q̄ de fonte timoris dn̄i naſcit̄ vt ad culmē ſapi
Eſa. 26. c entie dei ꝑueniat̄. vn̄ Eſaias: A timore tuo dn̄e ꝯcepim⁹ ⁊ pe
perim⁹ ſpiritu3 ſalutis. Scd̄a connexio ē he. vau. ſaen. heth.
hoc eſt: iſta et hec vita. Harum ſi duas extremitates iungas
et duas medias: exibit talis ītelligētia. Et hec q̄ p̄miſim⁹ ſc3 ī
iſta vita: neceſſaria ſūt: ſcripturaꝝ. ſ. ſciētia p quā xp̄s agno/
ſcit̄ ī iſta vita ⁊ p̄parat̄ ſempiterna. Hic ē liber in q̄ ꝯtinentur
lamētatiōes ⁊ carmē et ve. lamētari enī oportet ꝑ peccatis ⁊
ꝓ dilatiōe boni: vt tādē deo leti carmina canam⁹: ne ve ppe/
tuū īcurram⁹: et ī p̄ſentiaꝝ iſta eſt vita eoꝝ q̄ de infantia abla
ctant̄ ī virū pfectū. Tertia ꝯnexio ē teth ioth: qd̄ eſt p̄ncipiū
bonū: ī q̄ cū doctrina a timore dei ꝯcipim⁹ lamētādi īſtituta:
Mat. 5. a donec ꝑueniam⁹ ad ſpiritū ſalut̄. vn̄: Btī q̄ lugēt qm̄ ip̄i cōſ.
ſic ad celeſt̄ vite cātica ꝑuenit̄: ſi bonū p̄ncipiū vite p̄ponat̄:
Apo. 21. a Tūc abſterget de⁹. o. la. a. o. eoꝝ. Seq̄tur īter ſeptē media cō
nexio: caph: lameth. i. man⁹ cordis vel diſcipline. Man⁹ vt ex
tendat̄ ad opa charitat̄: cordis luctus ſubaudis vel medita/
tio diſcipline: vt oīa mūda ſint nobis: qd̄ q̄nta lr̄aꝝ oſtendit
picopa q̄ eſt mem. nun ſamech: h̄ eſt ex ipſis ſempiternū adiu
toriū: qd̄ ſic planū eſt vt expoſitiōe nō egeat: ex duab⁹ medijs
tā ſupiora cōplectētur q̄3 inferiora renumerāt̄. Vn̄ ſexta con/
nexio. ſeq̄t̄: eyn: pe: ſadik: qd̄ ē fons vel ocul⁹: oris: iuſticie:
q2 ex gemitu cordis emanat fons pietatis: ⁊ ocul⁹ illuminat̄
Mat. 5. a q̄ de⁹ videt̄. vn̄: Beati mūdo cor. q. ipſi. d. vi. Ex manu aūt et
oris eloq̄o diuine iuſticie ꝯdūtur in celo. vn̄: Diuitias celo cō
didit ore: manu: q̄ diuitie: pfecte vite iuſticie ītelligūtur. vn̄:
Ps. cxi. Iuſticia ei⁹ manet in ſe. ſeculi. Sequit̄ extrema ⁊ ſeptima con
nexio: kuph res: ſchin: tau: qd̄ ē īterp̄tatū vocatio capitis dē
tiū ſigna. Per dentes vox articulata intelligit̄ q2 elementa q̄
p̄miſſa ſūt: ſigna ſunt oīm vocum ſanctaꝝ ſcripturaꝝ: ⁊ voca/
tio capitis. i. xp̄i p quē venitur ad patre3. nec dubiū q̄n ſp̄us
ſc3 myſtice in ſeptenario hos poſuerit ītellectus. vn̄ Medius
Hiſto. ad vtroſq3 ternarios apte refert̄. Paſchaſi⁹ Hiſ. Quō ⁊c̄.

Aleph Caplm: II

a ſ exclamatio āmirationis ⁊ doloris plena. ſ q̄ſi nō bene cōueniūt hec. b ſ ſubito. c ſ error̄ pcti ⁊ ignorātie

Quomodo obtexit caligi/ a†
ne in furore ſuo domin⁹ b

a ſ quam tantū diligebat. b ſ de celeſti conuer/ſatione.

filiam ſion: proiecit de celo in ter/ c† d

a ſ bonaꝝ prius que offerebat fructū euangelicum ⁊ cōtēplatione videbat deum.

rām inclytam iſrael: et nō ē recor/ e f+

a ſ qui diu deſertam paritur eſſe. b ſ anima iuſti ſedes eſt dei.

datus ſcabelli pedū ſuoru3 in die

a ſ qui ſolebat exaltare.

b furoris ſui. Beth: Precipitauit g†

Glo. ordi.

Notādū ē ꝙ trib⁹ ſapphyci metri al
phabet̄ vnū p̄ncipiū ē: vnaq3 excla/
matio plena doloris admiratiōis et
ſtuporis: vn̄ notandū quāto affectu
quāta charitate ſācti patres cauſas
oīm ſuas faciūt ⁊ quātis lachrymis
alienos riſus abluunt: Vn̄ hieremi/
as totiēs ponit lachrymabile princi/
piū: quō ſedet: quō obtexit: quō ob/
ſcuratū ē: q̄ſi tam improuiſe: tā inſpe
rate quem ſibi ex oībus gētib⁹ elege/
rat ⁊ glorificauerat: obtexit caligie.
Eſt caligo bona de q̄ dr̄: Moyſes ac/ Exo. 20.
ceſſit ad caliginē in q̄ erat de⁹. et ali/
bi: Caligo ſub pedib⁹ ei⁹: ſed ſion ca/ 2. Re. 22.
ligine turbinis ⁊ meroris tegitur: et
ꝓij̄cit̄ de celo: de altitudine gl̄ie: de
ſolio regni: de tutela dei. Et q2 diem
dn̄i noluit obſuare quē vidit abraā
et gauiſus ē: impegit ī diem furoris
dn̄i. Moraliter. Quō obtexit ⁊c̄. Moral.
Aīa lumē ſcīe ⁊ ſpeculū diuine ꝯtēplatiōis habuit. et nomen
ei⁹ anteq̄3 peccaret: ī celo ſcriptū fuit: ſ3 pctō deiecta ī terrā ꝯ/
ſtituit̄ ⁊ vitijs inquinat̄: ⁊ pedes dn̄i. i. veſtigia p̄ceptoꝝ ei⁹ de
reliq̄t. cū eēt tēplū in q̄ habitaret de⁹ et deambularet. ideo ī die
furoris dn̄i ab hoſtib⁹ ꝯculcat̄: nec dn̄s recordat̄. Quia ī die
dn̄i et ī luce ſtare noluit tradidit eā ī die furoris ſui. Vn̄ alibi:
Maledicta dies in q̄ nat⁹ ſū: dies in q̄ pepit me mater mea: in Hiere. 20.
q̄ ſc3 aīa de celo cecidit. ⁊ tollēs mēbra xp̄i fecit mēbra meretri
cis. i. babylonis. Et ideo non recordat̄ dn̄s ſ3 iniuriā ſuam vl/
ciſcitur. Allegorice. Quō ob. ⁊c̄. Myſtica ſion caligine pec Alleg.
cati et erroris et ignorātie tegit̄: q̄ tātis muneribus antea a ſuo
ſpōſo ditabat̄. Terrā inclytā iſrl̄ de celo ꝓiectā ꝯſpicim⁹. cum
terrenis actib⁹ ipſa inheret cui⁹ vera ꝯuerſatio in celis eſt: ſed
abijcit̄ iuſto dei iudicio: nec recordatur dn̄s ſcabelli pedū ſuo
rū. Quis enī fuerit ſion dei habitatio pulcherrima: angelis
miniſtrātib⁹ ⁊ dei ꝓtectiōe honorata: mult̄ miraculis ⁊ diui/
nis ſolatijs educata: vt ſcabellū dei ꝓpt̄ ſtatū diuini cult⁹ meri
to diceret̄. eccl̄ia tn̄ p̄dicatur glorioſior. vn̄ moyſes: Videbat Exo. 24.
dn̄m iſrl̄ ⁊ ſub pedib⁹ ei⁹ q̄ſi op⁹ lapidis ſapphyrini ⁊ quaſi ce/
lū qd̄ ſerenū ē. Hoc ē celū de q̄ dictū ē. Celi enarrāt gl̄iam dei. Ps. 18.
b Paſchaſi⁹ Hiſ. Precipitauit ⁊c̄. Hec omīa iudeis accidiſſe Hiſto.
manifeſtū eſt: dn̄s aūt hec oīa olim feciſſe dicit̄: non ꝙ hierl̄m
peccare cōpulerit: ſ3 iuſto iudicio peccante3 punierit ⁊ puniri
pmiſerit ſpeci. iacob. famoſum templū. cerimoniarū cultum et
hmōi. Sed irat⁹ dn̄s oīa p̄cipitauit: vt intelligeres dn̄m non
ꝓpter

Nico. de lyra

Ca. II

Quomodo. Hic ꝯſequēter deſcribitur hiere
mie lamentatio ſub ſcd̄o alphabeto. ⁊ primo lamenta/
tur deſtructionē ciuitatis ⁊ templi: dicēs admiratiue: a
Quomodo obtexit caligine. ſ. tribulationis maxime. b In
furore ſuo. id eſt in effectu ſue iuſticie. c Filiam ſion. id eſt
hieruſalem. vt expoſitum eſt capitulo precedenti. d Proie
cit de celo in terram. id eſt de ſtatu ſumme honorabili ad ſum/
me miſerabilem. e Inclyta3 iſrael. i. hieruſalē: que erat me/
tropolis et nobiliſſima in regno iuda. f Et nō ē recor. ſca.
pedū ſuoꝝ. i. tēpli qd̄ īcēderūt chaldei. ⁊ dr̄ ſcabellū pedū dei.
q2 intra ip̄m erat arca teſtamēti ⁊ ꝓpitiatoriū: quod erat q̄ſi ſe
des dei. ⁊ arca quaſi ſcabellū illi⁹ ſedis. ſicut dictu3 fuit plen⁹
Exo. xxv. g Precipitauit dn̄s. ſm̄ viam iuſticie ſue.

ꝓpter Notādū Nec pepcit

a ſ. more ſuo.
dominus nec pepercit oīa ſpeci a b+
a ſ. dormiens aſcēdēres ⁊ deſcendentes angelos vidit: ideo qꝛ caput. i. mētē ſuꝑ lapidem. i. chriſtū poſuit: aliter enim ⁊ ſi ceſſet quis a ſtrepitu mundi angelos nō cōſpicit. ſ. ornamenta templi. virtutes. b ſ. q̄ conſtruxerat. c ſ. q̄ natura mitis.
oſa iacob. Deſtruxit ī furore ſuo
a ſ. paſtores: doctores virtutes. b ſ. eccleſie vel anime prius caſte.
munitiones uirginis iuda et de
a ſ. qui eleuabat in celum. b ſ. qui mundauerat. ſ. pollutum oſtendit.
iecit in terram: polluit regnum ⁊ c+ †
a ſ. ſacerdotes vel animam que dei erat templum ſ. ſenſus quos ꝓmouerat. b ſ. q̄ ſolidauerat.
a principes eius. Gimel: Confre d+
a ſ. regum fortitudinem.
git in ira furoris ſui omne cornu e
a ſ. eccleſie vel anime. b ſ. vnde: vt quid auertis manū tu. ⁊ de. tuā. ſ. e. in finem. c ſ. defenſionem.
iſrael: auertit retrorſum dexterā f+
ſ. diaboli inſequentis.
ſuam a facie inimici: et ſuccendit g+
a ſ. ire luxurie cōcupiſcentie.
in iacob quaſi ignem flāme de †
b uorantis in gyro. Daleth: Te h+
a ſ. iudicium. b ſ. non ad corrigendū.
tendit arcuȝ ſuū quaſi inimicus: i

ꝓpter hec hoīes ſȝ ꝓpter hoīes hec obſeruaſſe. Judei autē hec ꝓferētes gloriabant̄ ⁊ ī ſceleribꝰ ſuis volutabāt̄. Sciendum tñ hec oīa ſub romanis plenius eē completa: nempe qꝛ fuerūt oīa iſta legalia: quaſi magna q̄dā ꝓpheta veniēte veritate oīa cōpleta ſunt. Jdeo p̄cipitata ſunt oīa deſtructa: eiecta ꝓphanata: neq₃ venerūt vt futura videant̄ ꝓphetare.
Moralit. Moralit̄. Precipitauit dñs ⁊c̄. Deijcit dominꝰ ſpecioſa anime nec parcit qñ fornicat̄ cū prauis deſiderijs relicto amore ſpōſi: cui dictū erat:
Ps. 44. Obliuiſcere populū ⁊ domū pa. tui: ꝯcupiſcet rex decorem tuū. Deſtruxit munitiões: qñ fides ī tuū firmat̄ nec valet ſuſtinere tētatiões q̄ inferunt̄: qꝛ ꝑdidit ſpeciē ⁊ pulchritudinem q̄bus delectabat̄ ſpōſus: ſic deſtruunt̄ muri virtutuȝ: q̄ ſuſtinebant violentiā hoſtiū. Proijcit̄ de celo in terrā: qꝛ cōnubiū caſti amoris violauit ⁊ ſordibus vitiorū ſe ꝓſtituit: cui
Gen. 3. d relicte dicitur. Terra es et in terram
Aliã litteram. ibis. Polluit regnuȝ et p̄n. e. ip̄a. ſ. q̄ fuerat dei templū: cū ſenſibꝰ ſuis qui et male principant̄ ei: deiecit in terraȝ ꝑdidit regnū et principatū ad qđ in
Allego. uncta erat ꝑ baptiſmū. Allegorice. Precipitauit dñs ⁊c̄. Ad eccl'iam populo peccāte hec iure referuntur: qꝛ ſi ramis naturalibꝰ nō pepcit deus: nec nobis q̄ de oleaſtro p̄ciſi ſumꝰ: ⁊ ſi corū deſperit officia quāto magis ⁊ nr̄a polluūt̄: polluta mēte ⁊ ꝯſciētia. Spe
Ps. 44. cioſa aūt eccleſia eſt. vñ: Aſtitit regia
Can. 1. d a de. t. et alibi: Pulchra es amica m. et deco. ⁊c̄. Sed multis peccātibꝰ deiecit dñs ſpecioſa eius q̄ olim viriliter luctabat̄ ⁊ tradunt̄ hoſtibꝰ. Dei autē deijcere ē iuſto iudicio vnūquēq₃ ī deſideria cordis ſui ꝑmittere. Deſtruit autē cū grē ſue ſubtrahit auxiliū. Deſtruunt̄ munitiões eccl'ie qñ dei cultores auxilio dei nudant̄ et voluptatibꝰ deprauant̄. Quia xp̄o ſe deſtructos ⁊ diſſipatos minꝰ intelligūt: chorꝰ ſāctoꝝ eoꝝ pulchritudinē fortitudinem deperiſſe deplorat. Eſt naq₃ eccl'ia xp̄i hier'lm q̄ edificat̄
Can. 4. b vt ciuitas. ⁊ ſicut turris dauid cuȝ ꝓpugnaculis mille clypei pēdēt ex ea: oīs armatura fortiū. Sȝ cum muri. i. paſtores et doctores deſtruūt̄: hoſtis īgredit̄ ciuitatē ⁊ populat̄. vñ ſeq̄tur: Deiecit eā ī t̄rā cū ſcȝ terrenis actibꝰ ⁊ vitijs occupat̄. Nec ē q̄ ſuſtineat eā vel doctrīe xb̄is vel opeꝝ exēplis. Jdeo diuina vltio ſeq̄t̄: polluit regnū ⁊ p̄ncipes eiꝰ. Deus aūt polluit cū iuſte pollutos oñdit: q̄ ſe ⁊ alios corā deo caſtos exhibere ⁊ cuſtodire debuerūt ⁊ īmaculatos: q̄ facti erāt regale ſacerdotiū. vñ culpa ſacerdotū ruina eſt ꝑpl'i. a Paſchaſiꝰ
Hiſtoria. Hiſ. Cōfregit. Jn ira furoris cornu iſrl' ꝯfregit cū regnū iudeorū deſtruxit. Retrorſū dexterā ſuā auertit. cū defenſionē vrgētibꝰ inimic' ſubtraxit: ⁊ t̄rā eoꝝ ī manꝰ inimici tradidit: cū
Morali. ſeuicia hoſtiū q̄ſi flāma vorās oīa ꝯſūpſit. Moralit̄. Cōfre
Ps. 74. git. Nia cornua ſua habere ꝓhibet̄. de q̄bus dr̄: Oīa cornua pctōꝝ ꝯfringā ⁊ ex. cor. iuſti. Cornua naq₃ aīaꝝ ſūt fortia munimenta xtutū: q̄bꝰ aduerſa queq₃ repcutit ⁊ q̄ſi fenū aut puluerē in aerē vētilat ⁊ diſꝑgit. Cornua ſiq̄dē non cū aīalibꝰ naſcūt̄: ineſt tñ eis cauſa naſcēdi: nec aīa nature īſtīctu xtutibꝰ armat̄: ſȝ dei munere replet̄: Quis ip̄a prius habuerit naturalē ꝯcipiēdi grāȝ ⁊ nutriēdi efficatiā: ſȝ ⁊ ſe ꝑdidit ⁊ nature libertatē: ⁊ ideo q̄ de peccati origine naſcūt̄: ꝯfringūtur. Cornua alia rore diuine grē creſcūt ⁊ exaltāt̄: ſȝ h̄ ſibi inuicē aduerſant̄. vñ confregit dñs oīa cornua carnalis iſrl': ne ſe diutius extollāt. Plorat aūt ꝓpha: nō qꝛ frāgūt̄: ſȝ qꝛ cū hīs in fu
Ps. 6. rore dei aīa ꝯterit̄. de q̄ dr̄: Dñe ne ī furore t. a. m. Contrahit aūt dñs ⁊ auertit manū ſuā a facie inimici: aīaȝ inſequēt': qꝛ ip̄a ſe prꝰ hoſtibꝰ expoſuit ⁊ adulterū recepit: qꝛ foris egreſſa
Gen. 34. a ē cū dina vt videret filias huiꝰ ſecl'i: a diabolo ē deuirginata ⁊ ip̄i incorꝑata ē: ⁊ iō auertit dñs manū ſuā ⁊ ſubtrahit auxiliū: qꝛ illa ſe prꝰ corruptori expoſuit. Hac de cauſa etiā iudeos ī exiliū miſit: qꝛ erāt leproſi nō volatili lepra ſȝ manēti: qđ ſignificat moyſes: cū manū q̄ leproſa fuerat extēderet: ⁊ mun
Ps. 17. da cū in ſinuȝ reuocaret. vñ dauid: Ut q̄d auertis manū. t. et d. t. Manꝰ extēſa iudeos a deo exiſſe ſignificabat ⁊ extenſos
ad praua

ad praua opa: ⁊ iđo opertos lepra. Reuocati xp̄o clemēter. q. manꝰ in ſinū mūdi flebāt. Uñ dauid cernēs irreuocabilē eorū captiuitatē ⁊ dei indignationē inq̄t: vt q̄d auertis manū tuā. Ps. 17.
⁊. d. t. q̄ſi: dū auertis manū tuā: niſi remiſeris eā in ſinū: ip̄i ex et. 88.
tēſi inter gētes īmūdi ⁊ leproſi ſūt. Siliter aīa q̄ đ ſinu dei ad ſeculi deſideria exierit: contaminata erit. Dñs eni fouet ⁊ ꝓtegit q̄s ī ſinu geſtat vel alias obumbrat. eos xp̄o q̄ exierūt audi qđ ſequit̄: Succendit in iacob. q. i. f. d. ī g. Aīa eni īmūdis ſpiritibꝰ ꝑmiſſa ſuccēdit̄: vexat̄: cōcupiſcentiaꝝ flāmis deuorat̄: donec ad ſinū reuocet̄. Hec ē fornax babylonia q̄ ſeptuplū ſuccēdit̄: vt incēdat q̄ſcunq₃ reperit de chaldeis. Allegorice. Allego.
Cōfregit ⁊c̄. Nr̄a hier'lm q̄ ē ſpōſa dei ſūmi: cū a deo receſſerit ⁊ ſceleribꝰ ſeruierit: cornu eiꝰ ꝯfringitur: qđ erexit dñs in domo dauid pueri ſui ne poſſit reſiſtere inimicis. Manū auertit dñs retrorſū a facie inimici: quā extēſā tenebat ad defenſionē ⁊ vltionē: ſȝ prꝰ ipſa auerſa ē retrorſū. Per dexteram dei filiꝰ ītelligit̄: dei xtus: ⁊ dei ſapiētia: cuiꝰ auxiliū ſubtrahit̄: cuȝ ſponſa amatoribꝰ ꝓſtituit̄: inde cornu eiꝰ confregiſſe deū lamētat̄ ꝓpheta: Succēdit in iacob quaſi ignēȝ flam. deuo. in gyro. Cum eni dei grā deſolat̄ et ſuis viribꝰ eneruat̄: accenditur igne libidinis: cuiꝰ flāmis intus ⁊ foris deuoratur. b Paſchaſiꝰ Hiſ. Tetēdit ar. Hiſtoria.
Hec oīa dñm feciſſe ꝯſtat qñ pugnantibus contra euȝ vel ꝯtra hieruſalem chaldeis romanis iudicia ſua expleuit. Jp̄e eni arcus in manu dñi multo B
añ ad vltionē extēſus erat. Sed qꝛ redire noluit ſion: cū mēſura tp̄is impleta eſt mēſura peccati vt tandē feriret. Et qꝛ noluerūt eſſe amici: factꝰ eſt dñs eis inimicꝰ. iuxta illud: Cū ꝑuerſo ꝑuerter'. Firmauit dexterā Ps. 17.
ſuā q̄ſi ho. qꝛ ⁊ ip̄i hoſtes diuine legis erāt: vt vel ſic addiſcerēt: qꝛ nō in gladio poſſederūt terrā nec bra. e. ſ. e. qđ qꝛ nō intellexerūt: occidit om̄e pulchrū viſu. Occidēti aūt. ſ. hoſti poteſtatē dedit: nō ſtillauit ſȝ effudit quaſi ig. Qđ ſub romanis verius complet̄ quādo tota dei indignatio effundit̄. Mora Moralit.
liter. Tetēdit ar. ⁊c̄. Cōtra delinquentē aīam dñs quaſi inimicus arcū tendit cū eaȝ peccantē ad penitentiā non emollit: ſed manu extenſa poſt carnalia deſideria ire ꝑmittit: nec auertit ſed occidit qđ pulchrū erat viſu: honeſtatē ſcȝ morū in ꝯſcientia eius. Perimere autē dñs dicit̄: cum perimi patit̄: et tradidit eam in paſſionē ignominie ⁊ flāmā libidinis: vt deſiderijs ſuis accēſa amatores ſuos ſequat̄. Allegorice. Tetendit ar. Allego.
Cōtra eccleſiā tendit dñs arcū ſuū quaſi inimicꝰ: qꝛ ip̄a inimica eſt: nec vult audire clamanteȝ vt peniteat ⁊ redeat. Per arcum iudiciū intelligit̄ quo quiſq₃ nunc ꝑcutit̄ vt corrigat̄ aut mitialiter puniat̄ aut diu tendit̄: vt cū peccata cōſūmata fuerint: ad puniēdū grauius relaxet̄. Jn arcu diuerſe ſunt ſagitte. Alie mittunt̄ ad perimendū veterem hominē cum actibus ſuis. Alie ad flagellandū: aut ad coronam aut ad correctionē
ſȝ aut ad

Nico. de lyra

a Nec pepercit. ex ſua miſericordia: eo q̄ habet ſemꝑ iuſticiā annexam. b Omnia ſpecioſa iacob. i. regnū ⁊ ſacerdotiū: ciuitatem ⁊ templū: et ꝑ ꝯſequēs alias ciuitates et fortalicia. c Polluit regnū. i. oſtendit pollutū multiplicibꝰ peccatis ex rigore ſue punitionis. d Confregit in ira furoris ſui. id eſt in effectu ſue iuſticie. e Omne cornu iſrael. id ē omneȝ ſtatum dignitatis ⁊ fortitudinē defenſionis. f Auertit retrorſum dexterā ſuam a facie inimici. qđ poteſt dupliciter intelligi. Uno modo referēdo ad deuȝ: eo q̄ nō defendit populū iſrl' a ſuis inimicis. ⁊ ſic auertit dexteraȝ ſue virtutis ab eis. Alio modo referēdo ad populū: a quo deꝰ ſubtraxit xtutē ⁊ induſtriā ſe defendēdi. ⁊ ſic auertit dexterā iudeoꝝ a facie chaldeorum. g Et ſuccēdit in iacob. ſ. ꝑ chaldeos hier'lm et terraȝ in circūitu incēdēdo. h Tetēdit arcū ſuū. i. varios modos inuadendi ciuitatē ꝑ exercitum chaldeorū. Uel ad l'ram: Arcū: qꝛ in chaldeorū exrecitu erāt multi ſagittarij. i Quaſi

 inimicus

aut ad penam. Illos autez gemit eccleſia ⁊ plangit: quos ꝑ/
cutit dñs quaſi inimicus: aut ꝑ diabolũ: aut ꝑ hereticos. de
Pſ. 10. qb⁹ dr: Peccatores intenderũt arcũ pa. ſa. ſu. ⁊c. Hmõi enĩ
Job. 6. a ſagitte de arcu dñi. i. de iudicio diuino veniunt. vñ: Sagitte
Pſ. 37. dñi in me ſũt. et alibi: Sagitte tue infixe ſunt mihi. Quoſdaz
aũt non ꝑcutit dñs vt corrigãt: quia
arcus in furore tenditur vt corde in/
durati duri⁹ feriant. vñ: Dediſti me/
tuentib⁹ te. ſ. vt fu. a fa. ar. Firmat do
min⁹. m. ſ. q̃ſi hoſtis ꝯtra eccleſiã: cuz
inceſſanter affligit vt correcta redeat
aut indurata ſua luat ſupplicia. Occi
dit pulchra viſu dũ ſpecioſa eius mem/
bra perire patit. Effundit q̃ſi ignẽ in/
dignationẽ ſuã. Vides oĩa diſcordie
icẽdijs ⁊ ꝯcupiſcẽtie flãmis cremari.
hoc certi⁹ in nobiſipſis legimus q̃ȝ in
ſcriptura recordamur. a Paſcha
Hiſtoria. ſius. Hiſ. Fact⁹ ẽ dñs. hec oĩa iudeis
hiſtorialiter accidiſſe dubiũ nõ ẽ. La/
chrymoſa ergo relatio ad cõpatiendũ
ãmonet: ad lamenta inclinat: q̃ſi. Do/
min⁹ ductor iudeoꝝ ⁊ cuſtos fuit qb⁹
q̃ſi amicus amicis loquebat: factus
S. 2. a inimic⁹. vñ ſupra dr: Precipitauit do
minus nec pepcit oĩa ſpecioſa iacob:
deſtruxit in furore ſuo dñs munitiões
virginis iuda: quod ibi dixit ĩ furore
ſuo: hic dicit quaſi inimic⁹. ibi ſpecio/
ſa: hic menia vt quaſi alia diceret. Sz
eadem retexens ampli⁹ ad lachrymas
reuocaret: vt ad noua ṽba nouas ef/
funderes lachrymas ⁊ eadẽ ſepiſſime
iterans: nũq̃ȝ faſtidias: ne forte cum
Eſa. 22. a dñs nos ꝑ Eſaiã vocet ad fletum: ad
planctũ: ⁊ ad caluiciũ ⁊ ad cingulum
ſacci: ad gaudiũ ⁊ ad vanã leticiã ex/
Eccs. 7. d curras. vñ: Meli⁹ ẽ ire ad domum lu/
Moralit. ctus q̃ȝ ad domũ cõuiuij. Moralit.
Fact⁹ eſt dñs ⁊c. Habet aïa virtutum
menia: ſicut ciuitas ad ornamentũ habet menia. Munitiões
vt ſe defendat: ita ſũt dona q̃ muniũt alia q̃ ornant animam.
Siliter ⁊ ecclia: vt ꝓphie dona ⁊ genera linguaꝝ: interp̃tati/
one ſermonũ ⁊ hmõi. Hec ſũt menia mentis que ſi q̇s non ha
bet: ſtare tñ ꝑ fidẽ ⁊ charitatẽ ⁊ ceteras ṽtutes põt ſine qb⁹
ſaluari non põt. Cum de iuda ꝓphetiam ⁊ doctrinã miracu/
loꝝ abſtulit dñs: menia eius p̃cipitauit. q̃ñ ṽo ſpem. fidem.
charitatez auferri ꝑmiſit: munitiones deſtruxit. In his ergo
rectus ordo ſeruat. q: cum peccatrix aïa relinquit: prius ab
ea dona ṽtutũ: q̃ data ſunt ad manifeſtationẽ ſpũs auferun
tur: deinde fidei: ſpei ⁊ charitatis fundamẽta euertunt. Hec
Mat. 21. e oĩa ꝑfidis iudeis dñs abſtulit: ⁊ gentib⁹ contulit. vñ: Aufe/
ret a vobis regnũ dei ⁊c. Sed cuz his aïa expoliat: fit ei dñs
ſicut iudeis inimicus: ⁊ q̃ dicebat: Inimic⁹ tuis ero inimic⁹:
⁊ affi. tuis af. ip̃e ĩimicat ⁊ affligit. vñ: Replet ĩ ea humiliat⁹
hũiliata. i. ſenſus ⁊ cogitatio ĩmũda: vt int⁹ foriſve ꝯtumelijs
agat donec ꝯfuſa ad penitentiã reuertat. Allegorice. Fa/
Allego. ctus eſt dñs ⁊c. Cũ ſponſa dñi ſpecioſa ſe auertit a cõplexib⁹
ſponſi: ꝯtra p̃cepta ei⁹ agẽdo inimicitiaz dei ꝯtrahit: ſed tem/
perat deus ſententiã ſeueritatis: q: non abſolute dr inimic⁹:
ſed quaſi. Quis enĩ affligat et penit⁹ deſtituta videat tñ vt
redeat flagellat. Notandũ ꝙ primũ p̃cipitat iſrael q̃ñ mũdi/
ciam cordis aufert. deinde menia eius q̃ ad pulchritudinẽ et
decorẽ ꝑtinent religionis. Habet munitiones hec ciuitas: ne
hoſtis irrumpat: habet honeſta ⁊ inhoneſta: ſed q̃ inhoneſta
ſũt abũdãtiori honore circũdam⁹. Sũt ĩ ecclia ſimplices: ſũt
ruſtica vilitate abiecti ſ; vterq̃ȝ neceſſarij. Sz frequenter dñs
aliquos p̃cipitari ꝑmittit: q̃ videbãt ornamẽta ecclie eẽ: aut
in hereſim aut ĩ q̃libet vitia. Munitiões q̃z diſſipat cũ defen
ſores errare ſinit: ⁊ prauis actib⁹ diſſipari. Replet aũt. i. mul/
tiplicat ꝯ vtroq̃ȝ ſexu humiliatũ ⁊ humiliatã: q̃ñ paſſim frau/
de demonũ plurimos terrenis opibus humiliari permittit.
Hiſto. b Paſchaſi⁹. Hiſ. Et diſſipauit q̃ſi. Notãdũ quãta verboꝝ
elegãtia: quãto carminis ſplẽdore hebraica veritas fulgeat:
q̃ tranſlata tanta pollet elegãtia. Poſtq̃ȝ enĩ dixit: Quõ ob/
texit: ſic ꝑ ſingula gradatim defleuit: vt quõ poſſit oĩbus co/
aptari: ſic quõ ꝓiecit: quõ p̃cipitauit: quõ deſtruxit: quõ de/
iectã polluit ⁊c. Sic ꝗ plãgit ſimul ⁊ dolet oĩa vt ſtupore, ad
ꝗ miratiõe

a ſ ad ꝑcutiendum.
firmauit dexterã ſuam quaſi ho/ †
a ſ paſtores doctores honeſtatem morum.
ſtis: et occidit omne qđ pulchrũ a†
a ſ in corpore vel conſcientia.
erat viſu ĩ tabernaculo filie ſion:
a ſ p̃tãtem dãdo. b ſ ire cõcupiſcẽtie ⁊ hmõi.
effudit quaſi ignẽz indignatiões
ſ inimicis. a ſ non vere.
a ſuam. He: Factus ẽ domin⁹ ve/
lut inimicus: p̃cipitauit iſrael. †
a ſ que ſunt ornamẽta eccleſie.
Precipitauit oĩa menia eius: †
a ſ defenſiones eccleſie: vel dona ſpũſſancti in q̃/
bus eſt ſalus.
diſſipauit munitiones eius: ⁊ re b†
a ſ multiplicauit. b ſ in vtroq̃ȝ ſexu.
pleuit in filia iuda humiliatuz et c†
a ſ diſſipari ꝑmiſit.
b humiliataz. Vau: Et diſſipauit d†
a ſ cõcupiſcentiarũ. ſ tabernaculũ. b ſ in qb⁹
quaſi in eccleſia videbatur quieſcere.
q̃ſi hortum tentoriũ ſuum: demo e
a ſ de quo dicit: Domine quis habi. in ta. tuo.
litus ẽ tabernaculũ ſuum. Obli/ f†
a ſ q: violatũ eſt templũ in quo celebrabãtur.
uioni tradidit domin⁹ in ſion fe/ g
ſtiuitatẽ ⁊ ſabbatum: ⁊ in oppro
briũ ⁊ in indignationem furoris

miratione: gemitu plena ſint ſingula: vt ſic dicatur: quõ diſſi/
pauit quaſi hortũ tentoriũ ſuũ: Sciendũ autez ꝙ ꝓ peccatis
iudeoꝝ hoc dñs diſſipauit: q̃ſi diſſipandi p̃tãtem dedit. Sunt
aũt tabernacula vbi cortine funib⁹ diſtentis tabulis interſtan
tib⁹ appendunt: qb⁹ tentoria ſuſtinent. Tentorium q̃z eſt quod Ex. 14
erexit moyſes in deſerto: tabernaculuz
eſt tẽplũ ſalomonis: q̃ ꝓpter ſcelera iu/
deorũ traditi ſũt poteſtati inimicoꝝ.
Primuz dñs repulit tab. ſylo. vñ: Fa Hie. 7
ciam domui huic in q̃ inuocatũ ẽ nomẽ
meũ ⁊ in qua vos habetis fiduciam: ſi
cut feci ſylo. Moralit. Et diſſipauit. Moralit.
Habet aïa tentoriũ ⁊ tabernaculũ: in
q̃ eſt ei cũ ſpirituſãcto colloquiũ. Sed
diſſipat q̃ſi hort⁹ ſi ſe reſoluerit in luxũ
⁊ carnis oblectamentũ. Non aũt diſſi/
pat vt hort⁹ delitiarũ dei: ſed ſicut ille
ſup quẽ ſargon dux aſſyrioꝝ p̃eſſe legi
tur: q̃ princeps hortoꝝ interpretat q̃ſi
voluptatib⁹ et luxurie dedit⁹. Achab 3. Reg.
q̃z rex iſrl̃ vineã naboth in hortũ ver/
tere voluit: qđ ille intelligẽs (lege tro/
pologice) maluit mori q̃ȝ cõſentire: vt
hereditas patris ⁊ tãta poſſeſſio ṽtu/
tis: impij regis deſeruiret delitijs. Sz
q: infelix aïa tentoriũ ſuũ. i. carnem q̃
oſſib⁹ ⁊ neruis cõpãgit: delitioſo luxu
diſſipari ꝑmiſit: ⁊ tabernaculũ. i. ſeip/
ſam in ſuis voluptatib⁹ demoliri: vine
am ⁊ hereditatẽ ſũmi p̃ris: in hortũ cõ
cupiſcentiaꝝ neq̃ſſimo regi mutari cõ/
ſentit. Ideo dñs feſtiuitates ei⁹ ⁊ ſab/
bata obliuiſcit: q: templũ in quo vota
digne offerunt ⁊ ſolẽnia celebrant: de
molitũ ẽ illecebroſis delitijs: ⁊ deſtru/
ctum eſt tẽtoriũ carnis varijs oblecta/
mentis. Rex ⁊ ſacerdos dant in oppro
brium: quia his officijs amiſſis infelix
aïa ſe ſubdidit regib⁹ impijs. Uni qui
açotioſ deuaſtat generatiõi ac libidini
ſeruientes: q: açot⁹ ignis generatiõis interpretat. Alteri qui
florentes xp̃i vineas in horto cõcupiſcentiarũ deſiderat cõmu
tari. vnde ſequit: Repulit dñs altare ſuum. Allegorice. Et Alleg.
diſſipauit. In eccleſia multos diſſipare videm⁹. q. hortũ. Hor/
tus hic ẽ eccleſia de q̃ in cãticis dr: Hortus ꝯcluſus ſoror mea. Ca. 4.
Ibi puteus aquaꝝ viuentiũ: ibi ſpirat auſter ⁊ remouet aqui/
lo: fluunt aromata: fauum cũ melle cõmedit ſponſus. Sed eſt
alius hortus delitiaꝝ quaſi paradiſus dei. de quo dicit: ꝙ ele Ge. 13
uauit oculos ſuos loth ⁊ vidit omnem regionez iordanis: que
irrigabat ſicut paradiſus dei ⁊ ſicut egypt⁹: vt eſſet quaſi hor
tus delitiarũ ⁊ voluptatis. Ad has delitias ſuſpirabãt iudei
ollas carniũ: cepas ⁊ pepones ⁊ cucumeres egyptiorũ deſide/
rantes: q̃ oĩa in animo eorum ſunt q̃ terrena ſapiunt. Ad hui⁹
horti ſimilitudinẽ diſſipat dñs in eccleſia laſciuientes: ⁊ ad ſo/
domoꝝ ⁊ gomorreoꝝ ⁊ ad egyptiorũ deſideria ſuſpirantes ſi/
cut in ſynagoga aberrãtes. Demolit tabernaculũ: cũ quoſdã
in eccleſia degentes flagitijs exterminari ⁊ cõcremari vitijs ꝑ
mittit. Non enim habitat in tabernaculo dei niſi qui ingredit
ſine macula ⁊. o. o. i. Quib⁹ p̃termiſſis obliuioni tradidit do/
minus feſtiuitates ⁊ ſabbata noſtra: non ꝙ ei non placeant ſe
ſta noſtre religionis: ſed quia in nobis tabernaculũ. i. templũ
ꝗ dei

Nico. de lyra

inimicus. ſicut enim cõferendo beneficia oſtendit ſe amicũ: ita
inferendo penas iudicat a ſimplicibus inimicus: q̃ȝuis hoc fa
ciat ex charitate ad purgationẽ malorũ et exercitiũ bonorũ in
virtute patientie. a Occidit omne qđ pulchrũ erat viſu in
tabernaculo filie ſion. i. in templo dñi qđ erat in mõte ſion. q:
ſacerdotes occiſi fuerũt ibi: vt habet infra eodẽ ca. ⁊ oĩa p̃cio
ſa inde aſportata. cetera patẽt ex dictis vſq̃ȝ ibi: b Et reple
uit in filia iuda. i. in gẽte iudaica. c Humiliatũ ⁊ humilia/
tam. quia omnes vtriuſq̃ȝ ſexus humiliauit in ſeruitutem ⁊ ca
ptiuitatem redigendo. d Et diſſipa. quaſi hortũ. cui⁹ clau/
ſure diſſipant collectis fructib⁹. e Tentoriũ ſuũ. i. tẽplum
ſalomonis: qđ erat diſpoſitũ intra ꝑ ſanctũ ⁊ ſanctũ ſanctoꝝ:
ſicut tabernaculũ qđ fecerat moyſes in deſerto. f Obliui/
oni tradidit dñs. i. tradi fecit. g In ſion fe. ⁊ ſabbatum. q:
deſtructo templo ⁊ populo captiuato talia ceſſauerũt quaſi ꝑ
annos

a ſ de quib⁹ dicitur: Erunt reges nutricij tui.
b ſ de quib⁹ dicitur: Sacerdotes ducit ī glorios.
a ſui rēgē ⁊ ſacerdotez. Saen: Re a†
a ſ holocauſtoꝝ: vel chriſtū vel animam.
pulit dominus altāre ſuuz male b†
a ſ ſacrificijs chriſto in quo noſtra ſanctificatio eſt vel contritioni cordis vel ſacrificio mētis.
dixit ſanctificātiōi ſuę. Tradidit c†
ſ chaldei vel romani vel diaboli: vel heretici.
a ſ apl'os vel opa. b ſ fideliū vel virtutum.
in man⁹ inimici murōs tūrrium
a ſ hoſtes vel demones vel vitia. b ſ templo vel eccleſia vel anima.
ei⁹. Vocē dēderunt in dōmo dei d†
a ſ cogitandi facultatē reliquit.
b ſicut in die ſolenni. Heth: Cōgi/ e f†
a ſ id eſt chriſtū. ſ eccleſie vel anime
tauit dñs diſſipare mūrum filię
a ſ vt nihil faciat ſine menſura.
ſion tētendit funiculum ſuum et g
a ſ non retraxit in ſinum.
nō auērtit manū ſuam a pditiōe
a ſ lugere fecit. b ſ fides chriſtus.
Lūxitqꝫ antemūrale: et mur⁹ pa/ h† †
a ſ ne defendat. b ſ mente.
c riter diſſipātus ē. Teth: Dēfix† i†

dei violatur. Nō eſt enī in nobis vnde placeāt ei que offerun
tur: vnde obliuiſci dicit̃ que nobis ad iuſticiaz violato dei tē
plo: non imputant̃. Inde rex et ſacerdos opprobrio tradūt̃:
Iſa.49.f qui eccleſie iuxta Eſaiaz.q.nutricij ꝑponunt̃. vnde: Erūt re/
ges nutricij tui. Sed qꝛ violant templum ſpūſſancti: mag' in
eccleſie opprobriū ſunt q̄ꝫ decus. de q̇/
Pſ.2. bus dauid: Et nūc reges ītelligite ⁊c̃.
Ex q̇bus verbis inſinuat: quia regale
genus ⁊ ſacerdotiū ſanctum ſumus: ſi
ſalutares hoſtias offerre deo volum⁹
ſalutare ſpūs ſcꝫ templuꝫ ſimus ī quo
digne deo hoſtie offerūtur. Hoc ne vi/
tijs demoliatur: diligēter obſeruem⁹.
a Paſchaſius. Hiſ. Repulit domin⁹
⁊c̃. Altare. ſ. in quo victime offereban
tur. Maledixit ſanctificatiōi. i. ſacrifi
cijs populū ⁊ turres tradidit inimic'.
vnde. inimici ibi ingreſſi magna vo/
ce exultauerunt: vbi quondā dieb⁹ ſo
lēnib⁹ ſacerdotes domini laudabant.
Iſa.64.d vnde Eſaias: Deſolata eſt domus ſan
ctificationis noſtre: vbi laudauerunt
Morali. te patres noſtri. Moralit̃. Repulit
domin⁹ ⁊c̃. Quod fit cum ara cordis
noſtri ꝓphanat̃: ⁊ mens et cōſcientia
proſtituta vitijs polluit̃: vbi a nobis
acceptum deo ſacrificiū iure offertur.
Pſ.50. ſm illud: Sacrificium deo ſpūs ꝯtri.
Sanctificatio maledicitur: cuꝫ anima
maledictiōe ꝓſternitur: quia in ſe no/
men dei ſanctificare noluit cuꝫ digno
ſacrificio. Turres aīe ſūt fides: ſpes:
charitas: ⁊ cetere ꝟtutes q̇bus ad ce/
lum erigit̃. Muri q̇bus munit̃ cetera/
rum virtutū opera ſunt: hi in manus
hoſtiū tradunt̃: qꝛ anima foris intus
ve in ſuis actibus diſſipatur. Hoſtes
dant vocem in domo dñi ſicut in die ſolēni: quādo īmūdi ſpi/
ritus importēta vitiorū vitiato templo ſpūſſancti in anima ꝑ
ſtrepūt: quo ſpūſſancti organa ⁊ virtutuꝫ armonia reſonare
Allego. ſolebant. Allegorice. Repulit domin⁹ ⁊c̃. Eſt vnū altare in
Heb.9.c eccleſia dei: xp̃s qui hoſtia ⁊ ſacrificium: pontifex ⁊ ſacerdos
dicit̃: in eo oīa ſacrificia offerimus. Sꝫ ſūt ſancti altaria ab h̃
altari dicti: vt lux a luce: ⁊ montes a monte: paſtores a paſto
re. Altare illud pater repulit in paſſione ꝓ iudeis orantem:
Luc.22.e Pater transfer calicem hūc a me. A quibus repulſus pater
Pſ.88. no iudicio transfert̃ ad gentes. vnde dauid: Tu vero repuli/
Joſ.8.b ſti. ⁊ de. Sicut enī ſacrificia illa figuraꝫ xp̃i gerebant ita alta/
re de lapidibus impolitis quos ferrū non tetigit: ꝓ̃ſignabat
corpus dominicū nullo humano opere cōtaminatum. Quia
ergo xp̃s ad eccleſiam transfertur in eo quaſi in altari fideliū
vota offerunt̃: pro quibus quaſi apl'is compatiens plāgit ec
cleſia: non q a ſe tranſlatū doleat: ſed cum apoſtolis ꝓ mor/
te eius triſtata eſt: vt poſt cū eiſdē de reſurrectione gaudeat.
Unde mos inoleuit in eccleſia ab apoſtolis traditus: vt quo
die paſſus eſt xp̃s: eo die corp⁹ ⁊ ſāguis xp̃i hoſtia non offera
tur: tribus de cauſis. Uel qꝛ in veritate īmolatur: cui⁹ hec ce/
teris diebus ſūt myſtica ſacramenta. Uel qꝛ ip̃e pontifex xp̃s
ea recte offert: qꝛ eo die ꝑ ſeip̃m ad inferos deſcendit. Uel qꝛ
templo ſoluto ⁊ altari depulſo: non eſt in quo corpis ⁊ ſāgui
nis dñi victima offerat̃. Seq̇t̃: Maledixit ſāctificatiōi ſue:
2.Co.5.d xp̃o ſcꝫ q̇ cum peccatū non haberet ꝓ nobis peccatū ⁊ male/
Deu.21.d dictum factus eſt. Vñ moyſes: Maledict⁹ oīs qui pendet in
ligno. Hic eſt noſtra ſanctificatio qui ꝓ nobis crucifixus eſt.
Sicqꝫ impletū eſt: Tradidit dñs muros turriū ei⁹ in manus
inimici: apl'os ſcꝫ qui ſūt muri ceterorū fideliū. Tradidit ī tē
tationem inimici: qui expetiuit cribrare eos ſicut triticū. Uo
cem dederūt in domo dñi ⁊c̃. quāta fuerit tūc cōfuſio ī domo
domini: quāta in atrijs quāta in plateis quāta in ciuitate to/
Eſa.5.b ta cum eſſet dies feſtiua: euāgeliū declarat. vnde Eſaias. Ex/
pectaui dñm vt faceret iudiciū ⁊ ecce clamor. b Paſcha/
Hiſtori. ſius. Hiſ. Cogitauit dñs ⁊c̃. Profundo cōſilio diſponit ⁊ ne
videat̃ cogitaſſe ⁊ humanā iuſticiā exceſſiſſe addit: tetēdit fu
niculū ſuū. i. menſurā ſuā pene ſm quātitatē culpe. Cogitare
aūt metaphorice ad deū transfert̃. Ab hoīb⁹ non auertit ma/
Eſa.5.f nū a ꝑcuſſione. ſ. donec impleat̃ mēſura pene. ſm illud: Ad/
huc manus eius extēſa. Hoc quippe eſt qd̄ plangit̃ quia non
auertit a ꝑditione eoꝝ manū: nec reducit eos in protectionis
☞ ſue ſinū

ſue ſinū: ſed inter gentes quaſi manu moyſi extenta ⁊ vſqꝫ ho/
die ita leproſi ⁊ īmūdi manēt. Antemurale luxiſſe tropice dici
tur: qꝛ videntes eos angeloꝝ cuſtodia deſtitutos quaſi ante/
murale lugere fecit. Moralit̃. Cogitauit do. ⁊c̃. Cū dñs ani Moralit
mā de arce cōtēplationis videt ad ima tendere: cogitat muros
eius diſſipare: ſed ante funiculū tēdit
vt videat qua menſura puniendā ſit.
Primuꝫ q̇dem deliberat vt redeundi C
facultatē ei reliquat: vt ip̃a recogitet
q peccauerit. Anteq̄ꝫ diſſipet murum
ſup eam extendit funiculū. q. perpen/
dens quāta ſint delicta ⁊ qualia: vt ſi/
militer ipſa ꝑpendat et poſt corrigat:
alioquin ſciat qꝛ manū ſuam nō auer/
tit. Sed qꝛ illa cogitare noluit qd̄ pec/
cauerit: ſed ſanguis ſanguinē tetigit:
ideo murus diſſipat⁹ eſt ⁊ ip̃a hoſtib⁹
ſubiecta. Audiāt hec qui temere iudi/
care non metuūt: nec cauſas iuſto exa
mine ꝑpendunt: dñs nihil ſine delibe/
ratione ⁊ menſura facit: iuſto examīe
cuncta ꝑpendit qui ꝑfecte oīa crea/
uit. Antemurale fides eſt que diſſipa
to muro lugere dicit̃: non illa q̄ ꝑ di/
lectionē operat̃: ſed qua demones cre/
dere et cōtremiſcere dicunt̃: ꝑ quā an/
teq̄ꝫ murus diſſiparet̃ virtutū ſcꝫ cete
rarū cōſtructio: erat ei xp̃s murus: et
antemurale: ꝑ eandeꝫ fidem in anima
collocatus. Sed quia noluit per fidē
xp̃m cuſtodem et defenſorem habere:
diſſipat̃ operatio virtutuꝫ: ⁊ luget an
temurale fides ſcilicet qua iudicium
credit et contremiſcit. Ita non poteſt
reſiſtere hoſtibus non q penitētie au/
feratur locus: ſed quia redire contem
nit. Allegorice. Cogitauit domin⁹ Allego.
⁊c̃. Dominus ſup eccleſiam funiculum peccatoꝝ noſtrorum ⁊
normam diſtricti iudicij extendit: vt ip̃am affligat ſm delicto/
rum merita. Murus diſſipatur ſcꝫ rectores ⁊ defenſores: cum
aut īmatura morte ſubtrahunt̃: aut ab hoſtibus ſuperantur.
Sed quia iuſto dei iudicio fit: manum ſuam a perditoꝝ affli/
ctione non auertit. Urbs enim noſtre fortitudinis ſion: nō mi
nus ab inuiſibilibus hoſtibus interi⁹ q̄ꝫ a viſibilibus exteri/
us deuaſtatur. Luget murus. i. ſaluator: dum nos lugētes fa
cit chriſtus in hac ciuitate: ⁊ antemurale ē ⁊ mur⁹: cui mēbro/
rum ſuorū luctus aſcribitur. Hic murus diſſipatur cuꝫ ei⁹ mu
nitione eccleſia deſolatur. c Paſchaſius. Hiſ. Defixe ſunt Hiſtori.
⁊c̃. Porte in terra defiguntur: vectes perdunt̃ ⁊ conteruntur
cum doctores ſynagoge vel defenſores mente terrenis appli/
cantur. Reges eius ⁊ principes eius in gentibus: idem repe/
tere videt̃ vt ꝑ portas intelligāt̃ reges. per vectes principes.
Hi in gentibus cōfracti ⁊ perditi: in terra defixi ne redeāt ad
eum quem in lege ꝓmiſſum ſuſcipere noluerunt. Non eſt lex
quia cremata eſt a chaldeis: vel xp̃o amiſſo nulla lex eis eſt.
vnde iam apud iudeos nulla eſt legis obſeruatio. Prophete
☞ nō īuenerūt

Nico. de lyra

annos ſeptuaginta. a Repulit dñs altare ſuū. ꝑmittendo
illud deſtrui per chaldeos. b Maledixit ſan. ſue. i. templo
in quo ſāctificabant̃ homīes ꝑ ſacrificia ⁊ oblationes: cui ma
ledixit. i. malefecit. dicere enī dei eſt facere. pſ. cxlviij. Dixit et
facta ſunt. lꝫ aūt deus non ſit actor mali culpe: ē tñ actor mali
pene. ⁊ ſic maledixit tēplo inquātū per chaldeos ip̃m cōbuſſit
ſm ordinem ſue iuſticie. c Tradidit in ma. inimici muros
turrium eius. ꝓpe enī templū erant turres notabiliores ad lo
ci defenſionem. d Vocem dederunt in domo dñi. ſ. aduer/
ſarij exultando de captione et ſpoliatione loci. e Sicut in
die ſolenni. i. ſicut in ſolēnitatibus ſolebāt cantare leuite lau/
des dei. f Cogitauit dñs ⁊c̃. quia ab eterno ꝓuidit omnia
in tēpore fienda. g Tetendit funiculum ſuum. ad deſtruē/
dum ſm lineam ſue iuſticie. iſto modo dicit̃. ij. Reg. viij. Mē/
ſus dauid duos funiculos vnū ad occidendū ⁊c̃. h Luxit
qꝫ antemurale. antemurale enī eſt paru⁹ mur⁹ ante murū ꝓnci/
palē in clauſuris ciuitatū. ⁊ vterqꝫ fuit diſſipat⁹ in hieruſaleꝫ.
i Defixe ſunt. Hic ſpecialiter lamentat̃ hieremias deſtructio
nem ꝑſonarum ⁊ afflictionem. tñ cōtinuando ſe ad ꝓ̄cedentia
ꝓmittit de ciuitatis deſtructione dicens: Defixe ſunt in terra

a ſ terrenis. b ſ doctores. c ſ ſenſus.
ſūt ī terra porte eiꝰ: ꝑdidit ⁊ con/ a
a ſ qui diuine legis ianuam aperiunt qui imun/ dis ſpiritibus aditum claudunt.
triuit vectes eiꝰ: regē eius ⁊ prin † †
a ſ mādatoꝝ dei. b ſ vitijs. c ſ opinione coꝝ.
cipes eius in gentibus. Nō eſt b†
a ſ peruerſi doctores: ſpiritualem intelligentiam perdunt.
lex: ⁊ ꝓphete eiꝰ nō inuenerunt c† d†
ſ humiliati.
a viſionē a dñō. Joth: Sederunt e†
a ſ in terrenis. b ſ ab etate. c ſ dbꝰ dicit: In/ ueterate dierū malorū. d ſ ſolo nomine.
in terra: conticuerunt ſenes filie
a ſ contemplationis diuine. b ſ terrena volu ptate. c ſ mētes.
ſiō: ꝯſperſerūt cinere capita ſua f
ſ habitu penitētie. a ſ in terrena.
accīcti ſūt cilicijs. Abiecerūt in trā g h†
a ſ mētes.
b ſ quibus maxime condolenduꝫ. ſ ſolo nomine amiſſo amore ſponſi. c ſ confeſſionis.
b capita ſua ꝟgines iudā. Caph:
ſ prouiſores. a ſ rationis.
Defecerūt p̄ lachrymis ocl'i mei: i†
a ſ cōceptionis cogitationū: vel multitudo infir/ morum que in ventre eccleſie fouet.
ꝯturbata ſūt viſcera mea. Effuſū k
a ſ luxus concupiſcentiarū: ſ diuites curis ⁊ vo luptatibus ſeruientes.
eſt in terra iecur meū ſuꝑ cōtriti/
a ſ eccleſie ſanctorum filie vel anime.
b ſ vnde: Zelaui ſuper iniquos pacem peccatorū videns. c ſ ſenſus extenuatus.
onē filie populi mei: cū deficere/ l†
a ſ fides. ſ mens. ſ terrena doctrīa. ſ paruulꝰ ⁊ lactens qbus etas ⁊ innocentia miſericordiam impetrat.
ret paruulus et lactēs in plateis

non inuenerunt viſionem a domino q: legiferum ſuum ⁊ do/ minū ꝓphetarū p̄ſentem viderūt ⁊ ꝯtēpſerūt. Moraliter.
Moralit. Defixe ſunt. Morū anima plangit cui ſenſus ſunt in terra de fixi.i.in limo peccati: ⁊ non eſt virtutū ſubſtātia euadendi: q̄ quia noluit intrare per anguſtam portam. portas.i.ſenſus fi/ xit in terrenis oblectamētis. vectes ꝑ didit ⁊ ſeras virtutum: ne immundis ſpiritibus prohibeat ingreſſū: ſic prin cipatus mandatorum dei captiuant. Non eſt lex ei nec viſio a domīo vt au diat intus quid loquat deus: ſꝫ effre/
Allego. nis poſt vana raptat deſideria. Al legorice. Defixe ſunt ⁊c̄. Porte eccle/ ſie doctores ſunt q̄ clauem ſcientie ge/ runt qui in terra fixi ſunt de terrenis
3.i.b occupant. Superius dixit portas de/ ſtructas: hic quaſi aliquid plus ſcꝫ in terra defixas. Qd̄ infixum eſt: diffici/
Ps. 58. le moueri poteſt. vñ: Eripe me dñe de luto vt non inhereat. Vectes perditi ſunt ⁊ contriti qui ſcꝫ diuine legis ia/ nuas credentibus prius recluſerunt: vel qui in circulos aureos ad portan dam arcam mitti debuerunt. Hi here/ ticorū viribus ꝯterunt: quia perdit' ſuis moribus deprauant. Sic reges ⁊
D principes vitijs vite carnalis quaſi ī gentibꝰ captiuant. Non eſt lex q̄ꝫtum ad eos ſcꝫ q̄ quotidie ſibi mala accu/ mulant: ⁊ ſine legis vindicta putāt ſe poſſe peccare. Tales doctores eccleſi/ arū quaſi ꝓphete iudeoruꝫ: diuine in ſpirationis viſionē non merent vt re/ cte doceant de futuris: quia ſe prauis ⁊ vanis implicāt deſiderijs. a Pa/
Hiſto. ſchaſius. Hiſ. Sederunt in terra. Pa tet hiſtoria: quia more ſuo iudei tātis tribulationibꝰ oppreſſi: miſerabili ha bitu plāgebant: nō tñ ſine cauſa illi p̄ cipue plorāt ⁊ plangunt in quibus et religionis auctoritas ⁊ integritat' ho
Moralit. neſtas predicatur. Moraliter. Se/ derunt. Anima cum ſpiritum conſilij amittit quaſi ſenectuteꝫ grauitatis et dignitatem maturitat' terrenis inhe/ rens infatuat: q: nullo ſale cōdita ter renas ſectatur illecebras: ſic ſenes ſe/ dent in terra: conſilij ſcꝫ cogitatus et prudentie actus in voluptatibus qui/ bus cum aīa occupatur: conticeſcunt apud deum omnes eiꝰ conatus. ſm il/
Ps. 31. lud: Qm̄ tacui inueterauerūt oīa oſſa mea. qui dum ab eis q̄ intus ſunt veteraſcunt: dum ſectantur veteris homīs lucrum quaſi curioſi ſenes de ſpecula celeſtis vite in terram prolapſi a bonis conticeſcunt. Sed ad huius vite negocia tota die cla mare non deſinunt: ita caput.i. menteꝫ puluere aſpergunt.i. vitiorū ſetis ⁊ capraꝝ pilis anima circūdata: gloriam perdit quam habebat in celeſtibus: ⁊ in terram volutat donec ī pul
Allego. uerem reuertatur. Allegorice. Sederūt. Senes in eccleſia dei merito tacent quoniā in terra ſedent: nec iam iuſte ſenes dicuntur: niſi chorus ſenatorum dei cum plangētibus patia/ tur: ⁊ pro humilibus humilietur. ſi auteꝫ tales ī nobis eſſent non plangerentur: ſed plangerent eos. Propheta vero luget eos quos greci vocant preſbyteros nullo etatis opere deco/ ratos: qui fatui in terra ſedent dum terrenis inherent. quibꝰ
Dañ. 13. f dicitur: Semen chanaan ⁊ non iuda: ⁊ inueterate dieruꝫ ma/ lorum ⁊c̄. Virgines iuda ⁊ hieruſalem idem ſignificant q: re/ natorū anime celeſtis hieruſaleꝫ filie ſion ſūt. He ſunt filie iu/ de: id eſt confeſſionis ⁊ filie ſion.i. diuine cōtemplationis qui
Can. 3. a bus dicit: Adiuro vos filie hieruſalem ſi inueneritis dilectū meū ⁊c̄. Sed he non cinere capita aſpergunt: non cilicio ſe in/ duunt: que cōpoſite ⁊ ornate feſtināt ad ſponſi amplexū. Sꝫ ſunt filie ſion ſolo nomine ⁊ ſacramento: que ceciderūt in he/ reſim de throno regni: aut prolapſe ſunt in puluerem terrene actionis: quibus eſt opilatum os: nec ad deum audent leua/ re oculos: quarū capita.i. mentes pulueris operibꝰ aſpergū/ tur ⁊ ſacco cilicino veſtiunt: pecorū cōtexto ſetis ⁊ caprarum pillis. Et quia ſemel capita in terram deiecerunt: nolunt ſe eri
gere

gere: nolūt de puluere excutere. de his forſitan illa ē que alias adiurat: ne per ſe ad ſponſum eccleſie vſurpat: ſed iam penitēs iam peccata lugens. Iſte vocantur filie hieruſalē ⁊ iuda vt au dito nomine ſuo recordētur catholice confeſſionis. b Pa/ ſchaſius. Hiſ. Defecerunt ⁊c̄. Quaſi quo pectore pati potero: Hiſto. non parcit ſexui nec etati: ideo lachry mando deficiunt oculi mei: iocūditas vertitur in anxietatem cordis: occidit natio antiqua patriarcharū filia legi/ bus erudita: ſed nunc dei ſui oblita et ꝓpter ſcelera hoſtibꝰ tradita. Lauda/ bilis eſt hic defectus non ex infirmita te carnis. vnde Dauid: Defecerūt ocu Ps. 118. li mei.i.e.t.⁊c̄. Oculi ſanctoꝝ cū inte/ rius ⁊ ardentiꝰ inuiſibilia cōcupiſcūt: ab intuitu viſibiliuꝫ deficiunt. Mo Moralit. raliter. Defecerūt. Oculi anime defici/ unt. p.l. quādo amore lāguida videt ī terius ꝯturbari viſcera ſua: nec ment' ītentionē ad ea dirigere ſufficit q̄ ocu/ lis intendit cuius viſcera ſunt cōcepti ones cogitationum: his turbatis non poteſt libere cōtueri que cupit pre do/ loris amaritudine. Effuſuꝫ eſt in terra iecur voluptatum ſcꝫ et cōcupiſcentia/ rum luxus quarū colluuione diuinus ignis extinguitur. Ignis humani cor/ poris (vt aiunt) in iecore p̄cipue habi/ tat: inde ad cerebruꝫ ſubuolat: deinde ad oculos ceteroſq; ſenſus et ſic ꝑ mē/ bra diffunditur. Cum ergo mentis cō/ cupiſcentia prona eſt in maluꝫ ⁊ ignis de iecore in terraꝫ effuſo ad oculos tol litur: recte intētionis defectio ſequet. vnde ait: Defecerunt ocl'i mei p̄ la. Ex dolore enim quo lachryme naſcuntur defectus diuine cōtemplationis gene/ ratur. Notādū autē q̄ talis effuſio ie/ coris de cōtritione anime euenit q̄ ſan ctorum filia eſſe debuit: ſed hoſtibꝰ cō/ culcata ſuccubuit. vnde: Exterior ſen/ ſus vigore gratie paruulus: ⁊ mens i/ trorſus lactens amiſſis ꝟtutibus: per plateas huius ſeculi dilabitur: nec eſt quo ſe vertat niſi ad lachrymas ex qui bus q̄uis oculi grauent tamē flendo confortat. Allegorice. Defecerūt p̄ Allego. la. Eccl'ia cū Hieremia ad lachrymas quaſi ad doloris remedia recurrit ⁊ ſe pro mēbris ſuis ī lachrymas ꝓfundit dicēs: Defecerunt ocl'i mei pre lachry. Viſcera mea cōturbata ſunt. de quibus dicit: Venter meꝰ con/ 3. i. c turbatus eſt. Hec ſunt enī viſcera qd̄ venter: ꝑ hoc vt dictū eſt multitudo fideliū accipit: que diuinis alimētis quotidie infra
vterū

Nico. de lyra

a Per porte eius.i. amote de locis ſuis ⁊ in terraꝫ ꝓiecte. didit ⁊ con. ⁊c̄. regem eius.i. ſedechiā qui fuit ductus in baby lonem ⁊ plures de principibus ſuis. b Nō eſt lex.i. doctor legis. quia fuerunt occiſi. ita exponit Ra. Sa. poteſt etiam ex/ poni de lege ad l'ram que fuit tunc cōbuſta: vt dictuꝫ eſt ſupra ca. p̄cedenti. tamē poſtea fuit per Eſdrā reparata. c Et pro phete eius.i. ꝓphete hieruſalem qui non erant veri ſed falſi ꝓ phete. ideo ſubditur: d Non inuenerunt viſionem a domi/ no. ſed magis a ſua fictione vel demonū illuſione. e Sede runt in terra conticuerunt ſenes filie ſion. id eſt hieruſaleꝫ. q̄ſi diceret: illi q̄ prius erant ibi in honore ⁊ loquebant in auctori tate: ſunt inhonorati ⁊ muti pre cōfuſione. f Conſperſerūt cinere capita ſua. in ſignum triſticie: aliqui libri habent hic ad/ ditum. Virgines hieruſalē. ſed non eſt in hebreo. ⁊ ideo hec lit ra refertur ad ſenes. g Accincti ſūt cilicijs. in ſignum peni/ tentie. h Abiecerūt ī terra capita ſua virgines iuda. p̄ ni/ mia anguſtia. i Defecerūt p̄ lachrymis oculi mei. ꝟba ſūt hieremie cōpatientis miſerie populi ſui. k Cōturbata ſunt viſcera mea ⁊c̄. quaſi diceret: in tantuꝫ doleo q̄ videt mihi q̄ oīa mēbra mea vitalia debeāt cadere ī terrā. l Cū deficeret paruulus ⁊ lactēs. ex defectu nutrimēti. lacto tas. idē ē qd̄ lac exhibere. lacteo lactes ideꝫ eſt qd̄ lac ſugere. ⁊ inde d' lactens
id ē lac

vteꝝ eccl'ie repleť: ſ̄ pſſuraꝝ tētatiōe aut morū prauitate q̄ſi mare turbať: ꝑ q̄b⁹ maiores q̄ſi pturiētes ſolliciti ſūt. vñ dic̄ eccl'ia: Cōturbata ſūt viſcera mea. Per iecur locupletes ītelligūť q̄ ī eccl'ia curis ⁊ voluptatib⁹ deſeruiūt. Aiunt enī phyſici ꝙ ī iecore voluptas ⁊ ꝯcupiſcētia habeāť. Cū hi ꝑ vana deſideria ſe effūdūt ⁊ laxāt frena ꝯcupiſcentiaꝝ: iecur eccl'ie ī t̄ra effundiť. Et notādū q꞉ epar ſine felle nō habetur: nec diuitie terrene ſine amaritudine poſſidentur. Fertur autem ꝙ epar ſuccum ciborum calore contrahat ad ſe ⁊ in ſanguinē vertat: ⁊ ſingulis mēbris partes diuidat: ſic q̄ habent: ſint quaſi non habentes: ⁊ in ſanguinē redemptiōis ſue diuitias vertant: ⁊ ſingulis eccleſie membris quaſi ex abundantia ſanguinis paſtum ⁊ alimentū prebeant. Super contritionē filie populi mei. Eccleſia recte vocatur ſāctorum filia que tunc conteritur ⁊ afficitur tentationib⁹: quando iecur: id eſt potentes et diuites in terrena deſideria effunduntur. Tunc paruulus ⁊ lactens deficiunt in plateis oppidi: cū tales omni felicitate abundare videntur: qui niſi paruuli ⁊ lactentes in doctrina chriſti eſſent ⁊ fide: pro talibus in plateis non deficerent. Vñ dauid.
Ps.72. Mei autē pene. mo. ſ. p. pe. ef. ſ. g. m. Mouentur autem pede cum fide paruuli: doctrina imperfecti terrenam felicitatem çelantes: et anguſtam viam que ducit ad vitam relinquentes: exeunt in plateas vt effundant deſideria ſua. a Matribus ſuis ⁊c̄. Decim⁹ cōqueſtionis locus: ī quo infirmitas ⁊ inopia deploratur. Paſchaſius.
Hiſto. Hiſ. Matribus ſuis dixerūt. Hec ⁊ peiora his accidiſſe iudeis declarant hiſtorie.
Morali. Moraliter. Matrib⁹ ſuis ⁊c̄. Idem pene ſenſus moralitatis ⁊ allegorie ē. Aīa recto itinere derelicto: cū ceperit ſe per exteriora dilatare ⁊ quaſi per plateas voluptatis ambulare: arripit latam et ſpecioſam viam q̄ ducit ad mortem. Ita paruuli cogitatus noſtri et lactens ſcientia mentis: ſi ad exteriora carnis ⁊ plateas delectationis exierint: non habent q̄d expoſcant a matrib⁹: id eſt illecebris male blandientibus cum q̄bus non eſt panis qui confirmat cor hominis: id eſt doctrina ſpiritualis: nec vinū q̄d letificat: id eſt gratia que mentes inebriat: ideo exalant animas in ſinu matris. Dum caro quā matrem ſibi crediderūt in terram redit: ipi exalant in ſinum gehēne que ad mortem genuit. vnde qui dure mentis eſt: du-
Pro.28.c re corruet in malū. Et beatus homo qui ſemper eſt pauidus. Hō quia hieruſalē audire noluit: ad ipſam propheta conuer-
Allego. tens querelas dicit: Cui comparabo te. Allegorice. Matribus ſuis dixerūt. Quia paruulus ⁊ lactens cuiuſcūq̄ ſcꝫ ſexus per plateas huius ſeculi luxurioſe vagantur: ſicut prodigus filius bonis ſuis expoliātur ⁊ fame periclitantur. vnde inquiūt matribus ſuis: vbi eſt triticum ⁊ vinum? Sed ſūt miſere matres que ad tantā inopiā filios longe a patrib⁹ abduxerunt. Notandū aūt quāte ſint indolis: quāte nobilitatꝭ: qui lꝫ inopes: non querūt ſiliquas aut hordeū ⁊ talia que famelici gratiſſime glutiunt: ſed triticum ⁊ vinum: ⁊ norunt q̄ꝫ nis vitio ſuo degeneres: quales eos pater genuerit ⁊ nutrie-
Luc.15.c rit: Unde pdigus fili⁹ qui nec ſiliquas habebat: quāti (in-
..27.f quit) mercēnarij: in. d. p. mei abū. q. ⁊c̄. vnde alibi: Frumēto ⁊ vino ſtabiliui eū. His duobus liberi paſcuntur: pane cōfir-
..13.d matur cor hominis: vino letificatur. Hic eſt panis qui de tri-
..5.6.f tico conficitur quod in terrā cecidit ⁊ mortuum fuit. ⁊ de celo deſcēdit. Hoc vinū d̄ vinea ſoreth. i. de vite que xp̄s ſumitur. Hoc paruulus ⁊ lactens requirit: ſed in plateis nō inuenitur: nec a vulneratis digne accipiť: ideo in ſinu matrū ſuarum animas exalant que illos male nutrierant: ⁊ in ſinū peſſime oblectationis allexerant. Sapientior eſt euangelic⁹ pro-
..15.d digus qui dicit: Surgā ⁊ ibo ad pa. m. ⁊c̄. Q̄ꝫ iſti qui a voluptatibus carnis quaſi a matribus requirunt ea que paterna ſunt. Si cū patre eſſent vel ad patrē redirēt: non fame exala- rēt: ſed

a quaſi ipſa natura debuerat cogere. huius ſeculi voluptatibus.
a oppidi. Lameth: Matrib⁹ ſuis †
a ſpiritualis doctrina. Niſi granū frumēti ca. in ter. ⁊c̄. b quod letificat cor hominis. gratia inebrians.
dixerunt: vbi ē triticū ⁊ vinum †
fame. a diabolo.
cū deficerēt quaſi vulnerati tui †
a Ampla ē via que ducit ad mortē. b de q̄: Ego dñs ciuitatē non ingredior. c fame.
plateis ciuitatis cū exālarēt ani- †
a peſſime oblectationis vel gehenne que nutrit ad mortem.
mas ſuas in ſinu mātrum ſuarū.
a o plebs iudea vel eccl'ia vel aīa. b .i. afflictio tua nulli pōt cōparari afflictioni: ⁊ ideo ꝑ ex aggregatiōe repetit cui comparabo te ⁊ aſſimilabo te ⁊ exequabo: que omnia idem ſignificāt.
b Mem: Cui compārabo te: vel a†
celeſtis.
cui aſſimilabo te filia hieruſalē?
a nulli ſubaudis. b id eſt cuius caſus comparatione conſolabor te.
Cui exequabo te et cōſolābor te
a plebs iudea que nō debet corrumpi idolatria q꞉ deo deſponſata vel eccleſia vel anima.
virgō filia ſion? Magna eſt enī b
a ſine quiete. b aut rarus. ſ. aut nullus.
velut māre contritio tua: quis c†
c medebitur tui? Nun: † Prophe d†
a falſi. b quaſi per viſionem annunciātes. c bona ſcꝫ non vera.
te tūi vidērunt tibi fālſa et ſtulta e

rent: ſꝫ carnis voluptate decepti erāt: nō q꞉ querūt hec: ſed q꞉ querūt a carne. Qui aūt in carne ſūt deo placere nō poſſūt: hi Ro.8.b
aūt ſūt filij patris q̄ nō ex volūtate carnis neq̄ ex volūtate vi- Joh.1.b
ri: ſed ex deo nati ſūt. b Cui cōꝑabo ⁊c̄. Octau⁹ loc⁹ indignationis: q꞉ inſolitū malū ⁊ ſine cōꝑatione. Paſchaſi⁹. Hiſ. Hiſto.
Cui cōꝑabo te. Nulli dubiū ē: ꙗ quāto iudea gens ceteris p̄cellebat glorioſior tāto peccatis exigētibus nulla eſt modo inferior. Moraliť. Allegori. Moralī.
mixta Hiſ. Sicut iudea ceteris regnis glorioſior: ita eccl'ia oīm noſtrū mater ⁊ filia celeſtꝭ patrie ſūmi regis ſponſa. oīb⁹ eſt glorioſa: ſic ⁊ fidelis ē aīa: cui⁹ ē ī celo hereditas. harū iuſtificatio ex ſolo deo ē ⁊ ex oīb⁹ vna eccl'ia ⁊ vnum xp̄i corp⁹ cū capite ſuo fide ⁊ charitate ꝯiūgiť. ⁊ ſicut ex oībus ē vna ciuitas glorioſa. de q̄ d̄r: Glorioſa dicta ſūt de Ps.86.
te ci. d. ita vna eſt illa q̄ ī babylonia a xp̄o fornicans degenerat. Vñ ꝓ tedio legētiū: ſuꝑ harū triū ⁊ ſiľes ruinas: ꝯ p̄ceptū explanatiōis ordinē vn⁹ adhibeť luct⁹: vt de oīb⁹ ⁊ de ſingulis dicať: Cui cōꝑabo te ⁊c̄. Sic̄ enī illa glorioſior ē oībus: que ad bonum vel ad prauū ſuꝑne vocatiōis ꝑuenit: ita nulli cōparāda ē ignominia ei⁹ q̄ recidit. Nā ⁊ trina repetitio xboꝝ ſb̄ vna ſignificatiōe: harū triū vnā amentie cecitatē videť colligere: q̄ de tāto dignitatis culmīe īmo deitatꝭ altitudīe ad tātā miſerie ꝓfūditatē: īmo infra beluinā ignobilitatem ſe ꝓiecerūt. vñ: Ego Ps.81.
dixi dij e. ⁊. f. e. o. Eos autē ſicut hoīes m. Nūc aūt q꞉ de tāta gl'ia prolapſa ē gens illa vel hierl'm myſtica lugēs ꝓpheta vel chor⁹ electoꝝ dei ait: Cui cōparabo te: q̄ſi nō inueniť tibi digna cōparatio vel aſſimilatio vel exeq̄tio vbi nec ſpēs nec forma īueniť. Tota es informis: tota es horribilis: totā te poſſidet ꝯtritio: ad nō eē tēdis. Neſcio an poſſis reuocari: q̄ſi cui cōꝑabo animā leproſā vel eccl'iaꝫ a ſpōſo relictā vľ gētē illā de ſolo gl'ie electā: nō ē cui⁹ caſu vľ ruina q̄libet eaꝝ ꝯſolari queat. Magna ē enī velut mare cōtritio tua. Cōtritio enī gētis illi⁹ vel eccl'ie corrupte vel cadētis aīe: ſi ſemel hoſtibus ſubiecta fuerit q̄ſi mare nunq̄ꝫ q̄eſcit: ſꝫ cum vndaꝝ fluctibus ſeſe indeſinēter collidit: tradite enī manib⁹ inimicoꝝ ꝓſecutionib⁹ ⁊ tētationib⁹ ꝯteruntť. vñ ſequiť: Quis medebiť tui? ac ſi dicat nullus medebiť niſi ad eū redeas a q̄ receſſeras. Quis aut nullus. ſ. aut rarus. Nō eſt enī qui tibi faciat bonū: nō eſt Ro.3.b
vſq̄ ad vnū. c Paſchaſius. Prophete tui. Allegoria mixta eſt hiſtorie. Habuit hieruſalē pſeudo ꝓphetas: habet eccleſia hereticos ⁊ ſciſmaticos: doctores prauos q̄ liniunt abſq̄ tēperamento charitatis: ⁊ doloſis argumentationib⁹ vľ falſis opinionibus ſubuertūt corda ſimpliciū a veritate recte fidei ⁊ ſtatu boni operis. vnde Petrus ait: Fuerunt pſeudo prophe- 2.Pe.2.a
te in populo ſicut in nobis ſunt magiſtri mēdaces ⁊c̄. Nec dubium quin culpa magiſtrorum et ſacerdotū ruina ſit populis. Docent enim falſa et ſtulta quaſi viderint viſionem et populi palpant iniquitatem. Multa etiam que docent verbis: malis deſtruūt exēplis: vt meretrix q̄ vigilās filiū lactauit dormiēs extinxit. Hi faciūt oīa cauſa lucri aut erroris aut iactātie et ſecordie

† 45. di. c. 1 x. hinc rurſus.

E

Nico. de lyra

id eſt lac ſuggens. ideo ſubditur: Matribus ſuis di. ⁊c̄. et ptꝫ littera. a Cui comparabo te ⁊c̄. et ſubditur: Et conſolabor te. ſolatium enim miſeri eſt habere ſocium in pena. ſed non inueniebant in propoſito. ideo dicit ꝓpheta: Cui cōparabo te ⁊c̄. q̄ſi diceret: non inuenio aliquam ciuitatē ita afflictā: quā tibi poſſim in exemplū ꝓponere ꝑ aliq̄li tua ꝯſolatiōe. ideo ſubdiť: b Magna ē enī velut mare ꝯtritio tua. i. ſic excedit ꝯtritiōes aliarū ciuitatū: ſicut mare aq̄s fluminū. ideo ſeq̄ť: c Quis medebiť tui. q̄ſi diceret: null⁹ poſſet niſi de⁹. d Prophete. Hꝫ ſpecialiť īuehiť ꝯ falſos ꝓphās: q̄ regē ⁊ populū induxerūt ad rebellādū regi babylōis. ideo dic̄: Prophete tui viderunt tibi falſa. ex ſua ꝯfictiōe. e Et ſtul. q꞉ ꝑ h̄ ſecuta ē deſtructio tua.

cordie. de q̄bus dicit: Uiderunt aūt ti. aſ. f. ⁊ eiectiones: vbi
Eſa.13.a eni in Eſaia Hiero. Onus babylonis trāſtulit vel tyri vł da
maſci. lxx. dixerūt: Uiſio vel verbū. Symmach⁹ ⁊ theodotio
aſſumptio interpretati ſunt. Qñ eni falſi prophete onus po/
puli. i. afflictionē vident ⁊ iminentia delictorū ſupplicia fal/
ſis conſolationib⁹ leuigant ⁊ deijcere
dorſo peccatorū onera iminentia cer/
tant: ſ3 vtraqȝ ſūt falſa aſſumptio ſcz
et deiectio: q2 ſepe ex leuiorib⁹ culpis
grauiora onera vł aſſūptiões populo
pnūciant: ex grauiorib⁹ leuiora q̄ſi di
uina auctoritate peccātib⁹ annūciāt.
Eſa.5.c S3 ve illis q̄ dicūt bonū malū et ma/
lū bonū. Uel ſm Aq̄lā: q̄ dicūt malo
bonus es: ⁊ bono q2 malus es. His ḡ
duab⁹ lr̄is prauos doctores ⁊ audito
res ꝓpha plāgit: ſicut eoꝝ interp̄tatio
oſtendit. mem. nun. i. ex iſtis: ſempiter
nū: ſubaudis ſupplicīū. q̄ ſcz vel male
docēt ſubditos vel male audiūt ſubdi
Moralit tos. Moralit. Prophete tui ⁊c. Ha
bet aīa etiā falſos ꝓphas exterius. ſ.
carnis q̄ p̄ſentia nūciāt: futura nō cu/
rant habet interi⁹ falſos cogitat⁹ q̄s
prudētia carnis gignit: q̄ falſa et ſtul/
ta oſtēdūt nob. Hi. n. iudicāt eē dāna
ſi q̄d ī pn̄ti ɔ̄ voluptatib⁹ mens p̄ter/
mittat: iniq̄tatē eē non putāt dū aliq̄d
acq̄rit: aut talio inimicꝰ reddit carni
iudicāt indulgēdū: lōgiora tp̄a ꝓmit
tūt nob iudicia dei futura vł oīno ne/
gāt vel extenuāt vel alio mō futura ꝓ
phetāt. Hoc leuigāt illō grauant. ſua
leuiora putāt: aliena crimia īgrauāt.
Ro.8.a vñ: Prudētia carnis mors ē. Hi cogi
tatus videt aſſūptiones falſas aut de/
iectiones ⁊ ſemꝑ vel aggrauāt vel ac/
quirūt vel deijciūt vel minuūt: ex iſtꝰ
ſempiternū ſibi ſupplicīu3 acquirunt.
a Uiderūt aūt ⁊c. Si q̄s nō dederit ī
ore eoꝝ quippiā ſāctificāt ſuꝑ eū p̄liu3
q̄ſi magnā penā ꝓ paruis peccatꝰ im/
F ponētes ⁊ aſſūptiones q̄ſi magnū pō/
dus iudicātes. b Plauſerunt ⁊c.
Quartuſdecim⁹ locus cōqueſtionis
vel indignatiōis: q2 hoſtib⁹ vł extra/
neis res mirāda cognoſcitur. Pa/
Hiſto. ſchaſius. Hiſtori. Allego. Moraliter.
Plauſerūt ſuꝑ te. Alij ſuꝑ ſynagogā
vel ecclīa3 vel aīa3 hec interpretātes:
plaudētes manib⁹ inimicos eſſe dixe/
rūt: ex irriſione. ſ. ⁊ gaudio inſultātes
ſ3 nos ecōtrario dicim⁹ ſāctos patres
et amicos ꝣelo charitatis affectos. hi
cū q̄ālibet ꝓiectam cognoſcūt plau/
dūt manib⁹ nō ridētis ſ3 dolentis affe
ctu: q2 de tāto culmīe ſynagoga vel ec
cleſia vel aīa ꝓlapſa: tā ſubito ad tan/
tā ruinā ꝑuenit. hi x̄o trāſeūtes ſunt.
Exo.3.a ſm illud: Trāſibo ⁊ videbo viſionem
hāc magnā. Hi ꝑ viā trāſeūt: non ho/
ſtes eccl̄ie q̄ viā pacis neſcierūt: ſ3 ab/
errātes ⁊ tumultuātes ad ima corru/
unt. Sibilauerūt ⁊ mouerūt ca. ſ. ⁊c. ſi
bilatio ſubitū ⁊ improuiſū dolētis ⁊ admirantis affectū indi
cat. Solet nāqȝ mot⁹ capitis vel manuū ſicut ſibil⁹ ſignifica/
re diuerſos affect⁹. vñ ſequit: Heccine ē vrbs ⁊c. Nō hoſtes
aīe vł eccl̄ie putāt eā eē ꝑfecti decoris aut gaudiū vniūſe ter/
re: ſ3 ſoli ſācti ⁊ amici q̄ quanto glorioſiorē ⁊ pulchriorē vide
bāt. tāto admirant ⁊ lugent: cum in manib⁹ hoſtiū deiectam
videāt. ſ3 q2 gemitū ſanctoꝝ ſuꝑ eā ꝓpha etiā ip̄e gemens ex/
hibuit: inimicoꝝ gaudiū ⁊ exultationē ſubijcit dicēs: Aperu
erunt ſuꝑ te os ſuū oēs inimici tui. c Paſchaſi⁹. Aperue
Hiſtori. runt ſuꝑ te ⁊c. Hic q̄3 Hiſtori. Allego. Moralit ſimul expo/
nemus q2 parū differre auertim⁹ ⁊ tedioſo lectori parcimus.
Propheta afficit: vel q2 amici gemūt ꝓ his trib⁹ ex q̄b⁹ vna
ciuitas colligit. vel q2 inimici inſultāt ſi q̄ ꝓſternit. vñ: Ape
ruerūt (inquit) ſuꝑ te. os. ſ. ⁊c. Inimici os aperiūt cu3 q̄d ac/
cuſent: inueniūt. Aliter tenent os clauſum contra hieruſalem
deiectam vel delinquentē eccleſiam vel animā in ſanguine pec
catorum cōculcatā cum quotidie venāt quid accuſando obij/
ciant. vnde: Deus laudē meā. n. t. ⁊c. Felix autem cui ſi obijci Eſa.
untur culpe: laudes e regione aſſiſtunt que culpas repellunt.
Sibilauerūt vt ſerpentes: fremuerūt
dentibus vt leones ad deuorandū ru
giētes. ſicut enim boni charitate com
puncti ſtupore permoti dolentes ſibi/
lant et caput agitant: ita irridentes
cū quēlibet corruiſſe viderint: ſibilāt
et fremūt. vnde ſequit: Iſta eſt dies
quam expectabam⁹ ⁊c. Iſtam diē ſem/
per expectant hoſtes q̄ liceat eis: vel
cuiuſqȝ animā vel totam eccleſiam de/
uorare: ſed hoc nō poteſt fieri niſi exi/
gentibus peccatis et iuſto dei iudicio
ꝑmiſſum fuerit: ſicut terrene hieruſalē
accidit. vnde addit: Fecit de⁹ que co/
gitauit ⁊c. d Fecit dominus q̄ co/
gitauit ⁊c. Septimus indignationis
locus q2 nephariū factum et ab omni
iure remotu3. Paſchaſius. Hiſ. Fe Hiſtori.
cit dominus que cogitauit ⁊c. Sep⁹
ſynagoga malis ſuis deum irritans:
iuſtam promeruit penam: ſed diuina
bonitas ſuſtinuit ad penitentiam. ſed
quia ſceleribus ſuis vicit dei patienti/
am tande3 ſm merita dignā ſuſtinuit
penam. Unde moyſi pro populo rogā
ti reſponſum eſt: Dimittam iuxta ver Exo.
bum tuum: verūtamen in die vltiōis
viſitabo ⁊ hoc peccatum non ꝙ domi
nus in die vltiōis debuerit punire idē
peccatum: quia non iudicat bis in id/
ipſum. ſed quia peccatu3 idolatrie pu
re non dereliquerunt nec penituerūt.
vnde ait: Fecit domin⁹ que cogitauit
⁊c. plagas. ſ. impleuit quas in lege ꝓ/
dixerat et prophetis. Moraliter. Fe Moral.
cit domin⁹ que cogitauit ⁊c. Anima
quoqȝ in poteſtate hoſtiū traditur q2
in die bonorum fuit immemor malo/
rum. Idcirco venit dies quā expecta/
bant hoſtes quando fecit dominus ⁊
compleuit ſermonē ſuu3 in ſcripturis
predictu3. vnde dominus in typo hie
ruſalem periture: videns animā ma/
lis huiuſmodi circūdatam fleuit di/
cens: Quia ſi cognouiſſes et tu ⁊c. Luc.19.
Habet ergo anima peruerſa diem ſu/
am hic: que tranſitorijs bonis fruit:
cui etiā ea aſſunt que ad pacē ſunt. dū
rebus gaudet temporalibus: dum ex/
tollitur honorib⁹: dū carnis volupta/
te reſoluit: nec venture formidīe pene
terret

a ſ populus meus qui beatū te dicēt ipi te deci. ſ tibi. b ſ quā videbāt.

nec apēriebāt iniquitātē tuā: vt a

a ſ penas futuras p̄dicādo. b ſ vane ſpe iactā tes vel videntes vel lucrantes.

a te ad pniā3 ꝓuōcarent. Uidērūt b

a ſ. i. magna ⁊ criminalia peccata eiciēda q̄ſi cō/ tēnēda. dicētes: Que oīa ꝓ ſuo lucro faciunt.

autē tibi aſſumptiōnes falſas et c†

a ſ patres cōdolentes.

b eiectiōes. Samech: Plāuſerūt d†

a ſ per re titudinem fidei incedentes: non exorbi tantes a iuſticia ſed per viam que chriſt⁹ eſt trāſe untes qui dicit: Ego ſum via veritas ⁊ vita.

ſuꝑ te manibus omnes trānſeun

a ſ. i. cōdoluerūt. b ſ cōpatientes affectu.

tes per viā ſibilāuerunt et mōue

a ſ mētes. b ſ iudaicā plebē vel eccl̄ia3 vel aīa3.

runt cāpita ſua ſupēr filiam hie/

a ſ Glorioſa dicta ſunt d. t. c. d.

ruſalem. Heccine eſt ūrbs dicen/ e

a ſ que tam ſubito de tanta gloria corruit. vnde: Pulchra es ⁊ decora filia hieruſalē.

tes pērfecti decoris: gaudiū vni

a ſ mundi vel corporis. b ſ accuſantes. vnde: Deus laudē. m. n. t. q. o. p. ⁊c.

c uērſe terre. Eyn: Apēruerunt ſu f

a ſ ad deuorandum. b ſ chaldei: romani demo nes quilibet ꝑſecutores.

per te ōs ſuū omnēs inimici tui

a ſ quaſi ſerpentes. b ſ q̄ſi leo deuorare cupiēs.

ſibilāuerūt et frēmuerunt denti/

a ſ vel hierl̄m terrenā vel delinquētem eccleſiam vel animā in ſanguine peccatoꝝ conculcatam.

bus ſuis et dixerūt: dēuorabim⁹ g

a ſ q2 oblato dei auxilio hierl̄3 deuorare poſſum⁹

En iſta ē diēs quā expectabam⁹ h

a ſ euge euge viderūt oculi noſtri. b ſ tandē.

d inuenim⁹ vidimūs. Pe:† Fēcit i†

a ſ diu expectauit tribuens ſpacium penitēdi. b ſ opere.

dñs q̄ cōgitauit: et cōmpleuit ſer k

a ſ non hominis. b ſ eterna preſentia vel lōge ante per ꝓphetas.

mōnē ſuū quē p̄ceperat a diēbus

a ſ Niſi dñs edificauerit ⁊c. ſ ne ſemper habeat facultatē peccādi. b ſ q2 tu tibi parcere noluiſti.

antiq̄s. Dēſtruxit et nō pēpercit

a ſ exaltauit. b ſ exteriorem vel interiorē.

⁊ lētificāuit ſuꝑ te inimicūm ⁊ ex l

a ſ exaltari permiſit. b ſ poteſtatē vitiorum. ſ chaldeorū vel romanorum vel demonum.

altāuit cōrnu hoſtium tuorum.

Nico. de lyra

a Nec aperiebant iniquitatem tuā. te veraciter arguendo: ſed magis pal liabant peccata tua. b Uiderunt autē tibi aſſumptiones falſas. inducē do te per falſas perſuaſiones ad ſumē dum bellum contra chaldeos.
c Et eiectiones. ſcz de terra tua per captiuitatem tuam que ē ad hoc ſecuta. d Plauſerunt ſuper te manibus. deridēdo fatuitatem tuam ⁊ calamitatē tuā. e Heccine eſt vrbs dicē tes ꝑfecti decoris ⁊c. ita enim pulchre et magnifice edificauit eam ſalomon ꝙ delectabile erat omnibus habitare in ea. f Aperuerunt ſuper te ⁊c. ſcilicet chaldei et alij eis adiuncti conferendo ad inuicem de tua deſtructione totali. ideo ſubditur: g Deuorabimus. et quia hoc faciebant ex magna voluntate. ideo ſubditur: h En iſta ē dies quā expectabam⁹ ſcz cum magno deſiderio. i Fecit dominus que cogitauit. id eſt ab eterno diſpoſuit. k Compleuit ſermonem ſuum quem preceperat a dieb⁹ anti. ſcz in Deutero. xxviij. vbi cominat penam terribilē iudeis declinantib⁹ ad idolatriam. l Et letificauit ſuꝑ te inimicū. ex ſua victoria ⁊ deiectiōe tua.
Clamauit

a+ Zadik: Clamauit cor eorum ad b dominū ſuper muros filie ſion.
a ſ intētione. b ſ hoſtiū. c ſ .i. cōtra.
a ſ blaſphemandum. b ſ diuinam potentiam. c ſ eccleſie vel anime.
c+ Deduc quaſi torrētē lachrymas
a ſ exitus aquarum deduxerunt oculi mei.
b ſ diuina inſpiratiōe ñ humana volūtate īfuſas
d ꝑ diem ⁊ noctem: nō des requiez
a ſ in ꝓſperis. b ſ in aduerſis. c ſ modū lachrymandi determinat.
b tibi: neq̧ taceat pupilla ocli tui. e
a ſ cōpunctio rationis.
c Kuph: Cōſurge: lauda in nocte f
a ſ a torpore negligētie. b ſ .i. aduerſitate.
a ſ ne in principio operis ſomnus obrepat deceptionis. ſ preuenerunt oculi m.a.te d.
g ī pricipio vigiliarū: effunde ſicut h
b ſ lachrymas compunctionis
a ſ in calore dilectiōis dei: Diliges dn̄m deū tuū.
aquā cor tuū ante conſpectū do/
a ſ vox ꝓphete hieruſalem deū laudare ꝑcipitur vt paruuli eius a fame ⁊ obſidione liberentur.
b ſ .i. opera.
mini. Leua ad eum man⁹ tuas ꝓ i+
a ſ magni eni nō pereūt. b ſ verbi dei.
c ſ ſi ſic non eſſent non periſſent.
aīa pūulorꝝ tuorꝝ: q̄ fame pereūt k+
in capite oīm cōpitorum. Res: †
a ſ oculis miſericordie. b ſ diligenter. c ſ expoliaueris bonis ſuis.
d Vide dn̄e ⁊ cōſidera: quē vinde/ l m

ꝫ terret. Pacem habet ī die ſua: ſed eterna damnatio reſtat in die aliena in qua ꝓ iniquitatibus ſuis cruciabitur in eternis penis. Tunc q̄ ad pacē modo ſunt in amaritudine erunt: tūc ſecum rixari incipiet dicēs: Cūr damnationē nō preuidi: cur
19.g mētis oculos clauſi? cur has penas nō expaui? vñ: Nūc aūt abſcōdita ſunt ab oc.t. Facit q̄ ſubito que diu expectans deliberauit: cōplet dn̄s ſmones ſuos quos ꝑcepit: dum iubet venire q̄ ꝑdixit. Deſtruxit ⁊ non pepercit: ne ſemper facultatez habeat peccandi: ⁊ que ſibi parcere neglexit: hoſtibus diripiendā tradidit: quorū cornu exaltat dum poteſtas dominā/ di tribuit: ⁊ q̄ ſe iugo inimicorū erue/ re noluit: ſubiungat. vnde addit: Clamauit cor eorꝝ. Allegorice. Fec dn̄s q̄ cogitauit ⁊c̄. Sic inimici corporei ꝯ hieruſalē hec fecerūt: ſic ſpūales neq̄/ cie et miniſtri antiqui hoſtis cōtra ec/ cleſiam faciūt: quādo deo iuſte iniq̄s de illa ſcꝫ vlciſcente ſibi traditā penis ⁊ doloribus affligunt. Hoc tm̄ de his dicitur qui in eccleſia videbantur: non
t.16.c de iſta de qua petro dicitur: Porte inferi non ꝑualebunt aduerſus eam: ſed
ob.2.c de quibus dicitur: A nobis exierunt ſꝫ ex nobis non erant. Cornu hoſtiū ex/ altatur cum eccleſia infirmatur: regnuz ſcꝫ ⁊ potētia diaboli. a Paſchaſi⁹.
Diſto. Hiſ. Allegorice. Moralit. Clamauit cor eorꝝ. Clamauit magis intētione q̄ꝫ voce. Viſibiles inimici aut īuiſibiles ſuꝑ muros filie ſion clamāt aīe ſcꝫ vel eccleſie vel ciuitatis terrene: cū ꝑtātez qua eis dominantur: nō diuino iudicio ſed ſue potentie aſcribunt: clamāt aūt contra dominū cuius potentia quaſi murus protegit ⁊ defendit. Cuz vero auxiliuz ſuū ſubtrahit: hoſtes ſuꝑ muros eorum quos opprimunt dicuntur clamare cōtra dominū: cum ſcꝫ ſibi attrahunt quicquid contra eos poſſunt quos dei prius muniebat auxiliuz q̄ſi liberare non poſſit. Talis eni oppreſſio venit de equitate iudicij: non de impotentia ꝓtegentis: hoc quoq̧ ꝓpheta inter cetera deplorat. Et notandum q̄ hec ad ſuperiorem ſenſum re/ ſpiciunt: quotiens eni metrici vno verſu vel duobus ſenſum explere non poſſunt: in principio vel in medio alterius diſtinctionem faciunt. Unde mox ad ipam hieruſalē ꝯuertitur ſermo: Deduc quaſi torrentē lachry. Torrens non ſemꝑ vno eodemq̧ impetu currit vl' defluit: ſed ſicut inundatio de celo cōfluit: ſic ⁊ lachryme. ſ. que diuina inſpiratione ⁊ cōpunctione cordis generantur. Nemo q̄dem pōt vt torrentē lachrymas deducere: ſed his verbis īuitur: q̄ mens ⁊ oculi ſemꝑ parati debent eſſe ⁊ lachrymas iuxta graꝫ diuine inſpiratiōis effunde/ re et in ꝓſperis ⁊ in aduerſis nunq̄ꝫ q̄eſcere vt nemo ſibi parcat duꝫ viuit: ⁊ nemo torpeat quaſi ſecuritate accepta: donec
o.21.a ad illā requiem ꝑueniat in qua abſterget deus omnē lachry/
Ps.125. mam. a. o. ſ. vnde: Euntes ibant ⁊ flebāt ⁊c̄. He ſūt vere iuſticie aīe que ꝑ ṣadik ſignificantur: Neq̧ tacet pupilla oculi tui. Pupilla oculi tui ⁊ orat ⁊ impetrat cōpūcta diuina inſpiratione. Iſta tacere nō debet donec de⁹ his malis finē imponat ⁊ omnē lachrymā abſterget. b Neq̧ taceat ⁊c̄. Eſt autem oculus īterior q̄ ad deum ſtillat: vnde exterior cōlachrymat:
Ps.45. ⁊ tunc fluminis impet⁹ le. c. d. ⁊c̄. alioquin ſterilis eſt lachryma q̄ꝛ tacet pupilla. c Cōſurge: lauda. In nocte cōſurgit q̄ de tribulatione vel anguſtia ꝑſentis vite: ſpe eleuatus torporem negligentie excutit: et inde feſſus cōtra oīa aduerſa ſe accingit: in omnibus deuꝫ laudat. vñ addit: Surge ⁊ lau. in noc. in prin. vi. q̄ꝛ callidus hoſtis dū flagella ingerit: vt deus
Ib.1.d blaſphemetur intēdit. vñ Iob ait: Sicut dn̄o placuit ita. f. e. Sit nomē dn̄i bn̄dictum. In ꝑncipio vigiliarꝝ laudare debe/ mus: vt oīa q̄ agim⁹ aut patimur ad gloriā ⁊ ad laudē ei⁹ re/ feram⁹: ne torpētes in ꝑncipio opis opprimamur ſomno dece
o.10.g ptionis. vñ: Oīa in gl'iam dei facite. Multe q̄dē ſunt vigilie in q̄bus laudādus ē dn̄s: ⁊ maxie ꝑcauendū eſt: ne ab initio intētionis opus ꝯdēnetur. Cū aūt opus bene incipitur: reſtāt adhuc vigilie q̄bus vſq̧ ad finē in gloria dei cōſūmetur. Effunde ſicut

ſicut aquā cor tuū. Ille ſicut aquā cor ſuum effundit ī ꝯſpectu dn̄i q̄ ex intimo affectu cordis lachrymas ꝓducit cōpūctiōis: q̄ꝛ ſacrificiū deo ſpūs cōtri. Si tn̄ tant⁹ lachrymarū imber nō Ps.50.
affuerit nō ē deſperandū. vñ: Aia m. ſ. t. ſ. aqua tibi. Animam Ibidē.142
arentē ſicut terrā ſine aq̄ penitēs corā dn̄o expandit vt irriget imbribus ſuis: qui ſitienti ꝑp'lo aq̄s d̄ petra ꝓduxit. Cor q̄ꝫ ſicut aq̄ effunditur: q̄ñ liquefactuꝫ amore dei ⁊ ꝓximi q̄ſi glacies calore reſoluitur. vñ ſequitur: Leua ad eū ma. tu. Pro paruulis ad deū man⁹ leuat q̄ opa miſcd'ie ꝓ humilib⁹ mēbris xp̄i exaltat. qui fame ⁊ ſiti pereūt: q̄ꝛ terrenis adheſerūt. Hec eſt aūt ꝑfecta charitas: vt cor q̄ſi aq̄ fundatur ad deū ⁊ man⁹ leuentur ad ꝓximū.
Sicut moyſes d̄r man⁹ leuaſſe ne po/ Exo.17.e
pulus dei vinceretur: ſic cogitatiōes aīe tenere vt paruuli eccl'ie ꝯſeruentur. vñ:
Liquefacta eſt aīa mea vt dilect⁹ locu/ Can.5.b
tus ē. Nō eni cor vel aīa reſoluitur a frigore infidelitatis niſi calore diuine in/ ſpiratiōis. Et ideo ſemꝑ orandū: vt reſurgat aq̄lo. veniat auſter ⁊ fluāt aro/ mata. Tūc eni fluunt aromata oratio/ nū: cū mēs diuīo ſpū ē afflata. Sed ne ſola dilectio ſufficere videatur: leuande ſūt man⁹ ꝓ paruulis qui pereūt fame vbi in capite oīm cōpitorꝝ. Niſi eni in vijs ⁊ ī capite cōpitorꝝ eſſent: nō fame vel ſiti verbi laboraſſent: ſꝫ reuocandi ſunt de triuijs. de plateis et de capite oīm cōpitorꝝ: vt veniāt ad dn̄i prādium: ne fame pereāt īperpetuū. Leuande ſūt man⁹ vt amalech vincatur ne par/
uuli ꝯterantur. vñ Paul⁹: Ne alijs for/ 1.Co.9.g
te ꝑdicās ipe reprob⁹ inueniar. Poſtq̄ꝫ miſeriā hierl'm vel eccl'iaꝫ vel cuiuſlibet aīaꝫ ad lachrymas ꝓuocauit: ad ipm deū vbū ſupplicationis ꝯuertit ſi
quō a vindicta poſſit reuocare dicēs: G
Vide dn̄e ⁊c̄. Notāda ē aūt pij ꝓphe diligētia: q̄ multiplici ardore rapitur ad diuerſa. nūc mala ſue gentis replicat: nunc luget peccata: nūc perdita bona cōmemorat: nunc offenſū deū dolet: nō ceſſat tn̄ fundere ꝑces. vñ addit: Vide do. ⁊c̄. d Vide do. Quartus locus cōqueſtionis. Res eni turpes ⁊ indignas deplāgit. vnde ſequitur: Ergo ne comedent mulieres ⁊c̄. Iacuerunt in terra foris puer ⁊ ſenex. Vide do. ⁊c̄. Deū nihil latet. rogat tn̄ vt videat vt vbis ⁊ affectib⁹ ad miſcd'iam flectat. Nouit eni clementē deū ī natura ⁊ ideo rogat vt mala ſue gentis inſpiciat. Quē vindemiaueris ita: quaſi nulli gēti tāta bn̄ficia cōtuliſti: nulli tam iuſte tanta irrogata ſunt ſupplicia quia pro vuis fecit labruſcas ⁊ pro fructu ſpinas. Non eſt quē vindemiauerit dn̄s ita: niſi qui eis imitatur exēpla a q̄b⁹ abſtulit legis ⁊ oīm cerimoniarꝝ ornamēta. Cū eni eū q̄ cūcta ꝑſtiterat occiderūt: oīa bona celeſtis ⁊ terrene vite pariter amiſerūt

Nico. de lyra

a Clamauit. hic hieremias inducit populū ad querendū dei miſericordiā. et quia ad hoc facit aduerſariorū ſuperbia. ideo dicit: Clamauit cor eoruꝫ. i. chaldeorum. b Ad dominū. i. ꝯtra dominū eum blaſphemando tanq̄ꝫ impotentē ad populi ſui defenſionē. Poteſt etiam hoc aliter exponi de iudeis. Clamauit cor eorum ad dominum ⁊c̄. q̄ꝛ multi eorum videntes q̄ non poterant vltra defendere muros: clamabāt ad dn̄m q̄rendo ei⁹ auxiliū. c Deduc q̄. tor. la. abūdāter flēdo. d Nō des re. ti. ab opibus pnīe ceſſando. e Neq̧ ta. pu. oc. tui. fletum interrūpēdo. f Cōſurge. i. ſimul ſurge: corꝑe. ſ. ⁊ mēte ad diuinā laudē: vt poſſis inuenire miſcd'iaꝫ. g In principio vi. i. celeriter ⁊ expedite. h Effunde ſicut ⁊c̄. i. ꝑfecte: ſicut aq̄ effunditur ꝑfecti⁹ ceteris liquorib⁹. ⁊ talis effuſio ideꝫ ē q̄d ītēſa deuotio. i Leua ad eū manus tuas ꝓ aīa. i. ꝓ aīabus. k Paruulorꝝ ⁊c̄. q̄d dupliciter pōt intelligi. vno modo vt aīe ille recipiantur in ſinu abrae. alio modo vt mors illorū innocentū in oratione recordetur ante dominū. ad ꝓuocandum dei vindictam contra chaldeos. l Vide dn̄e ⁊ ꝯſidera. per ꝯdeſcenſionem tue pietatis. m Quē vindemiaueris ita. i. ſpoliaueris omnibus bonis: intantum q̄ fame moriuntur.

Ergo

ſerūt:q̄ de tāto amore meruerunt offenſā de tanta gloria
ignominiam. Ad hec videnda deum ꝓuocat: vt ſic affli/
ctis q̄uis immeritis parcat. Ergo ne comedent mu. ⁊c̄.
Quaſi. Quō iſta faciēt: hoc enī ī libro regū mulieres fe/
Joſephus ciſſe legim⁹ ⁊ Joſeph⁹ idē teſtat̄. Paruulos ad mēſurā:
in alijs codicibus expreſſius legi/
tur ad menſuram palme: nec icre/
dibile. Tāta enim erat fames: vt
nec forme parcerēt nec nature. Si
occiditur in ſanctuario dei. ſ. ⁊c̄.
quaſi iuſto dei iudicio puniūtur:
qui ſanctuariū domini polluerūt
ſanguine prophetarum. Hoc quo
q3 eccleſie chriſti ⁊ anime fideli ti/
mendum eſt. Si enim diuinis mā
cipati officijs ſimilia cōmittimuſ.
ſimiliter puniemur et noſtra reli/
gio ꝓphanabitur. Mulieres quo
q3. id eſt anime peccatorū: ad mē
ſuram palme filios vteri ſui come
dunt: quia quicquid vitiorum ex
ſe gignunt: ad menſuram operū
recipiunt: ſuiſq3 ſaturentur fructi
bus. vnde magis nobis lugēdū
eſt q̄3 explanādum: ne exaltati vſ/
q3 ad celos: demergamur vſq3 ad
Hiſtoria abyſſos. a Hiſtorialit̄. Jacue
runt in terra. Populum bellato/
rem cum regibus ⁊ principibus ī/
teremptum gladio reliquā etatē
Allego. captam eſſe demōſtrat. Allego
rice. Jacuerunt in terra. Omniū
mala quaſi ſua plangit propheta
qui vndiq3 charitate oculatus et
omnis in omnibus: in ſingulorū
corporū ſingulis membris mala
ſua ꝑſcrutatur ⁊ lamentatur. Sic
quilibet infuſus dilectione dei et
proximi: ad omnia ſe debet effun/
dere: mala omnium quaſi propria
deflere: vt videatur ſi qua mēbra
eccleſie iaceant in terra foris. id ē
terrenis occupentur negocijs: de
i. Tiō. 2. a quibus dicitur: Nemo militans
deo im. ſe. ne. Foris iacent qui exeūt a nobis nec perma/
nent in operibus fidei. plures autem corpore intus ſunt
⁊ apud nos viuunt: ſed apud deum perditi ſunt. Puer q̄
iacet in terra virtute ſenum non roboratur. et ſenex quia
Eſa. 65. a puer centum annorum maledicitur. Uirgines ⁊ iuuenes
etas florida ⁊ iocunda gladio aduerſariorū in animo fe/
riuntur: et quod peius eſt in die furoris eius interficiun/
tur. Aliter percutit̄ vetus homo vt corruat ⁊ nouus re/
ſurgat. aliter percutiunt̄ ⁊ occiduntur qui ſtare videban/
tur: qui in die furoris ſine miſericordia occidūtur. Inde
naſcitur fletus irremediabilis quo planguntur qui neſci
unt. qui gladio furoris dei iam interfecti ſunt eterne dā/
nationi deputati. b Uocaſti quaſi ad diem ⁊c̄. Deſcri
bitur vltima captiuitas omnium electorum planctib⁹ de/
Tau. plorata. Tau littera preponitur vt in frontibus gemētiū
⁊ dolentium ſignata inueniatur: in quibus autem inuen
ta non fuerit: exponentur inimicis ſuis: quaſi ad diem ſo
lennem vndiq3 congregatis: qui ſupra dixerunt: Iſta eſt
dies quam expectabamus: īuenimus: vidimus. Dies ſo/
lennis dicitur: non q̄ deo placeat ſed q̄ tunc improbo/
rum expectata laſciuia compleat̄: ad cuius ſolēnitat̄ diē
id ē vltimi examinis ſoluetur ſathanas. vn̄ addit: Qui
terrerēt me de circūitu. Uidebūt etiā electi demones vn/
diq3 cōgregatos viſu horrendos: ad deuorādas animas
effrenatos: et exterriti purgabunt̄: nec erit qui effugiat:
aut q̄ relinquat̄ indiſcuſſus. Unde ſanctorū cōcio geme/
bunda ⁊ planctu ꝯſona: adempta ſibi membra deplorās
dicit: Quos educaui. ſ. tyrocinij diſciplina: ⁊ enutriui la
ctea doctrina: q: nō ꝑuenerūt ī virū ꝑfectū vt dimicarēt
ꝯtra exercitum hoſtium: inimicus cōſumpſit eos vitiorū:
ſc3 delitijs. Ideo nō eſt eorū qui effugiat niſi qui ſigna q̄
Luc. 6. c tau ſignat in frōte portat. vn̄: Qui vult venire poſt me:
ab. ſ. ⁊c̄. Reliq̄ nō effugiēt gladiū furoris dn̄i q̄uis in ec/
cleſia editi: educati: nutriti: quia inimicus cōſūpſit eos.
Paſchaſi⁹

ſ quaſi quō pōt hoc fieri.
miaueris ita† Ergo ne comedent a†
a ſ aie peccatorū. ſ ſicut martha filia eleazari.
mulieres fructū ſuū: paruulos ad b
a ſ operum. ſ p quia.
menſurā palme. Si occidit̄ in ſan c†
a ſ vt Zacharias.
ctuario dn̄i ſacerdos et ꝓpheta?
a ſ terrenis negocijs.
Schin: Jacuerūt in terra foris d†
a ſ debilis. b ſ puer cētū annorū. c ſ qui vir
ginitate videbāt polluere. d ſ fortes.
puer ⁊ ſenex: virgiēs mee ⁊ iuuē/
a ſ inuiſibili.
nes mei ceciderūt ī gladio. Inter/ †
fecti in die furoris tui percuſſiſti e
a ſ romanos vel demones.
ſ cui nemo reſiſtit.
b nec miſertus es. Tau: Uocaſti f
ſ cū ſolutus fuerit timebūt
electi ⁊ territi purgabunt̄. ſ hoſtib⁹ tibi deo.
quaſi in diem ſolennem: qui ter/
a ſ in circūitu impij ambulant.
rerēt me de circūitū: ⁊ nō fuit ī die
a ſ diſtricti iudicij. b ſ indiſcuſſus.
furoris dn̄i q̄ effugeret ⁊ relique/
a ſ diſciplina tyrocinij. b ſ lacte doctrine: vel
corpore chriſti.
retur. Quos educaui et enutriui g
a ſ diabolus vel romanus. b ſ vitijs emolliuit.
ſ in ore gladij.
inimicus meus cōſumpſit eos. h i

a Ergo ne comedent mulieres. quaſi diceret: ſic factum eſt. legit̄
enim. iiij. Reg. vj. q̄ in obſidione ſamarie mulieres comederunt
filios ſuos pre famis magnitudine. ⁊ idē credibile eſt accidiſſe in
obſidione hieruſalem per chaldeos. imo expreſſe dicit̄ infra. iiij.
b Paruulos ad menſuram palme. mulieres enim pregnantes p̄
anguſtijs et doloribus pariebant ante tē/
pus fetus imperfectus: ⁊ ſic ſtatim morie/
bantur ⁊ a matribus comedebant̄. ⁊ hec † Deu…
miſeria predicit̄ iudeis: Deutero. xxviij. Ezech…
ſi relinquerent deum declinantes ad ido/ 4. Reg…
latriam: quod fecerunt vt patet in libris
Judicū et Regū. c Si occiditur. acci/
pitur hic ſi pro quia: quia chaldei paſſim
interficiebant ſacerdotes in templo domi
ni: vbi tamen parcere debuiſſent pro ſan
ctitate loci. d Jacuerunt in terra. inſe
pulti. e Percuſſiſti nec miſert⁹ es. diſ
ferendo illam penam: cum in omnib⁹ ope
ribus dei ſemper cum iuſticia currit miſe/
ricordia. f Uocaſti quaſi ad diem ſolē
nem ⁊c̄. quaſi diceret: ſicut ad ſolennitatē
prompte et libenter cōfluunt homies: ſic
gētes ī circūitu iudee habitātes: ꝓmpte
et gaudentes venerunt cum chaldeis ad
deſtructionem vrbis. g Quos educa
ui ⁊ nutriui. i. habitatores hieruſm̄ q̄ dice/
bant̄ ei⁹ filij. h Inimic⁹ me⁹. i. chalde
orū exercit⁹. i Cōſumpſit eos. ꝑtim fa
me in lōga obſidione: ⁊ ꝑtim gladio in vr
bis captione. Ca. II

Moraliter.

a† Quō obte
xit caligīe in fu.
ſuo dn̄s filiā ſiō. i. eccleſiā. In eccl'ia nāq3
cecidit caligo magna pene ⁊ ignorātie: q:
doctores theologi ꝑ vanis ⁊ curioſis ſa/
lutaria dimiſerūt. c† Proiecit d' celo ī
terrā. i. de ꝯtēplatiōe celeſtiū ad occupati
onē terreſtriū q̄ ſunt ꝑs inclyta ꝑpli chri/
ſtiani. ideo ſubdit̄: f† Et non ē recorda
tus ſcabelli pedū ſuorū. i. eccl'ie militātis
que dicit̄ ſcabellum domini: ſicut eccleſia
triumphans ſedes eius. Eſa. lxvj. Celum
mihi ſedes eſt: et terra ſcabellū pedū me
orum. g† Precipitauit dominus. ꝑmiſ
ſiue. b† Omīa ſpecioſa iacob. id eſt ſcientias et virtutes q̄ con/
tra demonum exercitum ſunt munitiones. c† Polluit regnum.
ſc3 eccleſie permiſſiue tamē. † Et principes eius. qui ſūt prelati.
d† Confregit in ira furoris ſui omne cornu iſrael. i. dignitatem ec
cleſiaſticam et ſecularem: que deo ꝑmittente cupiditatis pondere
a rectitudine iuſticie ſūt cōfracte. f† Auertit retrorſum dexterā
ſuam a facie inimici. non reprimēdo ipm̄ ab inuaſione populi chri
ſtiani. g† Et ſuccendit in iacob. ꝑmiſſiue. † Ignē. carnalitatis
⁊ auaricie. b† Tetendit arcū ſuū. q̄ ferit a lōge. ideo ſignat aſpe/
ctū impudicū. † Firmauit dexterā ſuā. q̄ ferit de ꝓpe. idō ſignat
illicitū tactū. a† Et occidit oē q̄d pulchrum erat viſu. i. oē hone/
ſtum. ē tn̄ hic hyꝑbole: quia nō oīa honeſta eccl'ie ſunt deſtructa.
† Precipitauit iſrl'. de ꝯuerſatione celeſti ad terrenā. † Precipi
tauit menia ei⁹. ſc3 virtutū. b† Et repleuit in filia iuda. i. eccl'ia.
c† Humiliatū ⁊ humiliatā. i. de ſtatu gratie delectum ⁊ delectam.
ſicut dictum fuit a principio. illa que important culpā nō ē itelligē
dū q̄ de⁹ ea fecerit niſi ꝑmiſſiue. ⁊ ſic intelligēdū de dictis ⁊ dicen/
dis poſteri⁹ ne oporteat ampli⁹ replicare. d† Diſſipauit q̄ſi ortū
tentoriū ſuū. i. eccleſiā militantē. ſicut orti ſterilis clauſura diſſipa
tur. f† Obliuioni tradidit dn̄s in ſion feſtiuitatē ⁊c̄. ad officiān/
dū enī eccleſiā pauci veniūt ⁊ tarde: ſ; ad recipiendū ibi pecuniā
multi veniūt ⁊ feſtine. a† Repulit dn̄s altare ſuū. ꝓpt̄ maliciam
ſacerdotū. b† Maledixit ſāctificationi ſue. ꝓpt̄ iniq̄tatē benedi
centiū. hoc enī nō ē intelligendū in illis q̄rū effect⁹ non depēdet ex
bonitate ſacerdotum. c† Tradidit in man⁹ inimici muros turri/
um eius. id eſt p̄latos ⁊ religioſos qui debent eſſe turres ad defen
ſionē populi chriſtiani. d† Vocē dederunt in domo dei. mercato
res ⁊ homies garruli ⁊ mali. f† Cogitauit domin⁹ diſſipare mu/
rum filie ſion ⁊c̄. id ē auferre preſidium angelorū ꝓpter maliciam
clericorū. h† Luxitq3 antemurale. i. religioſi. † Et muros pa/
riter diſſipatus ē. i. p̄lati q̄ ſunt in altiori ſtatu q̄3 religioſi. i† De
fixe ſunt in terra porte ei⁹. id ē ſacerdotes curati baptiſmum admi
niſtrantes qui eſt ianua ſacramentorum defixi ſunt in amore ter/
renorū. † Uectes eius. id eſt archidiaconi qui per viſitationem
debitā

debitã tenere debent ſacerdotes curatos honeſtate clauſos.
† Regẽ eiꝰ ⁊ pꝛincipes eiꝰ.q.d.oẽs defixi ſunt ĩ amoꝛe terre
noꝛũ. b† Nõ ẽ lex.ſcꝫ diuina ĩ oꝛe doctoꝝ ꝫ magis inutilia
⁊ curioſa. c† Et ꝓphete.i.ꝑdicatoꝛes. d† Nõ inuenerũt
viſionẽ a dño.qꝛ magis curant dicere placentia ꝙ̃ ſalutaria.
e† Sederũt ĩ terra ꝯticuerũt ſenes.ſcꝫ etate moꝛibꝰ ⁊ ſcien/
tia tanꝙ̃ abiecti:⁊ pueri etate moꝛibꝰ et ſciẽtia ꝓmouent̃ ĩ ec/
cleſia et ſic habẽt autoꝛitatẽ loquẽdi. h† Abiecerunt ĩ ter/
ra capita ſua virgines hierl'm.ꝑ q̃s ſignãt̃ boni ꝯtẽplatiui q̃
virgines dicunt̃ ꝓpter integritatẽ fidei. ꝑ virgines ṽo iuda
ſignant̃ boni actiui qui dolẽt de malis q̃ fiũt ĩ eccl'ia dei.ideo
ſubdit̃: i† Defecerũt ꝑ lachꝛymis ⁊c̃.ſequit̃: l† Cũ defi/
ceret ꝑuulus ⁊ lactẽs ĩ plateis oppidi.i.eccl'ie ꝓpter defectum
nutrimẽti ſacri doctrine. † Matribꝰ ſuis dixerunt.i.paſto
ribus q̃ debẽt ſubditos ſpũaliter nutrire. † Ubi ẽ triticũ.
debite eruditiõis et vinũ debite coꝛrectiõis. † Cum defice/
rẽt q̃ſi vulnerati.ſagitta diaboli. † Cũ exalarẽt animas in
ſinu matrũ.i.paſtoꝝ ꝓpt̃ pietatis defectuꝫ. a† Cui cõꝑabo
te ⁊c̃.Hic ponit̃ lamẽtatio caſus eccl'ie q̃tũ ad eiꝰ grauitateꝫ
cum dr̃:Cui cõparabo te ⁊c̃.q.d.non inuenit̃ ſiĩis ĩ grauita/
te:quia quãto ſtatꝰ eſt altioꝛ tãto caſus ẽ grauioꝛ.ideo ſubdi
tur: e† Quis medebit̃ tui.q.d.ſolus deus ꝫ põt:⁊ ſubdit̃
vna cauſa dicti caſus.cũ dr̃: d† Prophete tui viderũt tibi
falſa ⁊ ſtulta ⁊c̃.Iſti ſũt adulatoꝛes peſſimi q̃ aſſerunt exceſſũ
in familijs eq̃taturis põpis ⁊ expenſis ⁊ amicis carnalibꝰ vl
tra gradũ et meritũ ſuũ ꝓmouẽdis:decere ſtatũ p̃latoꝝ et ꝫ
cedere ad eccl'ie reuerentiã et honoꝛẽ: ſꝫ ꝫ dictũ eſt valde diſ/
ſonũ a dictis et geſtis ſanctoꝝ p̃cedentium q̃ de bonis eccl'ie
magnas elemoſynas paupibꝰ erogabãt:et ipſi q̃tũ poterant
bono modo ſtricte viuebant.ideo ſubdit̃ de talibꝰ adulatoꝛi
bus: a† Nec aperiebãt iniq̃tatẽ tuaꝫ.ſꝫ magis occultabãt
et palliabãt.ideo ſubdit̃: b† Uiderũt tibi aſſũptiones fal/
ſas.in exceſſibꝰ p̃dictis. c† Et eiectiões.a ſtatu virtutis:et
timẽdum ne ſequat̃ deiectio a ſtatu poteſtatis et dignitatis.
ſicut iã ꝯtigit in terra ſancta ⁊ armenia q̃ ſubiecte ſũt ſarace/
nis.ideo ſubdit̃: d† Plauſerũt ſup te ⁊c̃.ſ.infideles de fide
liũ ſubiectiõe.Sed qm̃ hoc factũ ẽ ꝓpt̃ pctã nr̃a. ideo ſequit̃:
i† Fecit dñs q̃ cogitauit ⁊c̃.vt dedecus culpe nõ remaneret
ſine decoꝛe iuſticie. a† Clamauit coꝛ eoꝝ ⁊c̃. Hic ponit̃ de/
p̃catio bonoꝝ q̃ ſũt ĩ eccl'ia numero ⁊ merito ꝓ dicti caſus re
uelatiõe cum dr̃:Clamauit coꝛ eoꝝ ad dñm:⁊ nõ os tm̃ ⁊ ma/
xime qꝛ nõ apparet modo humano remediuꝫ de ꝓpinquo. et
ſubdit̃ ad idẽ populi fidelis exhoꝛtatio.cum dr̃: c† Deduc
quaſi toꝛrentẽ lachꝛymas.ad dei miſericoꝛdiã ꝓuocandã. et
patet ſentẽtia vſq; ibi: l† Leua ad eũ manus tuas. in oꝛa/
tione deuota. k† Pro aĩa paruulouꝫ tuoꝝ q̃ pereũt fame
⁊c̃.ſcꝫ ſpũali.qꝛ non reficiũt̃ doctrina ⁊ exemplari vita ſupe/
rioꝛũ.ideo ſubdit̃: † In capite oĩm compitoꝝ.i.eccleſiarum
q̃ dicunt̃ compita : eo ꝙ ibi ꝯueniunt fideles ad audiendum
diuina.doctoꝛes aũt ⁊ p̃lati capita ſunt hmõi compitoꝛum:⁊
ꝓ tali miſeria exclamat eccleſia. a† Ergo ne comedent mu
lieres fructum ſuũ.qđ fit moꝛaliter quãdo ſupioꝛes malis ex
emplis coꝛrũpunt populũ ſibi ſubiectum. ꝓpter quod ſequi/
tur: c† Si occidit̃ in ſanctuario dñi ſacerdos ⁊ ꝓpheta .et
accipit̃ hic ſi ꝓ qꝛ:nam in ſanctuario ſacerdos occidit̃ quan
do ab eo indigne ſacramentuꝫ eukariſtie celebꝛat̃.⁊ ſimiliter
ꝓpheta qñ p̃dicatoꝛ ꝓ queſtu diuitũ palliat mala. d† Ia/
cuerũt in terra foꝛis puer et ſenex ⁊c̃.nam cõmuniter oẽs iſti
ſũt in cupiditate terreſtriũ defixi.ideo ſubdit̃: † Ceciderũt
in gladio.ſ.diaboli. † Interfeciſti in die ⁊c̃.ꝑmiſſiue.

In capl'o ſcđo. Quomodo obtexit.

Additio. In ꝫ capl'o ꝓpħa lamentat̃ deſtructioneꝫ
totiꝰ terre iſrl' ⁊ totiꝰ regni:⁊ diuidit̃ in q̃t/
tuoꝛ ꝑtes.pꝛimo nãq; lamentando loquit̃ ad ſeip̃m . ſcđo ṽo
lamẽtando dirigit ſmonẽ ſuũ ad terraꝫ iſrl':⁊ ad ip̃m regnũ.
ibi:Cui cõꝑabo te.tertio dat ſup hoc ſalubꝛe ꝯſiliũ.ibi:Cla/
mauit coꝛ eiꝰ ad dñm.q̃rto texit deuotũ oꝛaculũ ad deuꝫ.ibi:
Uide dñe. Pꝛima ꝑs in q̃ lamentat̃ loquẽdo ad ſe diuidit̃ ĩ
duodecim ꝑtes ſm duodecim infelicitates q̃ venerũt ſup reg
nũ illud oppoſitas duodecĩ excellẽtijs q̃s priꝰ habuerat. Ex
ceſſerat nanq; illđ regnũ alia regna pꝛimo ĩ ſolẽnitate hono/
ris.vñ Deutero.xxviij.Faciet te dñs deꝰ tuꝰ excelſioꝛẽ cũctis
gentibꝰ terre.⁊ ibidẽ:Eris ſemꝑ ſupꝛa ⁊ nõ ſubter .ſup hoc ꝫ
in pꝛimo verſiculo lamẽtatur dicẽs: Quõ obtexit caligine.ſ.
tribulationis.Filiã ſion.i.totã terrã ⁊ regnũ.⁊ ſequit̃:Pꝛo/
iecit de celo in terrã inclytã iſrl'. Scđo vero excelſerat regna
alia q̃tum ad nobilitatẽ ⁊ dignitatẽ pꝛincipum:qꝛ ſtirps da/
uid q̃ regnabat in iſrl' fuit ſanctiſſima: ſuꝑ quo in ſcđo verſũ
lamẽtat̃
lamentatur ꝓpħa dicẽs: Pꝛecipitauit dñs nec pepercit. ſeq̃t̃:
Polluit regnũ ⁊ pꝛincipes eiꝰ. Tertio vero exceſſerat q̃tuꝫ
ad robur militũ ⁊ robur pugnatoꝝ.vnde fuerat regnũ foꝛtiſſi
mũ ſicut coꝛnu ſuꝑ quo lamentat̃ ꝓpħa in verſu tertio dicens:
Cõfregit in ira furoꝛis ſui oẽ coꝛnu iſrl'. Quarto ṽo exceſſe/
rat q̃tum ad venuſtatẽ arboꝝ ⁊ pulchꝛitudinẽ terrenaſcẽtiũ:
vnde erat terra nemeroſa ad videndũ pulcherrima ſuꝑ quo la
mẽtat̃ ꝓpħa in q̃rto verſu dicẽs :Tetẽdit arcũ ſuũ q̃ſi inimicꝰ
occidit oẽ qđ pulcherrimũ erat viſu. Quĩto exceſſerat q̃tuꝫ
ad vrbes munitas ⁊ multiplex foꝛtaliciũ qđ erat ĩ toto regno
iſrl' ⁊ in multis locis terre ꝓmiſſionis.vt ptꝫ ex libꝛis Paral'.
⁊ Regũ ſuper quo in verſu q̃nto lamentatur dicẽs:Et actꝰ eſt
dñs velut inimicus p̃cipitauit iſrl'. Pꝛecipitauit om̃ia menia
eiꝰ:diſſipauit munitiones eius. Sexto exceſſerat q̃tuꝫ ad lo
cum ſacrum ⁊ dei tabernaculũ qđ fuerat in ip̃o regno aliq̃ã/
do in ſylo:aliquãdo in maſphat:⁊ demum in hieruſaleꝫ:ſuper
quo in ſexto verſu lamẽtatur dicens:Et diſſipauit quaſi oꝛtuꝫ
tẽtoꝛiũ ſuum:demolitus eſt tabernaculũ ſuũ. Septimo vero
exceſſerat q̃tum ad dei altare ⁊ multiplex ſacrificiũ: per qđ fi/
lij iſrael ex p̃cepto diuino pꝛius habuerãt ſacrificare:ſuꝑ quo
lamentatur in verſu ſeptimo dicens: Repulit dñs altare ſuũ:
maledixit ſanctificatiõi ſue. Octauo exceſſerat q̃tuꝫ ad vꝛbẽ
pꝛincipalem que erat metropolis ⁊ regni ſolium:q̃ q̃dem ciui/
tas erat valde notabilis in muris et munitionibꝰ : ſuper quo
lamentat̃ in octauo verſu dicens:Cogitauit dñs diſſipare mu
rum filie ſion.ſequitur:Luxitq; antemurale ⁊ murus eius pa
riter diſſipatus eſt. Nono exceſſerat q̃tuꝫ ad cetum hominũ
ſapiẽtia diuina ⁊ ꝓphetia p̃ditum.nullum enim aliud regnum
receperat legem dei:aut habuerat ꝓphetas dei viſiones vidẽ
tes : ſuper quo lamẽtatur ĩ nono verſu dicẽs: Defixe ſunt ĩ ter
ra poꝛte eius:quia in poꝛtis ſedebãt iudices ⁊ legis doctoꝛes.
Deutero.xvij.⁊ ſequitur:Reges eius ⁊ pꝛincipes eiꝰ inter gẽ
tes.Nõ ẽ lex nec ꝓphete. Decimo exceſſerat q̃tum ad popũ/
lum honoꝛe ⁊ reuerẽtia dignũ : quia in nullo regno erãt tales
ſenes aut tales virgines in vtroq; ſexu: ⁊ quo ad ſanctitatem
⁊ omnẽ virtutem:⁊ quo ad alias conditiones reuerentia dig/
nas:ſuper quo lamentatur in decimo verſu dicens:Sederunt
in terra ꝯticuerunt ſenes:abiecerunt in terra capita ſua virgi
nes iuda. Undecimo exceſſerat q̃tũ ad numerũ paruulouꝫ
⁊ multitudinem infantiũ:quia deus multiplicabat ſemẽ filio/
rum iſrael pluſq̃ aliarum nationũ:vnde in egypto fuerunt ſa
tis in bꝛeui tempoꝛe multiplicati:ſuper hoc vero ꝓpheta ĩ ver
ſu vndecimo lamentat̃ ploꝛans defectionem paruulouꝫ et la/
ctentium dicens:Defecerunt p̃ lachꝛymis oculi mei. ſequitur:
Cum deficeret paruulus ⁊ lactens in plateis oppidi.Duodeci
mo vero exceſſerat cetera regna in abundantia victualium:et
hoc q̃tum ad vitam diuturnã.vnde non abbꝛeuiabant̃ homi
nes paſſim in puericia aut adoleſcentia:ſed ꝑueniebãt ad per/
fectam etatem:et erat vna benedictio inter filios iſrael qui vi/
debant filios filioꝛũ ſuoꝛũ:ſuper quo lamentat̃ ꝓpheta verſu
xij.dicens:Matribus ſuis dixerunt : vbi eſt vinuꝫ ⁊ triticum.
ſequitur:Cum exalarent animas in ſinu matrũ ſuarum.Dein/
de ſequitur pars ſecũda pꝛincipalis in qua ꝓpheta lamentuꝫ
ſuum dirigit ad terram iſrael et ad regnum ad alloquendum
ip̃m ac ponendo p̃ oculis quinq;. ⁊ ſm hoc pars iſta continet
quinq; verſus. Pꝛimo nanq; pꝛe oculis ponit ipſi regno vt cõ
ſideret magnitudinẽ ſue pene ⁊ ſue miſerie:⁊ hoc in verſu.xiij.
dicens:Cui comparabo te.vl' cui aſſimilabo te filia hieruſalẽ:
magna eſt velut mare cõtritio tua:quis medebitur tui?Secũ/
do ponitur pꝛe oculis ⁊ ſibi ingerit oꝛigineꝫ ſue culpe ⁊ ſue ma
licie. que oꝛigo fuerat ex hoc ꝙ ꝓphete non aperuerunt filijs
iſrael ſuam iniquitatẽ vt eos ad penitentiaꝫ ꝓuocarent: ⁊ hoc
facit in verſiculo.xiiij.dicẽs:Prophete tui viderũt tibi falſa.
Tertio vero ponit p̃ oculis incõpaſſionẽ totius vicinie ⁊ gen/
tium ꝓpinquarũ:hec ẽ enim vna magna cauſa doloꝛis exiſtẽ/
ti in miſeria dum non inuenit aliquem q̃ ſibi cõpatiatur ⁊ hoc
facit in verſu.xv.dicẽs:Plauſerũt ſuꝑ te manibꝰ ſuis omnes
trãſeuntes ꝑ viã ſibilauerũt ⁊ mouerũt capita ſua. Quarto ve
ro ponit p̃ oculis ⁊ ſibi ingerit exultationẽ ⁊ gaudiũ gẽtis ad/
uerſarie ⁊ nationis ſibi inimice: q̃ ẽ magna cauſa doloꝛis : dũ
ſcꝫ aliquis inimicũ videt ĩ gaudio.⁊ hoc facit in verſu.xvj.di/
cens:Aperuerũt ſuꝑ te os ſuũ. oẽs inimici tui dixerũt:Deuo
rabimus.En iſte eſt dies quem expectabamuſ . Quinto ponit
p̃ oculis ⁊ ingerit hoc non eſſe factum a caſu:imo ſm p̃finitio/
nem iuſte dei ſnĩe:⁊ hoc in verſu .xvij.dicẽs: Fecit dñs q̃ cogi
tauit:cõpleuit ſermonẽ ſuũ quẽ p̃ceperat a diebꝰ antiq̃s.Dein
de ſeq̃t̃ tertia ꝑs in q̃ ꝓpħa poſt lamẽtũ dat ſalutare remediuꝫ
⁊ ſalubꝛe cõſilium.docet enim recurrere ad deum ꝑ ſex. Docet
enĩ pmo

enī p̄mo orare ⁊ clamare. ſcd̄o plorare. tertio plorando pſeuerare. q̄rto ī oratiōe etiā ī nocte vigilare. q̄nto cor ſuū humiliare ⁊ ſicut aquā effundere. ſexto eleuationē manuū ⁊ aliȷ̄s geſtibꝰ ipm̄ placare. ⁊ h̄ facit in duobꝰ verſibꝰ ſcȝ. xviȷ̄. ⁊. xix. ꝓ p̄mo nanq̄ dicit: Clamauit cor eoꝝ ad dn̄m. ꝓ ſcd̄o dicit: Deduc q̄ſi torrentē lachrymas. ꝓ tertio dicit: Nō des requiem: ꝓ q̄rto: Cōſurge ⁊ lauda ī nocte. ꝓ q̄nto: Effūde ſicut aquā cor tuū. ꝓ ſexto: Leua ad eū manꝰ tuas. Deinde ſequit̃ pars q̄rta in q̄ ꝓpheta ponit oratiōis textū: ⁊ texit oraculū deuotū ad deum: monuit enī filios iſrl̄ ſicut deſolatos ad deum orandum: et ibi ponit orationem quā facere debēt dicendo: Vide dn̄e et conſidera. eſt autem iſta oratio ſumme ꝓuocatiua diuine miſericordie et tres continet verſus ſcȝ. xx. et. xxj. ⁊. xxiȷ̄. Nititur enim prouocare dei miſericordiam allegando ſuam magnificentiam ⁊ vilitatem propriam: ⁊ hoc ī principio verſus. xx. dicēs: Vide domine ⁊ conſidera quē vindemiaueris ita. q. d. nō decet tuā magnificentiam ⁊ excellētiam ꝑſeq̄ me ſic vilem ⁊ impotentem. Secūdo vero allegando infelicitatem multam iam ꝑpeſſam: qđ patet in hoc ꝙ mater iam comedit filios: et ꝙ ꝓpheta et ſacerdos occiſi ſunt in ſanctuario: ⁊ ꝙ nulli etati pepercit gladiꝰ: ⁊ h̄ facit ab ipo loco. Ergo ne comedēt mulieres fructum ſuum: vſq̄ in finem totius verſus. xx. ⁊ deinceps verſu. xxj. Tertio vero alligando hoſtium aduerſariorum immanitatem ⁊ maliciam vt magis deus compatiatur. et hoc facit in. xxiȷ̄. verſiculo. ibi: Vocaſti quaſi ad diem ſolēnē qui terrerent me de circūitu ⁊c̄. et ſic finitur lamentatio ſecunda. Circa quam conſiderandum ſm̄ predictum magiſtrum: ꝙ licȝ fiat mentio de ciuitate hieruſalē: tamē omnia que in hoc capitulo continētur referenda ſunt ad deplorationē totius regni iſrael in communi: ita ꝙ omnia que dicuntur de hieruſalem dicuntur de ea inq̄ꝫtum erat pars principalis vel metropolis regni. Et ideo in iſta lamentatione fit mentio de terra iſrael et de ſpecioſis iacob: ⁊ de filiabus hieruſalē ſcȝ de ciuitatibꝰ regni: que erant ſicut filie: ⁊ hieruſalem ſicut mater.

Aleph. Ca. III

a ſ chriſtus vel eccleſia.
ſ viriliter agens. ſ diligenter.
b ſ ex qua oēs diuitie. ſ in paſſiōe.

a b
Ego vir vidēs pauꝑtatem

Glo. ordi.

Ego vir vidēs ⁊c̄. Ca. III
Paſchaſiꝰ. Lamētatiōibꝰ inſiſtere ſi forte vt ī libro Judicū
Judic. 2. a legit̃: Angelo mala nr̃a monēte ⁊ annūciante de galgalis. i. voluptatibus aſcēdamus ad locū flētiū cū ipo: vbi cū loqueret̃ ad omnē iſrl̄ leuauerunt vocē ⁊ fleuerūt: vnde vocatū eſt nomen loci illius flentiū vel lachrymarū. Sȝ q2 flere pena ē vix inuenit̃ q̄ diligat lamētationes. Nos aūt in his q̄ſi in q̄dam ſpecula huius mūdi turbines: ⁊ naufragia nr̃a cū gemitu ⁊ dolore ꝯſideremus. Tertium igit̃ aggrediamur alphabetū: trimetro cōpoſitū in quo terni verſus vna eadēq̄ lr̃a incipiunt: ꝙ in tribꝰ aliȷ̄s alphabetis ſapphyco metro cōpoſitis nō inuenit̃. Hic aūt q̄dam de eccleſia q̄dā de paſſione xp̄i altiori ſenſu req̄rere debemꝰ: qđ ſine fletibꝰ non poſſumꝰ. Rogemus ḡ quaſi ſedentes ſuꝑ aſinam. i. ſuꝑ laſciuā carnē: vt irrigare dignet̃ deus arentē animā: ⁊ ſi nō irriguū ſupius ſaltē ꝯcedat inferiꝰ. Paſchaſius. q̄ꝫ in funebri totiꝰ corporis lamētatiōe ꝓfunda de xp̄o et eius corpore aperiunt̃ myſteria: ⁊ nūc ad ſynagogā: nunc ad eccleſiam: deinde ad xp̄i paſſionem luctuoſa diſcurrit oratio. Nūc de xp̄o ⁊ eiꝰ corꝑe agit̃ vt prior huiꝰ alphabeti inſinuat verſus: nūc mortalitaſ ꝑmiſcet̃. Si quō cordis nr̃i duricia in lachrymas ſoluat̃: aut ꝓ his q̄ labunt̃ de xp̄i corpore: aut ꝓ his q̄ iudeis acciderūt in captiuitate: aut ꝓ his q̄ fiunt in capite: vl̄ ꝓ his q̄ membra patiunt̃ vel q2 bonis priuamur. Ut aūt meliꝰ diſcernamꝰ q̄ ꝑtinent ad caput: q̄ ad corpus. prima regula tyconiȷ̄ inſpiciat̃: q̄ eſt de xp̄o ⁊ eius corpore. Qn̄ a capite ſine ꝑmutatione ꝑſone ad corpꝰ vel a corꝑe tranſit̃ ad caput: vl̄ qn̄ eadē ſn̄ia nō minꝰ capiti q̄ꝫ corpori ꝯgruere videt̃: nec tn̄ ab eadē ꝑſona recedit̃ ſicut ī hoc verſu: Ego vir vidēs pau. ⁊c̄. vetuſtā fecit pellē meā ⁊c̄. vnū enī hoꝝ q̄ꝫuis oī corpori ꝯueniat: aptiꝰ tn̄ aptat̃ capiti. Alteꝝ v̄o mēbris: vt ꝑ carnē ⁊ pellē ⁊ oſſa illi accipiūt̃: q̄ in eccl̄ia vetuſtate ꝯtagionis afficiūt̃: ⁊ preſſuris tribulationū ꝯterunt̃. Naȝ ꝙ dicit: Ego vir vi. pau. m: ⁊ q̄ꝫuis plāgenti ꝓphe ꝯueniant: tn̄ manifeſtiꝰ xp̄i vocē ſonat q̄ in manibꝰ ꝓphetaꝝ aſſimilat̃: ⁊ oēs in ſe per regenerationē colligit vt occurramꝰ in virū ꝑfectū ⁊ plenitudinē corꝑis xp̄i. Gilbertꝰ. Uniuerſas fere lamētatiōes hieremie. v. q̄ſtionis loco inſigniri diligēti ptȝ lectori. Deplorantur enī ſingula incōmoda an̄ oculos iudicis ſic digeſta vt videat̃ videre ⁊ re ipa ad miſcd̄iam condeſcēdere. Ego vir vi.
Hiſto. pau. m. Hiſtorice. Hieremias nō minꝰ deplorat ꝓpl̄i ruinam q̄ꝫ anguſtiā ꝓpriam q̄ pauꝑtate cū eis tribulat̃: indignationem dei patit̃: in tenebras adducit̃ ⁊ nō in lucē: Suꝑ eum vertit̃ et ꝯuertit̃ manꝰ dn̄i vt expiat̃ an ſe velit ſeq̄ q̄bꝰ pellis et caro hieremie afficit̃ fame q2 vetuſtate ⁊ ꝯterit̃ vigor ꝓpl̄i: q2 malleo ꝑſecutiōis ⁊ deficit v̄tus bellādi. Obſidionē q̄ȝ plangit
Luc. 19. f dicēs: Edificauit in gyro meo ⁊c̄. vn̄: Si cognouiſſes ⁊ tu: ⁊ poſt pauca circūdabūt te inimici tui vallo. Populū q̄ȝ ſuum circūdatū amaritudine miſeriarū ⁊ labore anguſtiaꝝ plāgit: qđ in p̄ma obſidione ꝯtigit: in q̄ hieremias a ꝓpl̄o nimia cordis amaritudine vexatꝰ ⁊ ꝓ ꝓpl̄o labore tribulatiōis afflictꝰ eſt. ⁊ h̄ ē qđ dicit: Circūdedit me felle ⁊ ī tenebras collocauit me q̄ſi mor. ſe. Hoc apte hieremie ꝯuenit q̄ recluſus ē in tenebris carceris: vt pene mortuꝰ ſit: q̄ſi ꝓ reatibꝰ ſuis mori meruerit.
Moralit̃ Moralit̃. Ego vir vi. p. m. Solꝰ ſpūs hoīs ſcit q̄ ſūt hominis: q̄ quotiens diuino ſpū tangit̃: pauꝑtatē ſuam intelligēs afficit̃ fletibꝰ dicens: Ego vir vi. p. m. q2 cum dei indig natione flagelletur: cum fletibꝰ afficit̃ ſe nihil eſſe cognoſcit: cui nulla eſt cōparatio v̄tutis ne de ſe preſumere poſſit. Nemo enī bn̄ gloriat̃ caſtū ſe habere cor. Jam humilis ſcd̄o lachrymoſus ꝯfitet̃. Ego vir vi. p. m. Nō enim de ſe p̄ſumit correctus virga indignationis. vnde addit: Me minauit quia omnis anima cuȝ iram dei recordatur ⁊ terrorē iudiciȷ̄ diſcutit ⁊ facta ſua ante oclos ſuos quaſi in mortis articulo ponit erroribus ſe interfectam ī tenebris verſari videt dum meritorum ſuorum paupertatem agnoſcit in virga indignatiōis eius. id eſt dei. Unde bene dicit: Me minauit ⁊ adduxit in tenebras. Etiam cum de ſe nihil niſi infirmum ſentit ſe adductam quaſi ī tenebras plangit: talis anima dum virgam diſcuſſionis dei ⁊ minas contēplatur ⁊ mala ſua vndiq̄ perſcrutatur adducta in tenebris ⁊ non in lucem recte creditur ne de ſe preſumat humilitatem perdat: ſuperbiam incurrat. quia: Beati pauperes ſpiritu. Bene ſpiritus hominis pauꝑtatem ſuam videns contremeſcit dum ſeſe ſub v̄ga indignationis conuerſari nō ambigit ⁊ ſe ad hoc minatam ⁊ adductam intelligit. Hec eſt doctrina que ꝑ aleph ſignificatur: vt ſeſe ſemper anima inſpiciat et om̄ia ſua retexat: ⁊ lugeat donec illuminet eam oriens ex alto q̄ venit illuminare his qui in tenebris ⁊ in vmbra mortis ſedent: Tm̄ ī me vertit manum: materno animo deus exponit animam tētationibus ⁊ abiȷ̄cit aliquando plorantē: aliquando dolētem in ſinum recipit: lac doctrine ſuggerit: blādit̃: hoc ē quod dicit: Tm̄ in me v̄tit ⁊ cōuertit manū ſuam tota die. Allegorice. Ego vir vi. pa. m. Pōt oīm ſctōꝝ vox iſta eē q̄ꝫtū q̄ſi ſūt vniti ī corꝑe xp̄i: q̄ꝫtū eadē pauꝑtatē fuerit imitati: q̄ꝫtū ī virū ꝑfectum fide et ope collecti. vn̄ ſeq̄t̃: In v̄ga indignatiōis eiꝰ. Alia ē v̄ga furoris: alia īdignatiōis: alia correctiōis: alia regni. Eſt enī virga ferrea qua ꝯterunt̃ vaſa teſtea in ira furoris. Alia q̄ in equitate regunt̃ ſancti vt dirigant̃ ad brauium ſuperne vocatiōis. Eſt virga indignationis de qua ad hieruſalē d2: In indignatione

Mat. 5. (right margin, beside "Beati pauperes ſpiritu")
Luc. 1. (right margin, beside "venit illuminare")
Allego. (right margin, beside "Allegorice")

Nico. de lyra

Ego vir. Hic deſcribit̃ lamētatio hieremie ſm̄ Ca. III
t'tio alphabeto. ⁊ dic̄ h̄ Ra. Sa. ꝙ hieremiaſ ſcp̄ſit iſtd capl̄m poſtq̄ꝫ ioakim filiꝰ ioſie cōbuſſerat librū ſuū ī q̄ erāt ſcp̄ta alia tria capl̄a. ſ. p̄mū ſcd̄m ⁊ q̄rtū. ſic̄ dictuȝ fuit. ȷ̄. xxxvj. ⁊ ꝓpt̄ h̄ ī fine illiꝰ capl̄i d2 ꝙ hieremias tulit aliud volumē ⁊ dedit Baruch q̄ ſcp̄ſit ī eo oēs ſmones libri prioris. ⁊ inſuꝑ additi ſūt ſmones plures q̄ꝫ an̄ fuerāt. ⁊ ad h̄ denotandū. Sȝ iſtud dictū videt̃ repugnare ill̄ q̄. ē. dixi. ſ. ꝙ hieremias h̄ lamētat̃ deſtructiōnē ciuitat̃ iā factā: q2 vidit ꝓphetiā ſuā cōpletā: q2 cōbuſtio ſm̄ q̄libet lr̃a poſuit tres v̄ſiculos ī h̄ capl̄o. huiꝰ libri ⁊ reparatio fuit lōge an̄ deſtructionē hierl̄m ſcȝ q̄rto āno ioakim filiȷ̄ ioſie vt ibidē d2: Qui regnūit vndecim annis ⁊ poſt eū iechonias filiꝰ eiꝰ mēſibꝰ tribꝰ: ⁊ poſt eū ſedechias vndecim ānis. ita ꝙ ī eiꝰ āno vndecio fuit hierl̄m deſtructa. Ad h̄ dicēdū ꝙ hieremias vidit deſtructionē ciuitatis dupliciter. vno mō viſiōe ītellectuali ⁊ ꝓphica: ⁊ ſic eā deplorauit ſcribendo an̄q̄ꝫ eueniret. alio mō viſiōe corꝑali q̄ū fuit cōpleta: ⁊ ſic eā deplorauit illō qđ priꝰ ſcp̄ſerat ꝑ modū lugubris carminis ore ꝓferēdo. Igit̃ pn̄s capl̄m ī tres ꝑtes pōt diuidi. q2 p̄mo hieremias ſuā miſeriā lamētat̃ ⁊ ꝓpl̄i. ſcd̄o dei miſcd̄iam et iuſticiam ſuā ānexā ꝯfitet̃. ibi: Miſcd̄ie dn̄i. tertio ad lamētādū miſeriā reuertit̃. ibi: Operuiſti. Et p̄mū dicit in ꝑſona ſua ⁊ ꝓpl̄i. Ego vir vidēs

H tione mea percuſſi te ⁊ in recõciliatiõe mea miſertus ſum tui. Hanc enĩ vgã ꝑcutit vt miſereat̃: hac virga xp̃s ꝑcuſſus eſt: non ꝙ indignatione dignus eẽt: ſed ꝓpter ſcel⁹ populi percuſſus ẽ: hoc ẽ qđ dicit ĩ virga indignationis ei⁹. Allego. Ego vir vi.pa.m.⁊c̃. Licet hoc oĩbus ꝯuenire videat̃: excellentius đ xp̃o intelligit̃. In quo ſicut excellunt o mĩa: ita ⁊ viſio iſta. Quid enĩ mirũ ſi pauptatẽ ſuam q̇ſqȝ videat qua pene oĩs preſſus laborat: ſȝ ſicut glorioſior ẽ pauptas xp̃i: ⁊ mirabilior eſt oĩbus diuitijs ſeculi q̃ nõ rapinam arbitratus ẽ eſſe ſe equalez deo ⁊c̃. ita hec viſio pauptatis ꝓfundior. Ideo tota mentis ⁊ corpis intẽtione ꝯſideranda. vñ: Beat⁹ q̃ intelligit ſup egenũ ⁊ pauperẽ. Si enĩ xp̃i pauptas cõmunis eſſet: ſenſu diſcerni poſſet: nec ſolo intellectu paſceret: nũc aũt beat⁹ ꝑdicat̃ q̃ intelligit: bñ aũt chriſti pauptas admirãda ⁊ inq̄renda cũ ſanctorũ (ſm apoſtolũ) altiſſima ſit paupertas q̃ a paucis intelligit̃. tanto magis ergo illa admirãda: quã ⁊ angeli mirant̃ et de qua ĩtellecta beatitudo naſcit̃. Sunt q̇dem beati paupes ſpũ ſed eo ſpũ quo iſta pauptas ĩtelligit̃: q̃ a ſpiritu ſancto reſerat̃. Propterea triũ verſuum principia apud hebreos ab aleph inſigniunt̃ q̃ doctrina interpretatur. Multa enĩ doctrina eget hic ſenſus de quo ſũmus auctor gloriat̃: ⁊ quaſi ſingular̃ ſit q̇ videat ⁊ qui intelligat ait: Ego vir vi.p.m.⁊c̃. quaſi ego cui aſſunt oẽs theſauri ſapiẽtie ⁊ ſciẽtie video.p.m. quã ſponte ꝓ alijs ſuſcepi: quã miſeri nolũt intelligere: q̃ nec omnimodã miſeriã ſuã volũt aduertere. a Allego. In virga indigna. Ob indignationez ſcelerũ nr̃oꝝ pauptatez ⁊ paſſionẽ ſuſtinuit: vt liuore eius ſanemur. Hui⁹ pauptatis myſteriũ aut nulli ſanctoꝝ aut pauci vidẽt ad plenũ: quãta bonitas dei quãta dilectio ſup filios ire: quãta miſcđia in filios recõciliatiõis: ideo q̄ſi ſolus videat dicit: Ego vir vi.p.m. Videt ſuã miram et ineffabilẽ: videt ſuoꝝ membroꝝ pauptatẽ: qua ipi cõiungunt̃ ſcientes ꝙ patiẽtia pau.nõ.p.i.f. Recte ĝ vna vox eſt capitis et corpis: Ego vir v.p.m. Quia caſtigat de⁹ o.fi.q.re. ꝓlepſis ĩ hoc loco.i. ꝑſumptio rerũ dicendarũ notat̃. Preponit enim eius cũ nõ dixerit ad quẽ referat̃: qꝛ notũ eſſe nõ ambigit ꝙ pater filiũ virga paſſionis ꝑcuſſit. Nõ ergo mirũ ſi mẽbra ei⁹ virga indignatiõis ad correctionẽ ꝑcutiunt̃: vt ſit vna vox: vn⁹ gemitus: vnus plorat⁹ in valle lachrymaꝝ. vñ: Me minauit ⁊c̃. b Me minauit ⁊ ad.⁊c̃. Cũ.ſ. ⁊ voluit pater cõterere filiũ ĩ infirmitate ⁊ reputat⁹ ẽ quaſi leproſus ⁊ ꝑcuſſus a deo ⁊ humiliatus quaſi in tenebras ⁊ nõ in lucẽ duct⁹ eſt: ſed tenebre eũ non apprehenderũt. Eccleſiã quoqȝ minis ⁊ terrorib⁹ ſubijcit et adducit in tenebras afflictionis ⁊ nõ in lucẽ preſentis ꝓſperitatis. vnde ſequit̃ tm̃ ĩ me ⁊c̃. c Tm̃ in me ver.⁊c̃. Hoc q̇ȝ ad caput et membra eque refert̃. quicunqȝ enĩ volũt pie viuere in chriſto per p. quoꝝ vox eſt tm̃ in me. alios enim non corrigit ſed libere vagari permittit. eccleſiam vero tã de iudeis q̄ȝ gentib⁹ multis diſciplinarũ affligit angoribus: manum ad flagellandũ mittit: qꝛ caſtigat omnẽ filium .q.r. ⁊ clemẽter cõuertit vt miſereat̃. Manũ enim cõuertimus cũ a feriendo retrahimus. cõuertit ergo manũ parcendo auxiliando eis quos emẽdat puniendo. De alijs aũt dicit̃: In labore hominũ non ſunt ⁊.c.h.n.f.⁊c̃. qđ bene ſignificat̃ cũ in edificatione tẽpli ſalomonici malleus et ſonit⁹ non audit̃: qꝛ oĩa ſic parata ſũt ⁊ dolata exterius: vt in ꝓprijs iuncturarum locis aptent̃ interius. vñ dicit: Vertit manũ ſuã.ſ. oĩa limãdo: dolando planando: vt ꝯueniant ĩ edificio. Cõuertit iam ſcȝ ceſſando: cũ iuſtificatos ꝓprijs deputat manſionib⁹ ⁊ ordinib⁹: quoꝝ ergo vna ſtructura eſt: vna membrorũ cõpages eorũ: vna vox eſt: vn⁹ ploratus: et vox xp̃i: et eccl'ie ſic vnit̃ vel ĩtegerchriſto inueniat̃. d Moraliter. Vetuſtã fecit pel. Aĩa peccati ſui vetuſtatẽ plangit: nõ pelles. ſȝ vetuſtate pellẽ infectã gemit: q̃ primi hoĩes induti a paradiſo expulſi ſunt. Hec vna multoꝝ pellis eſt vetuſtate fuſcata: q̃ per primi hoĩs preuaricationẽ mortalitatẽqȝ ⁊ peccati horrore oẽs veſtiuit. vñ: Inueteraui inter oẽs inimicos meos. Inde aĩa gemit: dũ exterius quaſi pellis inueterat̃ conſciẽtia et interius decorata quaſi caro corrupta, tabe peccati cõſumitur. vnde: Ut edãt

carnẽ

a ſ clementiã iudicis captat a perſona ſua. b ſ non furoris ſed correctiõis.

a meã ĩ vgã indigñtiõis ei⁹. Aleph. a

a ſ quaſi leproſum ⁊ abiectũ. b ſ tribulationis.

b Me minauit ⁊ adduxit ĩ tenebras b c

a ſ ꝓſperitatis. b ſ in labore hoĩm ſunt.

c ⁊ nõ in lucem. Aleph. Tantũ in d

a ſ non alios qui ĩ labore hominum non ſunt. b ſ limando: cedendo: parcẽdo. c ſ operationem.

me vertit: ⁊ conuertit manũ ſuaz

a ſ aſſidue. ſ tota vita ſanctorũ dies vnde mortuus ẽ Iob ſenex ⁊ plen⁹ dierũ. b ſ quaſi diceret: quis tam miſero non miſereatur.

d tota die. Beth. Vetuſtãm fecit e f

a ſ q̃ eccleſiã circũdant. b ſ plebẽ fragilem.

pellẽ meã ⁊ carnẽ meã: ꝯtriuit oſ f

ſ circũdederunt chriſtum cum laternis ⁊ facib⁹ et armis. ſ fortiores.

e ſa mea. Beth. Edificauit in gy g

carnẽ meã.i. affectus carnales ad quos quaſi ad ꝓximos diabolus appropiat: vt eos in q̇bus ſunt quaſi carnẽ in corp⁹ ſuũ traijciat. his finitis carnibus exibit ſpũs: vt nihil qđ edat reperiat inimicus. Contriuit oſſa mea aĩe.ſ. virtutes. Oſſa enim ſunt firmamentũ corporis: ⁊ vtutes mentis: quibus ꝯfractis vel oblectamẽtis vel tormẽtis vel dolis antiq̇ hoſtis recte aĩa plangit oſſa ſua ꝯtrita. Allegorice. Vetuſtã fe. pel. meã. Nõ vetuſtate peccati xp̃s afficit̃: ſȝ mẽbra ei⁹ vitijs inueterata corrũpunt̃: qđ cõiter deplorat et caput et corp⁹. vñ dauid: Inueteraui inter oẽs inimicos meos. Habet vir iſte q̃ videt pauptatẽ ſuam pellẽ ⁊ carnẽ vetuſtã. Habet pelles arietũ rubricatas ad operiendũ tabernaculũ ⁊ hyacinthinas ad decorẽ. Paup in his q̄ vetuſtate afficiunt̃: diues in his q̄ ad decorẽ noĩs eius in ꝓprio ſanguine rubricant̃ aut celi colorib⁹ cõparant̃. Pelles arietũ rubricant̃: qꝛ corpora ſanctoꝝ martyrio coronant̃. vnde: Afferte dño.f.d. Hyacinthine vo ſũt quos virginitas euehit in celũ: vbi neqȝ nubẽt neqȝ nubent̃: ſed ſunt ſicut angeli dei. Inde ĩ tabernaculo ꝓximiores ſũt celo ſicut pelles ſalomonis.i. chriſt⁹ cuius pelles ſunt oẽs ſãcti q̇ ſe cum chriſto mortificantes crucifixerunt car.ſ. cum vi. et cõ. quibus tegũt̃ vitalia corpis membra: vt poſſint imitari chriſti paſſionem. Cuius q̇cũqȝ pellis fuerit in receſſibus anime continebit quaſi in ſanctis ſanctorũ diuina myſteria ſũmi regis. Sed qꝛ varius eſt pellis effect⁹ in alijs pulchritudo laudatur. in alijs ꝓfunditas myſteriorum tegit̃: in alijs eccleſia defenditur. vñ: Pellem ꝓ pelle ⁊ vniuerſa q̄ habet homo da.ꝓ.an.ſ. Conſtat enĩ ſanctos paſſionib⁹ traditos eſſe: vt ipſorũ et alioꝝ anime ſaluarent̃ doctrina ⁊ exemplis informãde: quaſi diceret ſathan: Quid iſtũ mihi dare moraris qui omes ſanctos paſſionibus tradis ꝓ animab⁹ ſaluandis: quia ergo tanta eſt gloria pellium gemit chriſtus vel eccleſia. quia q̇daȝ affliciuntur peccati macula quaſi pellis inueterata: peccatum ptinet ad vetuſtatẽ: virtus ad nouitatem. vñ: Exuentes veterez hominẽ cuȝ actibus ſuis ⁊ induentes nouũ. Hac vetuſtate cõfecta eſt eccleſia: q̄ in ꝑſenti nõ poteſt eẽ ſine macula et ruga. ꝑ carnẽ vniuerſa plebs in corpore xp̃i: quia mollis ⁊ tenera ſignificatur. vnde: Dum appropriant ſup me no.v.e.m.c. niſi enĩ in vetuſtate peccati carnes eſſent eſca inimicorũ nõ eſſent. Cõtriuit oſſa mea.i. fortiores. quia in paſſione chriſti etiaȝ apoſtoli ſunt contriti. ⁊ timore diſperſi hoc deum feciſſe dicit. quia iuſto iudicio permiſit. e Moraliter. Edificauit et circũdedit me in gyro. Sic anima quelibet dolet felle malicie concluſa labore fatigata maxime cuȝ ſe vndiqȝ vrgeri conſpicit et ꝓprijs iniquitatibus repelli. Hoc enim ĩmũdi ſpiritus tentant ſi q̄ñ: ſi quomodo: miſeram animam prauis oblectamẽtis inuoluãt et peſſimis expleant deſiderijs quorum nouiſſima fiunt omni felle amariora. Allegorice. Edificauit in gyro. Vox eccleſie gementis. imo chriſti in membris ſuis qui in paſſione dephenſus inquit: Tradit⁹ ſum ⁊ non egrediebar: quia edificauerat ſcȝ pater in gyro obſidionẽ: quando eum armis ⁊ facibus circũdederunt et vinctum ante ꝑſidem adduxerũt. hoc vallo circũſepta quaſi felle amaritudinis et labore tribulationis afflicta eſt humanitas xp̃i: ſic etiam vallat⁹ ad paſſionem duct⁹ ⁊ ibi cibat⁹ ẽ felle et labore. vñ: Dederũt in eſcã meã fel.⁊c̃. In felle amaritudo paſſiõis in mẽte deſignat̃. In labore tribulatio ĩ car

Allego.
Ps.6.
Ps.28.
Mat.22.c
Gal.5.d
Job.2.c
Eph.4.d
Ps.26.
Moralit.
Allego.
Ps.87.
Ps.68.

Nico. de lyra

vir vidẽs pauptatẽ meã. in ſpoliatione ciuitat̃ ⁊ captiuatiõe.
a In virga indignatiõis eius.i. vindicte et correctiõis dei.
b Me minauit. per exercituȝ chaldeorum in captiuitatẽ ducende. c Et adduxit in tenebras. in locis tenebroſis me recludendo. poteſt etiam hoc intelligi đ ſedechia qui erat caput populi et exoculatus fuit ductus in babylonem. d Tm̃ in me vertit ⁊c̃. loquit̃ ad modũ hoĩs multũ afflicti cui videt̃ ꝙ nulla afflictio alia ſit ſue cõparãda. ⁊ ſic dicit ſe ſolũ afflictuȝ.
e Vetuſtã fe.pel.⁊c̃. ex fame ⁊ labore q̄ accelerãt ſenectutez.
f Cõtriuit oſſa mea.i. robur corporis mei. g Edificauit in ⁊c̃. qꝛ chaldei poſuerũt tẽtoria in circũitu hierſm: ne aliq̇s poſſet egredi ad fugiẽdũ: nec ingredi ad auxiliandũ. ideo ſubdit̃:

Et circũdedit

V tio in carne. vt integra chriſti paſſio intelligat᷑. Eaſdem paſſi/
ones quotidie in eccleſia patitur chriſtus: que eſt ꝺ carne ei⁹
ꝛ ꝺe oſſibus eius vt compleat ea que ꝺeſunt paſſionibus chri
ſti. Inde ꝺicit edificauit ĩ gyro meo. Eccleſia enĩ obſeſſa om/
nibus malis ĩter ſcorpiones ambulat vbi eſt ſedes ſathane:
hereticorũ vallat᷑ exercitu falſis fra/
trib⁹. q. felle ꝛ labore potat᷑: ꝑſecuto/
rum vndiq̃ opprimit᷑ tormentis. hinc
ſeculi oblectamenta ꝛ carnis blandi/
untur ꝺeſideria: hoſtis antiquus vn/
diq̃ tendit inſidias: vñ recte clamat.
Edificauit in gyro meo. vnde alibi:
Ps.54. Quis ꝺabit mihi pẽnas ſic̃ co. et vo.
et re. his ꝛ huiuſmodi in mente quaſi
felle amaricat᷑. In carne vero labore
fatigat᷑. His verſib⁹ tribus beth lit/
tera expletur q̃ confuſio ĩterpretatur:
qui enĩ in vetuſtatẽ ꝺecidit virib⁹ fra
ctis: vallatur obſidione antiqui hoſt[is]
felle amaritudinis replet᷑ ꝛ locatur in
tenebris. i. in confuſione. Quia vera
B confuſio plangitur humani generis.
Iure ſub hac littera totius ꝺom⁹ rui/
nam plangit: et maculas vetuſtatis.
Beth. Beth quippe ꝺomus interpretat᷑ que
ꝓ cõfuſiõe ſua ꝺicit: Vetuſtã fecit pel
lem meã ꝛc̃. poteſt ſiquidẽ ad chriſtũ
referri vetuſtas pellis ſcḋm mortalitatẽ
carnis quã induit. reliqua xᷓo ſb̃ hac
littera ipi conuenientius aptant᷑.
Moralit᷑ a Mora. In tenebro. col. In confuſi
one anima poſita gͣdatim luget. Pri/
mum qꝛ vetuſtate peccatorũ marcida
iacet. Deinde ꝙ inimici fraude valla
ta exire ad libertatẽ nõ valet circũda/
ta cõcupiſcentiarũ felle ꝛ peccatorũ la/
be. Tandẽ amiſſo lumine in tenebris
collocata nec ſeipãm (q̃tũ ſit miſera
q̃ infelix: q̃ oppreſſa malis: aut nuda
ta bonis) videre põt. Hoc enĩ maxime conat᷑ inimic⁹: vt aĩa
Iudi.16. c lumen amittat ne amiſſũ recipiat. Hinc philiſtei ſamſoni ocu
los eruerũt: ꝺeinde ad molã mittũt vt ambulãs in circũitu
4. Re.25. b nũq̃ viã vite inueniat. Hinc ſedechie nabuchodonoſor ocu/
los effodit: ꝺeinde vinctũ ĩ caueã babylonis ꝺucit: vt in cõfu
ſione cõcluſus lucẽ nõ videret amplius. Cũ aũt talis aĩa ad/
huc in carne ꝺeuicta plorat: non vere ſed quaſi mortua: ꝺum
ꝺatur ei locus penitẽtie anteq̃ vrgeat ſuꝑ eã pute⁹ os ſuum.
Quia ſepe miſerãte ꝺeo ꝺe ꝓfundo iniq̃tatis ad vitã redit.
Gimel. Gimel lr̃a ſequitur que retributio vel plenitudo interpreta
Allego. tur. Allego. In tenebroſis col. In ꝓphetis ſignificat᷑ chri/
Oſee.13. c ſtus. vnde: In manibus ꝓphetarum aſſimilatus ſum ꝛ mul
tiphariam multiſq̃ modis ꝛc̃. Paſſio ergo hieremie xp̃i paſ
ſionem ſignificat. vnde: In tenebro. col. m. quod mag[is] ad ca
put ꝑtinere videt᷑. Chriſtus enĩ ꝓ nobis mortuus eſt: mortu
us ſeculi q̇ in mercedẽ recipiũt iniq̃tatis mortẽ ꝛ ex ꝓpagine
peccati. vñ: Quaſi mortuos ſempiternos: lʒ enĩ vere mortu⁹
nõ repellit eũ ꝺeus in ſempiternũ: collocat⁹ tñ in tenebris vel
inferni vel ſepulchri: vel paſſionis: ſed nõ mortu⁹ ſempitern⁹:
qꝛ inter mortuos liber: qꝛ ſine peccato vnde cito reſurrexit.
Hiſtoria b Hiſto. Circũedificauit ꝛc̃. Pro ſe ꝛ ꝓ populo plãgere vi/
det᷑: qꝛ in carcere cõpedib⁹ aggrauatus eſt: ꝛ ꝯtra populum
ſuũ ꝛ ciuitatẽ edificatã obſidionẽ ꝺolet: qꝛ peccat[is] impedien/
Hiere.7. c tibus nõ poſſe euadere ꝓuidet excluſit orationẽ meã. vñ: Ne
aſſumas ꝓ peccatis laudẽ ꝛ orationẽ: vie ꝛ ſemite ꝯcluſe ſũt
lapidibus quadris ꝛ ſubuerſe qꝺ ꝑ aggrauationẽ ꝺicitur ne
poſſint effugere: oẽs enim exitus miſere ciuitatis excluſit ho/
Moralit᷑ ſtis. Mora. Circũedi. ꝛc̃. Aĩa cui iam retributio (quam gi
mel ſignificat) ꝓ ſceleribus ſuis ĩminet exclamat. Circũedi.
ꝛc̃. quaſi circũdederũt me ꝺo. m. His in cõpedibus aggraua
ta ne nõ euadere poſſit: formidat: cuius fuit corruere: ſʒ miſe/
rantis ꝺei eſt eruere cui hoc miſerabile eſt ꝙ concluſa carcere
peſſime captiuitatis nõ poteſt ingredi ad libertatẽ bone acti/
onis. Aggrauat᷑ cõpedibus ꝺelictorũ ꝛ carnaliũ voluptatũ:
aggrauat᷑ ꝺolis inimici vt libere nequeat (his conſtricta la/
queis) ad ea que nõ vident᷑ ꝓperare. Aggrauãt᷑ compedes
quoties iniq̃tati iniq̃tatẽ apponim⁹: q̃ ſuꝑ plũbũ recte ſedere
ꝺeſcribit᷑. Excluſit orationẽ. m. lachryme et preces miſericor/
diam merent᷑ iudicis. vñ valde põt cõtriſtari cũ ſic ſibi offen
ſũ iudicẽ

a ſ ne poſſem fugere. ſ ꝺederũt in eſcã meã fel.
ro meo: ꝛ circũdedit me felle ꝛ la/ a† b
a ſ inferni vel ſepulchri.
a bore. Beth: In tenebroſis collo c
a ſ pater collocari ꝑmiſit. b ſ nõ vere quia ter/
tia ꝺie reſurrexit inter mor. liber.
cauit me q̃ſi mortuos ſẽpiternos.
a ſ obſidionẽ. b ſ cohors iudeorũ.
b Gimel: Circũedificauit aduer/ ꝺ†
a ſ ꝺe ciuitate ꝺe manib⁹ inimicorũ. b ſ hieremi
as in carcere compeditus fuit chriſtus ligatus iu
deis: anima a vitijs.
ſũ me vt non egrediar: aggraua/ e†
a ſ Pater ſi fieri põt trãſeat a me calix iſte.
uit cõpedeʒ meũ. Gimel. Sed ꝛ f†
a ſ aĩa q̃ʒ peccatis obſiſtentibus nõ audit᷑.
cum clamauero ꝛ rogauero exclu †
ſit orõnẽ meã. Gimel: Cõcluſit vi g†
a ſ itinera ſcripturarũ. b ſ philoſophorum elo/
quijs ne recto tramite fidei citius ad optatã ꝑue/
niant patriam. c ſ hinc cupiunt metuuntq̃ ꝺo
lentq̃ gaudentq̃.
as meas lapidib⁹ quadris: ſemi/ ‡
a ſ A timore tuo ꝺñe concepimus ꝛ peperim⁹
ſpiritum ſalutis: ꝛ cũ tre. ꝛ ti. ſa. ve. operamini.
c tas meas ſubuertit. Daleth: Ur h†
a ſ ꝺiabolus in membris.
b ſ qui circũit q̃rens quem ꝺeuoret. ſ in ſeipſo.
ſus inſidiãs fact⁹ ẽ mihi: leo in ab/

ſum iudicem ſentit: vt oratio non poſſit tranſire ad fontẽ pieta
tis: qꝺ fit quotiẽs ꝺeus ſic nos peccare ꝑmittit: vt flagicia ob
turẽt aures pij iudicis. vnde eſt qui clauſit aures ſuas ne au/
diat legem oratio eius eſt ex. Cõcluſit vi. m. Habent peccata q̃
draturã ſuam. vnde ꝺicit Virgili⁹: Hinc metuũt cupiũtq̃ ꝺo/
lentq̃ gaudẽtq̃. his quadrãt᷑ itinera Virgili. 6. Eneid.
noſtrorũ peccatorũ vt tãdẽ ad ſe rede/
at infelix aĩa: vetuſtate infecta: ab ini/
micis circũcepta: felle iniq̃tatis ꝛ mi/
ſerie vallata: vanis fatigata laborib⁹:
ꝯtra quã hoſtes interi⁹ exteriuſq̃ ꝺe/
ſeuiũt. His aggrauata cõpedib⁹ ꝑiuum
iudicẽ roget: indeſinẽter inſtet: vt ſal
tem ꝓpter improbitatẽ accipiat qꝺ pe
tit. qꝛ ꝓpe eſt ꝺñs oĩbus inuo. eũ ꝛc̃. Ps.144.
alioq̇n ad patriã trãſire non põt. Ob
ſtruxit ei viã ꝯcupiſcentia oculorũ: vo
luptas carnis ꝛ ſuꝑbia vite. Qꝛ ſi ad
ſcripturas ſãctas quaſi ad paſcua vi/
te ſe cõuertit: in q̇b⁹ rectã viã inuenit
ꝯtinuo occurrũt q̃drati lapides here
ticorũ q̇bus via fidei obſtruit᷑: ꝛ ſemi/
te ſubuertũt᷑. vñ ꝺicat aĩa cum ꝓpha:
Quis ꝺabit. m. pẽ. ſi co. et cũ apoſto/ Ps.54.
lo. Infelix ego hõ ꝛc̃. ab his enĩ oĩb⁹ Ro.7.
ſola gr̃a liberat. Allego. Circũedi. Allego.
Ac ſi xp̃s ꝺicat excitauit aduerſũ me
pater corda iudeorũ: circũedificauit
cohortes: vt non egrediar ꝺe manib⁹
eorũ ꝺonec impleant᷑ vaticinia ꝓphaꝝ
excluſit hãc orõnẽ. ſ. Pat̃ ſi fieri põt
trãſeat a me calix iſte. Eccleſia q̃ʒ cõ/
cluditur ꝺogmatib⁹ hereticorũ: valla/
tur ſupplicijs peccatorũ vel ꝑſecutorũ
qꝺ ꝺeplorans totũ ꝺeo tribuit cui⁹ iu/
dicio fit. Aggrauauit cõpe. m. i. ima/
nitatẽ tormẽtorũ vel deceptionũ qꝺ fre
quẽter ꝯtigiſſe nemo ꝺubitat. Suam
q̃ʒ orationẽ excluſam gemit: ꝺũ ad ꝓ
bationẽ ꝺiuinũ auxiliũ ꝺiffert᷑ ſʒ non aufert᷑: ſʒ habet anchorã
id ẽ ſpem ſuã ĩ celo fixã ne hui⁹ fluctib⁹ ſbmergat᷑. c Hiſto. Hiſto.
Urſus inſidiãs ꝛc̃. Quid terribili⁹ q̃ auctorẽ nr̃e ſalutis vr/
ſum ꝛ leonẽ fieri nobis? Urſus vera fraudulenta ꝛ brachijs ꝛ
lumbis fortiſſima. In nabuchodonoſor aũt ꝛ tyto ꝛ veſpaſia/
no q̇ alibi aper ꝛ ſingularis ferus ꝺicunt᷑: ꝺñs vrſus ꝛ leo vo/ Ps.79.
cat᷑: ĩ q̇b⁹ ꝑtãs ꝺei inimicos vlciſcit᷑. Plãgit ergo iſte ꝙ pius
ꝛ clemens ꝺñs peccatis exigentib⁹ leo ſit vel vrſus: vt eius po
tentia hoſtes neq̇ſſimos obſideat ꝛ affligat. Quaſi ſignũ ad
ſagittaʒ hierl̃m ponit᷑: qꝛ circũfuſis hoſtibus vndiq̃ obſidet᷑:
vt frequẽter quaſi ſagittis vulnerata ad medicũ redeat vl̃ co/
acta. Has gẽtes q̃ſi arcu tẽſo (moderato tñ iudicio) cõtra hie/
ruſalẽ ſepe miſit: vt vel ſic ꝺeũ ſepe timere ꝺiſceret ne hoſtium
ſuorũ ſagittis vulnerata ꝺeficeret: huius ſemite ſubuertũt᷑ ab
hoſtib⁹ ꝛ ipa ꝯfringit᷑. Mora. Urſus ſub ꝺaleth lr̃a q̃ timorẽ Moral.
ſonat plãgit aĩa timore ꝑcuſſa: vrſus inſidiãs fact⁹ ẽ: qꝛ ꝛ vim
ſagittarũ in aꝑto ꝛ inſidiarũ in occulto exꝑta plangit q̃ſi ꝺeſola
ta: tetẽdit arcum ſuũ. i. iudiciũ: ꝛ tñ ꝺiffert: qꝛ mauult inuenire
quos remuneret q̃ quos ꝺãnet. vñ: Dediſti me. te. ſi. vt fu. a.
f. Poteſt ꝑ arcum ſacra ſcriptura intelligi: in qua corda no.
ſtra flectit᷑ ꝺuricia veteris. Inde ſagitte mittunt᷑ quibus cordis
ꝺuricia

Nico. de lyra

a Et circũdedit me felle. i. cordis amaritudĩe. b Et labo
re. in ꝺefenſione murorũ: ꝛ etiã in operibus laborioſis ꝛ ſerui/
libus poſt captionẽ ciuitatis. c In tenebroſis collocauit
me. hoc ꝺicit᷑ q̃tũ ad illos q̇ fuerũt incarcerati in babylone.
ſicut ſedechias ꝛ plures alij. ꝺ Circũedificauit ꝛc̃. ſʒ põt ex
poni ꝺe obſidione ciuitatis ĩ gyro: vt ꝑdictum eſt. ꝛ etiã ꝺe il/
lis q̇ in babylone fuerunt recluſi in ergaſtulis vnde non pote
rãt egredi. e Aggrauauit cõpedẽ meũ. qꝛ aliq̇ fuerunt poſi
ti in cõpedib⁹ tam põderoſis ꝙ vix poterãt ſe mouere. f Sʒ
ꝛ cum clamauero ꝛc̃. q. ꝺ. ſicut eſt excluſum a me humanũ auxi
lium: ita etiã ꝺiuinũ. videbat enim hieremias captiuitatẽ per
longũ tempus ꝺuraturã. ꝛ ideo ſubditur: g Cõcluſit vias
meas lapidib⁹ q̃dris. q. ꝺ. nullo mõ ꝓnunc poſſum euadere:
quia nulla clauſura fortior ẽ ꝺiuina ſententia. h Urſus in/
ſidians factus eſt mihi. nõ ꝑ ſe ſed ꝑ chaldeos q̇ ex ordinatio/
ne ꝺiuina me ceperunt ꝑ vias occultas ꝛ manifeſtas.
Tetẽdit

ſcōdito. Daleth. Semitas me/ †
as ſubuertit ⁊ ꝯfregit me: poſuit †
ſ a deo.
me deſolatā. Daleth. Tetēdit a†
a ſ iudicium vel arcū ſcripturarū. b ſ vndiq̄ percutiendā.
arcum ſuū et poſuit me quaſi †
a ſ timoris vel amoris: vl' cuiuſlibet affectiōis.
a ſignū ad ſagittā. He. Miſit b+
a ſ luxurioſis vl' infidelibus. b ſ ſagittas occulti iudicij.
in renibus meis filias pharetre
a ſ vox chriſti vel hieremie: vterq̄ enī a populo eſt deriſus.
ſue. He. Fact⁹ ſū in deriſū omni c†
a ſ in me pſallebant qui bibebant vinum.
pplo meo canticū eoꝝ tota die. d
ſ paſſionis.
He. Repleuit me amaritudib⁹ ie e†
ſ mirrhati vini. †
b briauit me abſinthio. Vau. Cō f+
a ſ vt nec vn⁹ remāeat. b ſ pdicatores vl' ſenſus
b ſ cinerē tāq̄ panē mā. ⁊c.
fregit ad nūeꝝ dētes meos: cibā g†
a ſ peītētia. ſ mortꝫ memoria b ſ amaritudie
b ſ a deo opinioue. paſſionis.
uit me cinē. Vau. Et repulſa ē b+

☞ duricia penetrat et ex arcu iudicij ſagitte mittunt ad pimēda vitia ⁊ alia q̄ vulnerāt charitate. Alia āt ē quaſi ſignū vt hinc ſuſcipiat vulnera charitat' vñ repellat iacl'a inimici. Allego. [lego.] Vrſus inſidiās ⁊c. Cōis vox ē capitis ⁊ corporis q̄ vrſus inſidians fact⁹ ſit eis q̄ ⁊ etern⁹ ē ⁊ incōmutabilis: nō q̄ a natura pietatis ⁊ bonitat' īmutet: ſꝫ ꝓpt effectus. Illū enī cōtra filiū ſuū erigi pmiſit: q̄ venit vrſus īſidiās: fraude ⁊ fortitudie perimere ⁊ decipere tēptauit: ſicut ⁊ corp⁹ ei⁹ a pncipio vſq̄ ad finē leo ī abſcōdito. His duab⁹ beſtijs omnis diaboli ſeuitia mōſtratur. ⁊ p leonē ipē diabol⁹. p vrſū vero mēbra ei⁹: id eſt heretici. ſ. et falſi fratres. Vrſus enī licet brachijs et lūbis fortiſſimus: tñ capite eſt infirm⁹ ſicuti oēs mali caput infirmū hñt. i. diabolū q̄ vl' in manifeſto vt leo vl' vt vrſus in abſcōdito circumit. q. q. d. patet q̄ de ſui fortitudine ꝯfidit: q̄ rugiēs ⁊ frēdēs circūit. Ps.9. de cui⁹ inſidijs dicit pſal. Inſidiat in abſcō. q. leo in ſpe. ſua. his armis contra mēbra ⁊ caput pugnat. vñ gemit ꝓpha: īmo xp̄s ⁊ eccl'ia vrſus inſidiās f. e. ⁊c. He ſūt beſtie q̄ ꝯtra dauid paſtorē ouiū vēiūt et gregē deuorare cupiūt. Sed eruit dauid ouē de ore leonis: et fauces vrſi et brachia cōfregit. hic ē xp̄s q̄ oues ſuaſ ducit ad paſcua vite: ⁊ eruit de ore leonis ⁊ vrſorū brachia cōfringit: nos aūt ppl's ei⁹ ⁊ o. p. Ps.78. eius. Tollūt arietē de medio ei⁹ gregis ſicut ipm dauid: quē ſi dñs nō eruiſſet nō euaſiſſet. Hee beſtie aduerſus dauid cōſurgūt. i. xp̄m. Dauid leonē et vrſū interfecit qđ factū eſt in morte xp̄i qñ oues liberauit. Semitas ⁊c. ꝭ lugēdo repetit. Poſuit me deſolatā hierl'm. ſ. quā. ſ. ꝓpha plāgebat. Iam fortaſſis in ſe reuerſa īmo chriſti ſpōſa ſanguine ei⁹ dotata gemit ſe deſolatā et quaſi adulterā a ſpōſo derelictā q̄ſi ſignū ad ſagit. ⁊c. xp̄s enī et eccl'ia in titulū cōtra oēs aereas ptātes eri- [..4.b] git. vñ: Spectaculū facti ſum⁹ angel' et hominib⁹. xp̄s in ſe et [Histori.] in omnib⁹ mēbris iacul' inimici opponit. Hiſto. Miſit in re. ⁊c. Dñs iuſto iudicio q̄ſi arcu diu extēto tandē mittit in reneſ [..re.5.c] ſagittas ſi. pha. vt eoꝝ libidinē puniat. đ quib⁹ dicit: Anuſq̄ſq̄ ad vxorē pxi ſui hiniebat. Per pharetrā occultū dei iudicium ſignat: quo nabuchodonoſor ⁊ alij cōtra hierl'm quaſi ſagitte dirigunt: vt expoſita quaſi ſignū vulneret: quā cū ꝓpha iā obſeſſam increparet quaſi illū nugacē irriſit. vñ addit: Factus ſū omni ppl'o ⁊c. Repleuit me amaritudie i ſe cōpletū dolet ⁊ in ppl'o ſuo qđ dñi pdixerat cōminatio. ſ. cibabo ppl'ꝫ iſtū abſinthio: ⁊ dabo potū eis aquā fell'. vñ: Inebriauit me amaritudine. Repleta enī fuit hierl'm ⁊ ī prima captiuitate ⁊ in ſecūda: ⁊ potata abſinthio āguſtijſ. ſ. ⁊ neceſſitatib⁹. Per aquā fellis ſignificat magnitudo malorū et ſempiternū captiuitat' iugū ⁊ ignorātia legis qua repleti amaritudie fellis p xp̄o antichriſtū ſūt ſuſcepturi. Mora. Miſit in re. ⁊c. Aia q̄ꝫ in his hmōi amaritudinib⁹ quotidie inebriat: vt nihil ei dulce in p- [..lego.] ſenti videat dū tātis mal' inceſſant affligit. Allego. Miſit [He.] in re ⁊c. He littera: viuo vl' eſt interptat: a pncipio enī hui⁹ [..l.2.a] alphabeti exinanitio chriſti oñdit: ſm illud: Exinaniuit ſe formā ſerui ac. ⁊c. ꝓpter qđ opprobria paſſiōes ⁊ mortē ſuſtinuit. Sed tñ ſp ⁊ icōmutabiliter eſt: ⁊ vere viuit q̄ſi rñdeat derideor et affligor: crucior: morior: ſed tñ vere ſū ⁊ vere viuo ⁊ vitā peccatoris nolo: q̄ vita nō vult mortem. Hec nāq̄ vox ſpōſi ⁊ ſpōſe cōmunis eſt vt illa ꝯfiteat: q̄ eſt et viuit ⁊ ille rñdeat: ſū et viuo. ſm illud: Reſurrexi et adhuc tecū ſuꝫ. hic ē ergo qui ē ⁊ qui viuit ⁊ q p nobis plangit ⁊ p illis miſit in re. m. ⁊c. Pharetra dei patris ſcriptura eſt: ex qua iudiciū dei (quaſi ex arcu ſagittas) corpus chriſti accepit quas et ipē ptulit prior: has ſagittas ardētes facit aliquādo vt corda frigida vulneret calore charitatis. Heretici quoq̄ ſagittas infidelitatis aliqñ intoxicatas. Ex hac pharetra pducunt et corda innocentū feriūt. Ex hac pharetra veniūt ſagitte: ex quibus exterior hō timore [..s.118.] cōfigitur: ⁊ interior amore afficitur. vnde: Cōfi. ti. t. c. m. Nō enī ait: Miſit in renibus meis filias pharetre ſue. i. affectiones diuini timoris vel amoris. In renib⁹ ꝓpagatio carnalis ⁊ in

☞ fide

fide virtutū generatio ſpūalis. De his renibuſ gignit chriſt⁹ in vtero caſte matris. id eſt eccleſie mittit in renes filias pharetre. id eſt ſagittas quibus ad amorē vulnerantur: vl' ad timorē vt vitia perimant: virtutes ꝓpagent. vnde dauid: Vre renes meos et cor meū. [Ps.25.] ⁊ alibi: Sagitte tue infixe ſunt mihi. [Ibi.37.] Sancti quoq̄ predicatores dei de hac pharetra quaſi ſagitte dirigunt. vnde in pharetra ſua abſcondit me. ac ſi dicat: chriſtus quaſi ſagittā electā abſcōdit me in pharetra ſua. vt occult⁹ caligine ſcripturarū et tandē ex arcu emiſſus pbem renes et corda omniū. Factus ſum ⁊c. Cui ſimile eſt: Ego ſū vermis et non homo ⁊c. [Ps.21.] quod in paſſione declaratū eſt: repleuit me amaritudinibus paſſionis: iebriauit me abſinthio id eſt mirrhati vini. vñ: Dederunt in eſcā meā fel. [Ps.60.] et in ſiti mea potauerunt me aceto. Cū inebriatū ſe dicit abſinthio oſtendit tam interius q̄ exterius ſe affectū amaritudine paſſionis: his ⁊ hmōi doloribus totū chriſti corpus vſq̄ ad cōſūptionem cruciatur.

Hiſto. Confregit ad numeꝝ dentes meos. [Histori.] Hieremiā a populo afflictū ⁊ populū ab hoſtibus nulli dubium eſt: hic enim pene fame peremptus eſt: ille omni genere penarum depaſtus eſt. vnde quia cinere cibatus plangit vt anima expulſa de corpore credatur. vnde bonorū eſt oblitus quorū memoria inter ſupplicia cito elabit. Luget ergo propheta finē populi ſui ⁊ ſpem cōuertēdi deperiſſe. Impi⁹ enī cū in pfūdū peccatorū venerit cōtēnit. [Pro.18.a] Morali. Cōfregit ad numeꝝ denteſ meos. [Moralit. C] Anima faſtidio ſancte ſcripture affecta fracturam dentiū plangit quibus terere ⁊ ruminare debuit verbū dei. Animal enī qđ nō ruminat in lege reprobat. verbū dei ſenſibus quaſi dētibus molere et ruminare ſanitas ⁊ victus eſt. vnde in pconium dicitur q̄ dentes moyſi nō fuerunt cōminuti: quia verbuꝫ dei ſemper corde et ore ruminauit: ⁊ panem angeloꝝ indeſinēter comedit. cuius autē dentes frangunt recte cinere cibat in quo cordis meſticia: et penitentia deſignat. vnde Iob cū dominū vidiſſet et audiſſet inquit: Ago pēitentiā in fauilla ⁊ cinere: [Job.42.a] q̄ ſcꝫ viſa dei pulchritudie et altitudine cinerē et fauillam ſe cognouit. ⁊ alibi: Olim in cilicio ⁊ cinere penitentiam egiſſent. [Mat.11.c] Dicit ergo: Cibauit me cinere. quaſi: quia verbū dei ruminare diſtuli: ingemiſco cibatus cinere mortalitatis. Repulſa eſt anima mea ⁊c. Dolet ſe a deo repulſam ⁊ tēptationibus expoſitā: ne ad bona q̄ ſentit libere redire poſſit: que expreſſa acredine doloris nō poteſt bonoꝝ recordare. vnde addit: Perijt finis meus ⁊c. hec enī littera vau: ſignificat: q̄ nō [Vau] eſt ille ſonat. perijt enī ⁊ nō eſt cū dño qui verus finis ē: ⁊ cōſummatio ideo ſpē ſibi a dño periſſe luget: q̄ ſe ad dñm erigere nō valet. vnđ bene ſequit Saen: q̄ īterpretat duc te: vl' huc [Saen] tanq̄ voce ductoris dicat: Noli diu īuolui in his malis: ſed

☞ duc te

Nico. de lyra

a Tetēdit arcū ſuū. in exercitu enī chaldeoꝝ erāt multi ſagittarij q̄ ex omni pte mittebāt ſagittas ad interficiendū defenſores muroꝝ. ideo ſubdit: b Miſit in renib⁹ ⁊c. i. ſagittas q̄ dicunt pharetre ſm modū loquēdi hebraicū: ⁊ q̄ ſicut filie a matre cuſtodiunt: ſic ſagitte in pharetra p cuſtodia reponūt. c Fact⁹ ſū i deriſū oī ppl'o. oēs eī natiōes iudeis deridebāt ſicut deuictos et captiuatos. d Cāticū eo. to. die. de talib⁹ eī victorijs ſolēt fieri cātilene ad laudē triūphātiū: ⁊ vituperiū deuictorū. ideo ſubdit: e Repleuit me amaritudinib⁹ ⁊c. pena enī grauis noīe pot⁹ amari deſignat: etiaꝫ ſm cōem modū loquēdi. f Cōfregit ad nu. dē. me. q. d. tātā afflictionē ſuſtinui ac ſi oēs dētes mei fuiſſent ſigillatī confracti. Ra. Sa. dic̄ q̄ hec eſt l'ra: Confregit in arena dētes meos: q̄ iudei de terra ſua eiecti faciebāt panes ſubcinericios ī quib⁹ cōmiſcebāt pulueres ⁊ arene: ſm qđ dr̄ Ezech. iiij. Sic comedēt filij iſrl' panē ſuū pollutū int gētes ad q̄s eijciā eos. ⁊ ſic ex arena cōmixta offēdebant dētes mādu cātiū. g Cibauit me ci. cōmixto in pane. h Et repulſa ē ⁊c. ab omi con

E ſolatione

☞ duc te ⁊ tanq̃ q̃rat quo debeat ire:rñdet demõſtratiue huc.ſ.
in viã p̄cãdi:⁊ q̇d ⁊ quõ p̄cari debeat ſbiũgit:Recordare pau
Allego. ptatis ⁊c. Allego.Confregit ad nu.dẽ.⁊c.Dẽtes xp̄i.i. apl̃i
⁊ alij diſcipuli in paſſiõe cõfracti ⁊ diſſipati ſũt:q̇bꝰ quaſi dẽti/
bus(credẽtes in corpus ſuũ)trãſfudit xp̄s.Cibauit me cine/
Ps.101. re.ẽm illud:Cinerẽ tãq̃ panẽ mã.⁊c.
quibus malis repulſa eſt aĩa.hi quos
plurimũ dilexit:⁊ ꝓpter quos vẽit om
Mar.14.d ni odio pſequebant̃ eũ.vnde:Cepit ie
ſus tedere et pauere.Sub vau ergo lit
tera iſta exaggerant̃ ⁊ p ea q̃ dicta ſũt
durius tẽperant̃ q̃ ſonat:nõ ſic ille vel
ſi ⁊ ille.Licet eñi dixerit:Perijt fi.m.
⁊ ſpes mea a d.nõ ſic ille arbitratꝰ eſt:
⁊ nõ ille oblitꝰ ẽ bonorũ q̃ cũ patre ſp
habuit.aut ẽm humanitatẽ p̄cepit.de
Ps.26. quibus:Credo videre bona dñi i ter/
ra viuentiũ.Non ſic ergo arbitratꝰ ẽ:
licet anima ipſiꝰ repulſa ſit duricia iu/
deoꝝ:ſed nimiũ dolorem animi ⁊ me/
rorem inſinuat tanq̃ inebriatus ama/
ritudine paſſionis nõ poſſit bonoꝝ re/
cordari:⁊ exacerbatus dicat:perijt fi.
me.Apud homines aũt periſſe vide/
Mat.27.c bant̃ qui dicebant:Se ipm nõ põt ſal
uum fa.Sic eccl̃ia hereticoꝝ ⁊ pſecu/
toꝝ malis repulſa p̄teritoꝝ bonoꝝ ob
liuiſcitur:⁊ nouis oppreſſa doloribus
Ps.72. iquit:Perijt fi.m.vñ:Mei aũt pene
Histo. mo.ſũt pe.p.ef.ſ.g.m. a Hiſto.Re
cordare pauptatis ⁊c. Ab initio huiꝰ
alphabeti deſcribit miſerias miſere ci/
uitatis ⁊ paſſionis chriſti ⁊ eccl̃ie labo
rantis:vt etiã quaſi deſperando dixe/
rit:Perijt finis meꝰ.Sed vt diuinitꝰ
auditũ ẽ:duc te.mox noua ſpe erectꝰ:
ad dñm conuerſus p̄ces emittit:⁊ pro
mittit ſe deinceps meliora ſperare pre/
teritorũ oblitus delictoꝝ.Unde adũ/
tendũ hec elementa magno myſterio eſſe prenotata quibꝰ ma/
gne intelligẽtie ſacramẽtis quaſi metro luxit ſpũs in ꝓpha:et
quia ſermo dei occultꝰ hincĩde myſterijs obumbrat̃:quibus
reſeruatis humanis patet ſenſibus.Egregie ſpũs.ſ.hec ⁊ hu/
iuſmodi interpoſuit vt faſtidiũ auferret legentiũ ⁊ ĩter lachry
Moralit̃ mas animas recrearet itelligẽtiũ. Morali.Recordare pau.
⁊c.Anima quoq̃ in hoc verbo viuificat̃ ⁊ reducit̃.cui dicit̃:
Joh.5.b Duc te huc.q.d.Tolle grabatũ tuũ ⁊ ambl̃a.vnde ſupplicãs
dicit.Recordare paupta.⁊c.Hec eñi in adam.i.in primo flore
tranſgreſſa et pauptate nudata:ſed cũ in hac littera ſe adduce
re iuberet̃ memoria memorat̃:⁊ ſicut filia abrae ꝯtra ſpẽ in ſpẽ
Heth. erigit̃:⁊ venit ad litterã beth que ĩterpretat̃ vita et pauor:vl̃
vt poſt querimoniaꝝ lachrymas timorẽ dñi concipiat.de quo
Ecci.1.b dicitur:Initiũ ſapientie timor dñi:⁊ guſtet nihilominꝰ dei ver
bum ⁊ vocẽ ꝯfeſſiõis dicat: Miſericordie dñi eſt:q2 nõ ſumꝰ
Allego. cõſũpti. Allego.Recordare paup.⁊c.Sunt hec verba chri
Mat.5.a ſti:ſunt eccl̃ie pticipantis.cui dr̃:Beati paupes ſpũ:qm̃ ip.eſt
regnũ ce.Chriſtus tñ nec trãſgreſſus eſt:nec aliq̃s ſuaz tranſ/
Ps.50. greſſionẽ iudicij offert:ſed verecũde ꝓfert.Auerte fa.t.a pec.
meis.ſed xp̄s trãſgreſſio legis ꝓ nobis factꝰ eſt ſicut ⁊ maledi
Deut.21.d ctũ et peccatũ.vnde:Maledictus omnis q̇ pẽdet ĩ ligno:⁊ eũ
q̇ nõ nouerat peccatũ fecit ꝓ nob̃ peccatũ:vt et peccatũ ⁊ ma/
ledictã trãſgreſſionẽ deleret noſtrã.Magnũ ergo ẽ qđ dicit̃:
Recordare pau.⁊c.q2 ꝓ nobis factꝰ ẽ paup vt nos ditaret et
iũgeret cũ capite corpꝰ:vt dep̄catiõe capitis purget̃.Corpꝰ au
tẽ q2 in p̄ſenti vita ſine trãſgreſſione nõ viuit:multis erũnis re
plet̃ ⁊ amaritudine abſinthij ⁊ fellis.vnde laboribꝰ ⁊ doloribꝰ
fatigat̃ eccleſia:vt decocta paſſionibꝰ ſpõſo ſuo fiat acceptior.
vnde dicit:Recordare pau.q.d.recordare q̃ ꝓ trãſgreſſiõibꝰ
meis patior.i.abſinthij et fell̃ memoria memor ero ⁊c.eterne vi
te.ſ.⁊ iõ mox tabeſcet aĩa mea ad eã ſuſpirãs.ẽm illud:Defe/
Ps.118. cit ĩ ſalu.t.aĩa m.vñ addit:Hec recolẽs in corde meo.In deo
ſperabo.Cũ eñi eccl̃ia ad eius cõtẽplationẽ ſe dirigit quaſi de
ficiẽs gemit:⁊ q̃ expreſſiuſ põt dicit: Memoria memor ero ex
illa.ſ.memoria eterne vite que interiꝰ aſpirata viuificat:vt di/
ſcãt chriſti mẽbra nihil aliud memorare cogitare aut diligere
q̃ ſe in nouitatẽ reformare.Et notandũ eccl̃ie ſubitus ꝓfectꝰ
q̃ prius vſq̃ ad deſperationẽ venit:ſed ex quo ſalutarẽ vocem
duc te audiuit:mox memoria ĩtabuit:⁊ recolẽſ q̃ ſuſtinuit ĩ ver
☞ bo illo

bo illo lõgo abducta.In deo tñ in quẽ ſperabo quaſi ĩ verbo
tuo laxabo rete:ſic ꝯtra ſpẽ in ſpẽ ꝯualeſcit eterne vite memo
ria recreata. b Paſcaſius.Miſericordie dñi ⁊c.Depoſi/
tis lamentationũ querimonijs incipit moralit̃ viam reuertẽ/
di ad deum explanare:vt nemo audeat de ſe p̄ſumere:q2 nõ Ro.9.
eſt volentis neq̃ currentis:ſed dei mi/
ſerantis.vñ addit: Miſericordie do
mini.q2 nõ ſumus cõſumpti:q2.ſ.reli/
quie iſrael ſalue fiẽt.Sic anima queli/
bet miſericordie dñi tribuit:q2 nõ ẽ cõ/
ſũpta flagicijs ſuis in infirmitate car/
nis delectatiõe ſeculi:hoſtiũ inſidijs:
q2 nõ defecerũt m.eius.vnde dicit da/
uid:Miſerere mei deus ẽm magnã mi Ps.50.
ſe.tuã.quaſi magna miſericordia eſt
magna delicta ⁊ multe iniquitates:ſ3
et multe miſerationes.vnde nulli defi/
ciendũ ne deficiãt miſeratiões:fõs mi
ſericordie nõ ſiccat̃ niſi prius fuer̃ ex/
iccatus:hoc eſt initiũ nr̃e cõuerſatio/
nis:et initiũ vite timor domini.vnde:
Beatus vir qui timet dominũ.timen/ Ps.111.
tes eñi beati ſũt ⁊ ſapientes.vnde:Be Ibidẽ.93.
atus quẽ tu erudieris dñe:⁊ de le.t.d.
e.Nam ⁊ ſanctoꝝ eſt pauor.vnde:Ce/ Gen.15.
cidit pauor ſup abraã cũ ſacrificaret.⁊
dauid dic̃:Ego dixi in pauore meo om Ps.115.
nis homo mẽdax:qui hũc pauorẽ ha/
bẽt ⁊ vitã habẽt.qđ q̃ acceptũ ſit ape
rit̃.cũ dicit̃: Noui diluculo multa eſt
fides tua quaſi poſt lachrymas q̃rimo
niarũ.poſt tantũ ſuppliciũ:poſt cõfeſ/
ſionẽ ſcelerũ:poſt precẽ ⁊ confeſſionez
nõ differã miſerationẽ.Noui tribula/
tionẽ et patientiã tuã.Noui fidei con/
ſtantiã dicẽtꝭ: Nõ defecert miſeratio
nes domini:Noui diluculo q2 magna
eſt fides tua.ac ſi dicat:approbaui q̃
humiliter gemẽs enumeraſti ⁊ noſcere
te fecis:q2 mlt̃a ẽ fides tua diluculo radio fidei exorto.qñ ſcʒ
xp̄s ſurrexit:in q̇ diluculo a dño cõmendat̃ q̃ prius infirmita
te carnis p̱ijſſe videbat̃.ſ3 illõ: Perijt finis meꝰ.More ſuo
ſepius ꝓphete ſermones mutãt et tp̱a.vnde in canticis canti
corũ ſponſus ad ſponſã:nũc ipſe ad ſponſũ:nũc ad ſodales ⁊
amicos loquit̃ multotiẽs abſens:multotiẽs p̄ſens eſt ſpõſus
vt ſponſe deſideriũ inflammet̃.hic quoq̃ ſpõſe anguſtias ſu
as plangenti cõtinuo adeſt ſpõſus vt cõſolet̃ dicens: Noui
diluculo multa eſt fides tua.fidẽ tuã laudando ⁊ p̄ſentez me
exhibeo quẽ abſentẽ lugebas qui adi.no.t.m.t.vñ ipſa Bñ.
Pars mea do.dixit aĩa m.ꝓ.ex.e.Felix q̇ hec dicere poteſt
alienus a vitijs:ſegregatꝰ ab omni labe peccati:qđ ⁊ dauid
ſub eadẽ littera octauo loco poſuit:Portio mea dñe dixi cu/ Ps.118.
ſtodire legẽ tuã.hec eñi ſolũmodo vox eiꝰ ẽ q̇ de ſeptima trã
ſit ad octauã.i.de p̄ſenti ⁊ veteri vita ad futurã ⁊ ad nouaz q̇
terrena nõ cõcupiſcit:ſolũ deũ expectat quẽ diligit ⁊ nõ ſibi ſ3
☞ deo vi.

a ſ affectus. b ſ p̄teritoꝝ vel futuroꝝ.de q̇bꝰ dicit̃:Credo videre bona dñi in terra viuentiũ.
ãĩa mea:oblitus ſum bonoꝝ. a
ſ periſſe videtur.
Uau:Et dixi p̱ijt finiſ meꝰ:⁊ ſpeſ b+
a ſ hic a pſona ſua miſera iudicis miſericordiã compat. ſ recordare expoſitis ſingillatim incõmodis beniuolẽtiã indicit comparat a perſona ſua et iudicis et aduerſarij qđ ꝓprijs notat̃ locꝭ
b ſ duc te vel huc.
a mea a dño. Sãen:Recordare c† †
a ſ ꝓ nobis pauper factꝰ eſt xp̄s:et trãſgreſſio: et maledictũ et peccatũ. b ſ erumne.
pauptat[et trãſgreſſiõiſ mee:ab d† e†
a ſ amaritudinis. b ſ illius ſolius.
ſinthij et fell̃. Saen:Memoria f+
a ſ vite eterne. b ſ defecit in ſalutari t.aĩa m.
memor ero:⁊ tabeſcet in me aĩa g†
ſ vitam eternam.
mea. Saen:Hec recolẽs i corde h+
ſ vitalis pauor.
b meo i deo ſperabo. Heth:Miſe i+
a ſ a pſona iudicl. b ſ nõ noſtri meriti. c ſ reliquie ſal.fi. d ſ tot malis.
ricordie dñi q2 nõ ſumꝰ cõ/ k+
a ſ fons viuus deficere neſcit. b ſ ẽm multitudinem miſerationũ tuaꝝ dele iniquitatẽ meã.
ſũpti:q2 nõ defecert miſ̃ationes l

Nico.de lyra

ſolatione. a Oblitus ſum bonoꝝ.i.ita elongatꝰ ſũ a bõis
ac ſi nunq̃ aliqua habuiſſem. b Et dixi perijt ⁊c.loquit̃ i
pſona infirmoꝝ:qui quaſi cadebant in deſperationẽ ex põde
re malorum.⁊ ideo ſup hoc propheta deprecatur dominuz in
perſona populi affãlicti.dicens: c Recordare.tu domine:
d Paupertatis.quam ſuſtineo in amotione omnium bono
rum meorum. e Et tranſgreſſiõis mee abſinthij et fellis.
⁊ accipitur hic tranſgreſſio paſſiue.i.paſſionis mee quã chal
dei intulerunt mihi vltra modũ. f Memoria memor ero.
ſcʒ peccatorũ meoꝝ quibus iſta merui.In hebreo habet̃:Me
moria memor eris.tu domine ad puniendum. g Et tabe/
ſcet in me anima mea.de peccatis ꝑpetratis cõfuſa.⁊ q2 talis
cõfuſio adducit gloriã.ideo ſubdit̃: h Hec recolẽs in cor/
de meo.humiliter. i In deo ſperabo.de conſecutione diui
ne miſericordie finaliter. k Miſericordie domini.Hic ꝓ/
pheta confitet̃ diuinã miſericordiã q̃ ſemp cõcomitat̃ iuſtici
am ſuã.propter qđ pena a deo inflicta eſt patienter tolerãda.
⁊ p̄mo ponit̃ huius cõfeſſio.ſecũdo remouet̃ erroriſ occaſio.
ibi:Non enim.Dicit igitur Miſericordie domini.ſupple appa
rent in punitione noſtra. l Quia non ſumus cõſumpti:li
cet hoc meruiſſent peccata noſtra. m Quia nõ defecerũt
miſeratiões

eth deo viuit. vnde ad Teth litterā puēit que excluſio vel bonum
interpretatur. talis enī ſummo inheret deo excluſus ab omni
ſeculari negocio: nec minas timet nec oblectamēta amplectit̃:
quia foras timor a pfecta charitate excludit̃. vnde ſequit̃: Bo
nus eſt dn̄s ſperantibꝰ in eū. a Bonus eſt do. ⁊c̄. Uel ſm
alios: Bonū eſt ſuſtinere et ſperare in
ſalutare dei. Quis eniz vere ſuſtinet
dn̄m: niſi qui charitatis ſtudio exclu-
ſus eſt ab omni labe iniquitatis: quis
ſperat niſi vere diligat ⁊ optet: qđ eī
ſperamus per patiētiā expectamꝰ: ſic
qui ſperat ſuſtinet: p patientiaz exclu-
dit affectus carnales. Itaq̃ ſub hac
littera vtraq̃ interpretatio que diſcor
dare videt̃ cōgruit vt bonus ſit domi
nus ſperantibus in eū. Qui enim ſpe
rant nō delinquūt. vnde dauid ſub ea
115. dē littera dicit: Bonitatē feciſti cū ſer
72. uo tuo do. ⁊ alibi: Q̄ bonus iſrl̄ deꝰ
his qui recto ſūt cor. Cū pūerſus aūt
pūertit̃: licz ſit natura bonꝰ: ⁊ ne ſpes
ſit ocioſa cōtinuo ſubiūgit anime que
renti illū: qm̄ qui ſperat nōdū habet:
ſed fruit̃ in ſpe quod habebit ī re. vn
3.a de: In lectulo in nocte queſiui quē di
ligit anima mea. vbi quattuor neceſ-
ſaria omni querenti notant̃. vt. ſ. deli
beret quid querat: ⁊ vbi ⁊ qn̄ ⁊ q̄zdiu
donec. ſ. inueniat. Qui enī in lecto q̇e
tis ⁊ ī nocte cecitatis deū querit: nul-
li dubiū eſt ꝙ inuenire nō poſſit. ſz le-
ctū exeat ad diem veniat: querat do-
nec inueniat. Ubi autez querendū ſit
Moyſes innuit: Prope eſt verbuz in
ore tuo et in corde tuo. de quo dicitur:
75. In pace factꝰ eſt locus eiꝰ. q̇ ſcz loque
tur pacē in plebē ſuaz: ⁊ in e. q̇ cō. a. c.
Quia ergo immenſus eſt ſemp querē-
dus eſt et expectandꝰ. vnde ſequitur:
Bonū eſt p̄ſtolari cū ſilentio ſalutare
dei. b Bonū eſt preſtolari ⁊c̄. No-
ta quantū pfecit poſtq̄z moraliter vi-
res reſūpſit: excludēs omnia que mū-
di ſunt vltra angelicā dignitatē trāſit
vt inueniat quem diligit quod fatet̃:
quaſi ſummū bonū ſuſtinendū et ſpe-
randū: et vt ſemp inhereat dicit: Bo-
nū eſt viro ſi portauerit iuguz domini
ab adoleſcentia ſua. ſ. ſolitariū ſedere
et tacere: hec omnia bona excluſio eſt
vt ſedeat ſolus cum deo q̇ ſe ſentit por
tare graue iugū a iuuētute ſua. Sed qꝛ inſtitutio hec moral' tm̄
dr̄. videamꝰ de quo iugo dicit̃. eſt enī graue iugum ſup filios
ade. eſt iugū infidelitatis: eſt iugū dn̄i leue releuatum ſpe re-
11.d munerationis eterne. d̄ quo dicit̃: Tollite iugū meū ſup vos.
Si q̇s aūt ſarcina peccatoꝝ oneratꝰ h iugū tulerit: ſedebit ſin-
gularit̃ cū deo. ſ. et cū eo q̇ in illo ſingularit̃ ſperat. Hoc iuguz
ꝓpter auſteritatē correctiōis graue eſt: ſed ſpe remuneratiōis
ſuaue: qui hoc iugū tulerit cū deo ſolitariꝰ ſedebit nō mixtꝰ ne
gociorū vel deſiderioꝝ turbis: tacebit ab omni ſtrepitu ſeculi
vel excuſatio peccati nō erit neceſſaria illi. Magnū eſt autē iu
uenibus ſe a vitijs abſtinere et lubrice ⁊ pplexe vie errorē fu-
24. gere. vn̄ addit dauid: Delicta iuuētutꝭ mee ⁊c̄. hec eī etas fra-
gilis eſt ⁊ labilis iuſticia ⁊ temeraria: hoc graue iugū ſup ſe le
uat q̇ a iuuētute ſeculo renūciat: et ad moleſtiaruz tumultꝰ q̄-
ſi ſurdus tacet. hoc rite tuliſſe ſup ſe dicit̃: qꝛ vltra vires corru
b pte nature eſt quicquid nouitatis impat̃. Sequit̃: Ioth q̄
principiuz vl' deſolationē ſonat: ſub qua plāgit q̇ īponit ī pul-
uere os ſuū. Uel iuxta alios qui dabit in ſepulturā foſſure os
ſuū: ſi tamē eſt ſpes patientie. vnde videndū ē quō principium
ſit ꝙ in puluere ꝓpter ſpem os ſuū ponit: ſed moralit̃ poſt mi-
ſeriarū ſupplicia fide reddita principiū eſt pfeſſionis nr̄e ī pul
uere os ponere: et momētis ſingulis ꝙ ſumꝰ puluis cogitare.
Unde ſpes geminat̃ et charitas dilatat̃. hec omnia ſupius di
cta de capite intelligunt̃: cui ſi cōpatimur ⁊ cōregnabimꝰ. vn-
5.f de ſequit̃: Dabit pcutienti ſe maxillā ⁊c̄. Cui ſil'e Si q̇s te pcuſ
ſerit in dexterā maxillā p̄be ei ⁊ alterā. Poſſūt de terrena hie-
ruſalē in captiuitate humiliata hec intelligi: ſed meliꝰ eſt chri-
ſto ⁊ eccle.

ſto ⁊ eccl'ie attribui. Eccl'ie enī bonū ē p̄ſtolari cū ſilētio ſalu-
tare dn̄i: ⁊ maxillā dare pcutiēti. h aūt ē p̄ceptū euāgelicū bo
nū. ſ. pncipiū cū ſuare cepimꝰ ⁊ īplere q̄ſi dicamꝰ: Hoc retri- Ps. 115.
buemꝰ dn̄o p oībꝰ q̄ re. no. Calicē ſalutarꝭ accipiemꝰ: ſic excu-
tiemꝰ iugū captiuitatis nr̄e de ceruice cū ſubierimꝰ iuguz dn̄i
qđ leue eſt. c Caph. Manꝰ vl' icur Caph
uatꝰ interp̄tat̃. q̇cūq̃ enī recte ſentiūt
ſub manu dn̄i curuāt̃: q̄ aūt punit aut
corrigit. Ideo vir tātꝰ humiliatꝰ p̄ſſu-
ris correctis diſciplis gaudet curuare
ceruicē ſub manu dn̄i mētis. ſ. ⁊ cordiſ:
ſpē ad deū dirigēs q̇ in ſempiternū nō
repellit q̇ ſi abiecit ⁊ miſerebit̃ ⁊c̄. Ipe
xſus ſenſū declarat quid ſit ſub manu
dn̄i curuari patient̃. ſ. oīa ſuſtinere: qꝛ
in ſempiternū non repellit. vn̄ ſub hac
littera inq̇t dauid: Paulominꝰ conſū- Ps. 118.
mauerūt me in terra. Abiectū enī ſen-
tiebat ſe int̃ certamia. vn̄ mētis ceruī-
cē ad dn̄m flectebat. d̄ qua: Nō ſic flec
tas vt circulū collū tuū: q̇ eī nō flectit
ad hūiliādū ⁊ miſerādū cor ſuum fru-
ſtra exterius ceruicē curuat ad ſuppli-
cādū. hic aūt opprobrijs ſatiatꝰ ſpe ſin
gularit̃ erectꝰ fident̃ ait: ſi abiecit ⁊ mi
ſerebit̃ ⁊c̄. Ad hoc enī vt miſereat̃ abi
cit ⁊ addit: nō enī humiliauit ex corde
ſuo ⁊c̄. vt. ſ. ſatiet̃ penis nr̄is: h vult vt
hūiliemur ⁊ curuemur ⁊ miſereat̃. vn-
de. x̄. ſub eadē littera ait: Diſ ppl's ge. 3.1.b
⁊ q̄. p. dedert̃ dſiderabilia ſua ī eſcam.
Uide dn̄e quō facta ſū vilis. Qui ḡ q̄
rit aīe erectionē iure curuat̃ hūilitate
q̄ poſſit ad dei miſcđam aſcēdere ⁊ ſen-
tire de dn̄o in bōitate: qꝛ ſi abiecit ⁊ mi
ſerebit̃. vn̄ tanq̄z curuatꝰ corpe et men
te ad multitudinē miſericordiaꝝ dei cō
fugiat: nō enī hūiliauit neq̃ abiecit ex
corde ſuo fi. ho. vt humiliet. ſ. in pniciē
ſz vt releuet in ſalutē. Huiꝰ ſenſus ꝯſe-
quentiā ſub lameth littera pſequit̃.
d Saturabit̃ op. Nō dicit ſuſtinebit
opprobria h ſaturabit̃. facile enī ē vnū
⁊ alteꝝ ſuſtinere: h vt faciliꝰ miſericor-
diā iudici moueat: multitudinē oppro
brioꝝ auide ſe ſuſcepiſſe dclarat: qꝛ ab
auiditate ſurgit ſatietas qđ oñdit da-
uid cū ſemei opprobria ⁊ cōuitia patiē

a ſ confeſſionē tuā ⁊ patientiā tuā. ſ dilexi ⁊ re
cognoſcere feci. b ſ qn̄ ſol iuſticie ſurrexit.

eius. Heth: Noui diluclo mul- a† b†

a ſ pars mea qui mō dicebas: Perijt finis meꝰ
ſ dn̄s pars hereditatꝭ. m. portio mea dn̄e ī ter-
ra viuentiū: dixi cuſtodire legē tuā.

ta ē fides tua. Heth: Pars mea c†

a ſ vnde expecta dn̄m viriliter age ⁊c̄

dn̄s dixit aīa mea: ppterea expe d

a ſ ſi moram fecerit. b ſ vn̄. Bonitatez feciſti
cū ſer. t. do. ſ Q̄ bonꝰ iſrl̄ deꝰ his q̇ rec. ſūt cor.
ſ cū pūerſo peruerteris. ſ nō eſt ocioſa ſpes.

a ctabo eum. Teth: Bonꝰ ē dn̄s e

o ſ optando et diligendo. b ſ deſiderāti illum.

ſperātibꝰ ī eū: anime q̄rēnti illū

ſ cū patiētia,

b Teth: Bonū ē p̄ſtolari cū ſilen f

tio ſalutare dn̄i. Teth: Bonū †

a ſ doctrine ſ graue

eſt viro cū portauerit iugum ab

a ſ in quo corrigit adoleſ. viā ſuā. b ſ pncipiū
vel deſolatio. c ſ quieſcet. ſ ſi portauerit iuguz
ab adoleſcētia. ſ nō in ſtrepitu mundi.

adoleſcentia ſua. Ioth: Sede- g†

a ſ non erit ei opus excuſatione.

bit ſolitariꝰ et tacebit: quia leua h

a ſ vltra vires corrupte nature. b ſ alij ſic da-
bit in ſepultura os ſuū vel in foſſura.

uit ſe ſuper ſe. Ioth: Ponet in i†

a ſ memorās qꝛ puluis eſt et in puluerē reuerte.

puluere os ſuuz: ſi forte ſit ſpes. k

a ſ ſi q̇s pcuſſerit te ī dexterā maxil. p̄be ei et al.
ſ paratꝰ ſuſtinere. ſ auide ſuſcipiet vſq̃ ad cō-
pletionē.

Ioth: Dabit pcutienti ſe maxil l†

a ſ calicē ſalutaris accipiā b ſ multis. c ſ ma
nus vel incuruatus.

c d lā: ſaturabit̃ opprobrijſ. Caph: m†

ſ et ſi ad horā.

Quia non repellet in ſempiter- m

Nico. de lyra

ter to
miſeratiōes eiꝰ. dimittēdo nobis reliq̄
as ppl'i: q̄znis nō meruiſſemꝰ. a Noni diluclo. i. a puericia
mea: q̄ dr̄ diluculū vite hūane. ſic̄ ſenectꝰ dr̄ veſpa. fuit eī Hie
remias a puericia illuſtratꝰ cognitiōe diuīa: vt hr̄ in pncipio
huius libri. b Multa eſt fides tua. i. fidelitas: ⁊ dirigit ſer
monē ad deū q̇ eſt fideliſſimꝰ remunerator bonoꝝ. iō ſubdit̃:
c Pars mea do. quaſi dicat: ſufficit mihi p oībꝰ. d Pro-
pterea expectabo eum. i. remunerationē eiꝰ. e Bonus eſt
dominus ſperantibus in eū. replicatio eſt eiuſdē ſententie ad
maiorē confirmationē. f Bonū eſt p̄ſtolari cū ſilētio. id ē
patienter ⁊ abſq̃ murmure tribulatiōis tempore: ⁊ qꝛ hoc fa
cit exercitiū patientie. ideo ſubdit̃: Bonū eſt viro cum porta
uerit iugū ⁊c̄. g Sedebit ſolitarius et tacebit. vir in patiē
tia exercitatus. h Quia leuauit ſe ſuper ſe. aſpirando ad
bona celeſtia: et cōtemnendo terreſtria. i Ponet in pul-
uere os ſuum. humiliter loquendo. k Si forte ſit ſpes. q̄ ē
expectatio future beatitudinis. ⁊ dicit forte: nō ꝓpter mutabi
litatem a parte dei ſed a parte liberi arbitrij: quia homo quā
tūcunq̃ exercitatus in virtute patientie per defectibilitatem
liberi arbitrij poteſt ab ea cadere: et ſic fruſtrari renumerati-
one: et quoniam homo perfectus in virtute patientie: nō ſo-
lum ſuſtinet aduerſa patienter ſed etiam gaudenter. ſm illđ
Actuū. v. Ibant apoſtoli gaudentes a conſpectu cōſilij: quo
niam digni habiti ſunt pro nomine ieſu contumeliam pati. iō
ſequitur: l Dabit percutienti ſe maxillam. iniurijs ſe offe-
rendo. m Saturabitur opprobrijs. in ipſis gaudendo: ⁊
qꝛ iſtud fit intuitu future mercedis. iō ſubdit̃: n Quia nō
repellet in ſempiternū dn̄s. ſ. iuſtos tribulari pmittēdo.

ter tolerat dicẽs:qꝛ dñs iuſſit illi vt maledicat mihi:ſi quõ videat humilitatē
Eſa.40.a meã:⁊ retribuat mihi bona ꝓ maledicto:ſm illud Eſaie: Dimiſſa eſt iniq̃tas
illiꝰ:qꝛ cepit de manu dñi duplicia.Felix ergo demonſtrat̃ deſolatio ſub hac
lr̃a:qꝛ vbi deſolatio ibi humilitas quã comitat̃ patientia ⁊ illã ꝓbatio: ⁊ illã
ſpes q̃ nõ ↄfũdit ꝑ ſpũmſctm̃:q̃ dat̃ nobis charitate diffuſa q̃ eſt verus cõſola
toꝛ.Bonũ eſt ergo viro iugũ poꝛtare:ſolitariũ ſedere:
vt ſingulariter cõſtituatur in ſpe:qm̃ numero deꝰ im/
Ps.101. pari gaudet.vñ:Factus ſũ ſicut paſſer ſolitariꝰ in tec/
to ⁊c̃.Scd̃m alios dabit in ſepultura vl̃ in foſſura os
ſuũ:In quo patientie virtꝰ oſtendit̃:vt.ſ.quodã ag/
gere virtutũ obtruſus nõ loquat̃:nec querimoniã do
loꝛ extoꝛqueat:vt quodam tumulo ſpes futuri vocem
Act.8.f doloꝛis obꝛuat:quam nulla ſuſcitet iniuria.ſm illud:
Quaſi ouis ad occiſionem ductus eſt.
Lameth a Lameth.Ut contereret ſub pedibꝰ ſuis ⁊c̃.Mirũ
in modũ poetarũ moꝛe cũ tres ab vna lr̃a verſus ĩ/
cipiãt: vna dictiõe vna clauſula terminant̃:vt ſit ſen/
ſus:dñs vt cõtereret ſub pedibꝰ ſuis:oẽs vinctos ter/
re ignoꝛauit:⁊ vt declinaret iudiciũ viri:dñs ignoꝛa/
uit vt ꝑuerteret hominẽ in iudicio ſuo.Hoc q̃ʒ ignoꝛa
uit qꝛ maluit ſeruare q̃ʒ dãnare:⁊ hec eſt magna diſci/
plina vel coꝛdis cõfeſſio.Lameth quippe vtrũqʒ ſigni
ficat vel ſeruo:quibus ſenſibus magna declarat̃ ob/
ſcuritas: vt intelligamꝰ ſub diſciplina xp̃i ⁊ puritate
coꝛdis ſeruãda eſſe q̃ dicit: Qui enĩ habet diſciplinaʒ
xp̃i:ſuare ſe ꝓfitet̃ p̃cepta ſalutˀ cũ puritate coꝛdis:
qꝛ nõ ſic abiecit victos terre vt ↄterẽt ⁊c̃.i.terre crimi
nibus obligatos:cõterere nõ nouit:qꝛ ſic non abiecit
Heb.2.b vt repelleret.de q̃ dictũ eſt:Oĩa ſubie.ſub pe.eiꝰ.qꝛ cõ
ſtitutꝰ ẽ oĩm iudex:fidẽt ſubdit declinare iudiciũ viri.
dñs ignoꝛauit qꝛ iuſte iudicare nouit ⁊ vt ꝑuerteret ho
minẽ in iudicio ſuo ignoꝛauit.qđ vl̃ de p̃ñti vl̃ de futu
ro p̃t accipi.Mala enĩ q̃ a dño inferunt̃:aut ſupplicia
meritoꝝ:aut cã futuroꝝ bonoꝝ. oẽs enĩ vie eiꝰ miſe/
ricoꝛdia et veritas.Ergo ſm diſciplinã xp̃i ꝓfitet̃ coꝛ
dis ĩnocentiã:⁊ dicit vir vidẽs deũ ſeruo p̃ceptũ diui
E nũ.Vñ cõtra hereticos q̃ deũ affirmãt aĩas crudelit̃
affligere:coꝛpoꝛeis traditas ergaſtulis ⁊ in ve.t.mul/
tos puniſſe indiſcretis p̃iudicijs.Vir iſte flagellˀ eru/
ditus.ſʒ illud:Virga caſtigaberis filia ſiõ:coꝛdis pu
ritate ↄfitet̃ ꝙ oĩa iuſto dei iudicio agunt̃:vt ſalutem
omnibꝰ tribuat in veritate inuocãtibꝰ:⁊ ſm interp̃ta/
tionẽ lr̃e clamat:ſuo diſciplinã caſtigatiõis:ſuo ꝓfeſ/
ſionis puritatẽ:ſeruo int̃ hereticos inuiolatã fidẽ. Ma
gnus aĩe ꝓfectus ꝙ int̃ tot diſcrimĩa a charitate xp̃i ñ
Ps.24. ſeparat̃.ſʒ dicit:Ocli nr̃i ad dñm deũ nr̃m.Poſt huiꝰ
fidei ↄſtãtiã vẽit ad Mem lr̃am ꝓcicta ad defendẽdã
iuſticiã ↄtra epicuros ⁊ ↄtra eos q̃ dicũt deũ moꝛtalia
Ibi.72. nõ curare:ↄtra q̃s pſ.ille dirigit̃ in q̃ dicit̃: Quõ ſcit
deꝰ ⁊ ſi eſt ſciẽtia ĩ excelſo q̃s etiã vir tantꝰ ĩcrepat his
verbis:q̃s eſt iſte q̃ dixit: b Mem.ex ĩtimis vl̃ ex ip
ſis vel ignis ex vltimis interp̃tat̃.Magni enĩ ardoꝛis
eſt ꝓ fide tã fidelit̃ certare.vñ irriſoꝛie dicit: Quis eſt
iſte q̃ cũ ſit cinis ⁊ puluis inflatꝰ ſpũ ſuo et de immen/
ſo ⁊ de ĩcircũſcripto audet diſputare:⁊ nos q̃ tãq̃ʒ filij
flagellamur ne cũ h̃ mũdo dãnemur ſbſãnare ac ſi patẽt dicat:Oĩa fiũt iuſte:
⁊ vo iudicio dei⁊ quecũq; ſuperiꝰ lachꝛymãdo ꝓtuli:magis ex fonte pietatˀ q̃ʒ
ex p̃iudicij querimonia dixi qđ ex intimis viſceribꝰ fluxit:qꝛ ignis charitatis
ex intimis medullis exarſit.vnde.s.de alto miſit ignẽ in oſſibus meis. Ignẽ
iſtum venit dñs mittere in terrã:⁊ vult vt ardeat ⁊ nr̃a peccata conſumat ⁊ in
timis viſceribus ⁊ ſue cognitionis ardoꝛẽ ĩfũdat:vt citiſſime coꝛ noſtꝝ ſcriptu
Luc.24.e re ſacre fõtẽ hauriat q̃ ſalit ĩ vitã eternã. vñ:None coꝛ nr̃m ardẽs e.ĩ no.Hoc
igne exurit̃ lignũ fe.ſti.plũbũ ĩiq̃tatˀ.Hoc igne ĩardeſcimꝰ:vt ꝓ fide certãtes
dicamꝰ: Quis eſt iſte qui dixit vt fieret dño nõ iubẽte. et cum ex dñi mſcđia
patrant̃ vel p̃ſtant̃ bona ⁊ ex dei iuſto iudicio fiũt mala:vt nec malus ius q̃/
rele habeat:vnde ſequit̃:q̃d murmurat homo.i.peccatoꝛ vl̃ vir vidẽs.i.iuſtꝰ.
Heb.10.g de quo dicit̃:Iuſtus ex fide viuit.hinc Paulꝰ ait:O homo tu q̃s es q̃ rñdeas
Ro.9.d deo ⁊c̃.quaſi quid dicturꝰ eſt hõ ꝓ peccatis ſuis:cũ omne os obſtruat̃ nõ p̃ot
dicere deũ nõ curare moꝛtalia cũ ab ipſo ſunt bona vel mala:oĩs iniq̃tas oppi
labit os ſuũ.Hec cõfeſſio eſt ex intimis ⁊ ex ipſis viſceribus:hãc oſtẽdet ignis
ex intimis medullis:nõ habet viuẽs.i.iuſtus ex fide q̃d dicat multo minꝰ pec/
catoꝛ ⁊ impiꝰ.vñ vigilãter ait:Vir ꝓ pctĩs ſuis.Vir ſexũ indicat:hõ cõem na/
turã.aliud ex natura:aliud ex gratia:vt neq; hõ q̃ ex ꝓpagine p̃me nature fla
gellat̃:neq; vir q̃ gratia diſcernit̃:habet contra figulũ quid querat̃.vñ Iob
Job.1.b ait(licet excruciatꝰ toꝛmentis)Sit nomen dñi benedictũ:ſicut placuit domĩo
ita factũ eſt. c Nun.ſempiternũ vel paſcua que eſt chꝛiſtus.de qua dicit̃
Ps.22. In loco paſcue ibi me collocauit.Ipſe nos reficit bonis paſcue ſue:⁊ diuinis
ſacramentis ex vbertate agri pleni:cui benedixit dñs.In hac paſcua ſcriptu/
raꝝ ſunt

a ſ non in perpetuũ iraſcetur
nũ dñs. Caph:Quia ſi abie/ a+
ſ non obliuiſcet̃ mi.deus.
cit et miſerebit̃ ſm multitudinẽ b+ c
a ſ nõ vult ſaturari pc̃is noſtris:non vult moꝛ/
tem peccatoꝛis.
miſericoꝛdiaꝝ ſuaꝝ. Caph:Nõ d
ſ penitus.
enĩ hũiliauit ex coꝛde ſuo:⁊ ab/ e
a ſ mira elegãtia huiꝰ littere diſciplina vel coꝛ/
dis cõfeſſio vel ſeruo. ſ de quo:Omnia ſubiect/
ſti ſub pedibus eius.
a iecit filios hoĩm. Lameth:Ut f
a ſ crudelit̃. b ſ dñs ignoꝛauit. c ſ terrenis
ↄterẽt ſub pedibus ſuis oẽs vin
compedibus. a ſ q̃ eſt viuoꝝ ⁊ moꝛtuoꝝ iudex
q̃ reddet vnicuiq; iuxta opera ſua.
ctos terre. Lameth:Ut declia/ g
a ſ et ſi non in cõſpectu hominũ.
ret iudiciũ viri in ↄſpectũ vultꝰ
altiſſimi. Lameth:Ut ꝑuerte/
a ſ preſenti vel futuro. b ſ qꝛ oĩs iuſte agit.
ret hoĩem in iudicio ſuo dñmĩꝰ h
a ſ q̃ʒ ſtultꝰ q̃ʒ audax cũ ſit puluis. ⁊ cinis.
b ſ a ꝑſona aduerſarioꝛum.
b ignoꝛauit. Mem:Quis ẽ iſte q̃ i+
a ſ aliq̃d. b ſ q̃ iuſte diſponẽte oĩa fiunt.
dixit vt fieret dño non iubente? k
a ſ q̃ſi ſine diſpoſitiõe dei fluctuãt oĩa moꝛtalia.
Mem: Ex oꝛe altiſſimi nõ egre l+ m
diet̃:nec bõa nec mala. Mem:
a ſ cõtra deũ. b ſ humꝰ peccatoꝝ. c ſ fide.
Quid murmurauit homo viuẽs n+
a ſ diſcretꝰ gr̃a nõ ſexũ. b ſ defendẽdis.
c ſ ex ſe. d ſ ſempiternũ vl̃ p̃ncipiũ vl̃ paſcua
vel vnicus. d ſ a ꝓpꝛia ꝑſona. ſ diligenter.
c uir ꝓ peccatˀ ſuis? Nun:Scru/ o p+
a ſ ſcito teipſum attende diligenter. ſ actiones
b ſ diligenter.
temur vias noſtras:et queramꝰ
a ſ penitendo. b ſ a quo receſſimꝰ ꝑ peccatũ
et reuertamur ad dñm. Nun: q+

a Quia ſi abiecit.ĩ p̃ſenti vita. b Et mi
ſerebit̃.in futura. c Scd̃m multitudinẽ
miſericoꝛdiarũ ſuaꝝ:qꝛ nõ ſũt cõdigne paſſi
ones huiꝰ tp̃is ad futurã gl̃iam q̃ reuelabit̃
in nobis:ad Ro.viij. d Nõ enĩ.Hic remo
uet̃ erroꝛis occaſio.⁊
diuidit̃ in duas p̃tes
ſm duplicẽ erroꝛẽ.ſe/
cũda ibi: Quis eſt.
Circa primũ ſcien/
dũ ꝙ aliqui accepert̃
occaſionẽ errandi:co
ꝙ videbant iuſtos in
p̃ñti vita vt cõiter tri/
bulari credẽtes ꝙ iſtˀ
eſſet deo ꝑ ſe ⁊ directe
placitũ:qđ non eſt ve
rũ:ſic̃ amaritudo me/
dicine non eſt accepta
medico ꝑ ſe:ſʒ ſolũ ra/
tiõe ſanitatis cõſequẽ
de:⁊ ſic eſt de penis p̃
ſentis vite:q̃ ſũt q̃daʒ
medicine reſpectu dei
qui eſt medicus ani/
marũ:⁊ hoc eſt quod
dicit̃:Nõ enim humi
liauit.penis ⁊ afflicti
onibꝰ vite pꝛeſentis.
e Ex coꝛde ſuo.i.ꝑ
ſe ⁊ ex directa electio/
ne:ſed vt ꝑ exercitiũ
patiẽtie ſequat̃ premi
um gloꝛie. f Ut cõ
tereret ſub pedibꝰ ſuiſ
reſumat̃. Nõ eĩ ex coꝛ
de ſuo.i.ex electiõe di/
recta hoc nõ fecit.⁊ ſi
milit̃ qđ ſubdit̃:
g Ut declinaret iudi/
ciũ viri:ꝑmittẽdo cũ
iniuſte tribulari.io ſb/
ditur: h Dñs ig/
noꝛauit.i.nõ appꝛoba
uit malitiã facientiũ.
i Quis ẽ.Hic remo/
uetur ſecũdus erroꝛ:
ex hoc enĩ ꝙ iuſti in p̃
ſenti vita vt frequẽter
tribulantur ⁊ impij ꝓ
ſperant̃ crediderũt a/
liqui ꝙ deꝰ nõ habe/
ret noticiã de his que
fiũt in terra.ex quoꝝ
ꝑſõa dꝛ Iob.xxij.
Circa cardines celi perambulat:nec nr̃a cõ
ſiderat.Sed hoc eſt erroneum non ſolum ſʒ
ſanctos ſed etiam ſm philoſophos. Philo/
ſophus enim.1.de anima arguens cõtra em/
pedoclem ducit ipſum ad iſtud inconueniẽs
ꝙ deus aliquid ignoꝛaret ſcilicet diſcoꝛdiã:
quod nos cognoſceremus. propter qđ dicit
Hieremias: Quis eſt iſte q̃ dixit vt fieret ſeq;
aliquid in terra: k Domino non iubente.
id eſt deo non pꝛeuidẽte et oꝛdinante.et ſimi
liter quod ſequitur: l Ex oꝛe al.id ẽ ex eiꝰ
diſpoſitione: m Non egre.nec bo.nec ma.
que ſimiliter fiũt in terra.q.d.iſta ſunt erro/
nea.et ideo conſequenter inducit ad tolerã/
tiam aduerſoꝛum que a deo oꝛdinant̃ ad me/
ritum et pꝛemium electoꝝ dicens: n Quid
murmurauit homo viuens.afflictꝰ ĩ pꝛeſenti
ſm diſpoſitionem dei. o Vir pro peccatˀ
ſuis.per penam expiandis. p Scrutemur
vias noſtras.⁊c̃. quaſi diceret ſi diligenter
ſcrutemur conſcientias noſtras inueniemus
plura peccata. q Et reuertamur ad domi
num per penitentiam.

Leuemꝰ

a ſ a limo terre. b ſ integritatē fidei. c ſ opibꝰ
Leuemus corda nr̄a cū manibꝰ a b
a ſ quaſi culpa noſtra eſt non tua.
ad dn̄m in celos. Nun: Nos i c†
a ſ contra ꝓximum. b ſ deū qđ peius eſt.
niq̄ue egimus ⁊ ad iracūdiam ꝓ/
a ſ pro tantis peccatis.
uocauimus: idcirco tu inexorabi/ d†
a ſ audi vel firmamentū vel adiutorium.
b ſ cecitate.
a b lis es. Samech: Opꝰuiſti in fu/ e
a ſ in plaga diſperſionis. b ſ ſpiritualē intelli/
gētiā legꝭ abſtuliſti. c ſ qibꝰ bonis expoliatis. f g h
rore ⁊ percuſſiſti: occidiſti nec pe
perciſti. Samech: †Oppoſuiſti i+
a ſ pctōꝝ q̄ cōtra nos clamāt. b ſ noſtra.
ſ ad te.
nubem tibi: ne tranſeat oratio. k+
a ſ de terra viuentium. b ſ cōtra indignos
Samech: Eradicatiōeȝ ⁊ abie/ l+ m
a ſ chriſtum. b ſ in manifeſto.
ctionē poſuiſti me ī medio pplo/ n

G rarū ſunt myſtica ſacramēta ꝑ quibꝰ dicit̄ ſcrutemur vi.n.⁊c.
Tria facere debemꝰ ſcrutari: querere: reuerti: Queramꝰ quid
facti ſumꝰ: quid fuimꝰ q̄d debeamꝰ eſſe: vt ꝓſpectis his cōpulſi
ad dn̄m reuertamur: ad qđ nos lr̄a Nun inuitat q̄ principiuȝ
Job.8.d interp̄tat̄. vnde vnicꝰ patris ait: Ego p̄ricipiū q̄ ⁊ loquor vo
bis. Hec enī littera etiā vnicꝰ interp̄/
tatur qui verum principiū: veꝝ pabu/
lū. Sunt q̄ȝ ſcripture paſcua quibus
paſcimur et īſtruimur: ſed vnicus pa/
ſcua ſpiritualis ad que leuare debe/
mus corda noſtra cū manibus in celū
vbi vera ſunt paſcua. At notanduȝ ꝙ
corda ſine manibus non leuant̄: neq̄
manus ſine cordibus: vt integritas fi
dei nos cōmēdet deo ⁊ oꝑatio. Vera
enī fides eſt q̄ ꝑ dilectionē oꝑat̄: ſic q̄
recolentes paupertatē nr̄aȝ dicamus
deo: nos inique egimus: et qđ peius
eſt: ad iarcundiā ꝓuocauimus. Idcir
co tu inexorabilis es. Omnis ſcriptu/
rarū doctrina hoꝝ triū verſuū intelli/
gentia reddit̄ vt ſcrutemur vias. i. ac/
tiones et queramꝰ q̄d fuerimus ⁊ q̄d
ſumus et reuertamur ad dn̄m penitē/
do a quo diſceſſimꝰ peccātes. Magnū
eſt vnicuiq̄ ſeipꝰȝ cognoſcere. vn̄ moy/
Deut.29.d ſes: Attende tibi ne fiat verbum ab
ſconditū in corde: attende tibi nō di/
uitijs nō poſſeſſionibus non viribꝰ ſ
animo ⁊ menti. vn̄ facta et ꝯſilia ⁊ co/
gitatiōes ibi te attende vbi potior es
(apollinis hoc aſſignat fabula gētil)
quaſi huiꝰ ſentētie auctor fuerit. qua
dicitur: Scito teipſum. cū de moyſe ad phos tranſlata ſit qui
Cant.2.c prior fuit. hinc quoq̄ Salomon: Si ignoras te o pulchra in/
ter mulieres: egredere ⁊ abi poſt veſtigia gregū tuorū.
Notandū q̄ꝛtum vir videns pauꝑtatē. ſ. flagellis eruditus
ꝓfecerit: poſtq̄ ad Saen litterā vēit: ⁊ duc te audiuit ⁊ graue
iugū ſuper ſe tulit: et ſedit ſolitarius vbi alto ſilentio videns
cognouit ꝙ noſtra ſalus ſit vt ſcrutemur vias noſtras: q̄ꝛ lu/
brice et tortuoſe ſunt maxime in adoleſcētia. vnde p̄uēire opor
Ps.22. tet correctione annos iuuētutis dicētes: Dn̄e paſcꝭ me a iuuē
tute mea et nihil mihi deerit: in loco paſcue ibi me collocauit.
Hec ſunt vera paſcua vite vbi vnicus patris paſcit inter lilia.
ſcȝ filius donec aſpiret dies et inclinent̄ vmbre. hoc aūt nobis
ſubſidiū eſt. Leuemus ergo ad eū corda nr̄a cū manibꝰ in ce/
Job.14. lū dicētes: Delicta iuuētutꝭ mee. ⁊c. q̄ꝛ grauiora ſūt ſenectutis
q̄ iuuētutis vulnera. vn̄ ait: Bonū eſt viro cuȝ portauerit iu/
gū ab adoleſcentia ſua. Senibꝰ eſt remediū peccare deſinere:
ſed ſtimulant eos peccata: exagitant cōſciētie ⁊ ꝯſuetudo pec/
cati inſtabiles facit. Leuemus ergo corda nr̄a cuȝ manibꝰ ad
deū: q̄ꝛ deū ad iracūdiā ꝓuocauimus: q̄ꝛ preterita abūdant:
p̄ſentia peccata non ceſſant. aliter enī inexorabilis eſt nō ꝙ ve
Samech nie claudat̄ ianua niſi noſtra claudat̄ malicia. vnde recte Sa
mech ſequit̄ que audi: vel firmamentū vel adiutorium interp̄
Allego. tatur quod ipſe textus indicat. a Allego. Samech. Audi
vel firmamentū vel adiutoriū: dn̄s deſtruxit regna diaboli q̄
in monte ſibi oſtēdit et aduerſarias poteſtates ꝑdidit ⁊ a qui/
buſdā qui membra ſunt huius capitis abſtulit adiutoriū: ⁊ in
ter eos et predeſtīatos ad vitā ſtatuit chaos magnū qui iuſto
Luc.16.g iudicio dei p̄ordinati ſunt ad ſupplicium. vnde: Inter nos ⁊ vos
magnū chaos fir. e. ſm hoc hec littera a quibuſdaȝ interp̄tat̄
firmamentū: q̄ꝛ nō ocioſe dicit̄: audi. hoc enī audiendū eſt au
re audiēdi nō ſenſu cōmuni. hic q̄ȝ notādū eſt poſt moralē ſen/
ſum q̄d ſequat̄ eos q̄ peccādi finē neſciūt. Oppoſuiſti nubē ti/
bi ⁊c. eſt nubes leuis ſupra quā aſcēdit dn̄s: eſt nubeſ lucida:
eſt nubes tenebroſa: ſȝ q̄ꝛ oppoſita plāgit̄: dēſitatē peccatoruȝ
ſignificat. colūna nubis que excludebat egyptios claudebat
hebreos. his lux erat: illis cecitas: nubes q̄ȝ corporis xp̄i: lux
credentibꝰ: cecitas nō credētibus: ⁊ petra ſcādali: ⁊ lapis of/
fenſionis: vt operiret in furore. i. deū in homīe latent̄ occulta/
ret: ꝑcuſſiſti vulnere infidelitatis: occidiſti. i. īpenitētes feciſti
nec peperciſti. i. ſeueritatē iudicij exercuiſti: hec nubes oppoſi/
ta eſt: hāc nō pōt trāſire oratio dū cecitas eſt in iſrael. Idcirco
xp̄s eradicatio ⁊ indignatio poſitꝰ eſt. ſm illđ: Propterea de
Ps.51. ſtruet te in fi. e. t. ⁊c. Ideo hec littera īterp̄tat̄ audi: Quia icō
...n.11.d p̄henſibilia. ſ. i. e. vt oēs. ſ. corde audiāt ⁊ intelligant. vnde ſu
ī.1.c pra ſub eadē littera: Lacū calcauit dn̄ſ iugū filie iuda: quādo
ſcȝ lacꝰ factus eſt iudeis paſſio ſaluatoris et gētibꝰ portꝰ ſalu
tis: crux enī dn̄i infidelibꝰ ſcopulus: fidelibꝰ portꝰ. iō p̄mitti/
tur: Audi vt futura cognoſcas: q̄ꝛ torcular vel lacꝰ quā calca
uit dn̄s: iō calcatꝰ eſt vt ex paſſiōis prelo fides gētiū clareſce
ret: ⁊ fex infidelitatis in amurcā trāſiret. Miſtice. Samech Myſtice.
audi vel firmamentū vel adiutoriū in/
terp̄tat̄ qui ſenſus verbis ſequentibꝰ
declaratur: Oppoſuiſti nubē tibi ⁊c. q̄
enī p̄terita nō plāgūt: ⁊ nouis pecca/
tis ꝓuocāt deū: quotidie deū delinq̄n
do inexorabilē reddūt. qđ ſuperiꝰ ſub
eadē littera plāgit̄. Abſtulit dn̄s oēs ī.1.e
fortes meos de medio mei ⁊c. Nō eniȝ
tūc abſtulit oēs fortes qn̄ pplus in ba
bylonē ductus eſt. ſed qn̄ xp̄s venit: et
iudea tp̄s viſitatiōis ſue nō nouit: et
noluit captiuā erigere ceruicē et fidei
ſuſcipe lucē. ideo xp̄s eradicatio ⁊ idi
gnatio poſitꝰ eſt in medio pploꝝ. vn̄:
Ego veni vt nō vidētes videāt: ⁊ q̄. v. Mar.4.b
c. f. Ecce hic poſitꝰ eſt in ruinā: ⁊ ī re. Luc.2.e
mul. ⁊ in ſignū cui cōtradicet̄. Merito
ergo ſublatū plangit̄ adiutoriū: qđ in/
durato corde reliquerūt. vn̄ recte: Ec/ Mic.1.b
ce cō. te hodie ſu. g. ⁊ ſup. re. vt. e. ⁊. d. †De pe.di. 1.c. quārū liber.i glo.
Quattuor triſtibꝰ duo leta poſuit: nō
enī edificant̄ bona niſi deſtruant̄ ma/
la eradicationē ⁊ indignationem plan
gunt. ſ. ſe pōi in medio populoꝝ: quia
iudei q̄ in xp̄i paſſione errauerūt: indi
gnatione ꝑpetua digni ſūt eradicari d̄
terra viuentiū: ideo ꝓpheta quattuor
inducit: Operuiſti in furore: percuſſi/
ſti: occidiſti: non peperciſti. In furore enī ſuo velamēto ceci/
tatis faciē iudeoꝝ operuit ne agnoſceret̄: q̄ꝛ velamentuȝ poſi/
tū eſt ſuꝑ faciē moyſi vſq̄ hodie. dū legit̄: Percuſſit eos pla
ga diſꝑſiōis nec ſēſerāt. occidit. i. ſp̄ūȝ vite abſtulit quē ī lege
nō intelligunt nec pepcit: q̄ꝛ a gratia: a tēplo: a lege: a ſolo ꝓ
mo ⁊ ab omnibus expulit ſacramētis. vn̄: nubes pctōꝝ op/
poſita plangit̄: ne orō ad deū dirigat̄: hic nimirū locꝰ ⁊ de ꝑ/
ſona xp̄i legit̄ ⁊ de Hieremia q̄ excelſus dn̄i ſonat.
b Moralit̄. Opꝰuiſti in f. Plāgit ſe aīa peccatoꝝ caligine ⁊ Moralit̄
iniquitatis oꝑiri: ⁊ ꝑcuſſam et occiſā iudicio dei p̄eunte vul/
nere prauitatis: nubes delictorū oppoſita plangit̄ q̄ magꝭ cō/
tra nos orare q̄ deū exorare credit̄. vn̄: Vox fr̄is tui abel cla Gen.4.b
mat ad me d. t. quā ſcȝ cogitatio terrena ⁊ delictoꝝ īmanitas
facit: ne poſſit oratio nr̄a ad deū trāſire nec ipſe orātibꝰ parce
re: q̄ꝛ clamor terrenus opponit̄. vn̄ vſq̄ ad finē huiꝰ alphabe
ti luce clarius refertur paſſio dn̄i: quid Eyn ergo littera ſig/
nificet videamus. c Eyn. Fons vel oculuſ dicit̄: q̄ꝛ ſicut Eyn
de fonte fluuiꝰ: ſic de viſiōe oculoꝝ bona vl̄ mala generant̄:
cū ad bona aꝑiunt̄: fons iuſticie cū ad mala: ſicut oculi ad ea
perti ſūt: fons ſūt ⁊ origo maloꝝ. vn̄. ſ. ſub eadē littera: Ocu ī.1.f
lus m. d. a. q̄ꝛ lon. f. eſt ꝯſolator ⁊c. vbi patet q̄ꝛ nō ſe captiuū
deplorat: ſȝ pplm̄ xp̄i cōſolatiōe derelictū quaſi vere dolēda ē
captiuitaſ. Inde q̄ȝ nūc afflictꝰ plāgit̄ oculꝰ: nec tacuiſſe: nec
requieuiſſe. Ibi enī nulla requies vbi ſp̄ūſancti cōſolatio de
eſt. Vn̄ qui ab eius ſāctificatiōe diſceſſerūt nullā ſabbati re/
quiē inuenerūt in quo requieuit dn̄s: hanc captiuitatē pro/
pheta p̄uidens que ventura ſunt luget. Sed q̄ꝛ afflictꝰ nō ta
cuit ⁊ ꝑſeuerauit: reſpexit dominus de celis: Qui enī perſe/ Mat.10.c
uerauerit vſq̄ in finē ſaluꝰ erit. ☞ Oculus

Nico. de lyra

a Leuemꝰ cor. no. in orōne deuota q̄ eſt aſcēſus mētꝭ ī deū: ſm Damaſcenū. b Cū manibꝰ. vt ſil̄ eleuemur mēte ⁊ cor pore. c Nos iniq̄ egi. licet enī Hieremias eſſet īnocēs ⁊ ſā ctus: tn̄ cōnumerat ſe iudeis peccātibꝰ: q̄ꝛ erat de pplo illo. d Idcirco inexora. es. nō ex defectu tue pietatis: ſ ex actu nr̄e iniquitatis. e Operuiſti. Hic reuertit̄ Hieremias ad lamentādū ſui ⁊ ppl̄i miſeriā dicēs: Operuiſti. ſ. nos multitu dine aduerſariorū. In furore. i. vindicta tue iuſticie.
f Et ꝑcuſſiſti. nos fame. g Occidiſti. gladio aduerſario rū. h Nec peperciſti. ꝓpter defectū meritoꝝ nr̄oꝝ.
i Oppoſuiſti nubē tibi. i. peccatoꝝ nr̄oꝝ caliginē cōſidera/ ſti. k Ne trāſeat orō. q. d. ex hoc nr̄a oratio fit inexaudibi lis corā te. l Eradicationē. a iudea. m Et abiectio/ nē. in terra aliena. n Poſuiſti me. ſm ordīeȝ tue iuſticie.

a ſ a perſona aduerſariorū. ſ quaſi leo vox ꝓ phete et populi.

a b rū. Pe: Aperuerunt ſuꝑ nos a†
a ſ Sāguis eius ſuper noſ et ſuꝑ filios noſtros ſ vox ſoliꝰ ppli. ſ deuorandos.

os ſuum omnes inimici. Pe:
a ſ ne impleret ī chriſto. b ſ cauſa captiuitatꝭ.

Formido et laqueus facta ē no b+
a ſ ꝓphetarū que debuit iuuare.
b ſ eoꝝ vel chriſti.

bis vaticinatiō ⁊ contritio. †
a ſ a ꝓpria perſona. b ſ ad abluēda crimina vel amoris vulnera mitiganda.

c Pe: Diuiſiōes aquarū dedu/ c†
a ſ ſpūali captiuitate.

xit oculꝰ meus: in ɔtritionē filię
ſ fons vel oculus.

ꝑplī mei. Eyn: Oculuſ meus af d
a ſ dolore captiuitatiſ. b ſ lachryme apō dñm pondera vocis habēt. c ſ qꝛ deū amiſerunt qui in ſabbato requieuit.

flictꝰs ē nec tacuit: eō ꝙ nō eēt e
a ſ qui ꝑſeuerauerit vſqꝫ in finē ſaluus erit.

reqes. Eyn: Donec reſpiceret f
a ſ oculis miſericordie. b ſ ſingulariter qꝛ ad vnū tendit.

et videret deꝰ de cel. Eyn: Ocu g†
a ſ omnia extrahendo in deū. b ſ cogitationibus eterne vite.

lus meus depredatꝰ ē aīaꝫ meā
a ſ afflictionibus delictorum.

in cunctis filiabꝰs vrbis meę. h
a ſ cōſolatio vel iuſticie. ſ a ꝑſona aduerſarioꝝ b ſ deceptione.

d Zādik. Uenatiōe cēperūt me i+

Oculus meus ⁊c̄. euidēter futurū iudiciū enūciat: ⁊ ꝓuidēs que futura ſunt ciuitatibus iude imbre lachrymarum manat. Preuidet enī obſtinatā plebē q̄ negatura erat ꝓpriū auctorē: oculus aūt aīam depdat qn̄ oīs doloris affectꝰ effundit ⁊ ardor animi ⁊ lāguor in lachrymas liquat: qn̄ q̄cquid eſt in aīa

Ps.118. ſicut de fōte riuus effluit. vn̄: Defecit in ſalu.tu.anima m. ⁊ defecerūt oculi mei in elo.t. anima enī depdat ab oculo vt ſuo creatori hereat de ſe diffiſa. ī illo cōfiſa. Deficit vt in ſpūm trāſeat: ⁊ ſit vnꝰ ſpūs cū deo. iō dꝛ ſingularit oculus: nō oculi: vt cū deo viuat. vn̄:

Cant.4.c Uulneraſti cor meū in vno oculoꝝ tuorū. xp̄s enī ī vno oculo videt: alij ſūt oculi carnis q̄ apiuntur ad malū: alij mentis qui tranſeūt in vnū: vt ſit vna mens cū deo: alij oculi eccl'ie q̄ bꝫ duos oculos: moralē ⁊ myſticū. Myſticꝰ acutior: moralis dulcior. ita oculꝰ xp̄i

f amore repletꝰ aīam depdat in cūctis filiabꝰ vrbis mee ꝑ ſingulas delictorū afflictiōes: et eterne vite cogitatiōes. ſ. depdatus eſt. iō autē hec lr̄a fons vl' oculꝰ interp̄tatur: qꝛ nec oculꝰ ſine fōte nec fōs ſine oculo dilectiōiſ manat. Debet enī quiſqꝫ pctōr fōte lachrymarū rebaptiçari qui nutrit ocl'o ſctē cō/

Pe uerſatiōis vl' cōtēplatiōis. a Pe. Fons vel oculꝰ interp̄tat. vn̄: Oculꝰ meus afflictus eſt nec tacuit: eo ꝙ nō eſſet requies. Oculus meꝰ depredatꝰ eſt aīam meā: cuiꝰ ſcꝫ officiū eſt que videt nūciare. xp̄s q̄ꝫ alijs in ruinā poſitus eſt: alijs in reſurrectionē. In hac littera oculoꝝ declarat officiū: vt ſic ſcꝫ defleant ꝓ pctīs vel deſiderijs celeſtis gr̄e: hi ſuauibꝰ delectant: aſperis offendunt. vn̄ ennō oculꝰ ſupplíciorū dicit: vel tētatiōis vel hedi vel vitule vl' generatiōiſ: vl' fōſ generatiōiſ. vbi ſcꝫ Joan. baptiçabat: vt eoꝝ afflictiōe ꝑ fōtē generatiōiſ renati trāſirēt ī adoptionē filioꝝ dei. ⁊ hoc eſt: Oculus meꝰ. af. eſt doloribꝰ. i. afflictꝰ ſum nec tacui: lachryme enī a maxilla aſcē

Mat.5.d dūt in celū. Oculꝰ tētatiōis dicit: qꝛ ꝑ eū tētamur. vn̄: Qui viderit mulierē ad cōcupiſcēdū eā ⁊c̄. nō dixit ſimplicit q̄ viderit mu. ſed addidit ad cōcu. ⁊c̄. vbi oculū abſoluit: mētē ligauit. nec dixit mechatꝰ eſt in oculo ſed in corde. Oculꝰ vero eſt hedi: q̄ ſcꝫ ad ſiniſtrā eſt: pctōr enī q̄ a dextris ſūt videre nō pōt.

Ps.15. vn̄: Prouidebā dn̄m in ɔſpectu meo ſemꝑ. Eſt oculꝰ vitule qn̄ aſſiduo loro vitule pctōres iniq̄tates trahūt. Et oculꝰ generatiōis: aut fōs generatiōis: qꝛ ex ɔſpectu ocl'oꝝ aut bōa aut mala generant. ⁊ eſt oculꝰ ſupplicioꝝ: qꝛ renatꝰ pctōꝝ ſuorū ſupplicia corde pauido ꝑhorreſcit. Idcirco eyn oculus vl' locꝰ dicit. b Aperuerūt. Hic pe preter ſolituꝫ ordinē p̄cedit ſm hebreos: quia iudei prius aperuerunt os ſuum ad loquendū q̄ꝫ oculum mentis ad videndum.

Hiſto. Hiſto. Pe oris interp̄tat: vl' erraui vl' os aperui. cui alludēs ꝓpha ait: Aperuerūt ſuꝑ nos os ſuuꝫ. ſic q̄ꝫ in pluribus lr̄is interp̄tatiōibꝰ alludit vt littere ſenſū v̄borū: ⁊ v̄ba ſenſū littere expediāt. Un̄ ſe erraſſe ſm ſēſū littere oſtēdit dicēs: Formido et laqueꝰ factꝰ eſt no. va. ⁊ ɔtritio. Erroris aūt fuit vaticinationē ꝓphaꝝ ⁊ ɔtritionē cordis eorū q̄ pēitētiā ſuadebāt nō errorē reſpuere. vn̄ formido īſanabil' ⁊ laqueꝰ accidit. Propheta q̄dē nō errauit ſꝫ ꝑplī voce gemit: cui cōtritio ⁊ vaticinium laqueus et formido fuit. vnde ait: Diuiſiones aquarū deduxit oculus meꝰ ⁊c̄. Alia vero eſt ɔtritio ꝓphārū deuotione diuīe īſpiratiōis: alia eorū q̄ ꝓ pctīs afflicti ſpū vexāt errorꝭ.

Ps.50. Deꝰ eī cor ɔtritū ⁊ hūiliatū nō ſpernit: niſi priꝰ vaticiniū ⁊ cōtritionē ꝓphetarū ꝓ īpīs gemētiū ⁊ merētiū ſpreuiſſꝫ. ideo vaticiniū eis laqueꝰ eſt qō in paſſiōe dn̄i ei accidiſſe nulli dubiū

Allego. eſt. Allego. Aperuerūt ſuꝑ nos ⁊c̄. Chriſti ⁊ mēbrorū eius vox inimicis formido: facta eſt vaticinatio ꝓphetarū quā timebāt ne īpleret in xp̄o. Ita q̄ꝫ paſſio ⁊ ɔtritio ⁊ humilitas xp̄i:

Ps.118. fidelibꝰ fuit ruina. vn̄ dauid: (q̄ſi ex ipſius lr̄e ſono): qꝛ Os

Job.15.d meū aperui ⁊ at. c Diuiſiōes aquarū ⁊c̄. Un̄ in euāge. Si nō veniſſē ⁊ locutꝰ eis nō fuiſſem: pctm̄ nō haberēt: nūc aūt in

excuſabiles

excuſabiles ſunt q̄ſi laqueꝰ facta eſt eis vaticinatio. vn̄. ē. q̄ꝫ ſub hac lr̄a lachrymabil' q̄rimōia exponit. Expādit ſiō m. ⁊c̄. q̄ſi dignā remunerationē erroris accepit: qꝛ expādētes manꝰ ī cruce neglexit audire ⁊ alis eiꝰ ſuccedere. In ɔtritiōe filię populi mei. Uenis chaldeoꝝ captiuitatē deflere videat: ꝓphetico tn̄ ſpū ſpūalē captiuitatē deplorat: quā verꝰ chaldeꝰ in vincula errorꝭ captiuat. in hac ꝑegrinatiōe patria nr̄a fides eſt q̄ de lōge adduxit: ⁊ ſuꝑne patrie iure adductos ciues ordiauit. vn̄: Iā nō eſtꝭ hoſ. ⁊ ad. ⁊c̄. Sꝫ qꝛ a ſolo pa Eph.

trio ⁊ a deo fide ⁊ lege ⁊ teſtamēto diſꝑſi erāt. recte ſubdit: Et diuiſiōes aqꝛ dedu. ocu. mei. optat enī cū Paulo anathema eſſe. ꝑ. f. ſ. vn̄ ptꝫ quanta ſit Rom.9.

paſſio charitatꝭ ⁊ hortꝰ delitiarū. Hinc oīa genera virtutū nutriunt ex q̄ aſcēdit fōs q̄ irrigat oīa genera virtutum. Primū attollēs ſe in q̄ttuor capita virtutū. deinde ꝑ oēs diuiſiōes aquaꝛ vt inebriet germīa fidei et moꝝ. Generaliter enī affectū penitētis aut diligētꝭ amorē exp̄ſſit: hec diuiſiōes aquarū peccata abluūt delitiaꝝ areolas īfūdūt vt fluāt oīa aromata virtutū. Has diuiſiones aquaꝝ cū īpetu deducit eccleſia de libano peccata abluēdo. Hec ei gratia ſanctiſpūs. alijs fons eſt: alijs puteꝰ: alijs hortus concluſus fons ſignatus: alijs hortoꝝ riuus que quaſi diuiſiones numerant. diuiſiones autem aquarū deducit qui ſingula crimīa abluēdo ꝓfundit vel amoris vulnera linit. vn̄ vulnerata charitate ego ſū: deducebat illa diuiſiōeſ aquarū q̄ pedes dn̄i lachrymis irrigauit: deduxit ⁊ dō diuiſiones ſm multitudinē delictoꝛ

ſuorū ⁊ Petrus fleuit amare. hinc dauid ait: Lauabo ꝑ ſingulas noc. l. me. Ps.6.

⁊ quaſi voce Hieremie exitꝰ. a. d. o. m. ⁊ ſubdit quare: qꝛ nō cuſto. le. tuaꝫ. ac ſi dicat: ea deploro que ꝑ oculos ɔtraxi et admiſi. Flent enī ſctī magꝭ culpā quā erumnā: ⁊ Hieremias q̄ꝫ nō tā cōtritionē ꝑſītiſ vite dolet q̄ꝫ penā eterni ſupplicij: qꝛ videt ppl'i impenitētiā: flet ppl'i erūnas ⁊ excidiū patrie: ſꝫ magis qꝛ ɔtra deū os aperuerūt ⁊ maledicētes blaſ

phemauerūt. Fleuit xp̄s in paſſione qn̄ factus in agonia ꝓlixius orabat. Fleuit ſuꝑ hierl'm ⁊ ſuꝑ laçarū: ⁊ ſctī flent eūtes Luc.22. Joh.11.

⁊ mittētes ſe. ſua. ⁊ deducūt diuiſiōes aquaꝝ vt vberiꝰ accipiant fructū. d Zadik. Cōſolatio vl' iuſticie. Uenatiōe cepe Zadik

rūt me poſt tātas lachrymas ⁊ tātū dolorē poſt diſcrimīs formidinē ⁊ cōtritionē poſt inſultationē inimicoꝝ cōgruent conſolatio

Nico. de lyra

a Aperuerūt ſuꝑ nos ⁊c̄. maledicēdo ⁊ cōuitiādo. b Formido ⁊ laqueꝰ ⁊c̄. i. vaticinatio Hieremie ⁊ alioꝝ ꝓphetarū: cui nō credidimꝰ. deiecit nos in fortitudinē laqueū ⁊ cōtritionē. in hebreo habet hic: Uaſtatio ⁊ cōtritio. ideo videt ꝙ vitio ſcriptoruꝫ poſita ſit hic vna dictio ꝓ alia. ſ. vaticinatio ꝓ vaſtatio ex ſīlitudine lr̄aꝝ. ⁊ ſic eſt ſenſus: Formido ⁊ laqueꝰ. i. ex formidīe fugiētes vnū periculū cecidimꝰ in aliō. ſedechias enī formidās ſeruitutē rebellauit regi babylōis: ad qō ſecuta ē eiꝰ captio ⁊ exoculatio. vaſtatio terre ⁊ hierl'm ɔtritio. c Diuiſiōes aquarū dedux. ocu. m. ꝑ qō deſignat magnitudo fletꝰ. d Oculꝰ meꝰ af. eſt. ſic ordiat iſte v̄ſus poſt p̄cedētē ꝓut in hebreo habet: q̄ꝫuis in aliq̄bꝰ libris nr̄is ſit ecōuerſo. dic̄ q̄ꝫ: Oculꝰ meꝰ afflictꝰ ē a magnitudīe fletꝰ. e Nec tacuit. i. flere nō ceſſauit: eo ꝙ nō eſſet requies. ſ. nobis: ſꝫ labor et miſeria. f Donec reſpiceret ⁊c̄. q. d. requiē nō expecto via hūana ſꝫ tm̄ diuīa. g Oculꝰ meꝰ dep. ē aīam. m. i. ex nimio fletu abſtulit ſibi ɔſolationē. h In cūctꝭ fi. vr. mee. i. p̄ deſtructiōe cūctaꝝ ciuitatū iudee q̄ dicebant filie vrb hieroſolymitane q̄ erat metropolis. In hebreo ſic hr̄: Oculꝰ meꝰ ſordidauit aīam meā. i. ex fletu ɔtinuo ſordidauit faciē meā. in qua relucet vis animemagis q̄ꝫ in ceteris corꝑis ꝑtibꝰ: eo ꝙ oēs ſenſus ſūt in facie. cetera ſic priꝰ exponāt. i Uenatione cepe. me. qꝛ exercitꝰ chaldeorū inſequēdo ſedechiā cōprehendit eū

Coſolatio quā Zadik ſonat intercedit: vt q̄ tm̄ puniti ſūt ſperēt in-
dulgētiā iuſticie ⁊ cōſolationē miſe͞rdie: q̄ lachrymis ſuis loti
ſūt a ſordib⁹ ſuis. Sed q2 req̄eſ ex ſola xp̄i paſſiōe dat̄: voce re
dēptoris p nob̄ plāgit̄: venatiōe ceperūt me. q. a. His v̄bis ex
paſſiōe dn̄i cōſolatio nob̄ oſtēdit̄ ⁊ iuſticie: q̄b⁹ efficiamur iu-
ſti: licet pfidoꝝ impietas (quaſi venā
tes auē) cū gladijs et fuſtib⁹ xp̄m ap-
p̄hēderit grat̄. Hieremias q̄z grat̄ ca
pt⁹ eſt: in lacu poſit⁹ ē: ⁊ inundauerūt
ſic aquarū fluct⁹ pſequētes ſup caput
ei⁹: ſed de xp̄o hec manifeſti⁹ dicūt̄: q̄
Job.28.b vt auis capt⁹ plāgit̄. Vn̄ Job: Semi-
tā ignorauit auis: hec auis fortaſſis ē
aquila q̄ puocat ad volāduz pullos
ſuos. i. iudeos expādēs alas ſuas ſu-
p eos: q̄ dū voluit eos ſub alas ſuas
ꝯgregare q̄ſi gallina infirmat⁹ ē: ⁊ ap
p̄hēſus. vn̄: Lapſa ē in lacū vita mea.
Hūc lacū ſol⁹ calcauit dn̄s dū mortem
moriēdo pemit: ⁊ vitā reſurgēdo repa
rauit. Poſuerūt lapidē ſup me. Quid
aptius: lapis enī poſit⁹ ē etiā ſignat⁹:
⁊ poſt reſurrectionē ab angelo reuolu
Ps.87. t⁹: Eſtimat⁹ ē xp̄s cū deſcendētib⁹ ī la
cū: fact⁹ ſū ſic hō ſi. ad. ſ inuent⁹ ē īter
mortuos liber. Inundauerūt aq̄. i. mul
titudo ppl̄i ſup xp̄m qui eſt caput no-
ſtrū. Paſchaſi⁹. Venatiōe ⁊c̄. Vox
eccl̄ie. i. corpis ſup cui⁹ caput inunda
uerūt aque. i. ppl̄i vt cū grat̄ pimerēt
vn̄ voce eccl̄ie q̄ſi ſpe ſua fruſtrate ſub
dit̄: Perij: q2 diſcipl̄i ēt relicto eo fu-
gerūt: negauerūt: dubitauerūt. vn̄ re-
cte p̄ponit̄ Sadik que cōſolatio inter
p̄tat̄: q2 niſi cōſolatio pij paſtoris adeſ
ſet nulla ouis ſalua eſſet. Vn̄ patet ꝙ
tētatio paſſiōis nō fuit ſine cōſolatiōe
ſpūſſancti: q̄ deſperātes ꝯfortaret: fidē
Luc.22.d reintegraret vel ſuſtētaret. vn̄: Ego p
te rogaui Petre vt nō defi. fi. t. q̄tuz
in ip̄o fuit negauit: ſ ī deo fides eius
māſit. Sic ḡ voce eccl̄ie ꝯuenient̄ d̄r:
Perij. ſ3 p̄ſciētia ⁊ pmiſſiōe pij mgr̄i
fides inuicta fuit. Cōſolatio aūt fit mult̄ modis. cōſolat̄ eniz
Isa.40.a ſcriptura et iudicis miſe͞rdia ⁊ delicti pſoluta pena. vn̄: Cōſola
mini ppl̄e me⁹. ⁊ poſt pauca: Dimiſſa ē iniq̄tas hierl̄m: q2 ſuſ-
cepit de manu dn̄i duplicia p. o. p. ſ. ⁊ ſi fides deeſſet pena ſatiſ
faceret. Fit cōſolatio in varijs tētatiōib⁹: q2 tētatio patientiā
opat̄: ⁊ patiētia pbationē: ⁊ pbatio ſpē. Lachryme q̄z ꝯſolā-
Ps.6. tur q̄b⁹ crimia abluunt̄. vn̄: Exaudiuit dn̄s vo. f. m. Decurſis
itaq3 ſupplicijs q̄ p pctīs ſuſtinem⁹ d̄ venia certi ſum⁹. In his
eī nō deeſt ꝯſolatio ſpūſſcti ſi nō adeſt duricia cordis: he ſūt iu
ſticie. d. r. l. c. Sadik enī cōſolatio vl̄ iuſticie interp̄tat̄. ex paſ-
ſione enī dn̄i multimodā cōſolationē accepim⁹: cui cōformes ī
Luc.16.f flagello et paſſiōib⁹ iuſtificamur. vnde: Fili recor. q2 rece. bo.
in vi. t. ⁊ laça. ſi. mala. nūc aūt hic cōſolat̄: tu vero cru. Iā p⁹
paſſionē: poſt cōſolationē: poſt tētationē q̄d ſequat̄ videam⁹.
i. vocatio vl̄ ꝯcluſio. vl̄ aſpice. vn̄ alludēdo d̄r: Inuocaui no-
mē tuū dn̄e. ⁊. ſ. ī eadē lr̄a: Vocaui amicos meos. a Kuph.
Innocaui no. t. d. Vox xp̄i ſm̄ hūanitatē q̄ſi q̄uis in lacū lap
ſa ſit vita mea. ego tn̄ de nouiſſimo lacu inuocaui ſicut Jonas
de ventre ceti cui ſimile dixit Job: Si deſcendero in pfunduz
inferni inde me liberabis. vnde et caput fidenter dicit: In die
qua inuocauero te domine dixiſti: Noli timere. vnde: Hic q̄z
vocem meaz audiſti ⁊c̄. Appropinquaſti: perire nō poteſt: cui
pater preſto eſt: cuius vocē audierat dubitare nō poterat: ſed
quia kuph etiā cōcluſio īterpretat̄: iure qui perijt gemēs orat
Ne auertas faciē tuam ⁊c̄. Incarnatus enim ad extrema mō-
tiū deſcenderat terre vectibus cōcluſus et fiducialiter ſciebat
ꝙ liberaret pater vitam eius de corruptione: qua preſſus no-
biſcū: p nobis dolens dicebat: Inuocaui nomen tuum domi-
ne: quod Jonas ī vētre ceti prefigurauerat. Ideo kuph recte
dicitur concluſio: quia concluſit dominus omnia ſub peccato.
vt aperiatur nobis ianua vite per eum qui in corruptione car
nis venit vſq3 ad nouiſſima laci: ſed inuocando exaudit⁹ ē p
p ſua reuerentia. Nos quoq3 corruptione et pctō ꝯcluſi: ⁊ idē
nobis affuturuz credim⁹: ppterea appropinquaſti inq̄t ⁊c̄. vt
nos fiducialiter idem dicamus ⁊ ſperemus. Qui autem ſic cō

cluſi ſum⁹

a ſ d̄ q̄: ſemitā ignorauit auiſ. b ſ iudi. c ſ ſine cā
quaſi auem inimici mei gratis.
a ſ ī torculari paſſiōis. de quo: Torcular calcaui ſolus. ſ res turpes et humiles et indigne.
Zadik: Lapſa ē in lacūm vita a†
a ſ qui aduolut⁹ eſt ad hoſtiū monumenti. b ſ ne reſurgerem.
mea: et pōſuerūt lapidē ſup mē.
ſ populi.
Zadik: Inūdauerūt aque ſup b
a ſ capur enī ſū eccl̄ie. b ſ in mēbris deſperāti bus. c ſ vocatio vel cōcluſio vel aſpice.
caput meuz: dixi perij. Kuph: c
a ſ vox xp̄i ſm̄ humanitatē. ſ a perſona iu dicis. ſ qui liberaſti danielē de lacu leonū.
a **Inuocaui nomē tuum domine** d†
a ſ corruptiōis. b ſ a pſona ſua. q. humilit̄ et ſuppliciter orat. ſ in inferno.
dē lacu nouiſſimo. Kuph: Vo- †
a ſ exaudiſti petitionē meā. q. d̄ audiſti exaudi- ſti: forma orādi et ſpādi p̄pōit̄ nob̄ miſi eſtotez lu.
cēm meā audiſti: ne auertas au-
rē tuā a ſingultu meo et clamo-
ſ cordis. a ſ ad te feciſti appropinquare.
ribus. Kuph: Appropiquaſti ī e
a ſ q2 dn̄s illumiātio mea ⁊ ſal⁹ mea quē timebo
die quādo īuocaui te: dixiſti nē
a ſ caput vel capitis vel primat⁹. ſ vox capit̄. b ſ iuſte. ſ iuſticiā.
b **timeas. Rēs: Iudicaſti domie** f†
a ſ vox mēbroꝝ q̄ venūdata ſub peccato.
cauſā anime mee rēdemptor vi-

cluſi ſumus aſpicere et circūſpicere nos debem⁹. vnde kuph
aſpice interp̄tat̄: quaſi aſpice ꝙ mortalitas ⁊ corruptio ad no
uiſſima laci me pduxit. aſpice quo laqueo ſum ꝯcluſus ⁊ noli
infirmitatē et periculū diſſimulare: cōcludit̄ vnuſquiſq3 inu-
meris laqueis. Kuph quoq3 vocatio dicit̄: vt cōcluſi iugiter
inuocemus illū qui de celo veniēs ⁊ lā
guores nr̄os tulit. qui ait: Nō eſt op⁹ Mat.9.b
ſanis medic⁹: ſed ma. ha. Habes vul-
nera: medicinā nō differas: aſpice ſpiri
tualib⁹ oculis quō cōcluſus ſis. vnde
dauid: Leuaui oculos meos ī mō. ⁊c̄. Ps.120.
⁊ alibi: Ocu. n. ad d. deū. n. hīc q̄z ſu-
pra ſub eadem lr̄a: Effunde ſicut aquā
c. t. ante c. d. Ideo ſub hac littera redē-
ptoris nr̄i forma pponit̄ q̄ de lacu no
uiſſimo inuocat et fident̄ orat et gemit
⁊ clamat: nō voce ſed mente vbiq3 do-
minū p̄ſentē ſentit: et ſe appropinquā-
tē in die inuocatiōis ⁊ deū dicentē: Ne
timeas. q̄ dicit: Cōfidite ego vici mun Joh.16.g
dū. vnde: Dn̄s illuminatio mea ⁊ ſal⁹ Ps.26.
mea quē ti. ⁊c̄. talis vox cordis: tal̄ fi-
des magn⁹ clamor eſt. Eſt enī vox cor
dis clamor ⁊ vox ſanguinis q̄ ad dn̄m
puenit: hec vox exaltat̄ ſublimitate et
ꝯcētu virtutū: nō intēſiōe ſonoꝝ: gran
dis clamor fidei per quā clamam⁹ Ab Rom.8.e
ba pat̄. Spūs quoq3 clamat p nobis
gemitibus inenarrabilibus. Magna
eſt vox iuſticie et charitatis p quā mor
tui nō mō loquūtur: ſ clamāt ſic Abel
Magna eſt vox apoſtoloꝝ: q2 In oēm Ps.18.
terrā exiuit ſo. eoꝝ. hac voce caput no-
ſtrū clamāt ⁊ mēbra. clamabat Rach- Mat.2.e
el plo. fi. ſu. dicēs: Ne auertas au. tuā
a ſingultu meo ⁊c̄. clamat moyſes. cui
dicit̄: Quid clamas ad me. Sed ſcien- Exo.14.d
dū q2 alij in corde clamāt: alij in corde
loquūtur. loquebat̄ anima: q2 orabat
pro priuat̄. i. pro filijs: clamabat moy
ſes ardore charitat̄. Sub hac ergo lit
tera cōcluſio nr̄e demerſionis exprimi
tur: et inuocatio vt amplius clamem⁹
oſtendit̄. ſingulis dicit̄: Aſpice quō ſis ꝯcluſuſ: clama ad de
um q̄ p̄ſto eſt: Ne auertas au. t. ⁊c̄. q2 ꝯcluſit dn̄s oīa ſub pec
cato. vt omniū miſeriat̄. vn̄ miſeri eſtote: plorate: aſpicite cō-
cluſionē vr̄am: īuocate de lacu nouiſſimo. Gilbert⁹. Non lo
quaci ſ3 dicaci: nō ſtudioſo ſ3 pſpicaci rhetorica femīa iacim⁹
vt q̄d in aliquib⁹ locis lamētationū facimus: faciat ip̄e ī om-
nibus. Hoc tn̄ generaliter notandū ꝙ ſicut miſericordiā iudi
cis cōparādo q̄nto loco ꝯqueſtiōis vtit̄: incōmoda ſua ſingil-
latim exponēdo: ſic in aduerſarios indignationē excitando:
duodecimū locū indignatiōis ponit: colligēs que in negocio
acta ſunt vel ſecuta: cū vniuſcuiuſq3 īdignatiōe ⁊ crimiatiōe
rē verbis ante oculos iudicis exponēs vt indignet̄: ac ſi int̄-
fuerit ⁊ viderit. vn̄: Vidiſti dn̄e omnē furorē vniuerſas cogi-
tationes ⁊c̄. b Res. Caput vel capitis. vel p̄mat⁹. Caput Res
nobis eſt vel forma capitis vt cōſideremus auctorē vite q̄ eſt
caput nr̄m omnia fouens: oīa regens et ſenſib⁹ iplēs: ſenſus
enī ſapiētiſ in capite eſt: ſublato capite nō agnoſcit̄ corp⁹: nec
ſup eſt cā viuendi. Quid ergo caput de ſe ſētiat audiam⁹. Iu

dicaſti

Nico. de lyra

hēdit eū ⁊ multos alios. iiij. Reg. vl. a Lapſa eſt in lacum vita mea ⁊c̄. Ra. Sa. dicit ꝙ Hieremias pphetauit h̄ de Daniele qui fuit de tranſmigratis in babylonem. et fuit piect⁹ in lacum leonum: et lapis poſitus ſuper os laci: vt habet̄ Danielis vj. ⁊. xiiij. b Inundauerunt aque. id eſt multitudo aduerſariorum: eo modo loquendi quo dicit̄ Eſa. viij. Adducet dn̄s ſup eos aquas fluminis fortes et multas regē aſſyriorū ⁊c̄. c Dixi perij. i. non habens remediuz via humana: ⁊ quia non remanet niſi via diuina. ideo ſubdit̄: d Inuocaui nomen tuū dn̄e de lacu nouiſſimo. i. de extrema miſeria. vel iſtud pōt exponi ad litterā de Hieremia qui fuit poſit⁹ in lacu in quo non erat aqua ſed lutū: vt habet̄. ſ. xxxviij. ⁊ ibi orauit dn̄m ⁊ exaudit⁹ fuit: ⁊ de lacu educt⁹. iō ſubdit̄: e Appropinquaſti in die qn̄ īuo. ⁊c̄. me aſſecurādo. f Iudicaſti d. cām ⁊c̄. liberādo me a p̄parata mihi morte. Ra. Sa.

ſ quē nihil latet.
te mee. Res: Uidiſti domine a†
a ſ aduerſarioꝝ ſcꝫ. b ſ q oīa iuſte iudicas.
īiquitatē illoꝝ aduerſū me: iudi b c
ſ ſm qd audiſti. ſ in actu.
ca iudiciū meū. Res: Uidiſti
ſ non rationem.
omnem furorē: vniuerſas cogi/
a ſ dñs nouit coꝛ homīs. b ſ innocentē.
tationes eoꝛum aduerſum me.
a ſ Schin dētiū vel ſup vuln⁹ dētiū. de qb⁹ dꝛ:
Dētes eoꝝ arma ⁊ ſagitte: et ſup dolorē vlneꝝ
eoꝝ addiderūt. b ſ vt demoniū habes: ⁊ hmōi.
a Schin: Audiſti opprobriū eoꝝ d†
a ſ vt quid cogitatis mala in coꝛ. veſtrꝭ
dñe: oēs cogitatiōes aduerſum
a ſ labia doloſa in coꝛ. ⁊ c. lo. ſ.
me. Schin: Labia inſurgētiū e
mihi ⁊ meditatiōes eoꝝ adūſuꝫ
ſ aſſidue.
me tota die. Schin: Seſſiōeꝫ f†
a ſ quaſi magiſtroꝝ. b ſ exaltationem.
eoꝝ et reſurrectionē eoꝛuꝫ vide:
a ſ in me pſallebant qui bibebant vinum.
b ſ ſigna vel errauit vel cōſummauit.
b ego ſum pſalmus eoꝝ. Tau:
a ſ vt pro infidelitate amplius repellantur a fi de.
Reddes eis viceꝫ domie: iuxta g†

dicaſti dñe cām a. mee ⁊c. Hec vox tā capit⁹ ꝙ corpis ē: nec caput ſine corpe nec corp⁹ ſine capite. Cā aīe iuſticia q̄ capiti coaptat̄: redēptio corpis eſt: redimit̄ enī qd venūdat̄. Sub peccato corp⁹ nō cōfidit ſuis virib⁹: niſi iuſticia capitis ſuffraget̄. Juſticia ergo xp̄i iudiciū patris redēptio hoīs. more ꝙ rhetorico a pſona iudicis captat: iuſtū iudicē collaudat: deinde cām aīe tādē cur venerit. i. redēptionē oñdit. Eſt enī redēptor vite nr̄e quā ſuā eſſe ꝓpt̄ charitatē declarat: vt nos in illo ⁊ ipe ī nobis viuat. Tādē ꝑ indignationē adūſarioꝝ: īiquitatē ⁊ furorē cōmemorat: vt iudicē in ſe miſericordē ⁊ in aduerſarios indignantem reddat. q. d. licet ꝓbares cām aīe mee: vidiſti tñ furorē eoꝝ aduerſū me. Judica ꝙ iudiciū. In quo ptꝫ ꝙ īiquitatē reprobādo puniat: equitatē diligat ⁊ ſinguloꝝ cogitatiōes diſcernat: q (quaſi caput mēbra regit ⁊ viuificat) oīa iuſte diſpenſat: h̄ āt ē vox electoꝝ. i. corpis xp̄i q prima/tū bn̄dictiōis adepti ſunt. Res enī ſonat primatū: alius enī ppl̄s q in Eſau ꝓmogenita vēdidit: ali⁹ q emit. Singula ꝙ corpis mēbra grām capit⁹ participāt: ꝓmatū grē vēdicāt: vt vigor capitis ad ſingula mēbra ꝑueīat. In capite vigor vite: ⁊ ꝓmat⁹ nr̄e hereditatis. h̄ enī omī corpe expoſito: cuſtodire debem⁹ ſicut ſerpēs caput cuſtodit: exponit corp⁹ q̄ſi in eo vitā eſſe noue/rit: ſine h̄ capite nō viuimus: his itaꝗ tribus xſib⁹ electi ꝑ caput qd eſt xp̄s patri cōmēdant̄: eiuſꝗ iudicio iuſtificati ⁊ redēpti offerūt̄ ⁊ iniq̄tas ⁊ furor aduerſarioꝝ ⁊ cogitatiōes cōdēnant̄ ⁊ mira capit⁹ ⁊ corpis vnitas declaratur. Redēptor vite mee. alij defēſor redēptio mēbroꝝ. defenſio xo capit⁹ et corpis eſt: redēptio ꝙ ⁊ defenſio totius noſtre ſalutis ꝑ xp̄m offert̄ patri: vt ꝑ ſimplicē eius mortē nr̄e duple redēptio exhibeat̄. Reſtat ꝙ vt in capite primatū ſeruem⁹ q auferri nō pōt ſi nō auferat̄ xp̄s. Sit ergo caput ſeruādi ſūma ſtudij ⁊ opis. Sūma ſpei ⁊ virtutis vt ſimus in vnitate corpis xp̄i cōiūcti nr̄o capiti. vñ Eſai/
Eſa.9.c as: Auferā a iuda caput ⁊ caudā. i. initiū ⁊ fineꝫ: caput iudea amiſit qñ xp̄m nō recepit q eſt ꝓncipiū eccl̄ie ⁊ ꝓmat⁹: ⁊ ꝓmogenit⁹ ex mortuis. Ipe eſt finis leg⁹ ad iuſticiā omī credēti ꝑ quem iniquitas damnatur: equitas coronatur: furor ⁊ cogitatiōes aduerſarioꝛum reprobantur. Jam vero quid Schin littera contra eos afferat videamus.
Schin a Paſchaſius. Schin dentium: vel ſuper vuln⁹ dentiū: ad
Ps.56. uerſus xp̄m opprobria plangūt̄. de qb⁹ dꝛ: Dētes eoꝝ arma ⁊ ſagitte ⁊c. quoꝝ labia inſurgūt cōtra xitatē q̄ſi labia doloſa ī
Ibi.118. corde ⁊ corde lo. ſ. Sub hac eadē lr̄a inq̄t dauid: Principes ꝑ ſecuti ſūt me gra. ⁊c. q alibi q̄ſi hui⁹ lr̄e interp̄tationē exponēs
Ibidē. 68. ait: Sup dolorē v. e. ad. q̄ſi de medicia mortē ſūpſerūt. vñ: Appone ini. ſ. in. eoꝝ ⁊c. Interp̄tat̄ enī hec lr̄a vt dixim⁹ ſup vulnus. vñ ꝓpha lamētat̄: qꝛ cū hac medicina vulnera curēt̄ his ſupaddiderūt qꝛ mala ꝓ bonis reddiderūt ⁊ ꝑfidiā ex fide ꝓphetaꝝ meſſuerūt ⁊ ꝑfidie homicidia addētes hec mala ꝯſummata iuſt⁹ arbiter iuſto patr⁹ iudicio offert puniēda: quoꝝ īcredulitas vuln⁹ ſup vuln⁹ dñi interfectio fuit. Sup vuln⁹ recte medicamentū apponit̄ q vulneris aſꝑitas mitiget̄. Sup vuln⁹ oleū infundit̄ vt molliat̄: hi aūt reiecto medicamēto ſup vulnus infidelitat⁹ ꝑfidiā addiderīt ⁊ mortē ſic oēs reprobi ex patiētia dei q̄ ad penitētiā nos adducit ſm duriciā cordis iram theſauriçant ſibi oēs cogitatiōes eoꝝ ⁊c. deū vbiꝗ p̄ñtem inſinuat cui ꝓſto ſūt oēs cogitatiōes ⁊ corda. Audiſti opprobria ⁊c. h̄ eſt ei audire qd videre: ⁊ videre qd ſcire quē nulla latent cui oī patēt: reprobi aūt quaſi ſup vuln⁹ pctī irā theſauriçāt ſibi. vñ addit: Seſſionē eoꝝ ⁊ reſurrectionē e. ⁊c. Inſultādo eīm ⁊ ſubſannādo nō min⁹ ꝯtra caput ſeuiūt ꝙ cōtra corp⁹: q̄ſi iudices ⁊ doctores in cathedra peſtilētie ſedētes: quoꝝ null⁹ fo/
Eſa.1.b uet̄ medicamīe: qꝛ omne caput lāguidū: ⁊ omē. c. m. a planta pedis vſꝗ ad ver. nō e. in eo ſa. ⁊ vbi vniuerſitas periclitat̄ totū corp⁹ ꝯſumit̄. iā nō eſt malagma īponere. Eſt aūt ⁊ mēt⁹ vulnus qd oleo ſp̄ūſſctī fouet̄: et pacificis ſermonib⁹ quib⁹ expel/ litur neq.

litur nequicie virus. Sūt enī xboꝝ fomēta: ⁊ medicamēta ſūt legis vincl̄a qb⁹ alligati ſoluunt̄: cōfracti ſolidāt̄. ſub his itaꝗ xſibus irreuocabilis maloꝝ inſania plāgit̄: qui oēm medicinā repellūt quā q̄ſi ſup vuln⁹ xp̄s attulit: q vinū ⁊ oleū ⁊ ſeminiui relicti vulnera infudit ⁊ alligauit: ⁊ ſtabulario qui curam illi⁹ haberet cōmiſit qui de hierl̄m deſcēdebat in hiericho: caueam⁹ ꝙ ne ab hierl̄m deſcēdam⁹ peccādo: ſed aſcēdam⁹ benefaciēdo. Si tñ peccauerim⁹ ne deſperem⁹ qꝛ medicū habem⁹ q alligaturā ſcꝫ celeſtiū xboꝝ ſup vuln⁹ imponit. dicēs: Penitētiā agite a. e. r. c. Deu.3 hic vulnera curat: cōfracta ſolidat. iō deſperare plangunt̄ qui ꝯtra xp̄m ⁊ eccleſiā īceſſant̄ debachant̄ deridētes ⁊ ſubſannātes q ſm opa ſua iudicabuntur. vñ ſequit̄: reddes eis vicē dñe ⁊c.
b Tau. Signa vel errauit vl̄ conſūmauit. Que enī hic dicunt̄ ſigna ſunt futuroꝝ. vnde pſalmiſta: Oſtēdiſti populo tuo dura: dediſti metuentib⁹ te. ſ. Ps.59 vt. f. a. f. ar. Sꝫ qꝛ noluerīt auertere reddes eis vicē dñe iuxta opa ſua. Hāc ꝓmū iudeis reddidit q corde obdurati: ⁊ ꝑfidia cecati a fide ⁊ xitate ampli⁹ expulſi ſūt: ne poſſent ītrare in iuſticiā dei ⁊ viā ſalutis: q ei vitā ꝑemerīt mortē meruerūt: errauerunt enī ſm qd tau interp̄tat̄ errauit. Errat aūt oīs reprobus q corde īpenitēti obdurat̄. Ideo ⁊ dñs cōſūmauit iuſticiā ſuā qd ſignatur ꝑ tau lr̄am cōſummatio. ſ. q iuſticiam ſonat. Vñ ſequit̄: Dabis eis ſcutū cor. ⁊c. q dū laborē paſſionis deriſerīt: eodē cor ſuū texerūt: nec ꝓdicatiōis iaculis penetrari ꝑmiſerūt. Sic ꝙꝫ reprobi quos inuitat ad penitētiā patientia dei eandē opponūt ſibi q̄ſi ſcutum cordis: vt nō videāt qd ſuſtinēs laboret: ⁊ ſic theſauriçant ſibi irā. Tendit̄ arc⁹ iudicij dū ſuſtinet patiētia dei: ſꝫ hi duriciā cordis ⁊ excuſatiōes obiectant ne verba vite ſuſcipiāt. hinc ꝓpha dicit: Laboraui ſuſtinēs. cū ꝑfidi dei filiū laborā/ Dier. de tē in paſſione viderūt. Quia ergo ſignificationē vt fugerēt a facie arc⁹ cōtēpſerūt: recte ſequit̄: Perſeq̄ris in furore ⁊c. vt quia obdurati: et ſedentes in cathedra peſtilētie: ⁊ ſurgētes ꝯtra dñm tanꝙ puluis a facie terre ſub celis conterant̄: quia nec celū eſſe nec celeſtib⁹ diſciplinis voluerūt inherere: q enī xp̄m ⁊ mēbra ei⁹ ꝑſecuti ſūt iure in furor⁹ ꝑſecutiōe ꝯtriti ſūt vt audiāt: Diſcedite a me maligni in ignē eternū ⁊c. Hec ſunt enī ſigna q ꝓcurrerūt vt fugerēt a fa. ar. ⁊ noluerunt. vñ retro ſub hac littera voce eccl̄ie ꝓmiſſū eſt. Ingrediat̄ omē malum eoꝝ corā te: ⁊ deuindemia eos ꝑ. o. i. e. ⁊c. Et in alio alpha/beto nō fuit in die furoris. d. q effugeret ⁊ relinqueret ⁊c. Recte ergo tau cōſummationē ſonat: qꝛ ſub ipſa finē ⁊ conſūmationē accepit iuſticia q̄ eſt xp̄s. Impietas vero cōſummatiōeꝫ dānatiōis ⁊ finē ne vltra poſſit exaltari. In vtriſꝗ ꝓcedētia ſigna xitatē ꝓhibēt ſue ſignificatiōis. Nā dñs oſtēdit populo ſuo

Nico. de lyra

vero exponit hoc dictū eſſe in perſona populi. d. ꝙ iſtud refertur ad priſtina tempora: in quibus deus ſuo iuſto iudicio liberabat populum iſrael ab aduerſarijs: vt in exitu de egypto ⁊ in multis alijs locis: vt patet in libro Judicum et etiā Regum. ⁊ eſt ſenſus: Judicaſti domine ⁊c. id eſt cōſueuiſti me domine ab antiquo liberare ab affligētibus me iniuſte. ideo ſic facias modo. propter quod ſubditur. a Uidiſti domine iniquitatem. ſcꝫ chaldeoꝛum. b Aduerſum me. quia crudeliter et iniqua volūtate abuſi ſunt victoria habita de iudeis. c Judica iudicium meum. liberando me ſicut conſueuiſti facere. d Audiſti opprobria eoꝛum domine. nō ſolum prolata contra populum tuum: ſed contra teipſuꝫ: quia deū iſrael reputabant impotentem ad ſaluandum. e Labia inſurgentium mihi ⁊ meditationes eoꝛum. replicatio eſt eiuſdem ſententie ad maiorem exaggerationē. f Seſſionem eoꝝ et reſur. eoꝝ vide. ⁊c. i. tu dñe qui vides omnia. tu vides ꝙ chaldei ſedēdo ⁊ ſtādo deriſorie cātāt ⁊ loquūt̄ de me. g Reddes eis vicē dñe. qñ tibi placebit ſm ordieꝫ tue iuſticie.
Dabis eis

a ſ q̃ reddis vnicuiqȝ ẜ3.o.ſ. b ſ cõſūmatio.ſ.
ōpa manuū ſuaꝝ. Tau: Dabis
ſ ne penetrenť iaculo predicatiõis. b ſ paſſi/
onem: crucem: mortem.
eis ſcutū cordis: laborem tuum.
a ſ ergo. b ſ hic vel in futuro ſicut me pſecuti
ſunt. c ſ Ite maledicti in ignē eternum.
Tau: Perſeq̃ris in furore: ⁊ cõ/

☞ lo ſuo dura: in ſigno crucis vt liberenť dilecti tui. Illos vero qui ſigno crucis noluerūt ſignari: ꝯſequeť veritas ſignoꝝ et cõtritio eterni ſupplicij q̃ cõtra documēta ⁊ cõtra miracula ſcu tū ꝑfidie obiecerūt. Electi vero ſcutū bone volūtatis habēt q̃ coronanť: q: quos deꝰ ꝓtegēs adiuuat remunerãs coronat. De ſcuto reproborū diciť: Corpus il/ lius quaſi ſcuta fuſilia. Corpus enim diaboli ſūt reprobi: (quaſi ſcuta fuſi/ lia) fragiles et infirmi. Scuta q̇dē fu/ ſilia cõtra ſagittas robuſta: caſu fra/ gilia: ſic reprobi ꝑ obſtinationem du/ ri ſunt: ꝑ vitã fragiles: nullo p̄dicati/ onis iaculo penetranť: q: ſcuto praue defenſiõis ꝓteguntur: de talibꝰ ergo re cte plãgiť: Dab eis ſcu. ⁊c̃. Abutētes eni dei patiētia: cogitat deū ñ vidē ta/ lia: aut ñ curare talia: aut ꝯditorē i cã
Ge.3.c cē ſicut adã qui ait: Mulier quã d̄diſti mihi ꝑſuaſit ⁊ comedi. Mulier quoqȝ culpã retorquēs in ſerpentē: obliquat in aucto
Ge.4.b rem. Hoc ſcuto ꝓtectꝰ Cain ait ſupbe ⁊ cõtumelioſe: Neſcio dñe. fraudulenta humilitas ⁊ falſa negatio: Nūq̃d cuſtos fra tris mei ⁊c̃. cõtumax cõtra deū obiurgatio. Sic quiſqȝ dū dei patiētia abutiť: et ſigna iudicij metuere d̄dignať: nec ſigno hu ius littere muniť: mulctať iuſta dãnatiõis vindicta: q̃ nõ ſolū errauit: verū etiã cõſummauit ⁊ impleuit menſurã peccatoruȝ ſuoꝝ. vñ nondū cõpleta ſūt peccata amorreoꝝ q̇bꝰ cõpletꝭ mox ꝓmiſſio ⁊ vindicta venit: qđ hic quoqȝ oſtendiť ꝑ litterã q̄ cõ ſummauit iterp̄tať peccatū cõſūmatū: generat mortē: cor duꝝ ⁊ impenitēs eſt cõſūmatio. Cuȝ gemitu ergo ⁊ lachrymis ore/ mus: vt cor nr̄m emolliat dñs: vt ſigna eius metuamus: ⁊ po/ tati vino cõpūctionis fugiamꝰ a facie arcus. Gilbertꝰ. In graui ſtilo lamētationes eſſe cõpoſitas nullus ignorat: ponū/ tur enim cuiuſqȝ rei verba ornata vel ꝓpria vel trãſlata ſentē/ tie graues cū ampliatione et miſeratione: et ſentētie ornate cū verboꝝ grauitate. vt hic: Quõ obſcu. eſt au. ⁊c̃. ☞ Quõ

Nico. de lyra

a Dabis eis ſcutū cordis. i. obdurationē in pctīs. vñ habe/ tur in hebreo: Obdurationē. b Laborē tuū. i. laborē ſer/ uorum tuorū: qui dicitur labor tuus: eo modo loquendi q̃ di/ citur Act. ix. Saule ſaule quid me ꝑſequeris? ꝑſecutionem eī ſuoꝝ fideliū ſuã dicit: ꝓpter laborē eī ⁊ dolorē quē fecerť chal dei iudeis iuſtis: quorū plures erant inter captiuos meruerť vt deus ſubtraheret ab eis ſuū auxiliū ⁊ gratiã: ⁊ ſic in malis obdurarenť: et a medis et perſis interficerenť. ideo ſubdiť:
c Perſequeris in furore tuo. i. in vindicta tue iuſticie.
d Et cõteres eos. per cyrum et dariū: vt habeť Dañ. v.

Moraliter.

a† Ego vir vidēs paupꝛ Ca. III tatem meam ⁊c̃. Hoc dici poteſt in ꝑ/ ſona chriſti vel eius vicarij boni caſum eccleſie lamentantis.

Ego vir videns paupertatē meã. ꝓpter ſpoliationē ſubdito/ rum meorū quantū ad bona gratuita: et vulnerationē quãtū ad naturalia. a† In virga indignationis eius. i. demoni/ bus qui diuine iuſticie ſunt executores in penis infernalibꝰ. ideo ſubditur: b Me minauit ⁊ adduxit in tenebras. culpe ⁊ gehenne. d† Tantū in me vertit ⁊c̃. videtur enī miſero ꝙ non habeas ſociū in pene malo. e† Vetuſtã fecit pellē et carnem meã ⁊c̃. Per pellē intelligiť cõuerſatio exterior. per carnē et oſſa diſpoſitio mentis interior. g† Edificauit in gyro meo. tēptationū laqueos vndiqȝ tendendo qui mentis amaritudinem ingerunt et laboris. ideo ſubditur: a† Et circūdedit me felle ⁊ labore. ⁊ ſic me collocauit in tenebris mi/ ſerie. d† Circūedificauit aduerſum me. in cõſuetudīeȝ pec catorū inducēdo que laqueus eſt impediēs egreſſū a peccato: ſicut filum quo teneť auicula ꝑ pedē ligata impedit eã ne ſim/ pliciter auolet. ideo ſequiť: e† Aggrauauit cõpedē meū. ꝑ habitū vitioſū ex cõſuetudine acquiſitū. f† Sed ⁊ cū cla mauero. ꝑ inſtinctū ſinderiſis remurmurãtis peccato.
† Excluſit orationē meã. eiꝰ īpediēs effectū ꝑ peccati recidi/ uū. g† Concluſit vias meas. ꝓcedendi in bonū. † La/ pidibus quadris. i. peccatis que quattuor habent angulos. ſ. dei offenſã: obligationē ad penã: gratuitoꝝ ſpoliationē: ⁊ na/ turaliū vulnerationē. h† Urſus inſidians ⁊c̃. hoc diciť q: fallacia diaboli nõ pōt vno nomine explicari. † Semitas meas ſubuertit. bonū ꝓpoſitū ſubuertēdo. † Cõfregit me. in peccatū p̄cipitãdo ad qđ ſequiť deſolatio. l† Tetendit arcū ſuum. nouas tēptationes p̄parando. † Et poſuit me quaſi ſignū ad ſagittã. nam eius exercitiū eſt me ꝑcutere ꝑ cul pã iteratã.

pã iteratã. a† Miſit in renibꝰ meis fi. pharatre ſue. id eſt tēptatiões luxurie q̃ in renibꝰ viget. b† Factꝰ ſū in deriſū ⁊c̃. nã pctm̃ luxurie maioris eſt infamie. d Repleuit me a/ maritudinibꝰ. culpe ⁊ īfamie. † Inebriauit me abſinthio. ex inflictiõe pene. cū diciť: e† Cõfregit ad numeꝝ dētes meos. i. meditatiões bonas q̇bus maſticatur ⁊ incorporať cibus verbi diui/ ni qui dentes frangunť qñ meditatio/ nes male ingrediunť. ideo ſubdiť: f† Cibauit me cinere. i. vili meditati one. g† Et repulſa eſt anima mea. a meditatiõe bonoꝝ. b† Et dixi pe. fi. meꝰ. q: p̄dicta inducūt aliq̃ñ in deſpe/ rationē. c† Recordare. Hic eccleſia cognoſcens ſuaȝ miſeriã ſe cõuertit ad implorandã dei miſericordiã dicens.
d† Recordare pauptatꝭ. ex gratuitoꝝ ſpoliatione. e† Et trãſgreſſiõis mee. ex naturaliū vulnera tiõe. † Abſinthij ⁊ fellꝭ. ex penaꝝ m̄ltiplici ꝑpeſſiõe. ⁊ dixit d̄ ſeip̄a. f† Memoria memor ero. p̄dictoꝝ frequēti meditatio ne. g† Et tabeſ. ī me aĩa m. p̄ cõfuſiõe. nõ tñ deſꝑabo d̄ dei miſeratiõe. iõ ſubdiť: h† Hec recolēs ⁊c̃. ꝓpť qđ recogno ſcit dei miſcďiam dicēse k† Miſcďie dñi. ſupple apparet ī ꝟ. l† Quia nõ ſumꝰ ꝯſum. licet meruiſſemꝰ. a† Noui di luculo. i. a noui teſtamēti p̄ncipio qđ d̄r dies: Ro. xiij. Nox p̄ ceſſit di. ãt ap. b† Multa eſt fides t. i. fidelitas in ſuppor/ tatiõe pctõꝝ ⁊ remūeratiõe bonoꝝ. ideo ſubdiť: c† Pars mea dixit do. aĩa m. ⁊c̃. Bonū ē p̄ſtolari cū ſilētio. i. patienť. ⁊ q: hoc acquiriť ꝑ bonū exercitiū. iõ ſequiť: † Bonū eſt viro cū portauerit iu. ⁊c̃. Et qm̃ hõ ſerenatꝰ ꝑ virtutē patiētie diſpoſitꝰ ē ad ꝯtēplationē celeſtis glīe. Sequiť: g† Sede/ bit ſolitariꝰ ⁊c̃. ⁊ q: quãto q̇s in deū eleuať tãto veriꝰ hūilia/ tur cogitãs ſuã fragilitatē iuxta diuinã maieſtatē. ideo ſubdi tur: i† Ponet in pul. os ſuū. ⁊ q: ad verã hūilitatē ſequi tur patientia. ſubdiť: l† Dabit ꝑcutiē. ſe max. ⁊c̃. ⁊ ſubdi tur cã. q: nõ repellet in ſēpiternū dñs. ſ. hūiliter patiētes.
a† Quia ſi abiecit. humiles in ꝯſpectu hominū. b† Mi ſerebiť ⁊c̃. ſuſcipiēs eos honorifice in cõſortio angeloꝝ.
h† Quis eſt iſte ⁊c̃. Hic remoueť error eoꝝ q̃ dixerūt diui/ nã ꝓuidentiã ſe nõ extēdere ad hec inferiora. ⁊ ſic dicebãt qđ ſequiť: k† Ex ore altiſſimi nõ egrediēť nec bona nec ma/ la. qđ falſū eſt. nã ex eiꝰ ꝓuidētia ⁊ ordiatiõe ꝓcedūt oīa bõa ⁊ etiã mala pene: ⁊ ſic d̄r Amos. iij. Nõ ē malū in ciuitate qđ nõ fecerit dñs. ideo ꝯtra p̄dictos ſubdiť: m† Quid mur/ murauit hõ ⁊c̃. detrahēs ꝓuidētie diuine. nã et phs. j. de Aīa habet ꝓ incõuenienti ꝙ deꝰ aliq̃d ignoret qđ nos ſciamꝰ. iđo ſequiť: o† Scrutēmur vias nr̄as ⁊c̃. q. d. ſi bñ cõſideremꝰ facta nr̄a inueniemꝰ ꝙ mala pene inflicta ſūt nobis a deo ⁊ iu ſte: ⁊ q: vexatio dat intellectū ſubdiť: p† Et reuertamur ad do. ⁊c̃. Nos inique egimꝰ ꝯtra te dñe. d† Idcirco in/ exorabiliſ es. nõ ſimpliciť ẜ ad tp̄s quouſqȝ appareat iuſticie decus. i† Oppoſuiſti nubē. ſ. peccatoꝝ noſtroꝝ caliginē. k† Ne trãſeat oratio. ſ. noſtra ad habēdū effectū donec fiat iuſticie tue cõplemētū. iõ ſubdiť: l† Eradicationē ⁊ obie. i. me eradicatã ⁊ tua miſcďia indignã oñdiſti. ⁊ ſequiť poſt: f† Donec reſpiceret ⁊c̃. i. donec tu dñe velles exaudire.
g† Oculꝰ meꝰ. hoc expõi p̄t de īſolētia clericoꝝ vt dicat ec/ cleſia: Oculꝰ meꝰ dep̄datꝰ ē aĩam meã in cūctis filiabꝰ vrbis mee. oculus eccleſie debet eſſe clerus: q̃ tñ dep̄dať caſtitatem mulierū quaſi vbicunqȝ eſt habitatio clericorū: ⁊ quia inde ſurgit infamia clerici ſubdiť. a† Aperuerūt ſuꝑ nos os ſu um ⁊c̃. nã inde infamať ecclĩa. iõ ſubdiť: b† Formido ⁊ la queus facta eſt nobis. ſ. habitatio mulierū cū clericis.
† Vaticinatio ⁊ cõtritio. ſ. oīs boni. c† Diuiſiões aqua rū deduxerūt oculi mei. hoc diciť in perſona cuiuſlibet fide/ lis de diffamatione eccleſie dolentis. i† Venatione cepe runt me. ſ. ſp̄ūs maligni. ⁊ diciť ꝟ in perſona ecclĩe ꝓ adhuc viuentibus peccatoribꝰ ⁊ ꝓ defūctis quod ſequiť: e† La pſa eſt in lacū vita mea ⁊c̃. Inundauerūt aque. ſ. pctõꝝ ⁊ tri/ bulationū: q: tñ nõ auferť totaliter ſpeſ miſericordie ſubdiť: d† Inuocaui nomē tuū dñe de lacu nouiſſimo. ꝑ hoc nõ ē in telligendū ꝙ oret eccleſia ꝓ dãnatis ẜ ꝓ exiſtentibꝰ in pur/ gatorio: quod eſt quedã inferni portio. † Vocem meã au diſti. quia deus ſemper eſt paratus audire vocē humiliter de precantis: licet nõ ſemꝑ exaudiat in effectu ſtatim: ſed tempo re cõpetenti. ideo ſubditur: f† Iudicaſti domine cauſam anime mee. me liberãdo cõpetenti tp̄e. a† Vidiſti dñe in iquitatē illoꝝ. i. demonū ⁊ obſtinatorū hominuȝ in pctõ: qui

ſunt mēbra

ſunt mẽbra eoꝝ.de quibus ſubditur: d† Audiſti oppro/
briũ eoꝝ.nã infideles quaſi cõtinue blaſphemãt chriſtũ.
f Seſſionẽ eoꝝ ⁊ reſurrectionẽ vide ⁊c̃.q.d.ſedendo ⁊ ſtãdo
deriſorie loquit̃ de me. g† Reddes eis vicẽ.id eſt penã.
debitã. a† Dabis eis ſcutũ cordis laborẽ tuũ.i.dimittes
eos ĩ obduratiõe ad moleſtiã dñ te in mẽbr̃ tuis. c† Per
ſequeris in furore.finalis iudicij. d† Cõteres eos ſub ce/
lis.id eſt inferno qui eſt in mũdi ꝓfundo.

In capitulo tertio.Ego vir videns.

Additio. In hoc capitulo eſt tertia lamentatio:vbi
ꝓpheta poſtq̃ deplorauit dſtructionẽ hie
ruſalẽ que erat ſoliũ regni in primo capitulo.⁊ deĩde deſtru
ctionẽ toti⁹ regni iſrl̃ in ſecũdo capitulo : nũc in tertio incipit
lamentari afflictionẽ ſuijpſius in carcere poſiti ⁊ in lacu ↄſti/
tuti.ſicut habet̃ Hieremie.xx.⁊.xxviij. Vel potius ⁊ magis ꝓ
prie ad litterã deplorat paſſionẽ chriſti:cuius memoria hic in
troducitur:eo ꝙ ſicut inter omnia meritoria q̃ in hieruſalem
fuerunt actã:fuit ſummũ paſſio chriſti.ſic inter omnia pecca/
ta que fuerunt in hieruſalem materiali commiſſa propter que
irreparabiliter fuit deſtructa:occiſio chriſti ſummũ tenet lo/
cum . vnde in fine huius tertie lamentationis concludit pu/
nitionẽ iudeoꝝ finalẽ:que etiã hodie durat dicẽs ĩ fine: Per
ſequeris in furore ⁊c̃.quã q̃dẽ paſſionẽ in ꝑſona xp̃i deplorat
in multis v̇ſiculis. In primo enĩ lamẽtat̃ de ſua expoliatiõe
qua exuerũt eũ veſtimenta ſua ⁊ nudauer̃t ſicut pauperẽ.vn/
de incipit: Ego vir vidẽs pauꝑtatem meã. Secũdo vero la/
mentatur de ſua captione ⁊ alligatione que fuit facta nocte a
cohorte ⁊ tribunis.vnde ſubdit: Me minauit et adduxit ĩ te/
nebris ⁊ ñ in lucẽ. Tertio vero lamẽtat̃ de ſua vexatiõe qua
per totã noctẽ in domo caiphe ⁊ anne fuit a iudeis vexatus.
vnde ſubdit: Tantũ in me vertit et cõuertit manũ ſuã. ſubdit
etiã: Vetuſtã fecit pellẽ meã:edificauit in gyro meo:ĩ tenebro
ſis collocauit me. Quarto lamẽtat̃ de ſua acclauatõe q̃ fuit
ↄclauat⁹ in cruce.vñ ſubdit: Circũedificauit aduerſuȝ me vt
nõ egrediar:aggrauauit cõpedẽ meũ. Quĩto v̇o lamẽtat̃ de
ſua acclamatiõe q̃ clamauit ĩ cruce ⁊ abſq; exauditiõe vt vide
bat̃ cũ ſubdit : Sed et cũ clamauero ⁊ rogauero excludet ora
tionẽ meã: ↄcluſit vias meas lapidib⁹ quadris. Sexto lamẽ
tatur de ſua illuſiõe ⁊ blaſphematiõe.de qua ſcriptũ eſt: Pret
eũtes blaſphemabãt eũ mouẽtes capita ſua. ⁊ h̃ facit cũ ſub/
dit: Urſus inſidiãs fact⁹ eſt mihi:poſuit me q̃ſi ſignũ ad ſagit/
tã:factus ſũ in deriſũ omni ꝑplo:cãticũ eoꝝ tota die. Septio
lamẽtat̃ de ſua cibatiõe et potatiõe ex vino myrrhato ⁊ mixto
cũ felle.vas enĩ fuit ei ĩpoſitũ plenũ aceto.⁊ hoc facit cum ait:
Repleuit me amaritudinib⁹:inebriauit me abſinthio:recorda
re abſinthij mei ⁊ fell̃. Octauo lamẽtat̃ d̃ ſua ſolitudĩe ĩ cru
ce ⁊ oĩm deſertiõe:excepto latrõe:de cui⁹ ↄuerſiõe agit cũ dĩc:
Memoria memor ero: ⁊ tabeſcet in me aĩa mea.⁊ ſeq̃t̃ v̇bũ xp̃i
ad latronẽ: Noui diluculo:multa eſt fides tua.⁊ ſubdit̃ v̇buȝ
latrõis: Pars mea dñs ꝓpterea expectabo eũ. Nono lamẽ/
tat̃ de multiplici colaphiçatiõe cũ ait : Dabit ꝑcutiẽti ſe maxil
lã:ſaturabit̃ opprobrijs. Decio lamẽtat̃ de lachrymarũ effu
ſione in cruce.de qua dicit aplũs ad hebreoſ.v. Q̇ cũ lachry
mis et clamore valido p̃ces obtulit deo:⁊ hoc facit cũ ſubdit:
Ocul⁹ me⁹ afflict⁹ eſt. ⁊ ſequit̃: Diuiſiones aquarũ deduxerũt
ocl̃i mei. Undecio lamẽtat̃ de morte ⁊ ſepultura ⁊ lapidis ob
uolutiõe ad oſtiũ monumẽti cũ ait: Venatiõe ceperũt me q̃ſi
auẽ: lapſa eſt in lacũ vita mea: ⁊ poſuer̃t lapidẽ ſuꝑ me. Duo
decimo lamentat̃ de mulieꝝ fletu ⁊ vlulatiõe.vñ ait: Inunda
uerũt aq̃ ſuꝑ caput meũ. Deciotertio vero agit de ſua deſcẽ/
ſione ad limbũ cũ dicit: Inuocaui nomẽ tuũ d̃ lacu nouiſſimo
vocẽ meã audiſti. Decioquarto agit de ſua reſurrectiõe.ibi:
Appropinquaſti in die quãdo inuocaui te : iudicaſti dñe cãm
anime mee. Decioquinto ait de iudeoꝝ malicioſa machina/
tione:qua poſt reſurrectionẽ dederũt pecuniã militib⁹ vt dice
rent ꝙ diſcipuli eius ipis dormientib⁹ fuerũt eius corp⁹ fura/
ti.⁊ iõ ſubdit: Vidiſti dñe iniquitatẽ illoꝝ labia inſurgentiũ ⁊
meditatiões aduerſũ me. Decioſexto v̇o ⁊ vltimo agit d̃ cõ/
grua iudeoꝝ punitiõe ꝓpt̃ illõ pctm̃ ⁊ eoꝝ deſtructiõe ⁊ ꝑſecu/
tiõe quã hodie patiũt̃.vñ ſbdit in fine lamẽtatiõis: Perſeq̃rĩ
furore ⁊ conteres eos ſub celis domine. In hoc lamentatio
tertia finitur.

Glo. ordi.

Aleph. a
§
3.1.a
Quomõ ⁊c̃. Ca. IIII Aleph:
Vox dolẽtis ⁊ increpãt̃ ſic̃ et
illa. Quõ ſedet ſola ciuitaſ ⁊c̃.
deplangit̃ iudeoꝝ duricia quoꝝ pr̃es
refulſerũt quaſi auꝝ ⁊ lapides p̃cioſi:
in ſanctuario dei:in fide et opibus p̃/
clari:poſteri eoꝝ chriſto veniẽte ad ꝑ/
fidiã ↄuerſi ſũt. b Aurũ ⁊c̃. Quia
A fides in nobis remanet ⁊ babtiſmi ſa/
cramẽtũ aurũ vocamur: ⁊ lapides ſã/
ctuarij ſȝ obſcurati fuligine peccatoꝝ
⁊ diſꝑſi ꝑ diuerſa genera negocioꝝ.
c Lapides ſanctuarij. virtutes ani/
me fidelis. Notãdũ quãta ſit vis hu/
ius lamẽti:quãte ꝓpheta charitatis
ad omnia ſe extendit:plãgit cecitatẽ
iudeoꝝ:diſperſionẽ eccleſiaꝝ:nudita/
Hiſtori. tẽ animarũ. Hiſto. Quõ obſcuratũ
eſt aurũ ⁊c̃.fidei.ſ.⁊ innocẽtie ſplẽdor
q̃ olim claruerũt in illo ppl̃o ⁊ diſper/
ſi ſunt nõ ſolũ ꝑ vanitatis negocia :ſȝ
in natiões exteras:qui pri⁹ diſꝑſi erãt in capite omniũ platea
rũ:latã.ſ.⁊ ſpacioſã viã ĩcedẽtes. Iuſte enĩ q̃ de ſctũario dei
ſe ad negocia ſcl̃i expulerũt:a fide ĩ ꝑfidiã expellũt̃:deĩde ca
Moralit̃ ptiuant̃. Morali. Quõ obſcu. Plãgit ſe aĩa ĩ baptiſmo ni
ue dalbata: ĩfuſiõe ſpũſſcti auro pulchri⁹ colorata:ſed poſtea
aut hereſib⁹ ĩfecta:aut vitijs obfuſcata:cui⁹ ſapiã auro clari⁹
fulgebat:eloq̃ntie colorib⁹ diſtĩcta:ſ; dũ ↄcupiſcẽtijſ oblectat̃
auꝝ obſcurat̃ ⁊ color denigrat̃ vitijs:hȝ aĩa v̇bũ diuinũ au/
ro fulgẽti⁹ q̃ charitate ĩteriori colorat̃. Sȝ cũ terrẽis applicat̃
auꝝ obſcurat̃ ⁊ color mutat̃ ĩ amorẽ.ſ.mũdanaꝝ reꝝ ab amo
re celeſtiũ.lapides ſctũarij.i.aĩe v̇tutes diſꝑgunt̃ in c.o.p.q̃
amiſſa charitate cetere diſſoluũt̃ ⁊ ad ↄcupiſcẽtiã mũdane vi
te ĩclinãt̃:q̃ſi in capite.o.p. Et lapides q̃s ſuꝑ rõnale iudicij
ãneroſ:ĩ pectore portare debuit ĩ gl̃iaȝ ⁊ laudẽ dei ⁊ ſui deco
ris:colore dilectiõis dei ĩ deteri⁹ cõmutato diſꝑſi iacẽt ĩ capi/
te plateaꝝ:q̃ tñ v̇bi dei ſubſtãtia in nob̃ manet incorrupta:
q̃uis pctĩs obſcurata:nõ nature ſubſtãtia ꝑempta ſ; obſcura
ta plãgit̃.⁊ ſi enĩ heretici ĩtegritatẽ fidei corrũꝑe videãt̃:vis
v̇bi ⁊ natura nõ ſoluit̃:obſcurat̃ quidem ſed nõ corrũpitur.
§ Ita ergo

a § duplici contritione.cõ.e.d. b § quia cele/
ſtes eſſe noluerunt.
[a]teres eos ſub [b]celis domine.

Capitulum: IIII Aleph:

a § itentos facit dicẽdo rẽ magnã
nouã incredibilẽ.
a Quomõdo obſcuratum a†
a § ignitum dei verbum.
b eſt [a]aurũ mutatus eſt co b†
§ ſctĩtatis habit⁹ charitat̃ ornat⁹.b § ſctũario
dei. c § vini patriarche et ꝓphete.
c lor optimus : [b]diſꝑſi ſunt [c]lapi/ c†
a § ſacerdotes xp̃i monachi virgines virtutes
§ q̇ in honore eſſe volũt q̃uis ſecularia querant
des ſanctuarij in capite omni/

Nico. de lyra

Quomõ. Hic deſcribi/ Ca. IIII
tur lamẽtatio ſub quarto alpha
beto: ⁊ dĩc̃ h̃ Ra.Sa. ꝙ Hiere/
mias ſcp̃ſit iſtud quartũ capitulũ lamẽ
tãdo mortẽ regis Ioſie.ſ; q̇ d̃r.ij.Pa
ral̃.xxxv. Uniuerſis iuda ⁊ hierſm luxe
rũt eũ. Hieremias maxĩe cui⁹ oẽs canto/
res ⁊ cãtatrices vſq; in p̄ſitẽ dĩe lamẽta/
a† tiões ſuꝑ ioſiã replicãt ⁊ q̃ſi lex ⁊c̃.ſ; cũ
in trib⁹ capitulis p̃cedẽtib⁹ nõ fiat men
b† tio de lamẽtatione Ioſie:oportet dicere
vt videt̃ ꝙ Hieremias hic eũ lamẽtat̃.
vl̃ ꝙ lamẽtatiões de ioſia apõ nos non
habẽt̃. Sequẽdo ſ; ſenſũ iſtũ q̇ videt̃ ſa
c† tis rõnabil̃.p̃ſens capitulũ in duas ꝑtẽ
diuidit̃:q̃ primo põit̃ hmõi lamẽtatio.
ſcõo ↄtra aduerſarios ĩuectio.ibi: Gau
de et letare. Circa primũ ſciẽdũ ꝙ ſic̃
dĩc̃ Ra.Sa. Hieremias lamentãdo Io
ſiã ĩmiſcuit ppl̃i miſeriã:q̃ Ioſias erat
caput ꝑpl̃i.⁊ iõ de vno trãſit ad aliõ ꝓ/
pter ↄnexionẽ capit̃ ad mẽbra ⁊ ecõũſo: ⁊ ſ; h̃ diuidit̃ ĩ tres
ꝑtes :q̃ p̃mo Hieremias lamẽtat̃ regni mutationẽ.ſcõo ppl̃i
dſtructionẽ.ibi: Sȝ ⁊ lamie.tertio Ioſie occiſionẽ.ibi: Spũs.
Circa p̃mũ ſciẽdũ ꝙ ſic̃ Ioſiaſ fuit ſctiſſim⁹:vt ptȝ.iiij.Reg.
⁊.ij.Paral̃.ſic filij ei⁹ ſuccedẽtes ei fuer̃t peſſimi.ſ.ioachaç io/
akim et ſedechias: vt ptȝ.iiij.Reg.xxiij.⁊.xxiiij. Et iõ ꝑ mor/
tẽ Ioſie fuit mutat⁹ regni ſtat⁹ a bono ĩ malũ : ⁊ h̃ eſt q̇ dicit
Hieremias admiratiue. Quõ obſcuratũ eſt au.ꝑ q̇ ĩtelligit̃
ſtat⁹ optim⁹ regni ſub Ioſia ꝓpt̃ auri claritatẽ ⁊ p̃cioſitatẽ.
b Mutat⁹ ẽ co.op.q̃ tꝑe Ioſie viguit diuin⁹ cult⁹ ⁊ ſub fi/
lijs ſuis idolatria. In hebreo hr̃: Mutata eſt maſſa bona.ꝑ
quã ĩtelligit̃ Ioſias.ex q̃ tãq̃ ex maſſa optima ꝓceſſerũt filij
peſſimi:q̇ eſt magne admiratiõis materia.iõ ſequit̃: c Diſ
perſi ſunt lapides ſanctuarij.i. Ioſie filij q̇ dicuut̃ lapides ꝓ/
pter obduratione in malo.dicũt̃ tñ lapides ſctũarij:eo ꝙ ꝓ/
ceſſer̃t de pr̃e ſctĩſſimo: ⁊ h̃ ẽ metaphorica locutio ſic̃ freq̃nt̃ fit
in ꝓphet̃.⁊ iſti tres filij ioſie ſic fuerũt diſꝑſi:q̃ ioachaç vict⁹
duct⁹ fuit ĩ egyptũ ⁊ ibi fuit mortu⁹. ioakĩ interfect⁹ ꝓiect⁹ fuit
ex̃ portas hierl̃m: vt dictũ ẽ.ſ̃.xxij.ſedechias v̇o excoculat⁹ fu
Filij ſid
it duct⁹ in babylonẽ ⁊ ibi mortu⁹.

Ita ergo obſcurat̃ auꝝ.eloquiũ.ſ.dei ignitũ ⁊ p̃ceptũ dñi luci dũ.il.o.q.d.quõ obſcurat̃ mihi qđ lucet alijs et trãſfugas cõ/ uertit. Allegorice. Quõ obſcruratũ ⁊c̃. Vox eccleſie. aurũ fuerũt innocẽtia dei ⁊ ꝓrogatiua patriarcharũ : ſed obſcurati ſũt ſordibus delictoꝝ. vel aurũ obſcuratũ reproba vita mini/ ſtroꝝ dei ſordibus fuſcata: quondam virtutibus glorioſa: nũc ꝑ negocia ſe/ culi obſcurata. Color optim⁹: ſancti tatis habitus ꝑ terrena ⁊ abiecta mu tat⁹. Diſperſi ſũt.l.ſ.⁊c̃.qui.ſ.intrin ſecus ſeruabant̃ ſummi ſacerdot̃ vſi bus cũ ad ſancta ſanctoꝝ ingrederen/ tur. lapides quoqꝫ ſanctuarij: ſacerdo tes xp̃i et miniſtri altaris: monachoꝝ et virginũ chori: qui ſemꝑ debent aſſi ſtere cõſpectibus dei: qui nõ debẽt exi re foras: nec occupari circa ſecularia. ſed dũ foras animi inquietudine ſper gunt̃: iure in capite platearuꝫ vagan tes plangunt̃. Non eſt ſecularis vite actio: quã nõ adminiſtrẽt ſacerdotes ⁊ miniſtri altaris: monachi implican/ tur ſecularibus negocijs: virginũ ca/ ſtitas multis exponit̃ illecebris. Pla

Mat.7.b tea grece a latitudine dicit̃: Lata ẽ ei et ſpacioſa via q̃ ducit ad mortẽ. Diſ/ pergunt̃ ergo lapides: nõ ſolũ in pla/ teis ꝟ in capite omniũ plateaꝝ: dũ per deſideriũ opa huius mũdi agũt: ⁊ de religioſo habitu deinde culmẽ bono/ ris ⁊ laudis querũt: hoꝝ lapidis ordi

Isa.45.c nẽ dñs ꝓmittit dicẽs: Sternã ꝑ ordi/ nem lapides tuos: et fũdabo te in ſapphyris: et ponã iaſpidẽ ꝓpugnacula tua ⁊c̃. Strauit xp̃s in eccl̃ia electoꝝ animas me/ ritoꝝ varietate diſtinctas: fũdauit eã in ſapphyriſ q̃ ſunt aerij coloris.i.animab⁹ celeſtia petẽtib⁹. Jaſpidẽ poſuit ꝓpugna/ cula: qui eſt viridis coloris illos ſcꝫ q̃ in virore fidei cõtra ari/

Histori. dos et marcẽtes eccl̃iaꝫ defẽdũt. a Hiſtori. Filij ſion ⁊c̃. Judeoꝝ ꝓrogatiua oſtendit̃: qui nõ ſolũ terrene ſion filij ſed celeſtis genere et doctrĩa: ĩclyti priuilegio gratie adoptati p̃ cunctis filijs dei: ⁊ amici vocati quoꝝ patres (patriarche ⁊ ꝓ phete ex quibus chriſtus eſt) Amicti auro pri.i.dei ſapientia.

Pro.21.c vnde: Theſaurus deſiderabilis requieſcit in ore ſapiẽt̃: hoc auro amicti fulgebant. quaſi luminaria in mundo. auro p̃mo.

Eccl.3.b i.ſapientia celeſti: non ſecundo.i.ſeculari. ſm illđ: Primi ⁊ pu riſſimi fructus eius. cum enim radix ſapientie ſit timor domi/

Allego. ni: fructus eius eſt videre ipſum. Allegorice. Hoc auro q̃ꝫ eccleſia gloriatur amicta: ſed et iudei mutati reputant̃ in vaſa teſtea et eccleſie mẽbra. Eccleſie enim mẽbra ⁊ filij: ſapiẽtia di/ lectionis dei ⁊ ꝓximi amicti: ad fragilia et terrena labũt̃ ope/ ra et fiunt vaſa teſtea: que debuerunt vaſa incorruptibilia ⁊ ce

Cant.6.d leſtia eſſe. Hoc auro amicta eſt eccleſia: pulchra vt luna: electa vt ſol: ⁊ filij ei⁹ inclyti: auro primo amicti: in quoruꝫ nouitate nihil eſt ſordidum: qua reformantur in gradũ prime dignita/ tis q̃ eſt prima ſtola.i.immortalitas. vnde: Filij ſion inclyti ⁊ amicti auro primo. Eſt aurũ primũ arabicũ puriſſimũ ⁊ qđ de ſaba offert̃ domio. Eſt p̃cioſiſſimũ qđ đ ophyr affert̃. Ophyr enim riſus vel herboſus interpretat̃. de illo ſcꝫ riſu in quo om nia gaudia vbi anime ſanctorum in herbis virentibus requie ſcũt: hoc iure primum dicit̃: Hec enim ſapientia et ĩmortalitas precioſior eſt cunctis opibus. Reputati ſunt in vaſa teſtea. vn/

Job.30.c de Job: Comparatus ſum luto ⁊c̃. vnde alibi: Ut lutum pla/

Psal.17. tearum delebo eos. De luto eniꝫ ſũt vaſa teſtea: ſed alia in ho/

Jer.27.a norem alia in contumeliam. de quib⁹ dicitur: Vaſa figuli pro/ bat fornax. ideo ſequit̃: Opus manuũ figuli: quia ſicut figu lus habet poteſtatem de eadẽ maſſa aliud vas facere in hono rem aliud in contumeliam: ſic chriſtus poteſt facere de luto va ſa aurea tribulatione excocta: et alia relinquere in confuſione ſua. Tertiuſdecimus conqueſtionis locus. Conquerit̃ eniꝫ cũ indignatione ꝙ ab his male tractet̃ qui debuerẽt adiuuare

Histori. b Hiſto. Sed et lamie ⁊c̃. ſcribaꝝ et phariſeoꝝ duricia expro bratur qui lamijs duriores: lac doctrine paruulis negauerũt. Lamia aũt crudelior ſuis fetibus q̃ꝫ cetere beſtie dicitur. Un de lamia quaſi lania appellat̃: q2 catulos ſuos laniare dicit̃: ſic phariſei ppl̃o doctrinã negauerũt: et inſuꝑ laniauerũt ſtru tionib⁹ ſimiles que oua ſua vbi ponũt exponunt: nec in fetũ ca lefaciunt. Lamia hebraice lilit nominatur: quaꝫ quidã hebre orũ vnã de furijs infernalib⁹ ſuſpicãt̃ q̃ parce dicũt̃: eo ꝙ nul

li parcãt

a ſ lata ⁊ ſpacioſa via que ducit ad m. b ſ iudei vel fideles. c ſ domus.

a um plateãruꝫ. Beth: Filij ſion a†

ſ genere et doctrina. a ſ ornati. ſ celeſti ſapien tia. b ſ quaſi q̃ꝫ admiranda et q̃ꝫ inſperata mu tatio.

ĩclyti ⁊ ãmicti auro primo: quõ b c d

a ſ relictis celeſtibus curãtes terrena.

reputati ſunt in vaſa teſteã: op⁹

a ſ qui poteſt de eodẽ luto aliud vas facere ĩ ho norem aliud in contumeliam.

b manum figũli. Gimel: Sed et c†

a ſ heretici et hypocrite. b ſ aperuerũt prauã doc trinam.

lãmie nũdauerunt mãmã: lacta f

a ſ diſcipulos vel act⁹ ſuos prauos. b ſ ſcrtoꝝ. ſ ſynagoga vl̃ peccatrix anima vel eccl̃ia.

uerũt cãtl̃os ſuoſ. Filiã ppl̃i mei g†

a ſ p̃ntia tm̃ cogitãs nihil de futuro curãs.

crudelis: qũaſi ſtrutio ĩ deſerto. h

a ſ indigna miſeria etate. ſ inſipientis.

c Daleth: Adhẽſit lingua lactẽt̃ i†

li parcant quib⁹ ſimiles ſunt ſcribe et phariſei q̃ etiã man⁹ mi/ ſerunt in filiũ dei. plangit̃ ergo ſynagoga q̃ quaſi ſtrutio nul lã ſibi ſpeꝫ aut poſteris reliquit in poſterũ. Morali. Sed ⁊ lamie ⁊c̃. Per laniã prudentia carnis deſignat̃ que catulos

Moralit.

.i.actus ſuos quos genuit quaſi ſeuiſſima beſtia lacte mortis nutrit: ſed ſepe in melius cõmutata ef/ ficit̃ prudẽtia ſpũs ⁊ detegit crudelia flagicia et lacte doctrine ⁊ pietat̃ vbe/ re lactat et nutrit catulos: mores ſcꝫ ⁊ actus ſuos: vt de feritate ad manſue/ tudinẽ tranſeãt. ſed prudentia carnis: id eſt filia populi mei que diu obduru/ it: crudelis eſt quaſi ſtrutio: q̃ oua ſua ſine calore amoris et fomento pietatis ⁊ ſine ſpe ꝓlis dereliquit: ita prudẽtia carnis omnia opera ſua ꝓ p̃ſentib⁹ fa/ cit ſine cura futuri. Allego. Sed la/ mie ⁊c̃. Per lamias hypocritaꝝ ⁊ he/ reticoꝝ callida ꝑuerſitas deſignat̃: q̃ faciẽ humanã: ſꝫ corda beluina geſtã: mãmã nudãt q̃ñ errorẽ ſuũ libere p̃di/ cant: catulos lactãt q̃ñ ſequaces ꝑuer ſa doctrina oblectãt: ⁊ ad impietatem male nutriẽdo confirmãt. Filia ppl̃i mei ⁊c̃. eccl̃ia.ſ.delinquẽtis plebis q̃ fi lia ſanctorũ dicit̃: per quos in xp̃o re/ naſcit̃: ſed quaſi beſtia inuoluta ꝯſue/ tudine peccandi ſimilis eſt ſtrutioni: p̃ ſentia tm̃ cogitanti: nihil in futuꝝ ſpe/ ranti: partus ſuos ſine calore charita/ tis expõit: nulla future vite curã gerit.

Allego.

c Hiſto. Adheſit ⁊c̃. Extinctis matri bus lactentes ſiti cruciabant̃ paruuli.ſ.⁊ grandiores panem petentes matribus non erant panes. Ita lactentes ſine lacte paruuli ſine cibo perire. Morali. Adheſit lingua ⁊c̃. Sine lacte blande perſuaſionis et rore ſpiritusſancti ſitibunda lin/ gua prolationis: adherens palato carnis: obmuteſcere facit infantiã mentis et ſuffocat gladio infidelitat̃ cordis nr̃i con ceptus: ne ad luceꝫ mittãt̃. vnđ: Corde credit̃ ad iuſticiã: ore aũt cõ. ⁊c̃. Quid ei valet bonũ mẽte ꝯcipere: niſi nutriat̃ lac te doctrĩe ⁊ vbertate gratie. Paruuli petierũt.p.paruuli.ſ. cogitatus: cũ de chriſto et vita eterna cõcipiunt̃: mox panem requirunt qui de celo deſcendit: ſed mẽs depreſſa ignauie ſue torpore: et curis p̃ſentis vite neſcit eis panem frangere intelli gendo: neqꝫ cõminuere ruminãdo: neqꝫ eos ſatiare diſpẽſan/ do. vnde plangendo additur: Nõ erat q̃ frangeret eis. q2 ⁊ ſi diuinit⁹ ad tp̃s inſpirata int⁹ animat̃ foris exinanita cõcupi/ ſcẽtijs tabefacta virib⁹ vacuat̃. Allego. Adheſit ⁊c̃. quia non habuit lac doctrine negligente doctore quaſi ſtrutione q̃ debuit lac doctrine miniſtrare. de quo dicit̃: Lac dedi vobis potũ

Histo.

Moralit.

Rom.10.b

Allego.

1.Cor.13.a

Nico. de lyra

a Filij ſion. hoc dicitur de filijs Joſie qui fuerunt nutriti in monte ſion vbi erat domus regia. b Inclyti. q̃ꝫtum ad ge nus. vel quia ſꝫ preceptũ patris nutriebant̃ in morib⁹: q̃ꝫuis ex ſua malicia fuerint ꝑuerſi. c Amicti auro p̃mo. q2 ad litterã filij regũ aurifrigiatis veſtibus vtebant̃. d Quo modo reputati ſunt in vaſa teſtea.i. viliter abiecti: vt patet ꝑ predicta. ſic̃ fragmẽta vaſoꝝ teſteoꝝ ꝓijciũt̃ in locũ ĩmũdũ. e Sed ⁊ lamie. Hic ꝯñr Hieremias lamẽtat̃ ppl̃i miſeriã. ⁊ ſe cũdo ſubiũgit miſerie cãm. ibi: Propt̃ pctã. Pria in duas: q2 p̃mo lamẽtat̃ miſeriam famis. ſcđo deſtructiõis vrbis. ibi: Cõpleuit. Circa p̃mũ ſciẽdũ ꝙ beſtie q̃ꝫtũcũqꝫ crudeles na/ turaliter diligũt fetus ſuos: ⁊ aliq̃ñ exponũt ſe morti ad defẽ dendũ eos. in obſidiõe xp̃o hierl̃m ꝑ chaldeos tãta fuit fames ꝙ viri ⁊ vxores abſcõdebãt cibũ ⁊ celabãt ad inuicẽ: ſic̃ fuit p̃dictũ ꝑ moyſen Deut̃. xxviij. Homo delicat⁹ in te inuidebit fratri ſuo: ⁊ vxori q̃ cubat in ſinu ſuo ne det eis de carnib⁹ fi/ liorum ſuorum ⁊c̃. ⁊ eodẽ modo dimittebãt filios et filias mo ri fame: celantes cibũ ad mortẽ ꝓpriã differendũ. ⁊ ideo plã/ git Hieremias crudelitatẽ ppl̃i ſui maiorẽ q̃ꝫ beſtiarũ. dicẽs: Sed et lamie. beſtie ſũt habẽtes faciẽ mulieri ſimilẽ. f Nu/ dauerũt mammã. parate nutrire fetus ſuos. g Filia ppl̃i mei crudelis.i. crudelior ipſis. h Quaſi ſtru. in deſerto. que ponit oua ⁊ abſcõdit in arena: et ſic dimittit: nec eſt ſol/ licita de fotu ouoꝝ: nec de eductiõe pulloꝝ: ⁊ ſic erãt matres in obſidione hierl̃m reſpectu filioꝝ. ideo ſubdit̃: i Adhe/ ſit lingua lactentis.i. lac ſugẽtis. ſicut dictũ ẽ. ſ. ij. ca.

Ad palatum

a ſ cui ſimile nobiles interierũt fame: et multitudo eius ſiti aruit ſ verbi dei. c ſ qui poterãt ſumere ſolidum cibum

ad palatũ eius in ſiti: puuli peti a b

a ſ expõeret: integrũ enĩ paruuli nõ comedũt.

erunt panẽ: ⁊ non erat qui frã/ c

a ſ primus cõqueſtionis locus. b ſ ſacramẽtẽ ſcripture. ſ in patribus.

a geret eis. He. Qui veſcebãtur d† e

a ſ quia chriſtum cõtẽpſerũt qui eſt via veritas et vita. ſ ſeculi.

voluptuoſe interierũt in ṽijs: q̃ e f

a ſ donis ſpũſſancti

nutriebanť in croceis amplexa/ g†

a ſ carnalia legis inſtituta. b ſ quia noticiaꝫ habuit dei et contempſit. ſeruus ſciens volũtatẽ domini ſui nõ fa.pla.va.m. b ſ qꝛ iuſtus dominus in omnibꝰ vijs ſuis.

b ti ſunt ſtercora. Vau. Et maior h

a ſ peccantis. b ſ ſanctoꝝ patrum.

effecta ẽ iniquitas filie ppl'i mei

a ſ qui ſine lege et noticia dei. b ſ ſodoma.

peccato ſodomoꝝ: que ſubuerſa i

a ſ gaudiũ hypocrite ad iſtar pũcti. b ſ aliq̃d boni.

ẽ in momẽto et nõ ceperũt in ea k

a ſ qꝛ manꝰ nõ extẽdit ad paupes. b ſ primꝰ cõ q̃ſtionis locꝰ indignatio iudicis cõtra aduerſarios excitať: cuiꝰ nazarei affligunť. c ſ florẽtes.

c manꝰ. Saen. Cãdidiores naça l†

vel ſancti. a ſ cõtẽplatiuis. c ſ actiuis.

rei eiꝰ niue: nitidiores lacte: rubi m† n†

a ſ antiquoꝝ patrũ fortitudĩe et ſpũali feruore

cũdiores ebore antiq̃: ſapphyro o†

potũ ⁊c. qui poſſent. ſ. ſolidũ capere cibũ myſteria. ſ. intelligere: ſi eſſet qui frãgeret. i. exponeret. ſed negligũt magiſtri lamiis crudeliores fetibus ſuis. Scriptura enĩ ſacra aliq̃n eſt cibꝰ
Eſa.55.a aliquãdo potus. Potus ĩ aptis: cibus ĩ occultis. vnde: Omnes ſitientes venite ad aquas. i. ſcripturas emite ⁊ comedite vite cibũ: vinũ et lac. lac infantie: vinũ ebrietatis. Hiſto. Qui veſcebãtur ⁊c. luce clariꝰ iudeoꝝ pfidia reſeratur quoꝝ obſcuratũ eſt aurũ: mutatꝰ ẽ color optimꝰ quẽ habuerũt in patriarchis ⁊ in prophetis: ⁊ diſpſi ſunt (ſicut hodie cernimus) in capite omniũ platearũ: ⁊ q̃uis incliti ⁊ amicti auro p̃mo: ſm p̃rogatiuã patrũ: reputati tamen ſunt in vaſa teſtea lamijs ſeuiores: ⁊ ſtrutionibꝰ quoꝝ pfidia lactentes ſiti defecerũt ⁊ paruuli fame perierunt: vt qui veſcebanť voluptuoſe in vijs dei: interirẽt fame: qꝛ omnia ſcripturarũ myſteria in quibus veſcebantur voluptuoſe pphete et patriarche obſtinãter eiecerũt ⁊ negauerũt xp̃m eſſe dei filiũ qui eſt principiũ omnium viarũ. ⁊ ideo in vijs ſeculi interierũt. vnde ſequiť: Qui nutriebanť in croceis. a. ſ. ſ. Croceuſ color eſt igneꝰ quo deſignatur ignis ſpũſſãcti quo corda ĩflammanť. In croceis huiuſmodi ſãcti patres enutriebanť ſacramẽtis gratiarũ: ſed filij dñm abnegãtes amplexati
Phil.3.b ſunt ſtercora. de quibꝰ apl's: Omnia detrimentũ feci ⁊ arbitror vt ſtercora ſenſuꝫ. ſ. legis litteralẽ quẽ catholici abijciũt vt lucrifaciãt chriſtũ volẽtes habere iuſticiã q̃ ẽ ex fide ieſu xp̃i: cui iudei nõ ſũt ſubiecti q̃ iuſticiã ſuã volũt cõſtituere et litterã legis defendere. in obſidiõe quoq ꝓ cibo ample-
B xati ſunt ſtercora. vt p̃cio detraherentur ſtercora colũbina: nec tñ ad dñm redierũt. Moraliter. Qui veſcebãtur ⁊c. virtutes anime voluptuoſe veſci: et in croceis nutriri videnť. cũ dilectione dei et proximi affecte ſatianť ⁊ illuminanť. Color enĩ croceꝰ claritatẽ dilectiõis deſignat: cuꝫ autẽ charitas amittitur relique virtutes amplexanť ſtercora que de bono dei ⁊ ꝓximi odore dilectionis trãſeunt ad fetoreꝫ
1.Cor.13.a prauitatis. vnde Paulus: Si charitatem nõ habuero factus ſum velut es ſonans ⁊c. Allegorice. Qui veſcebanť ⁊c. Delinquentes deplorat eccleſia qui charitatẽ ⁊ ceteras virtutes in quibus quaſi in croceis nutriebanť derelinquẽtes ſterco-
Johel.1.d ra delictoꝝ amplexãť. vnde: Cõputruerũt iumenta. in. ſ. ſ. In ſtercore quaſi iumenta cõputreſcũt qui in fetore luxurie ſue ſꝫ deſideria cordis flagitijs deſeruiũt: qꝛ vero ſunt pleriq q̃ ad penitentiã nõ redeũt plãgit eos eccl'ia: qꝛ plãgere neſciũt ⁊ a-
Hiſtori. more peccãdi ſtercora ãplexari nõ deſinũt. Hiſto. Et maior e. ⁊c. Per exaggerationẽ ſcelera ſynagoge ⁊ miſeria deplorant.
Eſa.1.b ſm illud: A planta pe. vſq ad verticẽ nõ ẽ in eo ſanitaſ. Pec-
Ezech.16.f catũ ſodomoꝝ ſm Ezechielẽ: ſupbia fuit abũdãtia: ſaturitas panis et ociũ: et quia egeno et pauperi nõ porrexerũt manuꝫ. vnde hic quoq. Et nõ ceperũt in ea manꝰ. (aliquid boni ſubaudi) ad cõparationẽ. ſ. mali qꝺ geſſit. cui diciť: Juſtificata eſt ſodoma ſoror tua ex te. q̃. ſ. mandata dei accepiſti et facere iuſſa dei cepiſti: ſed poſtea contẽpſiſti: vt vincens ſodomam peccatis tuis: que ſubuerſa eſt in momento: quanto ergo ſynagoge pena grauior que ſceleroſior. Moraliter. Et maior eſt ⁊c. ſcelera anime planguntur: que in hypocriſim labitur cuiꝰ maior eſt iniquitas peccato ſodomoꝝ: que mala deaurãdo tegit: bona fraudulenter facit. vnde maior ef. eſt iniq̃tas f.p.m.p.ſ. ſicut populus in ſe erigitur ita mores et actus hypocritarum contra ſe cõfligunt et bona que agunt: peiora ſunt vitijs ſodomorum: quia cum ſpiritus immundus exierit ab homine ſi reuerſus fuerit cum ſpiritibus nequioribus fiunt nouiſſima ho-
Luce.11.d minis illius peiora prioribus. Spiritꝰ ab homine egrediť q̃n in chriſto renaſciť. Regreditur quando ĩuenit animaꝫ a bono opere vacuam: per hypocriſim a ſordibus mundatam ⁊ ſimulationibus ornatã tunc populo immundoꝝ ſpirituũ et turba vitiorũ anima repleť: et maior eiꝰ iniquitas peccato ſodomo-
rũ efficiť

rũ efficitur. Iniquitas ef. populi vitioꝝ. ſ. et opeꝝ: et nõ mittunt manus ad fructũ boni opis: exterius ornata falſis bonis: ĩtus repleta vitijs. vnde ſequiť: Cãdidiores naçarei eiꝰ niue ⁊c. Allego. Maior eſt ⁊c. plãgit eccl'ia pctã populi q̃ſi maiora peccatis ſodomoꝝ. videmus enĩ q fides et iuſticia terrã reliquerit: humanitas et benignitas nulla ſit diſcordia ⁊ concupiſcentia orbem incendũt: et ire ⁊ inuidie flãma vorax rapinis et fraudibus eccleſia populať: pauperes exoſſanť: iã iacet terrarum orbis in vepribus incultus: legũ iura ꝓ fabulis habentur. diuina et humana faſq nefaſq confundũtur: quotidie ĩnumera mala cumulantur. Maior quoq ĩiquitas noſtra q̃ꝫ eorũ qui viã veritatis non agnouerunt: ⁊ ideo minora ſupplicia meruerũt que in momento ſubuerſa eſt. Momẽtum eſt omne quod viuimus: et quotidie peccando quaſi in momento ad penam ſubuertimur qui deteriora meremur qui theſauriçamus nobis iraꝫ in die iudicij. c Hiſto. Cãdidiores na. ⁊c. ſm litterã pulchritudo naçareoruꝫ deſcribiť qui abſtinẽtia cãdidi: carne nitidi: faciei rubore iocũdi: q̃ p exaggerationẽ laudanť vt eoꝝ feditas maior oſtendať: quoꝝ facies fame confecta ſup carbones denigrata plangiť: que deformata nõ agnoſciť. Allego. Candidiores naçarei e. ⁊c. habet eccleſia naçareos ſuos niue candidiores et lacte nitidiores per quos abſtinentiuꝫ vita ſignať. nix eĩ de ſupniſ: lac de carne quaſi de imis. Per niuẽ ergo cãdor vite celeſtis. p lac tpaliũ diſpẽſatio demõſtrať. Habet ergo eccleſia naçareos: qui p cõtẽplationẽ vitã celeſtẽ ducũt: ⁊ p actualis vite diſpenſationẽ lacte cãdidiꝰ ad laudẽ creatoris nitẽt: vt plerũq eos qui celeſtẽ vitã tenuerant. vel terrena bñ diſpẽſauerãt: virtutum opibꝰ trãſcẽdãt. Quia xp̃o p feruorem ſpũs antiquoꝝ patrũ et fortioꝝ: vitaꝫ ſupare videnť. recte adiungiť rubicũdiores ebore antiquo. Dũ enĩ ruboris pulchritudo laudať: flãma deſiderij ſui exprimitur: ebur autẽ elephãtis os eẽ nõ ignorať. Sapphyro pulchriores. Sapphyrꝰ etherei coloris ẽ vbi breuiter tota naçareorũ vita expſſa eſt: qꝛ p actionẽ ad ſupna tẽdẽtes ⁊ p cõtemplationẽ p̃cellẽtes: patres ſupare videnť. Sed qꝛ plerũq inopẽ copia fecit: ⁊ felicior hõ ẽ q̃ꝫ expedit: mens ſepe de ſe p̃ſumens: ⁊ vano fauori acquieſcẽs fuſcať: ⁊ q̃ albeſcere videbať denigrata ſordeſcit. vñ ſeq̃ť: Denigrata ſup car. Allego.

Nico. de lyra

a Ad palatũ eiꝰ in ſiti. i. ex nimia ſiti q̃ deſiccat linguã. b Paruuli petierũt pa. a patribꝰ ⁊ matribꝰ. c Et nõ erat ⁊c. ex cã p̃dicta. d Qui veſcebanť voluptuoſe. añ obſidionẽ. e Interierũt in vi. fame dũ quererẽt panẽ. f Qui nutriebanť in cro. i. in veſtibꝰ ſuauibꝰ ⁊ pulchris. vñ in Heb. hr̃: In ſcarleto. g Amplexati ſũt ſtercora. In hebreo habeť: Fimos. ſicut paupes in hyeme q̃ veſtimẽta nõ hñt inuoluunt ſe fimo. h Et maior ef. ⁊c. qꝛ idolatria q̃ vigebat ĩ iudea: cũ ſit directe cõtra deũ grauius peccatũ eſt q̃ꝫ ſodomia. Ra. Sa. expõit h̃ de grauitate punitiõis. vt ſit ſẽſus: Et maior effecta ẽ iniq̃. ⁊c. i. grauiꝰ pũita q̃ꝫ iniq̃tas ſodomoꝝ. ⁊ ſubdiť ad h̃ duplex rõ. prima. cũ diciť: i Que ſubuerſa ẽ ⁊c. i. nõ habẽs longuꝫ cruciatũ: ſicut iudei in hierſlm obſeſſi. ſcda cũ diciť: Et nõ cepe. in ea manus. ſ. aduerſariorũ. ſodoma cũ fuit ſubuerſa per angelũ: ⁊ ſic bona ciuitatis nõ rapuerũt ſibi aduerſarij: ſed bona hieruſalem rapuerũt ſibi chaldei totaliter: et hec fuit vna pena iudeoꝝ. ſ. q aduerſarij ſui gauderent de bonis eoꝝ. l Candidiores naçarei. i. ſacerdotes et leuite diuino cultui deputati qui erant induti lineis veſtimentis et albis. m Niue. enphatica ẽ locutio ad exp̃mẽdũ ĩtenſionẽ albedĩs. ⁊ ad idẽ facit qꝺ ſubdiť: n Nitidiores lacte ⁊c. Hebrei dicũt: Rubicũdioreſ auro. o Sapphyro pul. i. h̃ denotať pulchritudo ornamẽtoꝝ maxĩe ſacerdotũ
Denigrata

a Allego. Denigrata eſt ⁊c. Nigri poſt cādorē fiūt q̄ amiſſa dei iuſticia ſuā laudē querūt q2 de ſe p̄ſumūt. vnde neſcientes ruunt in peccato: ⁊ poſt ignē mētꝭ ad frigus torporis: poſt cādorē vite ad nigredinē adulatiōis vane deſcēdit. Unde extincti carbonibꝰ ſimiles fiūt. ꝓpter qđ dicit̄: Noli eſſe nimiū iuſtus ⁊ nō ſūt cogniti in plateis in latitudine ſcʒ vite ſecularis. Nihil eī humane mēti anguſtiꝰ q̄ꝫ ꝓprias voluntates abnegare: carnis deſideria frangere ⁊ hmōi: ⁊ inde intrare ꝑ anguſtā portā. Nihil aūt latiꝰ q̄ꝫ ꝓprijs ſeruire voluptatibꝰ nullis ſubeſſe legibus ⁊ hmōi. In plateis aūt ſūt q̄ ſua querūt: Lata eſt eī via q̄ ducit ad mortē. Sed in plateis nō cognoſcunt̄ q̄ non ſūt qđ videbant̄: q̄ aliud erāt ⁊ aliud oſtēdebāt. vnde ſequit̄: Adheſit cutꝭ eoꝝ oſ. ⁊c. ꝑ oſſa fortitudo ꝑ cutē īfirmitas. figurat̄. Cutis ģ adheret oſſibus q̄ñ infirmitas vitiorū putat̄ fortitudo virtutū. Heret cutis oſſibꝰ dū adulatio ꝓ bene geſtis exteriꝰ ⁊ intꝰ virtutibꝰ ſociat̄: q̄bus cōiunctis mercedes amittit̄: ⁊ q2 decepti adulationibꝰ de ſe magna ſentiūt: emendari cōtemnūt. vñ: Aruit ⁊ facta eſt quaſi lignū. Culpa nāq̄ꝫ tāto inſenſibilior reddit̄ quāto (quaſi vera virtꝰ) laudat̄. vñ ⁊ areſcit q2 nulla intus gratia vireſcit q2 multi dū corrigunt̄ quaſi lignū inſenſibiles ſūt: ⁊ a rore gratie alieni et aridi ſunt. Ħ eis cōtingit q2 altiora ſe appetūt: ⁊ ſancti videri cupiūt: ſed occulte vitijs deſeruiunt. hij in plateis cogniti ſūt. Norūt enī viri ſpūales q2 aliud ſunt: ⁊ aliud fingūt. Candēt exterius niue pulchrius: lacte nitidius ebore rubicundiꝰ: ſed quaſi lignū aridū inſenſibiles ſūt interiꝰ. vnde ſepe nec blanditijs nec minis emendant̄.

Eccle. 7. c

Pro. 7. b

Hiſtoria. b Hiſtoria. Melius fuit ⁊c. hoc in vltima captiuitate iudei paſſi ſūt quādo leuiꝰ fuit ſubito occiſis: q̄ꝫ lentis ⁊ diuturnis afflictis cruciatibꝰ: qui fame et ſiti ⁊ ceteris miſerijs paulatim cōſūpti ſūt.

Moralit̄ Morali. Meliꝰ fuit ⁊c. Melius ē̄ ſenſibꝰ gladio verbi dei occiſis exteriꝰ viuētibꝰ interiꝰ q̄ꝫ aggeratis virtutibꝰ ſine pabulo charitatis quaſi fame ⁊ ſiti deperire. Sterilitas enī virtutū abſentia charitatis qua abſente virtutes anime quaſi inopia veri panis tabeſcūt. ideo ſeptē

Job. 1. a filij Job tres ſorores ſuas vocāt ꝑ cōuiuia: cetere eī virtutes

Pſ. 62. ſine fide: ſpe: charitate nō ſatiāt̄. Vñ: ſicut adipe ⁊ pinguedi-

Allego. ne re. aīa. m. ⁊c. Allego. Meliꝰ fuit ⁊c. Gladio verbi dei q̄ꝫ i-

Eph. 6. c terfectis fame eiuſdē verbi. Hij enī occidunt̄ vt viuāt: illi interficiūt̄ vt pereāt. vñ: Aſſumite gladiū ſpūs qđ ē̄ verbū dei. Eſt aūt gladiꝰ quo mors ꝑimit̄: vt vita ſubſequat̄ eiꝰ. Alius

Eccle. 46. c q̄ p̄ſcidit vitā occidit aīam. de quo: Gladiꝰ meꝰ deuorabit car-

Gen. 3. d nes. Eſt gladiꝰ flāmeus atq̄ꝫ cōuerſatilis ad cuſtodiēdā viam

Ezec. 21. g ligni vite. Eſt gladiꝰ limatꝰ ⁊ acutus cui dr̄: Reuertere in vaginā tuā. Marie q̄ꝫ aīam gladiꝰ ꝑtrāſiuit doloris. ſ. de paſſione xp̄i. Sed eccleſia de his gaudet q̄ gladio verbi occidunt̄. De his dolet q̄ eiuſdē fame interficiunt̄. Illos luget quos fa-

Amos. 8. d me vel ſiti ꝓ ſterilitate terre cōſūptos nouit. vñ: Mittā ī eos nō famē panis neq̄ꝫ ſitim aque ſed audiendi verbum dei. Hac

Deu. 8. a fame q̄ ꝑemptꝰ fuerit eterne morti ſubiacebit: q2 nō in ſolo pane viuit hō. Sicut enī ex duabꝰ ſubſtātijs hō cōſtat: ita duabꝰ vitā cōſeruat caro ſuſtentat̄ corporali cibo: ⁊ aīa verbo diui-

Mat. 6. b no. vñ: Panē noſtrū quotidianū da no. hō. vtrūq̄ꝫ eī petimꝰ q̄ vtroq̄ꝫ quotidie indigemꝰ. Sterilitas terre: penuria eccleſie eſt q̄ñ (magiſtris deficientibꝰ) diuini verbi imbribꝰ nō infundit̄. culpā eñi ſacerdotū ⁊ inſcientiā vel negligentiā docendi

Hiſto. cōſūptio ſequit̄ plebis. c Hiſto. Joth. principiū vel deſolatio. Principiū deſolationis imminebat iudeis q̄ñ vxores eoꝝ filios ſuos fame et ſiti cōſūptos (quaſi ꝑ miſericordiā ne diu languerēt ⁊ matres a morte redimerent) coxerūt ſibi ī cibos. Lege hiſtorias nec dubitabis hec iudeis ꝯtigiſſe romanis cir-

Moralit̄ cūſiſtentibꝰ obſeſſa ciuitate. d Morali. Manꝰ mulierū ⁊c. Hypocrite cōceptꝰ animi teneros coquūt ⁊ comedūt dū ſimulate (quaſi ꝑ miſericordiā) laudis vel fauoris gratia xtutes nouiter cōceptas perimūt: ⁊ in cibos decoquūt: q̄ nō futura ſʒ p̄ſentia lucra querūt: ⁊ dū virtutū paſcunt̄ laudibꝰ quaſi ꝓprios natos fauoris adulatione decoctos comedūt. Qui bene mulieres fuiſſe ⁊ talia geſſiſſe ꝓhibēt̄: niſi eī muliebria ſimulate virtutis in aīo ſectarent̄. cōceptus animi ad vitam formati vanis nō exponerent̄ fauoribꝰ.

a ſ amiſſo cādore q2 p̄ſumit de ſe. vñ: Noli eſſe nimiū iuſtus: q2 prius ī anguſta via q̄ ducit ad vitā: nūc ſūt in ampla que ducit ad mortē.

a pulchriores. Heth: Denigrata a+
eſt ſuꝑ carbones facies eoꝝ: ⁊ nō b+
ſūt cogniti ī plateis. Adheſit cu- c+
a ſ infirmitas vitiorū. b ſ fortitudini virtutū.
tis eorū oſſibus: aruit ⁊ facta eſt †
a ſ aridū inſenſibile: ſterile: inflexibile.
b quaſi lignum. Teth: Meliꝰ fu d+
a ſ verbo dei. b ſ eiuſdē verbi.
it occiſis gladio q̄ꝫ iterfectꝭ famē:
quoniā iſti extabuerūt cōſumpti
a ſ penuria eccleſie dū p̄dicatio ceſſat eccleſia nō fructificat.
c d ā ſterilitate terrę. Joth: Manꝰ e+
a ſ p̄dicatorū fauore vano effemiatorū vel opinione ſua. b ſ qui ſexus natura miſericors.
c ſ nimijs afflictionibus.
mulierū miſericordium coxerunt f
a ſ ſubditos vel fetꝰ aī teneros. b ſ dū carnalē vitā ſubditorū affligūt reprehēdūt: detrahūt.
filios ſuos: facti ſunt cibꝰ earū in
a ſ eccleſie. ſ apoſtolorū et ſucceſſorū.
cōtritione filię ppl̄i mei. Caph:
a ſ impletis peccatis. b ſ quaſi ceſſet iā ira cui ſatiſfeci pena. c ſ hoībꝰ ꝑ vitia effuſis.
e Cōpleuit dñs furorē ſuuʒ effudit g+
irā indignatiōis ſuę. Et ſuccēdit h
a ſ q̄ pueros iob cōſūpſit. b ſ xa fide deſtructa
ignē ī ſiō: ⁊ deuorauit fūdamēta i+

Allego. Allego. Manꝰ mulierū ⁊c. In eccleſia quaſi ꝑ miſericordiā filios ſuos decoquūt: qui culmine regiminis ſublimati igne celi vel inuidie inflammāt animas ſubditorū dū nimis iuſti videri cupiunt ⁊ tyrannica poteſtate opprimūt: qui forſitan habent dei çelum ſed nō ſ̄m ſcientiā. Ita auſteritate dñationis q̄ſi ꝓ iuſticia adurunt: ⁊ infirmā ⁊ carnalē eoꝝ vitā minis ⁊ increpationibꝰ quaſi dētibꝰ rodūt. Hec omnia in cōtritione eccleſie q̄ eſt filia populi dei apoſtoloꝝ. ſ. et ſucceſſoruʒ ab eis fiūt q̄ ſeculari aut eccleſiaſtica poteſtate tyrānice animas exurūt: dū cōcupiſcētia inflāmati filios quos lacte doctrine nutrire debuerāt aduſtione afflictionis vexant.

Hiſtoria. e Hiſto. Cōpleuit dñs ⁊c. Quia cōpleta eſt malicia hierl̄m. Cōpleuit dñs ſuꝑ eā furorē ſuū ſicut cōpleta erāt amorreorum peccata quādo deleti ſūt. Effudit irā indignatiōis ſue: q2 et ipſa ſcelera ſua effudit. Deuorauit fundamēta eiꝰ: q2 nō recepit fundamentū qđ eſt chriſtꝰ.

Luce. 19. f vnde: Cū vidiſſet hierl̄m fleuit ſuꝑ eā dicens: q2 ſi cognouiſſes ⁊ tu: q2 non relinquet̄ in te lapis ſuꝑ la. ⁊c.

Moralit̄ Morali. Cōpleuit dñs ⁊c. fundamēta hypocritaꝝ et hereticoꝝ deuorātur ab igne furoris dñi in quorū mente dñat̄ ignis indignationis eiꝰ: ⁊ ſuꝑ

Job. 5. a eos cōpletꝰ eſt furor dñi. vñ Job: Vidi ſtultū firma radice et maledixi pulchritudini eiꝰ ſtatim. Quāuis enī videant̄ operibꝰ firmati ⁊ radicati: ſtatim corā deo fiūt maledicti: quoꝝ corda vanis laudibꝰ ⁊ fauoribꝰ inflāmant̄. vnde ſequit̄: Nō crediderūt. r. t. ⁊c.

Allego. Allego. Cōpleuit ⁊c. Suꝑ eccl̄iam cōpletꝰ

Pſ. 106. eſt furor dñi. q2 menſurā peccatorū ſuoꝝ impleuit. vñ: Effuſa

Apo. 22. b eſt cōtētio ſuꝑ principes: et er. f. e. ⁊c. ⁊ alibi: Qui in ſordibꝰ eſt ſor. ad. Effudit irā indignatiōis: q2 peccādo ſumꝰ effuſi. Succēdit ignē ī ſion nō q̄ ſuꝑ apoſtolos de celo deſcēdit: ſʒ q̄ pueros Job cōſumpſit. Habet eñi deꝰ ignes varios quos emittit de theſauris ſuis. cuiꝰ ignis in ſion ⁊ caminꝰ in hieruſalē alios iuflāmat vt erudiat: alios vt exurat: quibꝰ ſuccenſis omne fundamētū deſtruit fidē. ſ. integrā ⁊ verā oīno ſubuerti permittit. Unde magis noſtras q̄ꝫ iudeoꝝ miſerias debemꝰ plāgere: in quibus ignis cōcupiſcētie ſuccēſus eſt: ⁊ ceterorū vitiorū flāma vorax vniuerſos poſſidet: ⁊ olla ſuccenſa a facie aquilonis feruet: et fornax chaldeorū quoſcunq̄ꝫ reperit de chaldeis ſuccendit. Hiſto. Nō

Nico. de lyra

a Denigrata eſt ſuper carbones facies eoruʒ. pre fame ⁊ miſeria. ⁊ ſimiliter eſt hic emphatica locutio ad expreſſionem nigredinis. b Et non ſunt cogniti in plateis. i. diſtincti ab alijs cōmunibus perſonis. c Adheſit cutis eorū ⁊c. ꝓpter defectum nutrimenti. d Melius fuit occiſis gladio. i. minus male ꝓpter breuiorem cruciatū. vnde Judith. vij. dicit̄: Sit finis noſter breuis in ore gladij: qui longior efficit̄ in ariditate ſitis. e Manꝰ mulierū miſericordiū. i. que ratione ſexus ſolent eſſe miſericordes.

f Coxerunt filios ſuos ⁊c. p̄ nimia anxietate famis.

g Compleuit. Hic conſequēter hieremias lamentat̄ miſeriam populi ex deſtructione ciuitatis. cū dicit̄: Compleuit dominus furorem ſuum: id eſt vindicte ſue effectum.

h Et ſuccendit ignem in ſion. vbi erat templum et regis domicilium. i Et deuorauit fundamenta eius. i. ipſius ſion: quia non ſolum edificia que erant in mōte ſion fuerunt combuſta: ſed etiam omnia alia que erant in pede montis: ⁊ circa montē. vt habetur. ſ. lij.

Nō credi.

☞ a Hiſto. Nō crediderūt. ſm litterā q̄diu hierl'm auxilio dei vallata ⁊ p̄ſidio angelorū munita iudiciū ⁊ iuſticiā ſecuta eſt: nec reges terre nec habitatores orbis credere poterāt ꝙ in eā ingrederet̄ hoſtis cuius ſeras portarū domin⁹ confortauerat: ⁊ fines eius pacē poſuerat: ſed qꝛ auerſa eſt a domino deo ſuo cui⁹ muniebat̄ beneficio: receſſit omne preſidiū ⁊ facta eſt p̄da hoſtium.

Allego. Allego. Nō crediderūt ⁊c̄. Reges t. de q̄b⁹ dicit̄: Aſtiterūt reges ter. et
Pſ. 2. p.con.in v. vel demones. ſm illud:
Eph. 6. b Non eſt nobis colluctatio aduerſus carnē ⁊ ſanguinē: ſed aduerſus principes ⁊ poteſtates ⁊c̄. Habitatores or
Pſ. 38. bis q̄ neſciūt dicere: Aduena ego ſū ⁊ peregrinus apud te ⁊c̄. ſed audiunt
Apo. 8. d Ve ſup oēs habitatores terre. Hij videntes eccleſiā munitā ⁊ auxilio dei firmatā: nō credūt ꝙ ingrediat̄ hoſt̄
Pſ. 9. ꝑ portas hierl'm. de quib⁹ dicit̄: Qui exaltas me de. por. mor. vt an. o. lau.
Hiſtoria. t. in. por. fi. ſy. b Hiſto. Propter peccata ⁊c̄. ſm litterā ꝓ peccatis ſacerdotū ⁊ pſeudo ꝓphetarū qui ſanguinē innocentē in medio ei⁹ effuderūt: q̄ dicta ⁊ dicēda ſunt ciuitati cōtigerūt.
Allego. Allegorice aūt ꝓpt̄ iniquitatē ſacerdotū ⁊ principū eccleſie mala crebreſcūt: q̄ legē in publico peruertūt: iudicia inuertūt: ⁊ ſāguinē ſāguini addūt repleti dolis. Iuſtos opprimentes et ſanguinē innocētē effundētes. Nō eſt hic exponēdi labor cōſumēdus: vel ſenſus tripliciter exponēdus ⁊ in terrena hieruſalē ⁊ in eccleſia: ⁊ in vniuſcuiuſq; aīa iſta cōis eſt ruina.
Hiſto. c Hiſto. Errauerūt ceci ⁊c̄. Scribe ⁊ phariſei effuſo ſanguine polluti ab introitu tēpli ſe abſtinebant: errantes in plateis nō lugentes peccata ſed in plateis lacinientes. Errabāt aūt vt ceci: putātes ꝙ taliter purgarent̄ ſcꝫ ſi tēplū ſic abſtinētes non ingrederent̄: cū ſupbiā iactarēt ⁊ humilitatem fingerent. Tenuerūt lacinias ſuas laciniosis ſcꝫ induti veſtib⁹ et ſciſſis quaſi ceci viciſſim ſeſe tenentes ſequebant̄ vt ſub hac humilitate populus placaret̄.
Moralit̄ Morali. Errauerūt ⁊c̄. Ambulant vani appetit⁹ vt ceci ī plateis luce carētes q̄ xp̄s eſt ⁊ dū ipm̄ q̄ via eſt retinere nequeunt: qꝛ extra ſe vani fauoris gratiā effundūt tenētes lacinias vetuſtatis ſue explere nō valentes vias vite: qꝛ veſtiūt̄ vitiorū vetuſtate: de quib⁹ bene ſubdit̄ recedite polluti ⁊c̄.
Allego. Allego. Errauerūt ⁊c̄. In eccleſia ſacerdotes ⁊ doctores ſāguinē iuſtorū effundūt qui iuſti eſſe poſſent niſi eorū
Ezech. 3. e negligētia deperiſſent. vnde: Si nō annūciauer̄ impio iniquitates ſuas: ſanguinē ei⁹ de manu tua requirā: qꝛ. ſ. ſanguis ei⁹ id eſt peccatū: culpa ſacerdotū vſq; ad mortē effundit̄: ⁊ ſepe q̄ videbant̄ iuſti: exemplis p̄latorū ⁊ doctrina prauitat̄ puertunt̄: ⁊ peccati ſanguine polluti moriunt̄. Unde ſacerdotes et ꝓphete ceci errāt ī plateis dū latā ⁊ ſpacioſam viā q̄ ducit ad mortē app̄hendūt: ⁊ anguſtā q̄ ducit ad vitā non introeunt: nec alios introire ꝑmittunt: ⁊ hoc eſt ſanguinē iuſtorū effuderūt ī medio ei⁹. i. eccl'ie que eſt hierl'm vera ⁊ mater noſtra. Hij cū tēplū dei ſanguine ſuo polluti ingredi nequeūt: tenēt lacinias ſuas. i. diſciſſam vetuſtatis ſue vitā. Tenēt aūt inuicē la
Mat. 15. b cinias ſuas: vt cū cecus ceco ducatū p̄beat: ambo in foueā ca. hoc deplorat ꝓpheta. īmo electorū concio tota: ꝙ in ſpacioſa via ambulantes: ⁊ vitā veterē ducentes vias vite nō app̄henderūt ⁊ ſuis ſe amfractib⁹ impediunt ceci ſeſe ſequunt̄ q̄ xp̄m verā lucē ſequi dedignant̄.
Myſtice Myſtice. Errauerūt ⁊c̄. Hereticorū cecitatē deplorat: qui rectū ſcripturarū tramitē relinquētes ⁊ catholice fidei regulā aſpernētes latitudinē erroris elegerūt: polluti ſanguine quorū animas deceperūt: ⁊ cū catholicā eccleſiam intrare dedignant̄ lacinias ſuas viciſſim amplectunt̄ ſcripturarū. ſ. ſciſſiones quarū fraudulēter panniculos furati ſūt.
Hiſto. d Hiſto. Recedite ⁊c̄. Deflet ꝓpha ſcelera iudeorū: q̄bus etiā hoſtes inſultāt ciuitatē ingreſſi: clamātes: Recedite criminib⁹ polluti a ſanctuario dei: abite in captiuitatē.

☞ Nolite

a ſ demones vel quilibet principes.
a ei⁹. Lameth: Nō crediderūt re- a†
a ſ non tranſitores.
ges terre ⁊ vniuerſi habitatores
a ſ diabolus et membra eius.
orbis: q̄m īgrederet̄ hoſtis ⁊ ini- †
a ſ vñ: Cōfortauit dn̄s ſeras portarū tuarū.
ſ p̄dicatores vel virtutes. b ſ eccleſie.
mic⁹ ꝑ portas hierl'm. Mem: †
a ſ prelatorum.
b Propter pctā ꝓphetāꝝ ei⁹ ⁊ ini- b†
a ſ facto vel exemplo
quitates ſacerdotū ei⁹: q̄ effude- †
a ſ publice. b ſ qui iuſti eſſe poſſent ſi doctores docuiſſent.
rūt ī medio ei⁹ ſanguinē iuſtorū.
a ſ doctores. b ſ ſine lumine xp̄i. c ſ a via veritatis.
c Nun: Errauerūt ceci ī plateis: c†
a ſ voluptatib⁹. b ſ peccatis ſubditorū. ſ qꝛ
polluti ſunt ſanguinē. Cūq; non d e†
nolebāt. a ſ peccata veteris vite.
b ſ a lacerādo. i. veſtes laceratas.
poſſent tenuerunt laſcinias ſu- f†
a ſ nobis. b ſ ne nos polluatis.
as. Samech: Recedite polluti g†
ſ ad conſimiles.
d clamauerunt eis recedite: abite:
a ſ ſacramenta dei. b ſ ꝓ tali correctione.
nolite tāgere: iurgati q̄ppe ſūt: ⁊ h i
ſ ideo. a ſ gentiles inter quos ꝑ tales nomen dei blaſphemat̄.
cōmoti dixerunt inter gentes: k
a ſ vbi nō eſt pax vel cōcordia.
non addet vltra vt habitet ī eis. l† m

Nolite tāgere religionē. vñ ꝓpheta ſubdit: Iurgati ſūt. ſ. inimici: ⁊ vtriq; cōmoti: illi ad iurgia: iſti ad lachrymas. Dixerūt inter gētes ⁊c̄. vel iudei hoc dixerūt: vel de gētib⁹ aliqui. Inter gētes eni deū verū reliquerūt: ⁊ idola coluerūt: vel ipſi fortaſſis inter gentes iurgati ſunt: ⁊ ſanguine polluti alijs clamauerūt: Recedite ⁊c̄. qꝛ tanq̄ iuſti alios aſpernati ſūt: vnde inter eos iurgia ⁊ ſeditiones.
Moral. Mora. Recedite ⁊c̄. heretici cōtra fidē catholicā: et maxime donatiſte: ⁊ q̄ catharos ſe vocāt clamāt: Recedite a nobis qꝛ nos mūdi vos īmūdi. Nolite tāgere: ne inquinetis nos. Hij inter ſe iurgant̄ diuerſis errorib⁹ cōmoti ſunt: qꝛ in fide ſtare noluerūt: mouerūt ab oriēte pedes ſuos ⁊ venerūt in babylonē vbi edificātes ſupbie turrē linguis diuerſis diſpſi ſūt. vñ ſeq̄t̄: Facies d. di. ⁊c̄.
Allego. Allego. Recedite ⁊c̄. Sepe in eccleſia ceci ⁊ polluti nequeūt ingredi templū dei viui ⁊ ſacris participare myſterijs quos alij (q̄uis ⁊ ipſi polluti) quaſi celo dei deſpiciūt: q̄ iuſti videri cupiūt qꝛ nōdū manifeſti ſūt. Unde erecto ſupcilio obiurgātes dicūt: Recedite a nobis ⁊ a ſacramēt̄ dei. Ite ad eos quorū conſortes eſtis. Nolite tāgere ſacroſancta q̄b⁹ indigni eſtis: his ⁊ hmōi alios criminādo iuſtos ſe oſtendere conant̄. Unde ſepe lites generāt̄: qꝛ nō ſm deū corrigūt: ſꝫ alijs opp̄ſſis ſanctiores videri appetūt. vnde ſubdit: Iurgati ſūt q̄ppe ⁊ cōmoti ſūt: prius eni cōmoti iurgant̄, deinde acrius cōmouēt̄: qꝛ nō ſtāt in eo q̄ idē eſt: et eū reliquerūt qui pax vera eſt ꝓpterea ſubdit̄ inter gētes nō addet vltra ⁊c̄. qꝛ vbi pax ⁊ cōcordia nō ē: deus eſſe nō poteſt: qꝛ in pace factus eſt
Pſ. 75. locus ei⁹ ⁊c̄. Inter gētes naq; ꝑ tales nomē dn̄i blaſphemat̄. ☞ Hiſto.

Nico. de lyra

a Non crediderunt reges terre ⁊c̄. quia ſalomon potentiſſim⁹ hieruſalē murauit et tā fortiter muniuit ꝙ inexpugnabilis videbat̄. b Propter peccata. Hic cōſequēter tangit̄ p̄dicte miſerie cauſa ⁊ eſt duplex. ſecunda ponit̄. ibi: Cū adhuc. Una eſt occiſio innocētū in hieruſalē. ⁊ maxime tēpore manaſſe: vt habet̄. iiij. Reg. xxiiij. ⁊ hoc fiebat ad inſtinctū et exhortationē falſorū ꝓphetarū et ſacerdotū. vnde ⁊ mortē ipſius hieremie querebant. vt habet̄. ſ. xxvj. ideo dicitur hic: Propter peccata ꝓphetarum ⁊c̄. et patet littera. c Errauerunt ceci ⁊c̄. littera iſta eſt obſcura et inuoluta: ⁊ multipliciter exponit̄. accipiā tamen illum modum̄ qui mihi videt̄ magis littere cōſonare. ſ. vt continuetur littere immediate p̄cedenti: que loquit̄ de punitiōe iniqua innocentū. quorū aliq̄ occidebant̄: quidam excecabātur: ⁊ quātum ad iſtos dicit̄: Errauerūt ceci: id eſt iuſti nequiter excecati. d Polluti ſunt ſanguine. ſ. aliorū iuſtorū occiſorum: quia non videntes ponebant pedes ſuos ita in ſanguine ſicut in alijs locis. e Cumq; nō poſſent: id eſt recte incedere aliqui libri habent hic additum. Intrare. ſed nō eſt in hebreo: nec in libris correctis. f Tenuerūt lacinias ſuas: id eſt apprehendere tentauerūt oras veſtimētorū videntiū: vt ſic exirent de locis ſanguine repletis: ⁊ ipſi videntes ⁊ maxime ꝓphete falſi et ſacerdotes nō ꝑmittebāt dicētes: g Recedite polluti. qꝛ q̄uis ſm veritatē eſſent iuſti. tñ a malis reputabant̄ iniqui. h Nolite tangere. ſ. nos ne malicia veſtra inquinemur. ⁊ ꝑ hūc modū d̄ talib⁹ dicit̄ Eſa. lxv. qui dicunt: Recede a me: nō appropinques mihi: quia īmundus es. i Iurgati quippe ſunt. nō eni ſufficiebat falſis ꝓphet. et ſacerdotib⁹ iuſtos affligere factis: ſed etiā affligebant verbis iniurioſis: ⁊ qꝛ tale facinus erat execrabile etiā apud gētiles ad quorum noticiā deuenit hoc execrabile factum ideo ſubdit̄: k Dixerunt inter gentes. dictū crimen deteſtātes. l Non ad. vltra. ſ. deus iudeorum. m Ut habi. in eis. ꝓpter maliciā ipſoꝝ, ideo ſubdit̄:

Facies

a Hiſto. Facies dñi ⁊c. Quaſi qꝛ facies ſacerdotũ nõ erubu erunt: immo deũ in eis cõtẽpſerũt: nec deũ in ſuis ſacerdotibꝰ reueriti ſũt: ideo diuiſi ſunt a facie dñi: qꝛ extẽdit manũ ſuam in retribuẽdo. Diuiſi ſunt: qꝛ alij ꝑ oꝛbẽ diſꝑſi ſunt: alij ad fidẽ cõuerſi ſunt: nec deus miſeretꝰ eoꝝ qui ſenũ miſerti nõ ſũt ꝓphetarũ.ſ.⁊ ſacerdotũ. Moꝛali. Facies dñi ⁊c. Hereticoꝝ diuerſitas deſignatꝰ qui diuerſis pugnãt erroꝛibus nec recipiunt doctrinã catholice fidei q̃ nec ſibi cõueniũt nec catholicis: qꝛ facies catholicoꝝ ſacerdotum nõ erubuerũt: nec addet vltra dñs vt reſpiciat ſicut nõ reſpexit ad Cain nec ad munera eius. Iurgijs ergo cõmoti ſũt a ſtatione recte fidei. vnde ſubditꝰ: Cũ adhuc ſubſiſteremꝰ.

Gen. 4. b

Allego. Facies dñi ⁊c. Quidã in eccl'ia dei timoꝛe abiecto facies ſacerdotũ nõ erubuerũt q̃ a facie dñi et ab ira vultus eiꝰ diuiſi ſunt ab his ſcȝ q̃ vocati ſunt ad vitã. Necꝫ ſenũ miſerti ſunt ꝑlatoꝝ ſcȝ q̃ in omnibꝰ eis cõdolẽtes cõdeſcendũt. Nota ꝙ terribile ſit ſacerdotes cõtẽnere nec facies eoꝝ erubeſcere.i. illis monentibus et videntibꝰ a ſceleribus nõ ceſſare. De his enĩ dñs dicit: Qui vos audit me audit: qui vos ſpernit me ſpernit. vnde ſubditꝰ: Nõ addet vt reſpiciat eos vt nõ cõuertantꝰ nec ſaluentꝰ: qꝛ facies dñi diuiſit eos a ſanctis. Hec facies reſpexit Petrũ et cõuerſus amare fleuit: ⁊ receptus ĩ coꝛpoꝛe meruit audire: Petre amas me paſ.o.m. Hec aũt diuiſio plene fiet in iudicio dicente dño: Ite maledi. in ignem eter. tũc facies dei ira.ſ. vel vindicta in ignem eternũ diuidet eos: qꝛ facies ſacerdotũ cõtempſerũt nec ſenũ miſerti ſunt. Et notãdũ ꝙ ſupꝛa ſacerdotes quaſi homicidas plãxit ⁊ hic ſeꝑantur a facie dñi q̃ nõ detulerunt eis: Quis enĩ mali ſint nõ ſunt cõtẽnẽdi ſed ille in illis colendus ⁊ honoꝛandus a quo miſſi ſunt.

Luc. 10. c

Ibi. 22. g

Ioh. 21. g

Mat. 25. d

Hiſto. Hiſto. Cũ adhuc ⁊c. luget erroꝛẽ miſere gentis q̃ magis ſperauit auxiliũ egypti et pharaonis q̃ꝫ dei: cuiꝰ oculi ꝓſpiciẽdo defecerũt dũ gentẽ q̃ nec ſe nec alios ſaluare poterat expectabat qd̃.ſ̃. expoſuit latiꝰ ſed hic deploꝛat amariꝰ.

Allego. Allegoꝛi. Cũ adhuc.ſ. ⁊c. vox eſt in eccl'ia plãgentiũ q̃ ſe vana ſpe lactauerũt ſecularibꝰ negocijs occupati: ſed moꝛtis infirmitate aut qualibet tentatione ꝑuẽti inueniũt ſe nõ ſolũ deceptos: ſȝ etiã cecos. Cũ adhuc ſubſiſteremꝰ ⁊c. Subſiſtit quiſꝗ q̃ dũ viuit in carne rectã fidẽ tenet: et ſi operibꝰ nõ implet: ſed aliqua tactus moleſtia: inuenit oculos ſuos defeciſſe: quos ad caduca ⁊ labẽtia intẽderat: vanũ querens auxiliũ. Quãtomagis enĩ intentio coꝛdis in rebꝰ figitꝰ terrenis: tanto ab interno lumine ⁊ pinguedine gratie marceſſit. vnde bñ reuerſus ploꝛat dicens: Defecerũt oculi nr̃i ⁊c. Cũ reſpiceremꝰ attenti ad gentẽ ⁊c. Sepe enĩ in diuitibꝰ ⁊ potẽtibꝰ ſpem ponimꝰ q̇bus dicit: Iacobꝰ apl's; Ululate miſeri: et ploꝛate ſuꝑ miſerijs q̃ aduenient vobis: hij nec ſe nec alios poſſũt ſaluare. Immo maledictꝰ oĩs q̃ cõfidit in ho. ⁊c. Poſſũt hec ⁊ de hereticis cõuenienter accipi ⁊ de his qui in eoꝝ cõfidũt auxilijs quoꝝ oculi dũ falſa in ſcripturis ꝑſcrutantꝰ a veritate deficiũt: ad quos eoꝝ auditoꝛes quos ſaluare nõ poſſũt inuanũ oculos deficientes dirigũt. Vñ ex ꝑſona gemẽtiũ ſequitꝰ: Lubꝛicauerũt veſtigia noſtra ⁊c.

Iaco. 5. a

Iere. 17. a

Hiſto. b Hiſto. Lubꝛicauerũt ⁊c. Cõgruit hec lamentatio iudeis q̃ ſub articulo moꝛtis ſcelera ſua reuoluũt. Sȝ ꝓpheta oẽs in ſe trãſfigurat oĩm ſcelera tanq̃ꝫ ſua deploꝛat: qꝛ tã amara ⁊ inſperata captiuitas deſeuit in gente ſua.

Moꝛalit. Moꝛa. Lubꝛicauerũt ⁊c. vox eſt hereticoꝝ ſero plangẽtiũ: qꝛ veſtigia eoꝝ in ſcripturis ſacris lubꝛicauerũt: ⁊ qꝛ latã viã arripuerũt: dũ catholicoꝝ patrũ regulas tenere noluerũt: nec viam q̃ eſt xp̃s: ſed vnuſquiſꝗ a recto tramite deflexit: ſecutꝰ latitudinẽ ſue ꝑuerſitatis: ꝑhoꝝ etiã regulas ingenioli ſui igniculo tentans ⁊ impudenter: vituperãs. ideo lubꝛicãtes cadunt ĩ moꝛtẽ: ⁊ ſcelerib' cõpletis venit finis dãnationis.

---

a ſ ira vel vindicta. ſ Ite maledicti in ignẽ eternũ. b ſ a ꝑdeſtinatis.

a Cyn: Facies dñi diuiſit eos: a† b

a ſ miſerando. b ſ ſicut reſpexit dñs Petrũ ⁊c.

nõ addet vt reſpiciat eos. Faciꝰ c d†

a ſ quoꝝ dignitas reuerẽda. ſ quibꝰ preſentibꝰ et coꝛrigentibꝰ peccauerũt.

es ſacerdotũ nõ erubuerũt necꝫ †

a ſ dicẽtium: quis infirmatꝰ et ego non in. ⁊c. ſ cũ ſit miſeranda ſenectus.

ſenũ miſerti ſũt. Pe: Cũ adhuc e†

a ſ in carne: in fide. b ſ a vero lumine. c ſ in tentiones terrenis inherentes.

ſubſiſteremꝰ defecerunt oculi nr̃i f†

a ſ qd̃ inuanũ ſperauimꝰ.

ad auxiliũ noſtrũ vanũ: cũ reſpi g h

a ſ diuites potẽtes vel hereticoꝝ pꝛincipes. b ſ quaſi tu ſolus ſalua dñe qꝛ alius non põt: ſed auxiliũ noſtrũ a domino q̃ fecit celũ ⁊c. vñ: Maledictus qui confidit in homine et ponit carnem bꝛachiũ ſuũ. c ſ exaggeratione.

ceremꝰ attẽti ad gẽtẽm q̃ ſaluare i

a ſ fiat via illoꝝ te. ⁊ lu.

b nos nõ poterat. Zadik: Lubꝛicauerũt k†

a ſ non fixa ſupꝛa petram.

bꝛicauerũt veſtigia noſtra ĩ itine

a ſ voluptatum.

re plateaꝝ noſtraꝝ: appꝛopinq̃ l†

ſ dũ ſcelera cõplentꝰ dũ ſecuris ad radicẽ arboꝛis ponitꝰ. ſ retributionis. a ſ ſicut completis ammoꝛreoꝝ peccatis venit eoꝝ finis.

uit finis noſter: cõpleti ſũt dies

nr̃i: qꝛ venit finis nr̃. Kuph:

a ſ a ꝑſona aduerſarioꝝ. ſ demones heretici.

c Velocioꝛes fuerũt ꝑſecutoꝛes nr̃i m

Allego. Allego. Lubꝛicauerũt ⁊c. Hec quoꝗ in eccl'ia iure plangimus dũ eos q̃ ſplẽdide ⁊ voluptuoſe viuũt reſpicimꝰ: plangimus eoꝝ laſciuiã q̃ lubꝛicã ſectantꝰ viã: qꝛ nõ ſunt fundati ſupꝛa firmã petrã. vnde plãgentes dicimꝰ: Lubꝛicauerũt. v. n. ⁊c. Niſi enĩ in plateis pedes extiſſent a recto tramite nõ lubꝛicaſſent. vñ: Exi cito in plateas. Qui enĩ latã et ſpacioſã tenẽt viã ante oculos ſummi iudicis extra ſũt q̃ coꝛpoꝛe in eccleſia ſunt: lubꝛica ſunt plateaꝝ itinera et ꝑclinia. Hec ſe euaſiſſe dauid gaudebat dicens: Statuit ſupꝛa pe. p. m. et. d. g. m. Et alibi: q̃ ꝑfecit pedes meos. tã. c. ⁊c. Uda eſt plateaꝝ via ⁊ lutulenta in qua nõ ambulatꝰ ſine ruina: ideo cõgrue annectitꝰ appꝛopinquauit finis ⁊c. Cõpletio enĩ nõ ſemꝑ in bono accipitꝰ. ſm illud: Nõdũ ſũt cõpleta peccata amoꝛreoꝝ quoꝝ cõpletio finis fuit eoꝝ et exterminiũ: ſicut hic dicitꝰ: Cõpleti ſunt dies noſtri quia venit fi. n. Dies cõplentꝰ dũ ſcelera ⁊ mẽſura patrũ cumulantꝰ ⁊ venit finis qui pꝛius appꝛopinquauit illis cõpletis: appꝛopinquabat aũt dũ cõplerentꝰ et ſecuris ad radicẽ arboꝛis poneretꝰ.

Luc. 14. e

Pſ. 39. Ibidẽ. 17.

Hiſtoꝛia. c Hiſto. Velocioꝛes f. ⁊c. Hec hyꝑbolice de iudeoꝝ inimicis dicta ſũt ſicut ſaul et ionathas ĩ threnis dauid velocioꝛes aq̃lis fuiſſe laudantur foꝛſitan reges ⁊ pꝛincipes populi qui obſidionem chaldeoꝝ euaſerãt maioꝛi velocitate ab his quos fugiebãt captos eſſe ſignificat.

Moꝛalit. Moꝛali. Velocioꝛes f. ⁊c. heretici ſepe in diſputãdo velocioꝛes ſũt aquilis celi.i. doctoꝛibꝰ plebis quos ꝑſequuntꝰ ſuꝑ montes ſuꝑ ſcripturã.ſ. et doctrinã apl'oꝝ et ſanctoꝝ patrũ: heremitis inſidiantꝰ fraudibꝰ ⁊ melliflu is ſermonibꝰ. Nota quantis vrgemur malis. In occulto inſtant inſidie In apto ſuꝑ montes ſeuit ꝑſecutoꝛ: vt paſtoꝛes deijciat oues ſternat. ſm illud: Percutiã paſtoꝛẽ ⁊ diſ. o. gre. Inde ſequitꝰ: ſpũs oꝛis ⁊c.

Mar. 14. e

Allego. Allego. Velocioꝛes f. Quia ꝓpheta oĩm lamẽtationes ⁊ ꝑſonas et ꝓꝑietates in ſe trãſfoꝛmat (oĩbus factus oĩa) plangit ꝑſecutiones eccleſie cuiꝰ ꝑſecutoꝛes aquilis velocioꝛes ſunt. Immũdi ſiquidẽ ſpũs velocioꝛes ſũt nequicie fraude ⁊ agilitate nature ad lacerandũ ⁊ deuoꝛãdũ q̃ꝫ aquile celi.i. ꝑdicatoꝛes ad eripiendũ. de quibus: Ubi fuerit coꝛpus ibi cõgregabũtꝰ et aquile: qꝛ vbi memoꝛia paſſionis chꝛiſti celebꝛatꝰ et panis et vinũ ꝑ myſteriũ ſancte oꝛationis

Mat. 24. e

Nico. de lyra

a Facies dñi ⁊c. In heb. hꝛ̃: Ira dñi: eſt tñ eadẽ ſententia.
b Diuiſit eos.i. ĩ diuerſis terris diſꝑſit. c Non addet vt re. eos. reducẽdo eos ad terrã ſuã d Facies ſacer.ſ. bonoꝝ de quoꝝ numero erat hieremias. cuiꝰ verba increpatiua nõ receperũt: ſȝ multa oppꝛobꝛia ⁊ vituperia ei intulerũt. vt ptȝ ꝑ ſupꝛadicta ĩ pluribꝰ locis: ⁊ idẽ faciebãt de alijs iuſtis. poteſt etiã hec l'r̃a aliter exponi referẽdo eã ad chaldeos q̃ ꝓpter maliciã iudeoꝝ ab eis cognitã vt ꝑdictũ eſt: ſic cõtẽpſerũt totũ ꝑpl'm ꝙ nõ deferebãt alicui rõne oꝛdinis aut etatis.
e Cũ adhuc. hic ponitꝰ ſcd̃a cã ꝑdicte miſerie iudeoꝝ: q̃ fuit vana cõfidẽtia ĩ auxilio egyptioꝝ: vt frequẽter dictũ ẽ.ſ̃. ⁊ hoc eſt qd̃ dꝛ: Cũ adhuc ſubſiſteremꝰ.i. anteq̃ꝫ ciuitas eẽt capta.
f Defecerũt ocu. no. expectãdo cũ magno deſiderio.
g Ad auxiliũ nr̃m vanũ.i. ad exercitũ egyptioꝝ. h Cuȝ reſpi. attẽti. ad vidẽdũ ſi veniret ad leuãdũ obſidionẽ chaldeoꝝ. i Ad gẽtẽ q̃ ſalua. nos nõ po. quia ſicut dictũ eſt.ſ̃. xxxvij. cũ exercitꝰ egypti eſſet in via veniẽdi ĩ auxiliũ iudeoꝝ: rediit in egyptũ timoꝛe chaldeoꝝ ſibi occurrentiũ.
k Lubꝛicauerunt veſtigia no. ⁊c. partim timoꝛe partim fame: qꝛ timidi ⁊ fame cõſũpti nõ incedũt firmiter ſȝ lubꝛicãdo.
l Appꝛopinquauit finis no.i. moꝛs. qꝛ multi fuerũt occiſi: et reliq̃ captiuati q̃ captiuitas eſt moꝛs ciuilis. m Velocioꝛes fuerũt ꝑſecutoꝛes nr̃i aq̃lis. q. d. pauci aut nulli poterant

☞ orationis in corpus et ſanguinẽ chriſti trãſfigurat̃: aduolant aquile
celi quaſi ad eſcã: vt de morte ei⁹ vitã ꝑcipiant. Sed velociores ſunt
aerie poteſtates q̃ nõ eſt ſup terrã poteſtas q̃ cõparet̃ eis: hee rugiũt
ꝛ querũt quẽ deuorẽt: ſup montes ꝑſecuti ſunt nos ꝛc̃. q̃ dũ ad eccle
ſie regimina extollimur acrius eos ad ꝑſequẽdũ excitam⁹: nec in ſpe
cula apoſtolice ſedis poſiti ſecuri ſũt q̃ quos
ſup montes eleuatos vident: vt ceteros dili/
gentius inſpiciẽdo cõſeruẽt ꝛ ad culmina vir/
tutũ ꝓuocẽt: tanto audacius et ardẽtius infe
ſtãt. In deſerto inſidiati ſunt nobis: ꝑ deſertũ
vita monaſtica aut heremitica q̃ in deſertis et
in ſolitudinib⁹ agit̃ deſignat̃: ꝯtra quos qua
ſi athletas fortiores inuiſibiles ſeuiũt hoſtes.
ſed q̃ ſecularibus curis expediti ꝯtra hoſtes
tm̃ ſolliciti ſunt et circũſpecti: ideo occultius
inſidiant̃ illis quos vident latere in occultis.
ſed q̃ ſup mõtes exaltati eminẽt exaltatos ma
nifeſtis virib⁹ crebris aſſultib⁹ ſuſtinent: his
aquilis celi ſepe hoſtes velociores ſunt ad de
cipiendũ q̃ ipſi ad cauendũ: q̃ aquile celi con
uenienter dicunt̃: q̃ deſpectis terrenis in cele
ſtib⁹ ſpaciant̃. Notandũ aũt q̃ ouib⁹ ꝛ bob⁹
vel equis vel vulturib⁹ vel quibuſlibet aui/
b⁹ nõ dicunt̃ velociores ſed aquilis celi. vnde
Hie.50.a alibi: Grex ꝑdit⁹ fact⁹ eſt populus me⁹: paſto
res ſeduxerũt eos defecerũtq̃ vagari in mõti/
bus q̃.ſ. de monte in collem trãſierũt obliti cu
bilis ſui. a Spirit⁹ oris ꝛc̃. Sicut ex hoc
aere ſpm̃ ducim⁹ quẽ ad ipm̃ reducim⁹ ꝛ inde
viuim⁹: ita hõ interior ꝑ fidez ſpiritũ dei attra
hit: ꝛ inde viuit ꝛ rurſus inde (qđ viuit qđ bñfacit qđ orat qđ cogitat
deiñ oĩa bona ſua ipſi aſcribẽdo) reddit. Spũs oris ꝛc̃. Hec iudei
de ioſia dicta putãt q̃ iuſt⁹ rex nõ ꝓ ſuis ſed ꝓ ppl̃i peccatis occiſus
ſit in quo ſpem poſuerãt cui⁹ alas vbiq̃ gentib⁹ opponebãt: ſʒ veriſ/
ſime chriſtus hic intelligit̃ q̃ ꝓ peccatis humani generis nõ ꝓ ſuis a
iudeis captus ꝛ occiſus eſt: cui⁹ diuinitas notat̃ cum đr: Spũs oris
Ps.50. noſtri. Spũs eĩ đr fili⁹: ſꝫm illud: Spm̃ rectũ in. in vi. meis. humani
tas inſinuat̃ cũ ſubiũgit̃: chriſt⁹ dñs ꝛc̃. Quia enĩ vna ꝑſona eſt hõ ꝛ
deus: vbi chriſt⁹ capit̃ deus capi đr: ſpũs oris nr̃i xp̃s hñ đr: q̃ quem
Ro.10.c corde credim⁹ ore cõfitemur. ſꝫm illud: Corde credit̃ ad iuſticiam ore
aũt ꝛc̃. oris eſt aſpirare: ꝛ qđ infuſione gratie aſpirando recipim⁹: re/
ſpirãdo cõfitemur. Sʒ eorũ ꝓprie iſta vox eſt q̃ ita habẽt ĩ ore ṽbũ ve
Mat.12.c ritatis qđ eſt chriſtus ſicut et in corde: q̃ ex abũdantia cordis os loq̃
tur. Hic captus eſt in peccatis nr̃is: vt nr̃a.ſ. peccata deleret: nõ ꝓ ſu/
is q̃ q̃ nõ rapuit ſoluit cui dixim⁹: In vmbra tua viuem⁹ ĩ gentib⁹:
q̃ ipe ẽ expectatio gẽtiũ ꝛ ſemẽ abrae. In quo bñdicent̃ gẽtes terre: ĩ
hũc ꝓpheta corde credebat ꝛ ore ꝓferebat. In vmbra tua viuem⁹ ĩ
gentib⁹. Uẽturus enĩ erat vt cũ gẽtib⁹ iudeos ſaluaret. vñ ꝑ futuruʒ
Ps.16. dixit: Uiuem⁹ q̃ peccatis mortui eram⁹. In vmbra tua de q̃ đr: Sub
vmbra alarũ t.p.m. Chriſt⁹ capt⁹ ẽ ꝛ crucifixus: ſub vmbra paſſiõis
nos ꝓtexit. q. alis in cruce extẽſis caro ei⁹ nobis vmbra fuit q̃ eſtus
mẽtis nr̃e refrigerauit ꝛ varias eſtuũ paſſiones tẽperauit. Nã ꝛ apl̃o
rũ vmbra ſanabat infirmos caro ei⁹ quaſi vmbra fuit: q̃ vidim⁹ eum
Eſa.19.a nõ habẽtẽ ſpeciẽ neq̃ de. de q̃ đr: Aſcẽdet dñs ſup nubẽ leuẽ ꝛ ingre/
diet̃ e. Hec fuit nubes lucida ſup apl̃os ne eos iniq̃tatis exureret ar/
dor: qđ ꝓpheta p̃dicebat: iã in vmbra t. vi. in gen. Nã et ꝓpheta eũ ĩ
vmbra videbat: q̃ quaſi ĩ ſpeculo mẽtis diuino illuminat⁹ ſpũ futura
p̃uidebat: nũc aũt totum illuminat mũdum q̃uis adhuc ꝑ vmbram
ſui corpis. i. eccleſie videam⁹ eũ nõ facie ad faciẽ. In hac vmbra refri
gerati ſpe viuim⁹. Notandũ q̃ oĩs lamẽtationis intẽtio ad hũc finẽ
tendit in quo oĩs moleſtia finit̃. poſtea vero quaſi biuiũ demõſtrat̃:
q̃ ꝑs electa tenet dexterã: reproba peccatꝭ polluta ãplectit̃ leuã. Uñ
Apo.21.a ei dãnatio eterna. alij vita eterna: Cũ abſterget de⁹ oẽm la. a. o. e. qđ
crux dñi q̃ſi tribunal iudicis p̃ſignauit vbi ꝑ fidẽ alter eoꝝ q̃ hincin/
de dependebat aſſũpt⁹ eſt: alter ꝑ blaſphemiã dãnat⁹ eſt: q̃ pendẽtẽ
corã oculis ſuis vitã cõtẽpſit. Eſt q̃ʒ diligẽti diſcretione notãdũ q̃ ſã
ctorũ luct⁹ terminat̃: ꝛ gaudiũ poſt triſticiã incipit̃. In duob⁹ ſequen
tib⁹ verſib⁹ a gaudio ve vltimũ inchoat̃: qđ nullo doloris remedio
Hiſto. terminat̃. vñ addit̃: Gaude ꝛ letare filia edom. b Hiſto. Gaude et
le. ꝛc̃. idumeos ſemꝑ iudeis inimicos fuiſſe ꝛ ceteras gẽtes ꝑ circũitũ
hiſtorie narrãt ꝛ ꝓphete: ꝛ q̃ de malis eorũ letati ſũt digna vindicta
dñi ĩebriabũt̃. vñ ſubiũgit̃: ad te q̃ʒ ꝑueniet calix ꝛc̃. hec oĩa cõpleta
ſũt babylonijs iudeos captiuantib⁹ q̃ ꝛ ipſi captiuati ſũt ꝑſis et me/
dis vaſtãtib⁹: ſed meli⁹ hec de vltimo iudicio accipiunt̃.
Allego. Allego. Gaude et le. ꝛc̃. Edõ ꝛ babylonia idẽ ſignificãt. Due eniʒ
ciuitates ab initio ſeculi ſignant̃: altera hierl̃m altera edom q̃ ꝛ baby
lon: altera cũ ꝓpheta plãgit ꝛ ꝑturit: altera cur plãgat̃ neſcit: alteraʒ
xp̃s edificat: alterã diabol⁹ q̃ ꝑ nabuchodonoſor ſignat̃. babylon ẽ
☞ ciuitas

a ſ doctorib⁹ plebis. b ſ in ſpecula regiminis
poſitos. c ſ Quia ꝑcutiã paſto. ꝛ diſ. o. gre.
aquilis celi: ſup mõtes perſecuti b
a ſ monachis et heremitis.
ſunt nos: in deſerto inſidiati ſũt b
ſ de quo ſpiritũ rec. in. i. v. m. b ſ Corde cre
ditur ad iuſticiã: ore aũt cõ. fit ad ſal.
a nobis. Res: Spũs oris noſtri c+
a ſ dei fili⁹. b ſ ioſias. c ſ quaſi toti⁹ miſerie
ſolaciũ in chriſto ſperem⁹ illũ imitemur q̃ capt⁹ ẽ
pro peccatis noſtris. ſ qui peccatũ nõ fecit.
chriſtus domin⁹: capt⁹ eſt in pec/ d+ e+
a ſ refrigeratiõis. vñ: Sub vmbra alarũ t. ꝛc̃.
catis nr̃is: cui diximus in ũm/ f+
a ſ adunati gẽtib⁹ vt fiat v. o. ꝛ. v. p. ſ ante
bra tua viuemus in gentibus. b
mortẽ. a ſ ſʒ. ſ ironice loquit̃. ſ terrena vel
ſanguinea: q̃ ſicut in chriſto ſpes ſanctorũ et exul
tatio ita et malorũ cõfuſio et damnatio.
b Schin: Gaude ꝛ letare filia edõ i+

effugere ab eis. a Sup mõtes ꝑſecuti ſũt nos. vbi
credebam⁹ eẽ tuti ꝓpter inacceſſibilitatẽ loci.
b In deſerto inſidiati ſũt nobis. q. d. nõ patebat no
bis aliq̃s loc⁹ fugiẽdi. c Spũs. Hic ꝯñr hieremi/
as lamẽtat̃ ioſie mortẽ. Circa qđ ſciendũ q̃ ſꝫm hebre/
os iſta ẽ lr̃a: Spũs naris no/
ſtre xp̃s dñi capt⁹ eſt in foſſis
eoꝝ. qđ ſic exponit̃: Spũs na
ris noſtre ꝛc̃. lʒ ĩ hoib⁹ reſpi/
ratio fiat ꝑ os ꝛ ꝑ nares: tñ il
la q̃ fit ꝑ nares eſt melior ſꝫm
phm̃. talis autẽ reſpiratio eſt
vite humane ſaluatio: q̃ ipſa
deficiente deficit vita. dicit q̃
hieremias in ꝑſona ppl̃i iude.
Spũs naris nr̃e. i. rex ioſias
ex tua bonitate et prudẽtia cõ
ſeruator vite nr̃e. d Chri/
ſtus dñs. i. vnct⁹ in regẽ ex or
dinatione diuina. e Capt⁹
eſt. in foſſis eoꝝ. ſ. egyptioꝝ.
dicit enĩ Ra. Sa. q̃ cũ ioſias
iret ad pugnãdũ ꝯtra regem
egypti: ꝛ nollet a pugna req̃/
eſcere. vt hr̃. iiij. Reg. xxiij. et
ij. Paral. xxxv. Egyptij fece/
rũt foſſas ꝓpe ſuũ exercitum
vbi iudei debebãt eos aggre
di: q̃ erãt operte deſuꝑ. ꝛ ideo
exercitus ioſie illuc veniẽs ꝑ
foſſas illas decept⁹ fuit ſtatim debellat⁹: ꝛ ioſias leta
liter vulnerat⁹: ꝛ ex vulnere poſtea mortu⁹. f Cui
dixim⁹. i. de quo viuẽte dixim⁹. g In vmbra tua. i.
ſub ꝓtectione tua. h Uiuem⁹ in gentib⁹. i. ſecuri ab
impugnatione gẽtiũ q̃ circa nos habitant. Expoſito/
res vero latini dicũt cõiter q̃ hieremias hic ꝓpheta/
uit de morte dñi nr̃i ieſu xp̃i. ꝛ ſꝫm hoc hec eſt lr̃a: Spi
rit⁹ oris nr̃i xp̃s dñs ꝛc̃. Circa qđ ſciẽdũ q̃ vbi habe/
m⁹ hic dñs. In hebreo hr̃: nomẽ dñi tetragrãmaton:
qđ non põt dici de aliquo in noĩatiuo caſu niſi de deo
vero. verũtñ q̃ illud nomen eſt indeclinabile: ſicut et
alia noĩa hebraica indifferenter accipit̃ in caſu noĩati
uo ꝛ genitiuo ꝛ reliq̃s: ſicut hec noĩa cornu ꝛ gelu ĩ la
tino. ꝛ iõ ſꝫm q̃ iſte paſſus exponit̃ de ioſia qui fuit hõ
purus nõ põt dici de eo ĩ noĩatiuo caſu: ſed bñ põt ꝑ
ut exponit̃ de chriſto q̃ eſt ver⁹ hõ ꝛ verus de⁹ in vno
ſuppoſito. ꝛ ſic eſt ſenſus: Chriſtus dñs. i. ieſus verus
hõ ꝛ ver⁹ deus. Qui ẽ ſpũs oris nr̃i. i. nos viuificãs
in reſpiratiõe ſue gratie. Capt⁹ eſt in peccatis nr̃is. i.
iudeis tradit⁹ ꝓpter pctã noſtra delenda. Cui dixim⁹
In vmbra tua viuem⁹ in gẽtib⁹. loquebat̃ enĩ hiere/
mias ĩ ꝑſona ppl̃i. vt p̃dictũ eſt. vidit aũt hieremias
aliq̃s de iudeis fidẽ chriſti recepturos: ꝛ ꝑ cõſequens
ſub vmbra ei⁹ victuros cũ gẽtib⁹ fidẽ xp̃i recipientib⁹
ſub noĩe chriſtiano. vidit etiã alios ĩ ĩfidelitate ꝑman
ſuros: ꝛ iſtos etiã vidit victuros ĩter chriſtianos tpa/
liter ſub vmbra xp̃i. vna enĩ cã quare ſic ꝑmittunt̃ vi/
uere eſt vt chriſtiani ꝑ p̃ſentiã iudeoꝝ magis habeant
memoriã xp̃i. ſicut diffuſi⁹ dictum fuit ſup illud Ps.
lviij. Deus oſtendit mihi ſup inimicos meos: ne occi/
das eos nequãdo obliuiſcant̃ populi mei ꝛc̃.
i Gaude. Poſtq̃ poſita eſt hieremie lamẽtatio. hic
in fine ponit̃ contra aduerſarios inuectio: ꝛ dicit hic
Rab. Sa. q̃ hieremias hic ꝓphetiçat de deſtructione
romani imperij: eo q̃ deſtruxit tẽplũ et captiuauit po
pulũ iudeoꝝ tpe Titi ꝛ Ueſpaſiani. ꝛ ſic ꝑ filiã edom
hic intelligit̃ roma ſeu ppl̃s roman⁹. cũ dicit̃: Gaude
ꝛ letare filia edom ꝛc̃. q. d. gaudiũ iſtud qđ habuiſti
de deſtructione ciuitatis ꝛ tẽpli ĩ triſticiã tuã ꝯuertet̃.
Ad te q̃ʒ ꝑueniet calix vindicte diuine. Sʒ iſta expo/
ſitio nõ videt̃ rõnabilis: q̃ edom alio noĩe dictus eſt
eſau: Geñ. xxv. ꝛ ſic edom deſcẽdit de ſem filio Noe ꝑ
iſaac: cui⁹ fili⁹ fuit eſau: tota aũt europa in qua eſt ro
ma dicit̃ populata fuiſſe a filijs iaphet: ꝓpter qđ nõ
videt̃ rõnabiliter dictũ: q̃ ꝑ edom ſignificet̃ romanũ
imperiũ ꝓpter qđ dicunt doctores noſtri q̃ per filiaʒ
edom intelligit̃ ipſa idumea ab ipſo eſau ꝓut dictus
eſt edom denoĩata: ꝛ inuehit̃ hic propheta ſpecialiter
contra

Ꝟ ciuitas ꝑditoꝝ ꝗ inebriāt ō.ter.vino iniqtatis. Vñ calix aureꝰ baby
lon i manu dñi: d̄ vino furoris eiꝰ biberūt oēs.g.ꝗ et edom inebriata
plangit. Ideo ei ironice dicit: Gaude et letare filia edom. Edom ſan/
guineus vł rubeus interꝑtat: hic eſt populus qui carnis vitia ſectat
ꝗ de primogenitis ꝑñtis vite voluptates nundinat. vñ ſequit. Que
habitas in terra hus. Niſi eni in terrenis mē/
tē poſuiſſet inebriari vel virtutibꝰ ſpoliari nō
poſſet. hierl'm aūt ſurſum eſt cuiꝰ ꝯuerſatio ī
celis eſt. ve eni habitantibꝰ in terra. edom ve/
ro ꝗ in terra habitat licet gaudere ⁊ letari vi/
deat: aureo tñ poculo inebriat: ⁊ in furore dñi
nudat: qꝛ decreuit nō ī terra ſimpliciter ꝯuer
ſari: ſed iuxta alios codices in terra hus. i. cō/
ſiliatoris diaboli. ſ. ꝗ ꝑuerſa ſuggerit ꝯſilia ꝯ
tra angelū magni cōſilij. Nā ⁊ edom terrenꝰ
interꝑtat in quo deſignant qui terrena ſectā/
tur diaboli decepti conſilio. vñ ad eos ꝑuenit
aureus calix et nudant gratia dei. a Com
pleta eſt. Nota ꝙ in clauſula vltimi verſus at
tribuit vnicuiqꝫ ꝑti qđ ꝯuenit vt ſion. ſ. affli/
cta nō deſperet ⁊ filia edom affligēda nō inſul
Hiſtori. tet. Hiſto. Cōpleta eſt iniqtas ⁊c̄. abſolut
pctis pplo iſrł rediturꝰ i terrā ſuā ⁊ quies ſecu/
ra ꝓmittit. In eos vero ꝗ eū ꝑſecuti ſūt. i. fili/
os edō futura vindicta declarat. hec iux lrāꝫ
vtriſqꝫ ꝯtigiſſe manifeſtū ē: ſꝫ generaliter d̄ oī
bꝰ accipiēdū ē qbꝰ i vltimo examine ſꝫm opa
ſua ſniā dāda ē: vt ſiō de merore trāſeat ad le/
ticiā: edom de leticia ad triſticiā ſempiternā. Notādū īmo maxime
admirādū ē ad quātā altitudinē hieremias conſcenderit. vñ quaſi d̄
ſpeculo dilatato corde agones huiꝰ ſeculi ꝯſiderat nūc ſimul oēs: nūc
ſingulos nūc iudeoꝝ caſus deplorat: nūc ecclīe luget detrimēta: moꝝ
ꝑturbationē dolet: nūc reſtaurationē hierl'm ⁊ gloriā intuet ⁊ eccle/
ſiā exaltādā gloriat: cū victoribꝰ gaudet: cū victis luget: deniqꝫ oēm
ſexū: oēm etatē ꝑlatos ⁊ ſubditos tanqꝫ vnꝰ ſit ī oībꝰ ſi male cedat de
plorat: ⁊ ad deplorādū inuitat: ſingulis ꝑſonis ꝓpria lamēta imptit:
⁊ ſemp nouas lachrymas fūdit. Vñ dū alternatim nouas ꝑſonas in/
ducit: ad vltimū dñm nrm̄ ieſū xp̄m eſſe captū teſtat ꝓ pctis noſtris:
nō tñ oēs a morte redemiſſe ꝓpe finē ingemiſcit ⁊ eoꝝ ꝗ ꝯuerſi ſūt fi/
nitā eſſe maliciā gaudet vt vltra eos dñs nō trāſmigret: qꝛ plātati ſūt
ī domo dei: ⁊ erūt ſicut angeli ī celo. i. regnabūt cū xp̄o. eos vero ꝗ ſā
ctos ꝑſecuti ſūt ꝓ iniquitatibꝰ puniēdos eſſe affirmat cū eoꝝ detegen
tur pctā. Hinc intelligēdū ē ꝙ in ſcripturis ſāctis nihil aliud eſt qꝫ la
mētationes ꝗ frequētāde ſūt ī h̄ ſeculo ⁊ carmē qđ angelis cātabimꝰ
in celo: ⁊ ve qđ filij edō vlulabūt ī inferno. Lugeamꝰ ḡ cū hieremia ī
h̄ ſeculo ne vlulemꝰ cū filijs edō ī inferno: fugiamꝰ gaudia ꝑñtis vi/
te: ⁊ inania carmina vt cū angelis cātare poſſimꝰ ꝑpetuū alleluia.

Allego. Allego. Cōpleta eſt ⁊c̄. he ſūt vt diximꝰ due ciuitates ꝗ ab initio
Eſa. 40. a coſtruūt: ſiō ꝗ ⁊ hierl'm ꝑ Eſaiā d̄r ꝙ cōpleta ſit malicia eiꝰ ⁊ dimiſſa
Ps. 31. iniqtas illiꝰ. ſꝫm illud: Beati quoꝝ re. ſūt ini. ⁊c̄. cui ſil'e eſt iſtud: Cō/
Eſa. 40. a pleta eſt iniqtas tua filia ſion. Cōpleta ē qꝛ remiſſa: ⁊ finita qꝛ ſuſcepit
de ma. do. du. ꝓ o. pctis ſuis. vñ leta ꝓmiſſio ſubiūgit. Nō addet vl/
tra vt trāſmigret te: cū eni facto iudicio iniqtas ceſſauerit ⁊ plena req
es affuerit nulla ampliꝰ mutatio erit. Viſitabit iniqtatē tuā vt nō re/
Dat. 25. d mittat h̄ vt puniat dicēs: Ite maledicti ī ig. e. ⁊c̄. Diſcoopiet pctā ꝗ te
cta fuerūt ⁊ iniqtates qꝛ tūc manifeſta erūt abſcōdita cordis nr̄i qñ il
luminabit dñs abſcōdita tenebraꝝ ꝗ h̄ celādo tegimꝰ ibi deteget deꝰ:
⁊ teget ꝗ ꝑ cōfeſſionē detegimꝰ: ⁊ ꝗ lachrymis abluimꝰ attritionibus
cordis ⁊ corꝑis oblitteramꝰ. Hec qdē ſūt ſigna futuri examinis qđ ꝑ
Tau lrām ſignificat ꝗ vt ſepe diximꝰ ſigna interꝑtat: vñ ⁊ lamētatio
Ps. 59. nes ſub eadē lrā terminant. vñ: Dediſti metuentibꝰ te ſig. v. f. a. f. arcꝰ.

Recapitulat tāqꝫ rhetor diuinꝰ oīa ſub vno aſpectu colligēs mo/
re rhetorico ꝯqueſtionē ⁊ indignationē alternatim ꝑmiſcēs. Cōque/
ſtione ī ſe ⁊ ī ſuos clemētiā iudicis alliciēs. Indignatione ī aduerſa/
rios irā cōpellēs. cōquerēdo ḡ exponit qbꝰ ī bonis fuerint: ⁊ qbꝰ in
Tr. 5. a malis ſint dicens: Recordare dñe qd acciderit nobis. Vel ſꝫm alios:
Memēto dñe qd a. n. ⁊c̄. deplorat igit ante iudicē clemētiſſimum qꝫ
turpes res ⁊ humiles paſſi ſint. Inuenies ḡ ſi bñ ꝑpēdis etiā loquēdi
artes a nr̄is ad ph̄os trāſiſſe: nō ab illis ad nr̄os aſcēdiſſe: qđ plene ꝑ
cipies ſi ꝑ ſingula intētionē ꝓphete ⁊ affectū ⁊ verba ꝯſideres. ipe eſt
eni fratrū amator ꝗ multū orat ꝓ pplo ꝓ oībꝰ lamētās: ⁊ oēs ad la/
mentādū inuitās. Hec lamētatio a qbuſdā cāticū appellat. Nā et
lamēta recte cātica dicunt ⁊ ecōuerſo. Sicut eni ī ꝑſenti ſine miſerijs
nulla ſūt gaudia: ita ſine lamētis aut pauca aut nulla ſūt cātica. Mo
nachi tñ tāqꝫ pſalmū decātāt. vera aūt cātica ī celeſti ſion decēt lamē
tationes ī exilio. Iure tñ anteqꝫ ad patriā veniat ad quā ꝓperat qſi
in meditullio carmina fletibus et ecōuerſo ꝑmiſcet duꝫ ꝑſentia mala
plangunt et gaudia futura ſperant.

a ſ ꝑtinaci ſtudio. ſ nō in celo. ſ cōſiliatoris id eſt diaboli. b ſ ſicut ad hierl'm vñ: Qui acce/ pit gladiū g. per.

ꝗ hābitas ī terra hus. Ad tē qꝫ ꝑ
1a ſ babylonis qui inebriat. o. g.
ueniet cālix inebriaberis atqꝫ nu
a ſ ꝟtutibꝰ. b ſ finita. vñ: Dimiſſa ē iniqtas illiꝰ
dāberis. Tau: Cōmpleta eſt
a ſ ſpeculationis. ſ plantati in domo dñi in a. d. d. n. b ſ eccleſia qꝛ immutabili immutabi/ liter adherebis.
iniquitas tua filia ſiōn: nō āddet
a ſ eccleſiā. b ſ puniendo.
vltra vt trāſmigret tē. Viſitāuit
a ſ nō creaturā ſuā. b ſ pars iniqua. ſ terrena et ſanguinea. c ſ que confiteri noluiſti.
iniqtātē tuam filiā edom: diſcō
operuit peccata tua.

contra idumeos ꝗ debuerāt diligere filios iſrł: eo ꝙ
deſcēderūt a duobꝰ fratribꝰ vterinis ſcꝫ iacob et eſau
et ipſi magis ecōuerſo habuerūt eos odio: ⁊ in deſtru
ctione hieruſalē fuerūt cū chaldeis gaudētes de illa
deſtructione. idō dicit hic: Gaude ⁊ letare filia edom:
quaſi dicat: iſta leticia tāqꝫ in
iuſta in triſticiā ꝯuertet.
a Que habitas ī terra hus.
iſta hus nō eſt illa de qua na/
a tꝰ fuit Iob. vt habet Iob. j.
b+ ſed alia eiuſdem nominis exi
ſtens in regno idumee. freque
c+ ter eni in ſcriptura reperit ꝙ
d due ciuitates vel loca ī diuer/
e+ ſis regnis poſita: eodem noie
equiuoce nominat.
b Ad te qꝫ ꝑueniet calix. i.
pena diuine vltionis. c In/
ebriaberis. i. ad plenū punie/
f+ ris. d Atqꝫ nudaberis. ho/
g. h+ nore ⁊ alijs bonis. e Com/
pleta ē iniqtas tua filia ſiō. i.
cōplebit in fine. lxx. annoꝝ:
i+ qꝛ tūc reuerteris ad terrā tuā
cōpleta captiuitatis tue pena
ꝗ ꝓ iniqtatibꝰ tuis ē tibi infli
cta. f Nō addet vltra. ſ. do
minꝰ. g Vt trāſmigret te. d̄
terra tua eijciēdo. ſubītelligit tamē cōditio. ſ. ſi adhe/
reas ⁊ ſeruias fideliter dño deo tuo: qꝛ iſte ꝓmiſſiōes
diuine intelligunt ſub conditione. ſicut dictum eſt. ś.
xviij. et ita factū eſt: qꝛ filij iſrł nō fuerūt eiecti de ter/
ra illa donec negauerūt dñm ſuū ieſū chriſtū corā Pi
lato dicētes: Nō habemꝰ regē niſi ceſarem. Ioh. xix.
eiꝰ mortē inique ꝓcurātes ꝓpter qđ ꝑ romanos fue/
rūt partim occiſi ⁊ ꝑtim captiuati. h Viſitauit ini/
qtatē tuā filia edom. eā iuſte puniēdo. i Diſcoope/
ruit peccata tua. penā manifeſtā oībꝰ inferendo: ⁊ lo
qt de futuro ꝑ modū ꝑteriti ꝓpter certitudinē ꝓphie.

Moraliter

a† Quō obſcu Ca. IIII
ratū eſt aurū ⁊c̄. ꝑ aurū qđ ē
inter metalla ꝑcioſius charitas ſignificat: ꝗ tanta fu/
it in eccleſia primitiua ꝙ multitudinis credentiū erat
cor vnū et aīa vna: ſed quantū ſit īmutata ꝑ guerras
mortales inter chriſtianoꝝ principes demōſtrat.
b† Immutatꝰ ē color optimꝰ. i. exterioris ꝯuerſatio
nis in qua relucebat maturitas et honeſtas. ſed nunc
fere in oī ſtatu apparet diſſolutio ⁊ inhoneſtas.
c† Diſpſi ſūt lapides ſanctuarij in capite oīm platea
rū. qꝛ religioſi ꝗ in clauſtro debēt eē clauſi expoſiti ſūt
tumultibꝰ ſeculariū negocioꝝ. de quibꝰ adhuc ſubdi/
tur: a† Filij ſion inclyti et amicti auro primo. i. ſan
ctiſſime ꝯuerſationis. d† Quō reputati ſūt in va
ſa teſtea. i. deputati ad opa vilia: ⁊ qꝛ ꝑ hoc impediti
ſunt a bona cōtritione ſpirituali nouicioꝝ. Sequit:
e† Sed et lamie nudauerūt māmā ⁊c̄. inter ei alias
beſtias lamie ſunt minꝰ beniuole fetibꝰ ſuis: ⁊ tñ nu/
triunt eos. multi vero religioſi ſūt ſolliciti d̄ receptiōe
nouicioꝝ ⁊ poſtea nō curāt de bona nutritione eoꝝ: et
ſic ſūt ſil'es illis de qbꝰ d̄r Matth. xxiij. Ve vobis ſcri
be et phariſei hypocrite ꝗ circūitis mare ⁊ aridā vt fa
ciatis vnū ꝓſelytū: ⁊ cū factꝰ fuerit facitis eū filiū ge
henne. idō ſequit: g† Filia ppłi mei crudelis quaſi
ſtrutio. ꝗ ponit oua ⁊ abſcondit ſub ſabulo nec fouet
ea. i† Adheſit lingua lactētis ⁊c̄. i. nouicij ex defe/
ctu boni nutrimēti. ⁊ qꝛ nō ſolū nouicij malis exēplis
taliū pereūt ſꝫ etiā aliqñ iuuenes ꝓfeſſi ꝗ priꝰ fuerāt
bñ nutriti. Sequit: d† Qui veſcebant voluptuoſe
⁊c̄. Sequit: g† Amplexati ſūt ſtercora. i. alioꝝ ma/
la exēpla. h† Et maior effecta ē iniquitas ⁊c̄. inquā
tū directiꝰ opponit charitati. l† Candidiores naça/
rei eiꝰ niue. ſ. fuerūt ꝑ caſtitatē. m† Nitidiores lacte.
ꝑ honeſtatē. n† Rubicūdiores ebore ātiq. ꝑ chari/
tatē. o† Sapphyro pulchriores. ꝑ cōtēplationē. eo
ꝙ ſapphyrus ē celeſtis coloris. a† Denigrata ē ⁊c̄.
ſcꝫ modo ꝑ infamiā. b† Et nō ſūt cogniti ī plateis.
nā effigies patrū deleta eſt in eis. c† Adheſit cutis
oſſibꝰ eoꝝ. talis aūt adheſio fit per ſubtractionē car/

nis q̄ eſt in medio: ꝓpter qđ ſignat obdurationē mētis ꝑ hoc
ꝙ deficit teneritudo pietatꝭ. † Aruit et facta ē quaſi lignū.
ꝑ deuotionis defectū. d† Melius fuit occiſis gladio ⁊c̄.i.
minꝰ male: occiſi vero gladio dicunꞇ q̇ pctō mortali ſtante tn̄
fide informi demonis gladio feriunꞇ. mortui vero fame: q̇ ꝓpꞇ
defectū ſpūalis nutrimenti in fide periclitanꞇ. e† Manꝰ mu
lierū miſericordiū coxerūt filios ſuos ⁊c̄. eccleſie paſtores de/
bēt eſſe matres pie filios eccleſie verbo et exemplo ī fide ⁊ mo/
ribꝰ: ⁊ etiā tēporali ſubſidio quātū ad paupes nutriētes. ſed
aliqui ꝑ cōtrariū coquūt eos anxietati igne rapientes eorum
bona ⁊ inde viuētes minꝰ laute. g† Cōpleuit dn̄s. Hoc re/
ferri pōt ad ꝑſecutionē antichriſti q̄ poſterior erit: ⁊ ď ea dicꞇ.
Cōpleuit dn̄s furorez ſuū. erit enī illa grauior ceteris ꝓpter
qđ furor noīaꞇ. i† Et deuorauit fundamēta eiꝰ. nā plurimi
de illis qui ſuſtētare debēt eccleſiā cadēt ꝑ incōſtātiā qđ vide/
tur incredibile multis. iō ſubdiꞇ: a† Nō crediderūt ⁊c̄. et
ſubdiꞇ: † Qm̄ ingredereꞇ hoſtis ⁊ inimicus. i. antichri/
ſtus. † Per portas hierl'm. i. eccleſie militantis: vel ad lit/
terā ciuitatis hierl'm. nā ibi ſedebit in tēplo dei tanq̄ ſit deus
vt dicꞇ. ij. Theſ. ij. b† Propter peccata ꝓphetaruz eius
⁊c̄. i. ꝓpter peccata p̄dicantiū ⁊ alioꝝ eccl'ie miniſtroꝝ ſalutē
aīarū nō querentiū ſed queſtū. † Qui effuderūt ī medio eiꝰ
ſanguinē iuſtoꝝ. ipos malis exēplis ſpūaliter occidēdo. ideo
ſubdiꞇ: c† Errauerūt ceci. i. ſimplices chriſtiani ex ignoran/
tia legis. e† Cūq3 nō poſſent intrare. i. ingredi in viā ſalutis
ꝑ ſeipſos. f† Tennerūt lacinias ſuas. q̄rentes a p̄dictis ſa
cerdotibꝰ ⁊ ꝓphetis dirigi: ſicut cecꝰ corporaliter tenet lacini
am ductoris ſui. Sed qm̄ inter ignorātes ſunt multi paupes
a q̇bus nō ſperaꞇ tpale lucrū. iō nō habent a dictis ſacerdoti/
bꝰ ⁊ ꝓphetis cōſiliū ſed magis repulſionē ⁊ vituperiū. iō ſub/
diꞇ: g† Recedite polluti clamauerūt eis ⁊c̄. vt ſint verba re
pellentiū dictos paupes: eo ꝙ nō ſperāt inde tpale lucrū. Sz
qm̄ inde aliqui diuites ſcādaliçanꞇ. ideo ſe falſe excuſando di
cūt qđ ſequiꞇ: l† Nō addet vltra vt habitet in eis. ſ. deꝰ. di
cunt enī ꝙ nō repellūt eos ꝓpter paupꝫtatē: ſꝫ ꝓpter obſtina/
tionē eoꝝ in malo. ideo ſubdiꞇ: a† Facies dn̄i diuiſit eos.
ꝑ reprobationē: ⁊ ſic amitteremꝰ noſtrū labore. d† Facies
ſacerdotū nō erubuerūt. ſ. deuote paupibꝰ cōſulentiū īmo fa/
tuos reputāt eos eo ꝙ laborāt circa tales ꝑſonas a quibꝰ nō
habent tpale lucrū. † Neq3 ſenuz. ſ. pauperū. † Miſerti
ſunt. q̇bus tn̄ ꝓpter etatē eſſet miſerandū. e† Cū adhuc ſub
ſiſteremꝰ. i. adhuc eſſemꝰ in aliqua ſpe bona de dictis p̄dicato
ribꝰ ⁊ p̄latis. f† Defecerūt oculi noſtri. q2 nullū auxiliū ha
buimꝰ ab eis. ideo ſubdiꞇ: k† Lubricauerūt veſtigia noſtra
⁊c̄. vt ſint verba illoꝝ qui nō poſſunt habere cōſiliū ⁊ auxiliū
a p̄dictis. Et qm̄ in hoc apparet magnꝰ defectus charitatis et
abūdantia iniquitatis ſignū eſt appropinquationis aduētus
antichriſti: ſicut ď Matth. xxiiij. ideo ſubdiꞇ: l† Appropin
quauit finis noſter ⁊c̄. q2 finis mūdi ſequiꞇ aduentū antichri
ſti. Et qm̄ ſub antichriſto erit maxima perſecutio. Sequitur:
m† Velociores fuerūt ꝑſecutores noſtri ⁊c̄. ⁊ loquiꞇ ſcriptu
ra de futuro ꝑ modū p̄teriti. c† Spūs oris noſtri ⁊c̄. Hoc
l'raliter exponiꞇ de morte xp̄i. Moraliter aūt pōt exponi de pa
ſtore bono chriſti vicario q̇ eiꝰ exemplo ī ꝑſecutionibꝰ non fu/
git ſed cōſtanter exponit ſe ꝓ populi ſui ſalute: ⁊ ꝓ peccatꝭ po
puli patiꞇ ꝑſecutionē qđ maxime cōtinget tēporibꝰ antichriſti.
iō dicꞇ: Spūs oris noſtri. nam ad vitaz ſpūalem ſui ppl'i la
borat fideliter verbo ⁊ exēplo. d† Chriſtus dn̄s. q2 gerit vi
ces dn̄i noſtri ieſu xp̄i. e† Captꝰ ē ī pctīs noſtris. hoc debēt
dicere ſubditi qn̄ ꝓ ipſis habet pati. f† Cui diximꝰ ī vmbra
tua viuemꝰ in gentibꝰ. debēt enī boni ſubditi ꝯfiteri ꝙ viuūt
ex meritis boni p̄lati. i† Gaude ⁊c̄. Hic ad l'ram deſcribiꞇ
deſtructio idumee q̄ fuit multū moleſta iudeis. ⁊ qm̄ īterp̄taꞇ
terrena ſignat populū terrenis cupiditatibꝰ immerſuz. cui ď
ironice: Gaude ⁊ letare ⁊c̄. quaſi d. magis deberes triſtari et
plorare. ⁊ ſubdiꞇ cā cū dicꞇ: b† Ad te q̄3 ꝑueniet calix. i.
punitio diuina. c† Inebriaberis ⁊ nudaberis. in qua deſi/
gnaꞇ pondus tribulationis. e† Cōpleta eſt iniq̇tas tua filia
ſion. nā in tribulatione antichriſti purgabunꞇ electi. f† Nō
addet vltra vt tranſmigret te. nā electi īmutabiliter recipienꞇ
in gloria celeſti. b† Viſitabit iniquitatē tuā filia edom. gra
uiter puniendo. i† Diſcooꝑiet pctā tua. in finali iudicio.
In. iiij. ca. Quomodo obſcuratum.

Additio. Sequiꞇ quarta lamētatio q̄ incipit. Quō
obſcuratū eſt aurum vbi poſtq̄ ꝓpheta de
plorauit deſtructionē hieruſalē q̄ caput erat regni: nūc deplo
rat deſtructionē tēpli ⁊ cultꝰ diuini et ſanctuarij. Eſt tn̄ notan
dū ꝙ licet in qualibet lamentatione tangaꞇ aliquid de deſtru
ctione
ctione iſtoꝝ quattuor: tn̄ principaliter intendit prima lamen
tatio de primo. ⁊ ſcđa de ſecūdo. ⁊ ſic de alijs. Diuidiꞇ ergo
hec lamētatio in tres ꝑtes principales. Primo nāq3 ꝓpheta
deplorat templi et cultꝰ diuini deſolationē. Scđo vero infert
deſolationis cauſam: ⁊ inquirit et inueſtigat rationē in verſu
xij. q̇ incipit: Nō crediderūt reges terre. Tertio vero cū gau/
dio p̄dicit ⁊ aſpicit futurā cōſolationē in verſu. xxj. qui inci/
pit: Gaude ⁊ letare. Prima aūt pars in qua deplorat ꝓphe/
ta deſtructionē tēpli diuidiꞇ in quattuor ꝑtes ſcḿ quattuor q̄
cōſideranda ſunt circa tēplū. Poteſt enī primo cōſiderari eiꝰ
apparatꝰ quo veſtiebaꞇ. Nam. iij. Reg. vij. dicꞇ ꝙ nihil erat
in templo qđ nō tegereꞇ auro: vbi etiā lapides ſaltē in rōna/
li et veſtibꝰ ſacerdotū: Hūc apparatū deplorat ꝓpheta ī pri
mo verſu dicēs: Quō obſcuratū eſt aurū ⁊ mutatus ē color
optimꝰ. Scđo v̾o pōt cōſiderari circa tēplū comitatus ⁊ cetꝰ
qui ingrediebanꞇ ipſum ⁊ ꝑ quos frequentabaꞇ. Nam ingre
diebanꞇ ipm̄ incliti hoīes: quos deplorat in ſcđo verſu ꝓphe
ta dicens: Filij ſion incliti et amicti auro puro alias primo
Ingrediebantur ipm̄ pie ac deuote mulieres ſuper quibus
deplorat in tertio verſu propheta: quia verſe ſunt a ſimilitu
dine lamiaꝝ q̄ filios lactāt in ſimilitudinem crudeliū ſtrutio
nū: q2 mulieres de hierl'm legūꞇ comediſſe filios ſuos tꝑe ob
ſidiōis. vnde ſubdit: Sed ⁊ lamie nudauerūt mām̄as ſuas.
Ingrediebanꞇ etiā pueri ⁊ infantes quos deplorat in quar/
to verſu dicens: Adheſit lingua lactentis ad palatuz eiꝰ in
ſiti. Ingrediebanꞇ etiā delitioſi iuuenes ⁊ adoleſcētes quos
deplorat in quinto verſu dicens: Qui veſcebanꞇ voluptuo/
ſe interierūt in vijs. Ingrediebanꞇ q̄nq3 diuerſi ſtatꝰ hoīes
⁊ cōditiōis: quos oēs ſub vna clauſula generali ꝑ cōparatio
nē ad deſtructionē ſodomoꝝ ꝓpheta deplorat in vj. verſu di
cens: Et maior effecta ē iniquitas populi mei pctō ſodomo/
rū. Tertio poteſt cōſiderari circa tēplū naçareoꝝ ritus ⁊ celi
batus quo oblectabaꞇ: qui quidē naçarei deſcribunꞇ in pri/
ſtina dignitate in verſu ſeptimo qui incipit: Candidiores na
çarei eius niue: quos deplorat ī verſu octauo q̇ incipit: De/
nigrata eſt ſuꝑ carbones. Deinde vero cōcludiꞇ ex p̄dicta ca
lamitate quedā generalis ſententia in nono verſu. Melius
fuit occiſis gladio q̄3 interfectis fame. Deinde vero illa ſen/
tentia approbaꞇ ex facti euidentia ⁊ ꝑ locū a minori in deci/
mo verſu. Manus mulierū miſericordiū coxerūt filios ſu/
os. Ex quo intēdit ꝓpheta ꝓbare ꝙ meliꝰ fuit occiſis gladio
q̄3 interfectis fame. Quarto vero pōt cōſiderari circa tēplū
cōſtructura ⁊ totiꝰ fabrice ſtatus: que ī ſublime erigebaꞇ: cu/
ius cōbuſtionem ⁊ deſtructionē vſq3 ad fundamenta deplo/
rat in. xj. verſu dicēs: Compleuit dn̄s furorē ſuū: ſuccendit
ignē in ſion ⁊ deuorabit fundamenta eiꝰ: ⁊ ſic finiꞇ prima ꝑs
principalis quarte lamentationis. Eſt aūt ſciēdū ꝙ licet ali
qualiter poſſit exponi ꝙ in iſta lamentatione p̄dictum eſt de
cōbuſtione templi que facta eſt ꝑ chaldeos ⁊ ꝑ nabuçardan
principem militie nabuchodonoſor impante. magis tn̄ clare
et litteraliter exponi habet de deſtructione facta ꝑ romanos
ſub Tito et veſpaſiano: quia in obſidione romanoꝝ leguꞇ
mulieres miſericordes coxiſſe filios ſuos ⁊ hoīes extabuiſſe
p̄ fame ⁊c̄. que hic dicunꞇ: que tn̄ nō legunꞇ facta in obſidiōe
hieruſalē ꝑ chaldeos. Deinde ſequiꞇ pars ſecunda principa
lis in qua ꝓpheta inueſtigat ⁊ narrat deſolationis tēpli cau/
ſam et rationē: q̄ incipit verſu. xij. Nō credideꝛt reges terre.
vbi ꝓpheta oſtendit hāc deſolationē anteq̄ fieret fuiſſe vni/
uerſis gentibꝰ incredibilē: ⁊ hoc verſu. xij. ait: Nō credide/
runt vniuerſi habitatores orbis: quoniā ingredereꞇ hoſtis ꝑ
portas hierl'm. Scđo vero oſtendit eandem deſolationē poſt
modū viſam eiſdem gentibꝰ iuſtā et rationabilem ꝓpter tres
cauſas. Prima effuſio ſanguinis innocentis et iuſti: q2 ſacer
dotes ⁊ falſi ꝓphete interfecerūt Zachariā Eſaiā ⁊ multos
alios ꝓphetas iſrl': ⁊ hāc cauſam hieremias deſcribit in ver/
ſu. xiij. qui incipit: Propter peccata ꝓphetarum ⁊ iniquita/
tes ſacerdotū. ⁊ in verſu. xiiij. q̇ incipit: Errauerūt ceci pol/
luti ſunt ſanguine. ꝑ quā cauſaz introducit clamorē oīm gen
tiū et nationū contra habitatores hierl'm in verſu. xv. Rece/
dite polluti. clamauerūt eis recedite ⁊c̄. ⁊ in verſu. xvj. Fa/
cies dn̄i diuiſit eos. Secūda vero cauſa quare rationabilis
fuit templi deſolatio fuit p̄ſtolatio alterīꝰ auxilij q̄3 dei. Cū eī
nabuchodonoſor obſideret ciuitatez ſedechias ⁊ ppl'us ad
auxiliū dn̄i debuiſſent recurriſſe et potiꝰ recurrerunt ad auxi
liū regis pharaonis: ꝓpter qđ dn̄s tradidit eos in manꝰ na/
bucho. qui templū deſtruxit. et huiuſmodi cauſa tāgiꞇ in ver
ſu. xvij. qui incipit: Cū adhuc ſubſiſteremꝰ defecerunt oculi
noſtri ad auxiliū noſtrū vanū: cū reſpiceremꝰ attenti ad gen/
tem q̄

tem q̄ ſalnare nos nō poterat. In verſu. xviij. deſcribit qua/liter ipſis ſic p̄ſtolantib⁹ egyptijs nō venīētib⁹ finis venit ob ſidionis eoꝝ ⁊ capti ſunt. vnde incipit verſus ille: Rubrica/uerūt veſtigia noſtra. In verſu vero. xix. oſtēdit ꝙ nec potu erunt fugientes de ciuitate ꝑuenire vſq; in egyptū. vñ ſubdit: Velociores fuerūt ꝑſecutores noſtri aquilis celi. Tertia ve/ro cauſa deſolationis templi fuit mors ⁊ interfectio ieſu chri/ſti que tangit verſu. xx. qui incipit: Spūs oris noſtri xp̄s dn̄s captus eſt in peccatis noſtris. Quis eñ aliqui iudeorū intelli gunt hūc verſiculum de ioſia qui interfect⁹ eſt a pharaone ne/chao. alij vero de ſedechia qui egreſſus de ciuitate voluit fu/gere in egyptū: quē perſecutus eſt chaldeoꝝ exercitus ⁊ comp̄hēdit in deſerto hiericho: tamen nō poteſt intelligi ad litteraꝫ de illis: cum quilibet iſtorū captus fuit in peccatis ſuis. Ioſi/as quidem q; non obediuit vero ꝓphete ex ore domini: vt di citur in libro Eſdre. Sedechias aūt quia nō obediuit verbis hieremie: nec ſeruauit iuramentū quo ſe aſtrinxerat cum rege chaldeorū. Et idcirco dicit litteraliter nō poſſe iſta intelligi ni/ſi d̄ domino ieſu chriſto. vnde que dicūt a. xij. verſu ⁊ deinceps habent referri ad mortem eius in quā conſpirauerunt. ſ. ſacer/dotes et ꝓphete: hoc eſt legiſdoctores ⁊ ſcribe: vnde etiam de iudeis verificat poſt mortem chriſti p̄fatus verſus qui dicit: Facies domini diuiſit eos: non addet vt reſpiciat eos. Poſt captiuitatē eñ chaldeorū deus reſpexit eos ⁊ in terram ſuā re duxit: ſed mortem chriſti deſpexit eos ſicut eſt hodie. Itez ſi be ne attendantur predicta verba. ſ. Spiritus oris noſtri chriſt⁹: ꝓprie intelligunt de chriſto qui ſcd̄m diuinam naturam inſpi/rauit in faciem primi hominis ſpiraculū vite. Geñ. ij. quod ꝑti net ad eſſe nature hominis. De ipſo etiaꝫ legitur Ioh. xx. In ſufflauit in eos dicens: Accipite ſpiritūſanctū quod pertinet ad eſſe gratie: et ſic ſm p̄dictas conſiderationes ꝓprie dicit d̄ chriſto deo et homine. Spiritus oris noſtri: nō autē d̄ aliquo alio puro homine. Item qd̄ ſequit: Gaude ⁊ letare filia edom ꝓprie videt intelligendū d̄ illa idumea q̄ eſt ſynagoga iudeorū ꝓcurantiū mortē xp̄i ꝓut fuit declaratū in additione ſu/pra Eſaiā. xxxiiij. de illa eñ poteſt intelligi quod in littera di/cit: Que habitas in terra hus ⁊c. hus enī interp̄tat conſi/liū: vnde de iſta idumea dicit ſupra Eſaie. xxxiiij. ꝙ cōſiliū ini uit contra chriſtū. Si enī in hoc loco idumea intelligeret de illa q̄ deſcēdit ab Eſau ſcd̄m carnē ⁊ hus de illa natione q̄ de/ſcendit a nachor: ſic falſum eſſet dicere ꝙ idumea habitabat in terra hus: nā idumea ⁊ hus ſūt diuerſe natiōes ī diuerſis regionib⁹ habitātes. Deinde ſequit tertia ps ⁊ vltima iſtius lamētatiōis ī qua ꝓpheta aſpicit ⁊ p̄dicit futurā ꝯſolationē d̄ cōuerſione iudeoꝝ: poſtq̄ introibit gētiū plenitudo vel d̄ re/ditu eoꝝ de captiuitate babylonica. Et primo ironice loquit ꝯtra natiōes vicinos ⁊ idumeas dicēs. verſu. xxj. Gaude ⁊ le tare filia edom q̄ habitas ī terra hus: qd̄ ītelligit ꝑ antiphra ſim ⁊ quādā ironiā. Scd̄o vero cōſolat iudeos: vel d̄ regreſ ſione de captiuitate babylōis: vel poti⁹ ⁊ litterali⁹ d̄ ꝯuerſiōe eoꝝ ad fidē ieſu xp̄i: q̄ erit ī fine ſeculi: ⁊ h̄ ī verſu. xxij. ⁊ vlti/mo. Cōpleta eſt iniq̄tas tua filia ſion: nō addet vltra vt tranſ migret te. Cōſtat eī ꝙ ad lr̄am h̄ ītelligi nō pōt d̄ captiuitate babylonica. Iudei eī de hac reuerſi captiuati ſūt ꝑ romanos ⁊ trāſmigrati et diſpſi. ⁊ ꝓpter h̄ referēda ſūt hec ad finē ſecu/li ſicut dictū eſt. Et in hoc lamētatio quarta finit.

Glo. ordi. Ca. V

Hiſtori. a Hiſto. Recordare ⁊c. captiuitatē ⁊ miſeriā ſue gētꝭ ingerit oculis crea/toris. Notandū tñ ꝙ iudicē in aduer ſarios nō exaſperat ſꝫ gēti ſue deplo/rando veniā orat. Nō dicit: Memen/to dn̄e inimicoꝝ noſtroꝝ. q. d. tolle do mine mala q̄ patimur: ſed ignoſce fa/ctoribus quid accide. n. Mala eñ q̄/dam ſunt nobis quaſi naturalia: ſed alia accidentalia que ſponte et actua/liter peccando adijcimus. Intuere ⁊ reſpice ideꝫ eſt: ſed iteratio affectiōis iudiciū eſt. hoc enī affectu dolētis le/gendū eſt. Opprobriū eī erat gentem ſanctā miraculis p̄dictaꝫ dei p̄ſentia illuſtratam intm̄ peccaſſe vt iuſto dei iudicio tā immani mulctaret captiui tate. Allego. Recordare. vox mar/tyrum eſt q̄ tormētis afflicti clamāt: Memēto dn̄e. q. a. n. cū enim in p̄ſen/tia non vlciſcat oblitus videt. vnde:
Ps. 12. Vſq; quo dn̄e ob. in. f. ⁊ alibi: Obli/
Ibi. 43. uiſceris in. o. n. et t. n. Opprobria eī ⁊ cōtumelias martyrib⁹ eſſe illatas nemo eſt qui ambigat. b Hiſto. Hereditas ⁊c. Mala particulatim enumerat. Iudeis enī in captiuitatē trāſ/latis hereditatē eoꝝ poſſederūt alieni. Tangit etiā patrū ꝓro gatiua ⁊ largitatē diuinā qua largiente hoſtiū hereditas ad patres trāſiuit q̄ diu poſſederunt ꝓtectione dei ad alienos a deo. ſ. nō ad ſuperiores patres ſed ad inferiores qd̄ indigniſſi
Allego. mū eſt. Allego. Hereditas enī ⁊c. heretici hereditatē eccle/ſie aut demonib⁹ aut prauis inſtitutiōib⁹ tradiderūt. Vñ alia interp̄tatio hereditas noſtra cōuerſa ē alienis: ⁊ dom⁹ noſtre extraneis. Qd̄ enī cōuertit erat quidem: ſed in aliud mutat. Scriptura enī hereditas eſt fideliū: hāc aūt conuertūt qui a deo alieni ſunt. Alienis eſt. ſ. ſcriptura ad mortē q̄ cōuertit ca tholicis ad ſalutē: q; īmutata ſeruat. Dom⁹ noſtre extraneis. Quicquid enī interi⁹ exteriuſue habuit ppl̄s ab hoſtib⁹ (ſm
Tropo. lr̄am) poſſeſſum eſt vel trāſlatū eſt. Tropologice vero dom⁹ ſcripturas diuinas ſignificāt: in q̄b⁹ mentis intentiones habi tāt tāq̄ ianuis patefactis ſenſib⁹: ſed eas heretici ad ſue pra/uitatis intentionē cōuertūt. Demones q̄ꝫ extranei intelligun tur q̄ ſenſum extraneū ſcripturis inſerūt: dom⁹ etiā noſtre. i. mētes humane ad extraneos. i. ſpūs īmūdos peccādo tranſe/
Hiſto. unt. c Pupilli facti. Quintuſdecim⁹ locus cōqueſtionis ꝑ quē eoꝝ q̄ chari eſſe debēt magis q̄ ꝓprias plangim⁹ fortu nas. Hiſto. Pupilli ⁊c. Alia interp̄tatio habet: orphani fa cti ſum⁹ velut nō habētes patrē. De⁹ eī iudeos adoptauit ſi/bi in filios. vñ: Fili⁹ me⁹ p̄mogenit⁹ iſrl̄. ſed facti ſūt velut nō

Oratio hieremie ꝓphete.

a ſ a perſona iudicis cui⁹ miſericordiā humiliter implorat. ſ vox martyrū. ſ qui oblitus videris dum nō vlciſcerꝭ. ſ q̄magnū q̄ crudele.

a Recordare dn̄e Ca. V a†
a ſ imerit. ſ a ꝑſona ꝓpria cui⁹ exponit miſeria
q̄d acciderit nobis: ītuere ⁊ reſpi †
a ſ vnde ⁊ facti ſumus opprobriū vicinis noſtris.
b ſ ſcriptura.
b ce opprobriū nr̄m. Hereditas no b†
a ſ demones. b ſ ſcripturarū intelligentie vel mentes.
ſtra verſa eſt ad alienos: domus
a ſ deo ꝓ peccatis noſtris offenſo. ſ a fortuna ſ quibus debes eſſe adiutor. vnde: Pupillo tu eris adiutor.
c nr̄e ad extraneos. Pupilli facti c†
a ſ eccleſie vel fides. ſpes charitas.
ſum⁹ abſq; patre: matres noſtre

Glo. ordi.

habētes patrē: quē q̄uis hñtes ī iniq̄tatib⁹ ſuis irritauerīt. Matres nr̄e q̄ſi vid. vij. ſ. ſynagoge ī mōte oliueti cō/ſtitute q̄ tāq̄ matres filios debebant lactare: ſubditoſ educare ⁊ q̄ chaldea
A
captiuitate deſolate ⁊ cremate ſūt.
Allego. Allego. Pupilli ⁊c. Eadē eccleſia voce gemit dū opp̄ſſa anguſtijs mīn⁹ ſentit auxiliū paterne pietatis ⁊ cōſo/lationis. Ali⁹ vero interpres dixit: nō habētes ali⁹ velut nō habentes. Ali/qñ enī grauioribus delictis offenſus oīno pater amittit. Aliqñ aūt auxili/um differt ſꝫ nō aufert. Matres nr̄e q̄ſi vid. eccl̄ie. ſ. q̄ nos nutriūt ſuo lacte viduate: paſtorib⁹ fugiētib⁹ vel negli gētib⁹ nō poſſunt filios deo generare q; nō habēt q̄ poſſint fecūdare: nō tñ abſolute dicūt vidue ſed q̄ſi vidue q; vident viros habere. Hereticorū aūt iure ſterilitas plangit: quoꝝ eccleſie recte quaſi vidue dicunt: q; et ſi vero ſponſo in q̄buſdā ſacramētis iūgunt: deo tñ fructū nō cōcipi unt. Hāc ſignificāt cōcubine dauid: qui ad eas prius intra/uit: ſed nō ſibi pleno cōiugio copulauit: quas poſtea abſalon tanq̄ ſathanas inceſtauit: ⁊ dauid eas in eterna dānatione ī
Moralit. tenebris recluſit. d Mora. Matres nr̄e ⁊c. Matres oīm virtutū: fides: ſpes: charitas: ex quib⁹ deo renaſcimur ⁊ cete re virtutes generant: ſed cū ſeculi vanitatib⁹ vitiant ⁊ chari tas q̄ verū ſeruat cōnubiū: ad alia deflectit quaſi vidue (nō tñ abſolute vidue) deplorant: q; ⁊ ſi in q̄buſdā exterioribus chriſtū amplecti videant: vim tñ ſancte ꝓlis generāde amiſe runt in

Nico. de lyra

Recordare. Poſita lamētatione hieremie. Ca. V
a r hic vltimo ponit ei⁹ oratio in qua explicat multipli/cē populi ſui miſeriā ad ꝓuocādū diuinā miſericordi am. Et diuidit ī duas ꝑtes. q; p̄mo explicat miſeriā ex ꝑte ca ptiuationis ppl̄i. Scd̄o ex ꝑte deſtructiōis regni ⁊ tēpli. ibi: Cecidit corona. Circa primum dicit: Recordare dn̄e. i. ex tua pietate nr̄e miſerie cōdeſcēde. nō enī obliuio ⁊ recordatio ha/bēt ꝓprie locū in deo: ſed ad modū recordantis alicui⁹ miſeri ſe habet qñ ei auxiliū p̄bet. b Hereditas noſtra verſa ē ad alienos. qd̄ erat captiuatis magna pena: maxime q; illa ter/ra fuerat patrib⁹ eorū a deo cōceſſa. c Pupilli facti ſum⁹ abſq; patre. viri enī bellatores mortui fuerant ⁊ occiſi ꝓ ma/iori parte: ⁊ ſic filij remāſerant pupilli: ⁊ matres vidue. Sciē dū tamē ꝙ pupillus ꝓprie eſt qui caret matre. orphan⁹ vo

a ſ fortuna. b ſ res turpes et humiles. ſ doctrinam.
a quaſi vidue. Aquā nostram pe/ a†
a ſ contra illud: Qui nō habetis argentū emite.
b ſ ſcripturarū: ſpiritualiū donorū.
cūnia bibimus: ligna noſtra pre
a ſ a ſymoniacis ſacerdotibꝰ. b ſ ꝑcuſſis.
ſ a perſecutoribus.
b cio cōparauimꝰ. Ceruicibꝰ noſtris b+
a ſ qꝛ de loco in locū fugere cōpellunt.
minabamur: laſſis nō dabat re/ c
a ſ portitoribꝰ ꝗ curꝭ diuitiarū obſcurāt. b ſ vi
c quies. Egypto dedimꝰ manū et d+
ctum a ſ dirigentibus ſe ad lucra ſeculi.
b ſ caducis rebus et tranſitorijs.
d aſſyrijs: vt ſaturemur pane. Pa/ † e†
a ſ eccleſiaſtici: vel adā ⁊ eua. ſ Patres noſtri comederūt. v. a. et. d. f. ob. b ſ qꝛ mortui.
tres noſtri peccauerūt ⁊ nō ſūt: f
a ſ originale peccatū: vel penā culpe ſacerdo/ tum. ſ verba vident obliquare in iudicē: vt im meritos vlterius nō affligat.
⁊ nos iniqtates eoꝝ portauimꝰ. g+
a ſ a fortuna. ſ ꝗ debuerūt ſeruire. ſ demones vel heretici vel mali ꝑlati. b ſ ſi deus nō vult alius non poteſt.
e Serui dominati ſunt noſtri: nō b+ i
a ſ niſi xp̄s ꝗ ſeipſuꝫ dedit i ꝑciū. b ſ poteſtate.
fuit ꝗ redimeret de manu eoruꝫ.
a ſ deſiderio animarū quaſi ꝗꝫ indigna patimur ꝗꝫ crudelia ꝗꝫ miſeranda.
f In aīabus noſtris afferebamus i+ k+

runt interius: Nō eī nō ē ex fide pctm̄ eſt: ⁊ qd̄ ſine charitate
Ro.14.d agitur ꝓdeſſe nō pōt. a Hiſto. Aquā noſtrā ⁊c̄. Crudelita
tē hoſtiū ⁊ afflictionē ſuoꝝ ⁊ inopiā ſignificat vt etiā aquā ꝑ/
cio emerent cū debeat eſſe vſus cōmunis aquarū.
Moralit. Morali. Aquā no. ⁊c̄. Aquā pecunia bibūt ꝗ lachrymarū liquoribꝰ gemendo inebriant: pecu/ nia. ſ. ſcripturaꝝ dū in eis eterne vite ꝑmia ꝑpendūt ⁊ ſupplicia: quarū me ditatione charitatē nutriūt ⁊ timorē: ⁊ vtroqꝫ modo fit animꝰ ꝓnior ad do
Pſ.79. lendū. vñ: Cibabis nos pane la. ⁊c̄. Ligna ꝗꝫ ad nutriendū ignē dn̄i emi mus: cū ſpūalia poſt habitis terrenis cōparamꝰ. hanc quoqꝫ aquā bibere ē ſapientiā et ſcientiā ſeculariū ꝓ ſpiri/ tualibus dare: aut certe virtutibꝰ ani mi poſthabitis vitia admittere.
Allego. Allego. Aquā no. ⁊c̄. Contra ſa/
B cerdotes dicit hoc: ꝗ faciūt domū dei domū negociationis: ꝗ doctrinaꝫ dei vel ſacramenta ⁊ ſpūſſancti dona pe/
Eſa.55.a cunia diſtrahūt cū Eſaias dicat: Om nes ſitiētes venite ad aquas ⁊c̄. ⁊ bi/ bite abſqꝫ vl. cō. vi. et. l. Recte ꝗ hic voce plebis plangit: cui ſcripturaruꝫ ligna ⁊ ſpūſſancti dona ꝗbus ignis ꝗ tidie ī altari nutritur ꝑcio cōparant.
Hiſtoria. b Hiſto. Ceruicibꝰ ⁊c̄. Cōtemptū captiuoꝝ ⁊ vexationē pio iudici inſi/ nuat ꝗ potentes deponit: ⁊ humiles exaltat. Ceruicibꝰ enī ꝑcuſſis mina/ bamur ⁊ cōpellebamur: vt laſſati cur rerent ⁊ ſine requie laborē opis ꝑfer/
Allego. rēt. Allego. Ceruicibꝰ ⁊c̄. Deplorat eccl'ia ꝙ martyres a ꝑſecutoribus co/ laphiçant: ligatis ceruicibꝰ trahūt d̄ loco in locū. ſine requie fugere cōpel/ lunt qd̄ ſignificat cū dicit: Laſſis nō dabat requies. Ois aūt afflictio ⁊ de ſpectio in ꝑcuſſis ceruicibus monſtra
Mat.5.f tur: qꝛ tñ dictū ē: Si quis ꝑcuſſerit te in vnā. m. p. e. et a. Melius ꝑ ceruiceꝫ ſupbiā accipimus ꝗ ferimur et fugamur cū ex conſcientia rea
Pſ.37. tus ꝑtimeſcimus: quia deus humilia reſpicit ⁊ alta a lon. co/ gnoſcit. quo ꝯſiderato nō eſt requies qꝛ vita carnalis laborio
Hiſto. ſa: ſpiritualis quieta. c Hiſto. Egypto ⁊c̄. plangit ꝙ nobi litati ꝑrogatiua ꝓphetaꝝ et patriarchaꝝ egypto cui ante ſer/ uierūt fame coacti ꝓ panibꝰ dederūt manū vnde repleti priꝰ ꝓ panibꝰ ſe locauerūt: aſſyrijs ꝗꝫ vrgente fame ſeruierūt: qui bus olim deꝰ manna pluerat et eos miraculis multis extule/ rat. Qꝛ aūt alia trāſlatio habet: egyptus dedit manū aſſyrijs in ſocietatē ipīs: ſignat egyptios aſſyrioſqꝫ ad iudeoꝝ ſpolia diſtrahēda: ⁊ cupiditates ſuas ſatiādas cōueniſſe.
Allego. Allego. Egypto ⁊c̄. Cōtra eccleſiā egyptus cū aſſyrijs pu/
Pſ.3. gnat. d̄ ꝗbus dicit: Nō timebo mi. po. c. m. Per egyptū aerie poteſtates intelligunt ꝗ aſſyrijs. i. potētibꝰ adiūgunt: vt per eos electos dei ꝑſequant. Hoc aūt faciūt vt impietatē ſuā ſa/ cient crudelitate penarū. Egyptꝰ quoqꝫ dat manū aſſyrijs in ſacietatē ipſis qñ heretici ſociant hereticis vt ſe ſaciēt acquiſi tione decepti populi. Sed iuxta hebraicā veritatē eccl'ia lamē tat: ꝙ miniſtri altaris ꝓ terrenis rebꝰ dant manus potentio/ ribus qui diuitiarū vel delictoꝝ tenebris obſcurant. Egyptꝰ enī tenebre interꝑtat vel aſſyrijs. i. dirigentibꝰ ꝗ ſe. ſ. ad oīa mundana dirigūt vt diuitijs affluant honoribꝰ excellant: qui bus ſeruiunt miniſtri xp̄i ꝓ caducis ⁊ trāſitorijs: ⁊ ſic lumina ria mūdi tenebre fiūt ꝗ manꝰ ad ſancta debēt leuare ⁊ cū moy
Pſ.130. ſe ad celū tēdere ne fiāt graues. vñ: In noctibꝰ extol. ma. v. in
Hiſtoria ſ. et bñ. d. d Paſchaſius. Hiſto. patres ⁊c̄. Iudei iniqs pa/ tribus ſimiles maledicta legis in ſe traxerūt quaſi īportabile iugū nolētes xp̄m recipe ꝗ iugū legis venerat auferre ꝗbus
Mat.23.d d̄r: Ut veniat ſup vos oīs ſāguis iuſtꝰ ꝗ ef. eſt ſ. t. ⁊c̄. et alibi:
Ibidem. Implete menſurā patrū veſtroꝝ ꝗbus verbis oſtendit ꝙ imi/ tatores ꝑcedentiū patrū in ſe delicta trahunt ꝗ ſua portare nō ſufficiunt. Quia ergo emulatores patrū hereditaria impieta/ te deū offenderūt quaſi de radice in ramos. ⁊ peccata ⁊ vindi/ cta ꝑuenerūt quaſi patribꝰ nr̄is ſimiles: ⁊ iniquitatē eoꝝ ⁊ vl
Allego. tionē portamꝰ. Allego. Patres noſtri ⁊c̄. vox eſt chriſtiani ppl'i ꝗ ſacerdotū et ꝑcipū peccatꝭ flagellat dicētis: Pa. n. p. ⁊c̄. quaſi

⁊c̄. qſi nō ſūt ꝗ debuerāt ⁊ nos iniqtatꝭ eoꝝ vindictā ſuſtine/ mus. nō tñ ppl's de ſe ꝑſumat: qꝛ ꝓ merito plebis eſt electio paſtoris: neqꝫ imitatoribꝰ culpa minuit ſed auget. vñ Cain ſe
Gen.4. ꝑties punit: Lamech ſeptuagies ſepties. Poſt ꝑceptuꝫ eī et exemplū maior eſt peccatis pena ſicut ⁊ peccatū. Poteſt etiā hoc referri ad originale pctm̄: cuiꝰ tha bes in oēs tranſijt: ſed qui gratia ſūt liberati nō portāt iniqtatē pr̄is. Pa tres no. pec. ⁊c̄. Peccatū enī nihil ē ⁊ qui peccat nihil eſt: qꝛ relicto vero eſſe voluit nō eſſe. i. peccare. Non dix it: patres peccauerūt ⁊ nō eſſe peccatū eoꝝ. Illis enī defunctis manet pecca/ tū ⁊ pena peccati. Sed poſtꝗꝫ pecca/ tū in baptiſmo remiſſum eſt: vnuſquiſ qꝫ ꝓprijs punit malis aut remunera/ tur pro bonis. e Hiſto. Serui do. Hiſtoria.
⁊c̄. Eaſdē texit ⁊ retexit miſerias: ſem ꝑ aliqd noui adijciens ꝗbus eadē re/ uoluens: ⁊ nouos refert cruciatus: vt pius iudex ad miſericordiā moueat. Serui dn̄ati ſunt. q. tu liberaſti nos ī brachio extento: ⁊ exaltaſti in regno: nūc etiā ſerui dominant nr̄i ⁊ nō eſt qui redimat: quaſi cur obliuiſceris cō ſueta bñficia: reſpice ī nobis opa tua nō noſtra. Allego. Serui dn̄ati ⁊c̄. Allego.
plorat gēs ſancta ppl's acquiſitionis ꝙ ſpūales nequicie ꝗ ſuā ꝑdiderunt libertatē dn̄ant noſtri ⁊ affligūt ſer/ uitute peccati. Uel pctōꝝ ſerui ī eccle ſiarū regimine conſtituti in eos quos dn̄s redemit lupoꝝ vtunt rabie non canū defenſione. luctꝰ ergo iſte penitē tiū eſt: ꝗ laqueos ſathane euadere cu/ piūt cuiꝰ dominio ſubiugati ſūt. He/ retici ꝗꝫ ſerui pctōꝝ dn̄ant eis quos deceperūt: ⁊ ſeruos faciūt vitioꝝ: ⁊ in terdū nemo eſt ꝗ abſoluat eos ꝗ eorū dogmatibꝰ irretiti ſunt.
f Hiſto. In aīabꝰ ⁊c̄. imenſi laboris Hiſto.
vexatio deſcribit: cū tā aīa ꝗꝫ corpus laborare oſtendit. Erat enī exterius labor quotidianū victū acquirendi: interius labor a facie gladij quaſi cū periculo vi te acquirebat panis. Allego. In aīabus no. ⁊c̄. Felix aīa Allego.
ꝗ tam ardenter petit panē vite ſcripturarū. ſ. et virtutū quem acquirit a facie gladij ſolitudinis. i. timendo et cauendo ab inſidijs diaboli: contra hunc gladium opponēdo ſcutū fidei vt ſaluet a facie ꝑcuſſoris. de quo dicit: Ante faciē eiꝰ fuit pa radiſus: et poſt eū ſolitudo deſerti: qꝛ anteꝗꝫ fidelē aīam irrū pat: virtutibus floret qſi paradiſus ſꝫ eiꝰ afflatu ſiccat: ⁊ ī de ſertū redigit. Relinquit eī a deo ꝗ ſupplātat a diabolo.
Hiſto.

Nico. de lyra

patre: vnū tamē frequēter accipit ꝓ alio. a Aquā noſtraꝫ pecunia bibimꝰ: ligna noſtra ꝑcio cōparauimꝰ. qꝛ exiſtentes in terra babylonis nō ꝑmittebant vti cōmunibꝰ: vt aquis et nemoribꝰ libere ſicut babylonij: ſed emebāt talia ſicut ſerui. b Ceruicibꝰ nr̄is minabamur. i. de amputatione capitū no ſtroꝝ. c Laſſis nō dabat requies. qꝛ babylonij cogebant eos ad laborē vltra modū. ꝯñr explicat miſeriā que fuit ante ciuitatis deſtructionē cū d̄r: d Egypto dedimꝰ manuꝫ et aſſyrijs. qꝛ aliqñ cōfederauerūt ſe cū iſtis: aliquādo cū illis: vt poſſent tutari cōtra inſultū regis babylonis. ⁊ ſic poſſent colere terrā ſuā ad habendū victū de terrenaſcentibꝰ.
e Patres noſtri pecca. peccato multiplicis idolatrie.
f Et nō ſūt. ſup terrā viuētes. g Et nos ini. eoꝝ portaui mꝰ. ꝓpter eī iniqtates factas tꝑe manaſſe regꝭ fuit deſtructa ciuitas ⁊ ppl's ciuitatꝭ captiuatꝰ. vt hr̄. iiij. Reg. xxiij. ꝗ lon ge ante captiuitatē mortuꝰ fuit ⁊ alij eiuſdē tꝑis. hñ tñ puniū tur filij ꝓ parētibꝰ tꝑaliter ⁊ maxime qñ ſunt imitatores pa/ ternoꝝ ſcelerū: ſicut fuit ī ꝓpoſito. b Serui dn̄ati ſunt no/ ſtri. i. illi ꝗ priꝰ ſolebāt ſeruire nobis. tꝑe enī dauid ⁊ ſalomo/ nis idumei ⁊ alij populi circa iudeā habitātes erāt tributa/ rij regi iude: ſꝫ capta ciuitate multi de iudeis facti ſūt eis ſer/ ui: qꝛ ī illa captione fuerūt cū babylōijs: ⁊ ſic habuerūt par tē aliquā de captiuis. i In aīabꝰ nr̄is. i. ī periculo vite no ſtre. k Afferebamꝰ pa. no. i. victū noſtrū. cuiꝰ cā ſubdit: A facie

a ſ qui de celo deſ. ſ ſcripturarū virtutum.
b ſ ab impugnatione inſidiantis diaboli q̄ ceci/ dit de paradiſo vt habitaret in deſerto.
pānē nobis: a faciē gladij in de/ a
a ſ mortalitat. b ſ diabolus.
a ſerto. Pellis nōſtra quaſi clibān⁹ b+
a ſ flatu diaboli. b ſ ſpūalis qui quaſi turba tempeſtatis animā concutit.
exuſtā eſt: a faciē tempeſtatū fa/ c
a ſ eccleſia. a ſ heretici. ſ a pſona coꝝ beniuo lentiā ſibi acquirit. b ſ aduerſarios in odiū in/ ducit quorū factum ſpurcum ſupbum et crudele oſtendit.
b mis. Muliēres ī ſion humiliāue/ d+
a ſ diuerſis gradib⁹. ſ nō furtim ſed publice.
rūt: ⁊ virgines ī ciuitātib⁹ iuda
a ſ ſacerdotes. ſ ſicut antiochius et ſocij ei⁹.
b ſ qꝛ hoſtiū crudelitas nec etati pepcit nec di/
c Principēs manu ſuſpēſi ſūt: fāci e+ f+
gnitati. a ſ quart⁹ cōqueſtiōis locus hec eīa fortuna et priſtino honore indigna ſunt.
d es ſenū nō erubuerūt. Adoleſcen g+
a ſ factū ſpurcū nephariū vñ hoſtes inducūt in odiū. b ſ maſculi ī maſculos turpitudinē operan/ tes. c ſ ſtulti. ſ quib⁹ nec etas ſubuenit.
tibus impudicē ābuſi ſūt: et puē/ h
a ſ cruce. ſ. contēpta. ſ etate indigna. b ſ pri m⁹ loc⁹ cōqueſtiōis. ſ cōſiliarij. ſ iudices.
e ri in lignō corruerunt. Sēnes de i+
a ſ Aperite mihi por. iuſ. ⁊c̄. b ſ qui dicūt: pſal lam ſpiritu pſallam et mente.
fecerunt de pōrtis: iuuēnes de k+
a ſ ſcrōꝝ ſ ipenitētib⁹. b ſ auditui. m. da. gau.
f choro pſāllentiū. Dēfecit: gaudi
a ſ cōtriti ⁊ humiliati. b ſ armoniā lugēdi.
um cōrdis noſtri: verſus ē in lū/

a Hiſto. Pellis no. in exuſtiōe pellis magnitudo famis: q̄ſ
Ioſephus ſi q̄s noſſe deſiderat q̄ matres filios deuoraſſe affirmat: Ioſe/
de bello iu. phū legat ⁊ deuorātiū fauces latrūculos pfocaſſe: ⁊ pene d ip
7. ca. 13. ſis viſcerib⁹ cibos deuoratos abſtraxiſſe. Allego. Pell' nr̄a
⁊c̄. plāgit pellis nr̄a q̄ſi cliban⁹ exuſta: q̄ primi parētes induti de paradiſo ſūt eiecti. vñ ſingulariter pellis: non pelles dixit: qꝛ ex ipīs oēs vnā cōtraxim⁹ pellē mortalitatis. hec facta eſt q̄ſi cliban⁹ ardēs. i. diabolus q̄ eſt fornax vitioꝝ quē quotidie no/ uis cōcupiſcētiaꝝ incendit vſtionib⁹. Hac aduſtione tēpeſtate famis affligi mur: q̄ eterne vite epul nō reficimur. Alia vero trāſlatio habet plagarū fa mis: cū vna plaga ſit vel tēpeſtas cor palis famis: qꝛ fames ſpūalis vulne/ rat oēs ſenſus mētis ⁊ corpis. Hac q̄/ ſi tēpeſtatū turbīe aīa iactata raptat. vñ ſequit: Mulieres in ſion. ⁊c̄.
b Mulieres. Hoc ad lr̄am iudeis ac cidiſſe nemo dubitat ⁊ xp̄i eccleſias fa me ⁊ ſiti verbi dei afflictas: et hereti/
2. Cor. 11. a corū prauitate corruptas. vñ: Timeo nec corrūpant ſenſus veſtri a caſtita/
Ibidem. te q̄ eſt ī chriſto ieſu. Et. ī. deſpōdi eī vos. v. v. v. c. e. chriſto. Tales virgi/ nes corruptas fuiſſe merito pphcta luget: q̄ ſi mulieres nō fuiſſent mulie/ bria nō admiſiſſent: hereticorū fraudi b⁹ decepte ⁊ adulterino humiliate cō/
Moralit nubio. Mora. Mulieres ⁊c̄. Quo tiens peccatoꝝ feditate grauamur: et de ſion altitudine ad humilia corrui/ m⁹: mulieres. i. aīe noſtre in ſion. i. in culmine eccl'ie leuate humiliātur. Ali ud eſt vero in ſion humiliari. i. in eccle ſia corde cōtrito ⁊ humiliato peccata cōfiteri: ⁊ ſperare de miſericordia iudi cis. Aliud extra. i. ab altitudine vir/ tutū corruiſſe ⁊ p vitiorū humilitatē
Hiere. 9. f aberraſſe. Vñ. ſ. Docete filias vr̄as lamētū: ⁊ vnaqueq; proximā ſuā plan/ ctū. Ponet eni affectiōes aīarum la/ chrymis abluere: ⁊ quaſi filias vt pe/ nitentes plāgant docere: ⁊ opatiōes corporis noſtri q̄ſi primas lamētatio nib⁹ emūdare. Fideliū eni mentes quaſi deo dicate virgines ſunt. Ciuitates in q̄bus humiliant diuerſi dicūt grad⁹. Alia ē ei pfeſſio ſacerdotū. alia leuitarū. alia monachoꝝ. alia virgi nū. alia viduaꝝ. alia cōiugatoꝝ. In ſingulis ſūt aliq̄ virgines
3. 1. 6 aliq̄ nō pp̄oſitū ſeruātes deuirginant. Vñ. ſ. Iuuenes mei ⁊ virgines mee abierūt in captiuitatem. Vere em̄ oēs virgines ſūt q̄ corpe ⁊ ſpū incorrupto deo ſeruiūt. Iuuenes q̄ nouitatē vite ⁊ fortitudinē induerūt: ſed multi hoſtiū inſidijs ⁊ ſcelerū
Hiſto. flagitijs corruerūt. c Hiſto. Principes manu ⁊c̄. Princi/ pes iudeoꝝ ſuis ipōꝝ manib⁹ aut hoſtiū eculeo vel ceteris tor mētis ſuſpēſos ex alijs grauiorib⁹ manifeſtū eſt. Senib⁹ q̄z re
Allego. uerēdis facie ⁊ etate reuerētia nulla impēſa ē. Allego. Prī cipes ⁊c̄. doctores ſancte eccl'ie hoſtiū manib⁹ ad alta ſuſpen/ dunt q̄ñ intentionē boni opis deſerentes ad volūtatē hoſtiū diſtrahunt: ⁊ ſuarū manuū deuincti opib⁹ quaſi in eculeo di/ ſtendūt. vñ ſequit: Facies ſenū nō eru. Nulli eni etati parcit qꝛ ſerpēs calliditiſſim⁹. nec pueris miſeret nec iuuenes reueret nec parcit ſenib⁹: oēz etatē ⁊ dignitatē vna tēpeſtate inuoluit. Sepe aūt principes eccleſie ⁊ ſeniores cōtumelijs affecti mani
Hiſtoria. b⁹ ſuſpenſi ſunt. d Hiſto. Adoleſcentib⁹ ⁊c̄. Alia interpta/ tio potētes molis molebāt ⁊ iuuenes ligno cōfixi ſūt. Sede/ chiā ſm hiſtoriā plāgere videt: cui oculos rex babylōis euul/ ſit: eūq; molere fecit: ⁊ iuuenes ligno crucifixit. Sed ſm nr̄am interptationē romanoꝝ tangit flagitiū: q̄ maſculis impudice
Ro. 1. d abuſi ſūt. Vñ maſculi in maſculos turpitudinē operātes. Pu eri tm̄ in ligno corruerūt q̄ in xp̄m in ligno pendentē credere noluerūt. Potētes q̄z in ligno ſcandaliçati ſūt quaſi pueri: et molis molebāt dū legē ad litterā infinito circūitu vertēs ppe/
Iudi. 16. c tua cecitate dānati ſūt: ſicut ſamſon erutis oculis molā circū/ uehit: vt ſe explicare nō poſſit: ſed in eiſdē oberret veſtigijs.
Allego. Allego. Adoleſcētib⁹ ⁊c̄. Sūt potētes ſecularib⁹ diuitijs ⁊ honorib⁹: ſūt ⁊ ſpiritalib⁹. Illi in ſeculi ptinacia ⁊ cōcupiſcen/

tia voluūt. hi ſcripture molā relegūt ⁊ terūt: voluūt ⁊ reuol/ uunt. Hac mola molunt ſimilaginē panis qui ī de celo deſcen/ dit: ⁊ polentā intellectuū in dei ſacrificiū. Hi feruore ſpirita/ lis iuuentutis in martyrio vicerūt ligno crucis: fidei firmi/ tate cōfixi: quorū vn⁹ ait: Mihi abſit gloriari niſi ī cru. d. n. Gal. 6. c
ieſu xp̄i. e Hiſto. Senes defe. ⁊c̄. Hiſto.
Veterani ⁊ ſenio cōfecti in ipſis por/ tis fame cōſūpti ſūt: dū tremulis ⁊ cō fectis artub⁹ ad victualia querenda egredi niterent. Vel certe ab hoſtib⁹ diſperſi ſūt cōſiliarij et iudices ciuita tis: ne more ſolido cōſederēt in port. Iuuenes quoq; pterriti officijs abre nūciantes fugierūt de plateis.
Allego. Senes defe. d. p. Senes. ſ. Allego.
quoꝝ ſenſus ſunt cani māſueti ⁊ qui/ eti. Sed ſi deū offendūt: de portis de/ ficiūt. de q̄bus dicit: Aperite mihi p. Pſ. 117.
i. ⁊c̄. In his deficiūt dū ſcandalis fa/ tigati iter rectū deſtituunt. Iuuenes deficiūt de choro pſallentiū cū in eis ſpūale canticū deficit: ⁊ a choro ſan/ ctorū alteni obliuiſcunt canticū dñi.
f Defecit. g. Sextus locus cōque/ ſtionis: pter ſpem eni in miſerijs ſe eē C
demonſtrāt: ⁊ cū expectarēt bonū in ſūmas deueniſſe miſerias.
Hiſto. Defecit ga. v. ⁊c̄. qꝛ iudei ad Hiſto.
iracūdiā deū puocauerūt. defecit oē gaudiū coꝝ ⁊ chori quos in ſolenni/ tatib⁹ ducebāt in luctū verſi ſunt.
Allego. Defecit ⁊c̄. Vox eſt penitē Allego.
tiū q̄ cor cōtritū et humiliatū deo offe runt. ⁊ qꝛ abeſt ſpōſus: oñe gaudiuz in luctū cōuertūt. qd̄ dauid recupare deſiderās ait: Auditui meo da. gau. Pſ. 50.
Redde mihi le. ſa. tui. Quia ſpiritali cōtritione cōpūctus contritionis me/ dullā cōtinuis orabat fletib⁹: Unde
Eſaias: In die qua alligauerit domi Eſa. 30. f
nus vuln⁹ populi ſui ⁊ pcuſſurā pla/ ge ei⁹ ſanauerit: in quo. ſ. vulnus ⁊ li uor ⁊ plaga tumēs. Quotiēs eni aīa ſagitta peccati vulnerat gaudiū eius diſſoluit: cum ad cōſcientiā reuertit. Chorus virtutū ī luctū cōmutat: qd̄ in açahel recte figurat: q̄ tāq; caprea curſor erat velociſſim⁹:
Vñ dū incaute ⁊ pcipitante hoſtē inſequeret: ictus in ingui/ 2. Re. 2. e
ne perijt. Sic anim⁹ q̄ velociſſimos motus ſuos patientia et grauitate nō moderat: ſepe in fornicatione mētis ⁊ corporis pcipitat. Chorus vertit ī luctū qñ ī penitētib⁹ virtutū chorus q̄ſi armonia lugēdi deplorat qd̄ amiſit et ītētū ſeruat penitē/ di vt poſt plāct⁹ ⁊ lachrymas redeat chorus idē ad gaudia.

Nico. de lyra

Hiſto

a A facie gladij ī deſerto. vbi ponebāt inſidie ad nos ſpo/ liandū ⁊ interficiendū. b Pellis nr̄a q̄ſi cliban⁹ exuſta ē. id eſt exiccata ⁊ denigrata. c A facie tēpeſtatū fa. ex defe/ ctu eni nutrimenti cutis deſiccat ⁊ nigrat. d Mulieres in ſion humiliauerūt. ſ. chaldei ⁊ alij aduerſarij nr̄i eis abuten/ do etiā in loco ſacro: ⁊ multo forti⁹ in alijs. id̄ ſequit: Virgines ⁊c̄. e Principes manu ſuſpēſi ſūt: qꝛ aliq̄ de prī/ cipalib⁹ ppl'i: ex quoꝝ cōſilio rebellauit ſedechias: in deteſta tionē facti fuerūt patibulis p man⁹ coꝝ affixi. f Facies ſe/ nū nō erubuerūt: nō parcētes eis rōne puecte etatis. In he/ breo hr̄: Mola onerati ſūt facies ſenū ⁊c̄. qd̄ exponens Ra. Sa. dicit q̄ cū ducerent captiui in babylonē illi q̄ ducebant cos cogebāt eos ad portādū molas ad terēdū bladū ⁊ ſil'ia: q̄b⁹ indiget exercit⁹: nec ī hoc deferebāt alicui pp̄ter ſenectu tē. g Adoleſcētib⁹ impudice abuſi ſūt. vitio ſodomitico.
h Et pue. ī lig. cor. qꝛ aliq̄ coꝝ fuerūt ſuſpēſi: vt dicūt aliq̄. In heb. ſic hr̄: Et pueri ī ligno debilitati ſūt. qd̄ exponit Ra. Sa. de iuuenib⁹ q̄ poterāt aliqd̄ pōdus portare: ⁊ illis īpone bant ligna portāda ī itinere ſicut viris grauiora. vt dictū ē: i Senes defecerūt de portis. ſ. hierl'm ⁊ aliaꝝ iude ciuitatū: vbi añ deſtructionē ſedebāt ſenes autētice ad iudicādū.
k Iuuenes d̄ choro pſal. qꝛ ptim erāt trucidati ⁊ ptim capti uati. pp̄ter qd̄ ſubdit: Defecit gau. cor. nr̄i ⁊c̄. ⁊ ptz lr̄a.

F 5 Cecidit

tia vol

¶ a Hiſto. Cecidit.c.⁊c. Delectionẽ regni iudeoꝝ deſignat quorũ ⁊ honor periit ⁊
Hie.13.c gloria. Vñ.ſ. Dic regi ⁊ dñatrici: Humiliamini ⁊ ſedete qm̃ cecidit de cap.v.co.glo
rie. Sed in alia interp̃tatione hr̃ deſcẽdit. Regnũ eni iudeoꝝ vſq; ad ioakim pau
latim deſcendit in ſedechia oĩno cecidit. Vñ vox captiuoꝝ luctuoſa addit: Ve n.
Moralit̃ q.p. Moraliter. Cecidit. Corona capitis noſtri bona volũtas ẽ. ſm illud: Scu
Pſ.5. to bone vo.tue co.nos. Tũc ḡ mẽs noſtra corona virtu
tũ decorat: cũ ſcuto bone volũtatis ornat: ſ; cũ volũtas
mutat corona amittit. Vñ ſequit: Ve no.q.p. Fruſtra ei
ceteris laboramꝰ ſi coronã nõ habemꝰ volũtatis. Ita em̃
nõ ſolũ p exceſſũ ſ; etiã p volũtatis peſſime deſideriũ de
Allego. linquimꝰ. Allego. Cecidit co. Sacerdotes eccl'ie ⁊ vir
gines quaſi corona decoris: ſ; hii ſepe cadũt vitiis tabefa
cti. Fides q; dũ integritatẽ amittit q̃ſi corona d' capite ca
Eſa.28.b dit. Ipſe aũt dñs ſm Eſaiã eccl'ie corona ẽ. vñ: Erit dñs
exercituũ corona glie ⁊c. Hãc coronã eccl'ia pdit dũ fides
Pro.11.b xp̃i corrũpit in q̃buſdã mẽbris corona cadẽte. Ve iminet
peccãtibꝰ: q; vbi nõ ẽ gubernator ibi ruit ppl's.
D b Hiſto. Propterea ⁊c. Cor iudeoꝝ i vtraq; captiuita
te meſtũ fuiſſe: ⁊ oculos lachrymis ⁊ dolore ꝯtenebratos
Allego. oĩbꝰ ptz. Allego. Propterea ⁊c. Vox ẽ penitẽtiũ: du
Hie.8.b plex aũt meſticie ⁊ doloris ſpẽs ẽ. vñ Eſaias: Dolor meꝰ
ſup dolorẽ ⁊c. q; pctõꝝ dolori dolor addit cõpũctiõis. Eſt
Gen.3.c dolor malus de q̃ dr̃: In dolore paries filios. Eſt ⁊ bonꝰ.
Pſ.38. ſm illud: Dolor meꝰ renouatꝰ eſt. Itaq; poſt peccatũ me
ſticia cor humiliat vt huius doloris medicina infirmitas
abſcedat. Cõtenebrati ſũt o. malicia. ſ. pctõꝝ iſecti ⁊ ceca
Dan.2.e ti: vt xp̃i lumẽ videre nõ poſſint: q̃ ẽ mõs abſciſus de mõ
te ſine manibꝰ ⁊ in montẽ magnum exaltatꝰ. Quia diſpe
Phil.2.a riit. i. cũ eſſet equalis patri ſemetipſum exinaniuit vt qui
nõ vi.vi. ⁊ q̃ vi.c.fi. Ideo obtenebratis oculis hũc mon
tẽ nõ vidẽt pfidi q; diſperiit: Vulpes ambulauerũt in eo
pſecutores. ſ. vel heretici qui male ſenſerũt de incarnatio
ne chriſti eccl'iaꝫ lacerãtes ⁊ catholicã fidem fraudulẽter
Pſ.62. corrũpentes. Ideo ptes vulpiũ erunt. Vulpes fuit hero
Luc.13.g des pſecutor xp̃i ⁊ iohãnis. vñ: Dicite vulpi illi. Sũt et
Can.2.d heretici vulpes. ſm illud: Capite nobis vulpes q̃ demo
Pſ.101. liunt vineas. c In eternũ. Idẽ dauid: Tu aũt dñe in
Ibidem eternũ pmanes. ⁊ alibi: Tu aũt idẽ ipſe es ⁊c. Permane
bis. Nõ eſt tpalis mãſio nec localis nec aliud q; ipſe: ſed
ipa vna et indiuidua ⁊ pmanẽs eſſentia quaſi q;uis filiꝰ
Phili.2.a ſe exinaniuerit for.ſ.ac. manet tamẽ in eternũ. d Soli
Pſ.44. um t.⁊c. Sedes tua d.in ſe.ſe. ⁊ alibi: Regnũ tuũ reg.o.
Pſ.144. ſe. dũ ſoliũ audis intellige iudicẽ ⁊ time: quaſi: Deũ time
Eccs.12.d ⁊ mãdata eiꝰ ob. ⁊ ſi ſm hoĩem iudicat: regnũ tñ eius eſt
in eternum. e Quare imppetuũ. Poſt omnimodas
lamẽtationis ſpecies ad eũ ſolũ p̃ces conuertit qui ſolus
poteſt cõſolari. Quare imppetuũ. Hoc nobis aſſidue
exorandũ: ne obliuiſcat nr̃i: ne derelinquat nos imppe
tuũ qd bene vocibꝰ oramꝰ: ſed melius rebus exoramus.
Simus ergo memores eius ne obliuiſcat noſtri: q; non
obliuiſcit miſe. deꝰ niſi nos obliuiſcamur. ⁊ ſi obliti fueri
Pſ.21. mus ipſe gratiã inſpirat: obliuionẽ fugat. vnde Remini
Pſ.12. ſcent et cõ.ad d. vni.fi.terre. f Obliuiſceris. Cui ſimile ẽ illud: Vſq; quo dñe
obli.me in fi. nõ ꝙ obliuiſcat mi.d. ſed cũ differt auxiliari videt oblitꝰ: vt ſic accẽ
Eccl.27.a dat deſideriũ et dulcius ſit ſolatiũ: ⁊ ipſe interim rideat de penis innocentum. Si
cut figulus vaſa ſua ꝓbat vt vaſa in honorẽ faciat: q; vaſa fi. p. fornax.
g Cõuertere. Cõuertẽdo: q; cõuerſio repationis initiũ eſt dicrũ: innouatio eter
Mic.14.a nitatis perceptio. Conuerte nos d. Auerſiones noſtre multe ſunt. vnde alibi:
Pſ.84. Cõuerte nos deꝰ ſalutaris noſter. cõuerte p gratiaꝫ ⁊ conuertemur quantũ eſt in
1.Co.15.b nobis arbitrio libertatis. vñ: Gratia dei ſum id qd ſu;: ⁊ gra eiꝰ in me va. nõ fuit.
Gratia ei vocãtis p̃cedet ⁊ excitat libertatẽ volũtatis. Noſtrũ eſt ꝙ decidimus:
Ro.9.c dei ꝙ reſurgimꝰ. Hoĩes eni caro ſũt: ſpũs va. ⁊ nõ re. Nõ eſt ei volẽtis neq; cur. ſ;
miſerentis dei. Notandũ ꝙ gratia dei nõ cõuertimur: niſi et noſtra volũtate con
uertamur. Eſt autẽ quoddã velamen noſtre infirmitatis ſenſibꝰ noſtris obiectuꝫ:
qd niſi illuminatione dei fuerit remotũ cõuerti nõ valemꝰ: libertas ergo p gratiã
reddit. Semp ergo nobis orandũ eſt cõuerte nos dñe. h Innoua ⁊c. Ad hoc
principiũ reuocamur cũ cõuertimur: cũ ad illud puenerimus innouabimur. Inue
terati eni et corrupti ſumꝰ: et dies eternitatis perdidimus quos p cõuerſionẽ reci
Hiere.31.d pimus. vnde alibi: Conuerte me dñe et conuertar ad te.
i Iratus es ⁊c. Prima repulſio eſt qua tẽtoria tradimur. Scda cũ tẽtati ſuccũbi
Pſ.93. mꝰ: ad tẽtandũ ſine ira dei repellimur. de qua dicit: Nõ repulit deus plebem ſuaꝫ
quã p̃ſciuit: quãdo aũt vincimur ⁊ poſtea nõ penitemꝰ iraſcit deꝰ vehemẽter. vñ:
Pſ.89. Quis nouit poteſtatẽ ire t.⁊c. Aliqñ ei iraſcit vt pater qñ verbis increpat delin
quẽtem et facit penitentẽ. Iraſcit aũt vt dñs qñ corripit vt durus ⁊ ſtatim vlciſcit
Exo.32.c vñ Moyſes. Ne iraſcat furor tuus cõtra ppl'm tuũ. Ut iudex iraſcet cũ dicet:
Mat.25.d Ite maledicti ⁊c. cũ iã nec penitẽtie nec venie locus erit. Gilbertꝰ. Sufficiãt h
ad expoſitionẽ lamẽtationũ Hieremie q̃ de patrũ fontibꝰ hauſi. ego Gilbertꝰ an
tiſiodorenſis eccleſie diaconus.

¶ Origenes

a ſ virtutũ. b ſ honeſti in eccleſia vel fulgidi vel voluntas bona.
a ctũ chorus noſter. Cecidit coro a†
a ſ populo. ſ ergo. ſ amiſſa corona.
na capit noſtri: vẽ nobis q; pec b
a ſ conceſſio. b ſ penitentia cõtritũ. ſ Cor contritũ ⁊ hu. deꝰ nõ deſpi.
b cauimꝰ. Propterea meſtũ factũ
eſt i dolore cor nr̃m: ideo cõtene c
a ſ corruptiõe peccati. b ſ iteriores. ſ qui de buerũt aſpicere in deũ. ſ ꝓuiſores i eccleſia.
brãti ſunt oculi noſtri. Propter d
a ſ decimꝰ locus cõqueſtionis p quẽ ſolitudo demõſtrat. ſ chriſtũ. ſ eccleſie. ſ exinaniens ſe for.ſer.ac. b ſ pſecutores heretici.
mõtẽm ſiõ q; diſpiit: vulpẽs am e†
a ſ lacerãdo de chriſto male ſentiendo.
b ſ a pſona iudicis cuiꝰ fortitudinẽ magnitudinẽ p̃dicat ſine aſſentatione.
bulauerũt in eo. Tu aũt domine f†
c d in eternũ pmanebis: ſoliũ tuum
in generationẽ et generationeꝫ.
a ſ nõ imperpetuũ iraſcet neq;. i. e. con. non ſm peccata noſtra facias nobis.
e f Quare in ppetuum obliuiſceris g†
a ſ paſſionibꝰ ſubiacere.
noſtri: derelinques nos in longi
a ſ ſ;. ſ iudicẽ humiliter: ⁊ ſuppliciter obſecrat.
g tudinẽ dierũ. Conuerte nos do h†
h mine ad te ⁊ cõuertemur: inoua i
a ſ vnde: Egreſſus eius ſicut a principio.
dies nr̃os ſicut a principio. Sed k†
a ſ a te qui vbiq; es. b ſ quaſi pollutos.
c ſ peccatis nr̃is. ſ vt pater: nõ iraſcaris vt iudex
i proiiciens repuliſti nos: iratus l
a ſ contrarios tibi.
es contra nos vehementer.

¶ Finit liber Hieremie prophe
te cũ lamentatiõibus.

a Cecidit. Hic ꝯñr explicat miſeriaꝫ ex deſtructiõe regni. cũ dr̃: Cecidit corona. ⁊ ſubdit cã: b Ve no. q; pec. q. d. hoc malũ ⁊ alia ꝓpter pctã noſtra incurrimꝰ. c Ideo cõtenebrati ſũt ocu. nr̃i. ex cõtinuo fletu. ꝯñr explicat miſeriam ex deſtructione tẽpli cũ dr̃: d Propter mõ. ſ. i. ꝓpter tẽplũ i mõte ſion edificatũ.
e Vulpes am. in eo. i. i ruinis tẽpli. q; ſolent habitare in locis deſertis.
f Tu aũt dñe in eter. p. ⁊c. q. d. l; tẽplũ ſit dſtructũ qd dicebat ſedes tua: eo ꝙ ibi erat ꝓpiciatoriũ: tñ remanet firmũ ſoliũ tuũ in celo vbi p̃ncipalit̃ relucet tuũ dominiũ. ⁊ iõ conuertit ſe hieremias ad implorãdũ dei miſericordiam dicẽs: g Quare in ppetuũ obli. noſtri ⁊c. q. d. nõ decet tuã clementiã. ideo ſubdit: h Cõuerte nos dñe ad te ⁊ cõuertemur: q; debita cõuerſio liberi arbitrii ad deũ: preſupponit inſtinctũ diuinũ: qui dr̃ gratia p̃ueniẽs.
i Innoua dies noſtros ſicut a p̃ncipio: q; i mirabilibꝰ tuis itroduxiſti nos in terrã ꝓmiſſionis.
k Sed ꝓiiciẽs repuliſti nos. i. captiuitatẽ eiiciẽdo.
l Iratꝰ es cõtra nos ⁊c. puniẽdo vltra id qd poſſumꝰ ſuſtinere. l; hec pena nõ excedat ordinẽ iuſticie. q. d. reſpice nos oculo pietatis ⁊ miſericordie: q; tibi ꝓpriũ eſt miſereri ⁊ parcere. q̃ viuis ⁊ regnas deus in ſecula ſeculorum. Amen.

Ca. V

Moraliter. a† Recordare dñe. Poſt lamẽtationẽ Hieremie de ppl'i ⁊ ciuitatis deſtructione. hic ꝯñr ponit eiꝰ oratio ꝓ vtriuſq; repatione. Moraliter aũt põt eſſe orõ eccl'ie vel cuiuſlibet fidelis ꝓ reuelatione terre ſancte et ppl'i chriſtiani ab ea deiecti dicẽdo: Recordare dñe ⁊c. tũc eni dicitur recordari deꝰ alicuiꝰ miſerie qñ incipit eã releuare. † Intuere ⁊ re. opprobrium nr̃m. magnũ eni opprobriũ ẽ toti chriſtianitati ⁊ potiſſime p̃ncipibꝰ chriſtianis ꝙ infideles poſſidẽt loca nr̃e ſalutis. de qbꝰ ſubdit: b† Hereditas nr̃a verſa eſt ad alienos ⁊c. i. ad ſaracenos. c† Pupilli facti ſu. abſq; pr̃e: mr̃es nr̃e q̃ſi vidue. p̃ncipes ad quos ſpectat defendere ppl'm chriſtianũ debent gerere vices patrum: et p̃lati qui debent eum nutrire verbo et exemplo vices matrum: ſed taꝫ iſti q; illi

parui

parū aut nullū circa ꝓdicta ponūt remediū. a† Aquam noſtrā pecunia bibimꝰ ⁊c. nā illa q̄ ſunt infidelibꝰ cōmunia a chriſtianis inter eos habitātibꝰ ſub tributo emunt̄ pecunia. b† Ceruicibꝰ nr̄is minabamur. nā chriſtiani inter infideles habitantes de vita ſua nō ſūt ſecuri: nec etiā illi q̄ ſunt terris eoꝝ ꝓpinq̄. vn̄ mō dr̄ ꝙ ſe ꝓparāt ad īuadēdū inſulā Cypri. d† Egypto dedimꝰ manū ⁊ aſſyrijs. i. infidelibꝰ. † At ſaturaremur pane. nā habitātes īter eos ꝑ victu neceſſario ſūt in graui ſeruitute. e† Patres noſtri peccauerūt ⁊ nō ſunt. nā ꝓpter peccata ſua deſtructi ſūt ꝑ ſaladinū et alios ſoldanos poſt ipm̄. g† Et nos iniq̄tates eoꝝ portauimꝰ. inquātū acceſſu libro ad loca ſancta priuati ſumꝰ et ſuppoſiti ſeruituti quātū ad fideles cū infidelibꝰ habitātes. iō ſubdit̄ in co rū ꝑſona. h† Serui dn̄ati ſūt noſtri. i. īfideles q̄ ecōtrario deberēt fidelibꝰ ſeruire. † Nō fuit q̄ redimeret de manu eorū. nā principes chriſtiani ꝑ guerras eorū adinuicē ſūt impediti. i† In manibꝰ nr̄is. i. in periculo vite nr̄e. k† Afferebamꝰ panē nobis. i. acq̄rebamꝰ victū noſtrū: chriſtiani nāq̄ q̄ ſūt īter infideles multas moleſtias ſuſtinēt ab eis ſine cā. iō ſubdit̄: b† Pellis nr̄a quaſi clibanꝰ exuſta eſt. nā ꝓpter defectū nutrimēti calor naturalis ꝓpriā ſubſtātiā cōſumit. d† Mulieres in ſion humiliauerūt ⁊c. capta nanq̄ ciuitate hierl̄m ꝑ ſaracenos. ꝓbabile ē ꝙ talia mala fecerunt ibi. e† Principes manu ſuſpēſi ſūt. tūc enī Guido rex hierl̄m et magiſter militie tēpli capti fuerūt viui. ⁊ ſic eorū ſuſpēſio fuit in poteſtate ſoldani: lʒ nō fuerit factū talis eīn poteſtas manꝰ vocat̄. ſicut vulgariter dicit̄ talis ciuitas eſt in manu reg. id eſt in eiꝰ ptāte. f† Facies ſenū nō erubuerūt. eos turpiter tractādo. g† Adoleſcētibꝰ impudice abuſi ſūt. tale nāq̄ vicium ſatis cōmune eſt inter ſaracenos vt dicit ep̄us aconenſ. in libro ſuo de geſtis trāſmarinis. h† Et pueri in ligno corruerūt. i. pueri incunabilis ligneis iacentes. q̄r nulli etati pcebat̄. i† Senes d̄ por. defe. vbi prius ſedebāt ad iudicādū. nā ad ſaracenos trāſlata eſt poteſtas iudicādi. k† Iuuenes de choro pſallētiū. q̄r ſubtracta ē oīs materia gaudij. a† Cecidit corona capitis nr̄i. non enī eſt hodie rex hieroſolymitanꝰ niſi ſolo noīe. Cetera patēt vſq̄ ibi: c† Vulpes ambu. in eo. i. ſaraceni ad modū vulpiū doloſi. f† Tu aūt dn̄e in eternū ꝑmanebis ⁊c. iō potes adhibere remediū ꝓ volūtate tua. g† Quare imꝑpetuū obliuiſceris noſtri. i. ꝑ tā longū tēporis ſpaciū. Et qm̄ defectus non eſt ex parte ſua ſed noſtra. ideo ſubditur: h† Conuerte nos dn̄e ad te ⁊c. innoua dies noſtros ſicut a principio. i. quando terra ſancta erat libere in manibꝰ fideliū. k† Sed ꝓijciens repuliſti nos ⁊c. ⁊ maxime a tp̄e ſaladini ⁊c.

In capitulo. v. Recordare.

Additio. Ultimo ſequit̄ oratio Hieremie ꝓphete pro ppl̄o trāſmigrato: ⁊ diuidit̄ ī octo ꝑtes pricipales. In prima nāq̄ ad modū bn̄ orātis ⁊ deuote inuocat ad ſe et excitat diuinā miſeratione et pietatē dicens: Recordare dn̄e q̇d acciderit nobis. Scd̄o vero narrat ⁊ referat ſuā vilitatē ⁊ infelicitatē ⁊ afflictionē. ⁊ q̄tū ad amiſſionē poſſeſſionū dicēs: Hereditas nr̄a verſa eſt ad extraneos. ⁊ q̄ ad amiſſionē amicoꝝ ſubdēs. Pupilli facti ſumꝰ abſq̄ pr̄e. ⁊ q̄ ad amiſſionē cibarioꝝ addēs: Aquā noſtraʒ pecunia bibimus. ⁊ ad amiſſionē libertatis ſubdēs: Ceruicibꝰ noſtris minabimur. ⁊ q̄ ad parētes ſubdēs. Patres nr̄i peccauer̄t ⁊ nō ſūt. ⁊ quo ad amiſſionē ꝑtātis ⁊ auctoritat. ſubdēs: Serui dn̄ati ſūt nr̄i. ⁊ q̄ ad amiſſionē pacis ⁊ ſecuritat. addens. In manibꝰ nr̄is. ⁊ q̄ ad amiſſionē pulchritudinis ⁊ ſanitat. cōcludēs. Pellis nr̄a quaſi clibanꝰ exuſta eſt. Tertio xo recitat aduerſarioꝝ multiplicē iniq̄tatē ⁊ abuſionē: q̄ abuſi ſūt ī captiuitate: vt ex h̄ deꝰ mag. ad miſericordiā ꝓuocaret̄: ⁊ h̄ facit ibi: Mulieres ī ſiō humiliauerūt ⁊ virgines ī ciuitatibus iuda. deinde vero maliciā et crudelitatē ſubdēs. Pricipes manu ſuſpenſi ſūt facies ſenū nō erubuerūt. deīde vero ipoꝝ neq̄ciā ⁊ feditatē ſubdēs. Adoleſcētibꝰ īpudice abuſi ſūt. Quarto xo ꝓpheta deplorat priſtinā dignitatē ⁊ priſtinā cōſolationē: q̄r ⁊ defecit ſapia ⁊ ſcientia: leticia ⁊ excellētia q̄ cōſueuerāt eſſe in hierl̄m q̄tuʒ ad ſapientiā dicit: Senes defecerūt de portis q̄tū ad leticiam ſubdit: Iuuenes de choro pſallentiū: q̄tū ad excellentiā concludit. Cecidit corona capitis nr̄i. Quīto xo ꝓpheta explicat ſuā iniq̄tatē ⁊ cōfitet̄ iuſtā punitionē. ibi: Ue nobis q̄r peccauimꝰ: ꝓpterea meſtū factū ē cor noſtrū. Sexto xo laudat ⁊ ꝑdicat diuinā durationē. ibi: Tu aūt dn̄e in eternū ꝑmanebis. Septimo vero implorat dei benignitatē ⁊ petit ſui reditus et ſue cōuerſionis accelerationē. reditꝰ q̇dē vel de babylonica captiuitate in hierl̄m: vel potiꝰ et meliꝰ de incredulitate ad ieſu xp̄i fidē: ⁊ h̄ facit ibi: Quare ī ꝑpetuū obliuiſceris noſtri. Sequit̄: Cōuerte nos dn̄e ad te ⁊ cōuertemur. Octauo ⁊ vltimo intuet̄ ⁊ cernit diuinā ſeueritatē: ⁊ ꝑ ꝯn̄s aliqualē dilationem exauditiōis de h̄ q̇d petit ita celeriter impleri cōcludēs: Sed ꝓijciens repuliſti nos: iratus es cōtra nos vehementer: ⁊ in hoc Threni hieremie finiunt̄.

Nico. de lyra

Uulgata editio de qua fit mentio ī ꝓlogo ſuꝑ Baruch exponit̄ in ꝓlogo ſuꝑ Ezechielē: Cetera plana ſūt.

Incipit poſtilla fratris Nicolai de lyra ſuper Baruch.

Ca. I

a Et hec ꝟba libri. Poſt librū Tobie ſm ordinē tp̄is ſequit̄ liber Baruch īmediate. nam hiſtoria Tobie cōtigit tēporibꝰ ezechie regis iuda: vt oſtēſū ē. ſ. in pricipio libri Tobie. Baruch aūt fuit notariꝰ hieremie a tp̄e ioakim filij ioſie: vt habet̄ Hiere. xxxvj. ⁊ deſtructa hierl̄m ꝑ chaldeos cū hieremia deſcēdit ī egyptū poſt interfectionē godolie. Hiere. xliij. et poſtea ſcripſit librū iſtū quātū ad illā partē cuiꝰ fuit auctor. quantū aūt ad epiſtolā Hieremie q̄ ponit̄ ī hoc libro cuiꝰ tn̄ nō fuit auctor ſed tm̄ ſcriptor ſcripſerat ante deſtructionē ciuitatis. vt videbit̄. ī. dn̄o concedente. Igit̄ liber iſte in duas ꝑtes diuidit̄. ſ. in librū Baruch ſcribe: ⁊ in epiſtolā hieremie q̄ incipit ca. vj. Prima diuidit̄ ī tres ꝑtes: q̄r primo circa librū Baruch ponit̄ deſcriptionis actꝰ. Scd̄o legēdi modus. ibi: Et legit baruch. Tertio libri ꝓceſſus. ibi: Et dicetis. Circa primū primo ponit̄ ſcriptoris genꝰ cū dr̄: Et hec verba libri que ſcripſerat baruch filius nerie ⁊c. ⁊ ſm regulam hebreoruʒ pater baruch ⁊ auus

Incipit ꝑfatio in librum Baruch prophete.

Liber iſte q̄ baruch noīe ꝑnotat̄ ī hebreo canone nō habet̄ ſed tm̄ in vulgata editione: ſimiliter et ep̄la hieremie. Propter noticiā aūt legētiū hic ſcripta ſunt: q̄r multa de chriſto nouiſſimiſq̄ tēporibꝰ indicant.

Incipit Baruch ꝓpheta.

Capitulū: I

a Et hec verba libri que ſcp̄ſit baruch filiꝰ nerie filij maaſie filij ſedechie filij ſedei filij helchie in babylonia in anno quinto et in ſeptima die menſis: in tempore quo ceperunt chaldei hierl̄m ⁊ ſuccenderūt eā igni. Et legit ba/ b c d e f

Nico. de lyra

auus et ceteri q̄ ponūt̄ hic habuerūt ſpm̄ ꝓphetie ſicut ⁊ ip̄e. dicūt eī ꝙ qn̄ ī principio alicuiꝰ ꝓphete ponit̄ nomē pr̄is eiꝰ ⁊ aui: ⁊ ſic aſcēdēdo: ꝑ h̄ dat̄ intelligi ꝙ ſpm̄ ꝓpheticū habuerūt. Sciēdū etiā ꝙ dictio copulatiua cū dicit̄: Et hec ꝟba libri ⁊c. copulat ad verba hieremie q̄ baruch ſcripſerat ante. Scd̄o ponit̄ deſcriptiōis locꝰ. cū dr̄: b In babylonia. Sʒ h̄ videt̄ alicui falſum. q̄r Hiere. xliij. dr̄ ꝙ cū hieremia ⁊ alijs iudeis q̄ remanſerāt ī iudea deſcēdit ī egyptū ⁊ nō iuit in babyloniā cū alijs captiuatis. Dicēdū ꝙ mortuo hieremia ī egypto baruch iuit ī babyloniā ad captiuoꝝ cōſolationē: ⁊ maxime q̄r hieremias ꝓphetauerat egyptū cito deſtruēdā ꝑ nabuchodonoſor regē babylōis Hiere. xliij. Tertio ponit̄ deſcriptiōis tēpus cū dr̄: c In anno q̄nto. ſ. a deſtructione hierl̄m ꝑ chaldeos. ſic enī numerabāt iudei a tp̄e captiuitat. babylonice: ſicut mō cōputant a tp̄e captiuitatis ſue per romanos: incipiendo a deſtructiōe hierl̄m facta per Titū et Ueſpaſianū. d At in ſeptima die menſis. nō dicit̄ hic q̄s menſis fuerit. ⁊ ideo videt̄ ꝙ fuerit primꝰ mēſis. e In tp̄e quo ceperūt chaldei hieruſalē. i. a tp̄e illo vnde incipiebat iudeoruʒ numeratio. vt dictū eſt: f Et legit. Hic ꝯn̄r ponit̄ circa librū iſtum legēdi modus. ⁊ primo in babylonia. ſecundo in hieroſolyma. ibi: Et collegerunt. Circa primum dicit̄: Et le/

A